GANDHI CENTENARY NUMBER

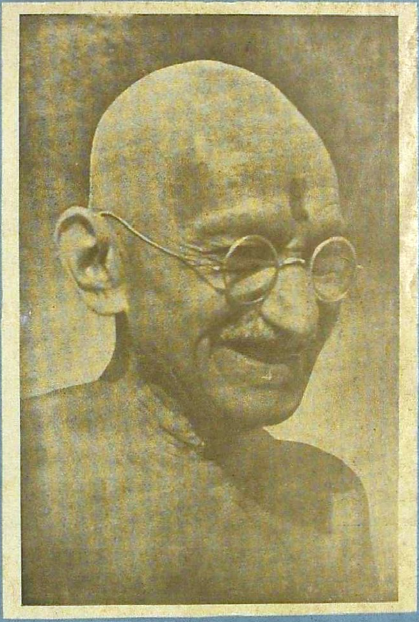

VOL. 13 APRIL 1969

MAGAZINE

NALLAMUTHU GOUNDER MAHALINGAM COLLEGE

We were born in
October 1964 and within the
short span of four years
we have established our
ruputation in South by our
prompt and dependable
service and the co-operation
extended to us by our
valued clients.

For contined and efficient
service to the Nation
we solicit the patronage of
our esteemed clients.

ABT PARCEL SERVICE,

226, Dr. NANJAPPA ROAD,
POST BOX No. 1414,
COIMBATORE-18.

Gram: SANJEEVI
Phone: 23366 (3 Lines)
Telex: 262

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF :

The Principal and the Editor,

Nallamuthu Gounder Mahalingam College,

Pollachi.

"அகரம் முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு" — குறள்

காந்தி நூற்றாண்டு நினைவு மலர்

கல்லூரி
ஆண்டு மலர்
1969

நல்லமுத்துக் கவுண்டர்
மகாலிங்கம் கல்லூரி
பொள்ளாச்சி

EDITORIAL BOARD

Chairman: Thiru M. ALKONDAN, M. A., F. I. C. S., PRINCIPAL
Editor: Thiru M. VENKATASWAMI, M. A.
Members: Thiru K. A. GUNDU RAO, M. Sc. Thiru G. SUSAI, M. A.
Thiru K. S. GANAPATHI, M. A., B. T,

மலரின் உள்ளே

ஆசிரியர் உரை ... ...
வாழ்த்துச் செய்திகள் ... ...

காந்தியக் கவியரங்கம் :

காந்தி 15
காந்தி கண்ட கனவு 16
அண்ணலின் அடிச்சுவட்டில் 18
வள்ளலார் வழியில் காந்தி 20
வழிகாட்டு வான்சுடரே 22
காந்தி பிள்ளைத் தமிழ் 24
காந்தியக் கொள்கை—வழிபாடு 25
காந்தியம் 27
காந்தித் தாத்தா 28
அருளொலி விம்முது கேள் 29

காந்தீயக் கருத்தரங்கம் :

சேவாக்கிராமம் வழிகாட்டுகிறது 31
அண்ணலாரும் அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரும் ... 35
சோவியத்து மக்கள் அறிந்த காந்தி 40
அறம் வளர்த்த அண்ணல்... 44
காந்தியடிகளும் பெண்ணுலகமும் 47
காந்தியடிகளும் கார்ல்மார்க்சும் 51
அரசியல் + ஆன்மிகம் 55
காந்தியடிகளும் ஹரிஜனங்களும் 60
நவகாளித் தளபதி 64
அஹிம்சை — நமது மரபுரிமை —
காந்தி நூற்றாண்டு விழாச் சிந்தனை 75
காந்தியடிகள் வாழ்க்கை நமக்குக் கூறும் செய்திகள் ... 77
காந்தியடிகளின் அரசியல் குரு 80
அன்னை கஸ்தூரிபா 88

மாணவர் அரங்கம் :

சத்தியாக்கிரகம் 83
புகழ் வாழ்க 90
திருச்சுடரே வாழியவே 91
உண்மையில் ஒன்றினார் 92
மாணவர்களுக்கு மகாத்மா காட்டிய வழி 93
அண்ணல் காட்டிய வழி 95
திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் 99
அண்ணல் கூறும் பிரம்மச்சரியம் 107
முற்போக்கு 110

ENGLISH ESSAYS

Inaugural Address of the College Union 115
Prohibition then and now 120
The Son of Man 124
Laser 127
Distribution of powers between the centre and the States 133
Target Luna—The Incredible Voyage of Appolo—8 ... 140
Food Additives and consumer Safety 153
Around five cities in ten days 158
Memorial to a man of the people 160
Gandhi! thou shouldst be living at this hour ... 161
Gandhi quotations 162

கல்லூரி அறிக்கைகள் :

பன்னிரண்டாம் ஆண்டு அறிக்கை முதலியன ... 163
College Union, Annual Report 169
தமிழ் மன்றம், ஆண்டு அறிக்கை 171
Planning Forum, Annual Report 173
Physical Education Annual Report 174
College Chronicle 176
List of Prize Winners 179
Advertisements ... ... 183 to 204

★

நன்றியுரை

1969-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ஆம் நாளன்று காந்தியடிகள் தோன்றி நூறு ஆண்டுகள் நிறைவுறுகின்றன. அதை நினைவுகூரும் வகையில், நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியின் ஆண்டு மலரை காந்தி நூற்றாண்டு மலராக மகிழ்வுடன் வெளியிடுகிறோம்.

காந்தியடிகள் நாட்டுவிடுதலைக்கு மட்டுமன்றி, ஆன்மீகம், தீண்டாதோர் விடுதலை, மதுவிலக்கு, பெண்கள் முன்னேற்றம், இந்து–முஸ்லிம் ஒற்றுமை முதலிய பல்வேறு துறைகளில் உழைத்தார். தம் கருத்துக் களைக் கட்டுரைகளாக வடித்தருளினார். அவற்றுள் சிலவற்றையேனும் மாணவர்க்கும், மற்றையோர்க்கும் அளிக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணத் தால் கட்டுரை, கவிதை வேண்டிப் பலருக்கு எழுதினோம். எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, சுவைமிக்க கவிதைகளையும், கருத்தோட்ட முள்ள கட்டுரைகளையும் வழங்கிய காந்தீய அன்பர்களுக்கு எங்கள் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பி எங்களைப் பெருமைப் படுத்திய சான்றோருக்கு எங்கள் நன்றி உரியதாகும்.

காந்தியடிகளின் புகைப்படங்கள் மூன்றினை, புது டில்லி காந்தி நினைவு நிலையக் குழுவின் பகுதியான மதுரை காந்தி நினைவுப் பொருட் காட்சி நிலையத்தார் (Madurai Gandhi Memorial Museum, Unit of Gandhi Memorial Museums Board, New Delhi) அன்புடன் உதவினார்கள். அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் கடப்பாடுடையோம்.

இம்மலருக்கு விளம்பரம் அளித்துதவிய வணிகப் பெருமக்களுக்கு எம் நன்றிப் பெருக்கினை உணர்த்தி உளங்கனிந்து வாழ்த்துகிறோம்.

காந்தீயத்தைப் பரப்பும் வகையில், எங்கள் கல்லூரியும் தன் காணிக்கையாக இம்மலரை வெளியிடத் துணைபுரிந்த அனைவருக்கும் நன்றி.

— ஆசிரியர்.

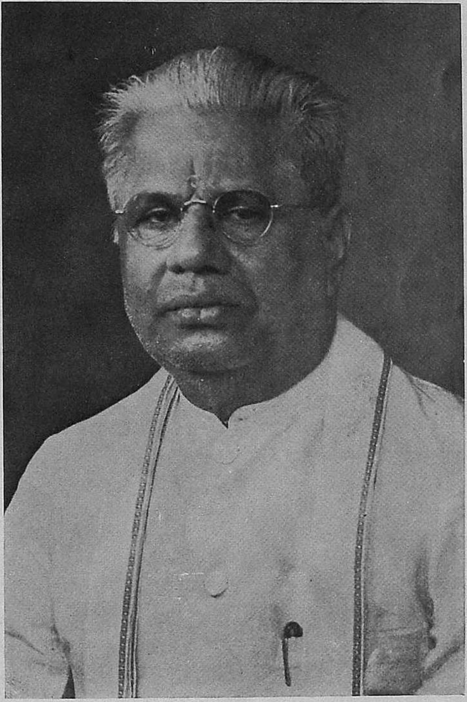

THIRU S. P. NALLAMUTHU GOUNDER

CHIEF DONOR

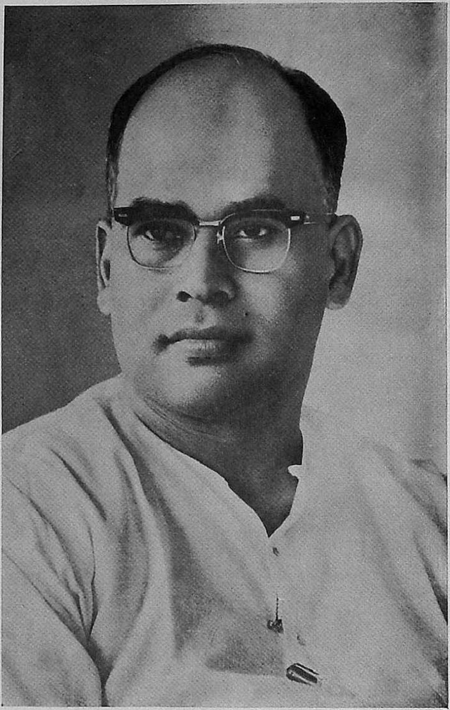

THIRU N. MAHALINGAM, B. SC., M. I. E.

PRESIDENT AND CORRESPONDENT

Zakir Husain

RASHTRAPATI BHAVAN,
NEW DELHI-4.
December 30, 1967.

Mahatma Gandhi was the embodiment of truth and non-violence and worked unceasingly all his life to bring about unity among all our people of whatever sect or creed. Not only was he the greatest leader of our time but one whose genius and strength of purpose welded the nation as one in its march towards freedom. His birth centenary celebrations in 1969 will afford us a unique opportunity to rededicate ourselves to his teachings and lofty ideals so that India may continue to prosper and grow great.

I wish success to all efforts that are undertaken to add to our knowledge of Gandhiji's life and his mission.

Zakir Husain.

Dr. S. Radhakrishnan

"GIRIJA"
30, EDWARD ELLIOT ROAD,
MYLAPORE, MADRAS-4.
January 15, 1969.

Dear Sir,

I am directed by Dr. S. Radhakrishnan to send his good wishes for the success of the 'Gandhi Centenary Number' of your college magazine.

Yours faithfully,
C. Ramasubbon
P. S. to Dr. S. Radhakrishnan.

கு. காமராஜ்

8. திருமலைப்பிள்ளை ரோடு,
தி. நகர், சென்னை-17.
25—1—69.

அன்புள்ள நண்பருக்கு,

தங்கள் கல்லூரி ஆண்டு மலரை "காந்தி நூற்றாண்டு நிறைவு விழா" மலராக வெளியிடுவது அறிந்து மகிழ்ச்சி.

மலர் சிறந்த முறையில் வெளிவர என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தங்களன்புள்ள,
கு. காமராஜ்.

எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா
சுகாதாரத்துறை அமைச்சர்

செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை,
சென்னை-9.

பொள்ளாச்சி நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியின் ஆண்டு மலரை இவ்வாண்டு "காந்தி நூற்றுண்டு நிறைவு விழா" மலராக வெளியிடுவது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மலர் சிறப்புடன் வெளிவர என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.

மா. முத்துசாமி
உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்

கோட்டை,
சென்னை - 9.
1—2—1969

வாழ்த்துச் செய்தி

அன்புடையீர்,

பொள்ளாச்சி நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியின் ஆண்டு மலர், காந்தி நூற்றுண்டு நிறைவு விழா மலராக வரவிருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

நாட்டின் எதிர்காலச் சிறப்புக்குரிய மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அம்மலர் அமைய என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

அன்புள்ள,
மா. முத்துசாமி.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி

சத்தியமூர்த்தி பவன்,
54, ஜெனரல் பேட்டர்ஸ் ரோடு,
சென்னை - 2.
17—1—1969.

அன்புடையீர்,

இவ்வாண்டு தங்கள் கல்லூரி ஆண்டுமலரை காந்தி நூற்றாண்டு விழா மலராக வெளியிடுவது அறிந்து மகிழ்ச்சி. காந்திஜியின் பொன்மொழிகள் நல்லமுறையில் இம்மலரில் இடம் பெறும் என்று நம்புகிறேன்.

தங்களன்புள்ள,

சி. சுப்பிரமணியம்.

எம். பக்தவத்சலம்,
தலைவர்,
தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி.

15, வாரன் ரோடு,
மயிலாப்பூர்,
சென்னை - 4.
23—12—68

அன்புள்ள கல்லூரி முதல்வர் அவர்களுக்கு,

இவ்வாண்டு கல்லூரி மலரை காந்தியடிகளின் நூற்றாண்டுவிழா மலராக வெளியிட ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். நம் மாணவர்கள் காந்தியடிகளைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். மாணவர்கள் இதில் அக்கறை கொள்ளுவதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையில் நாம் தெரிந்துகொள்ளுவது நல்ல பாதையில் செல்லும்போது அச்சமின்மை வேண்டும் என்பது. காந்தியடிகள் மக்களுக்கும், சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கும் நல்வழி காட்டினார்.

என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

எம். பக்தவத்சலம்.

IN MEMORIAM

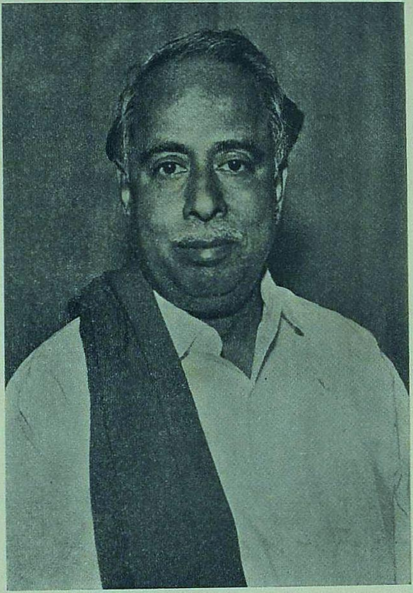

Dr. C. N. ANNADURAI

Late Chief Minister of Tamil Nadu.

Hon'ble M. KARUNANIDHI
Chief Minister of Tamil Nadu.

வித்துவான்
சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்,
முதல்வர்,
தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி.

பேரூர் (அஞ்சல்)
கோயமுத்தூர்-10
15—1—1969

வாழ்த்துச் செய்தி

அருளார்ந்த தமிழ்நெறியைப்பேணி நாளும்
அருமைமிகு வாழ்வமைத்துப் போலிவினோடு
இருளார்ந்த மனக்குகையில் அறிவாம்சோதி
உருவாகத் தினநாடும் இளைஞர் கூட்டம்

பொருளாட்சி மாநகரில் கல்லூரிக்கண்
பொருந்துஇயல் இசையாய்ந்து நாடகத்தின்
மருவுதமிழ் நெறிவளர்ப்பார் அவர்க்குச்சார்பு
வருநெறியாய் காந்தீய வழியைக்காட்டி

மண்ணுலக வாழ்க்கைநெறி வகுத்தமேலோர்
வழிவந்த காந்தியெனும் மாண்பார்அண்ணல்
எண்ணமெலாம் நிறைமலரால் ஒருநூற்றாண்டின்
இசைநிறையைத் தாங்குமிதழ் பலவாக்கொண்டு

திண்ணியநல் லறிஞர்பலர் கருத்தாம்தேனைக்
தேர்ந்துநுகர்ந் திடவமைத்துச் செழுமைசேரும்
வண்ணமலர் உருவாக்கி உலவவிட்டார்
வாழியிவர் திருப்பணிகள் வாழ்கவாழ்க.

— சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன்,
துணை வேந்தர்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை-2,
18—1—1969.

வாழ்த்து

பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் அவர்கள், இவ்வாண்டில் தங்கள் கல்லூரியின் ஆண்டு மலர் "காந்தி நூற்றாண்டு நிறைவு விழா" மலராக வெளியிடுவதைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சிகொண்டு, மலர் பல நற்கருத்துக்களைக் கொண்டு மிக்க சிறப்புடன் திகழத் தமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்.

பதிவாளர்.

மு. வரதராசன்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

செனய்நகர்,
சென்னை - 30
21—1—1969

அன்புடையீர்,

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியின் இந்த ஆண்டின் மலர் 'காந்தி நூற்றாண்டு நிறைவு விழா மல'ராக வெளிவருதல் அறிந்து மிக மகிழ்கிறேன். முயற்சி வெற்றி பெறுக.

கொள்கைகளுக்கும் நெறிகளுக்கும் மதிப்புக் குறைந்துவரும் இந்த நாளில், கொள்கை என்னும் நெறி என்றுமே வாழ்வு நடத்திய சான்றோர் காந்தியடிகள்.

தன்னைப்பற்றியும் தன் செயல்களைப்பற்றியுமே பெருமை கொண்டு பாராட்டு விரும்பும் போலி நாகரிகம் மலிந்த இந்தக் காலத்தில், தன்னை இழந்து பெருமையையும் பாராட்டையும் தள்ளி ஒதுக்கி, நாட்டையே கோயிலாகவும் மக்கள் தொண்டையே பூசையாகவும் போற்றி வாழ்ந்த உத்தமர் காந்தியடிகள்.

வாழும் காலத்தில் கோடிக்கணக்கான உள்ளங்களின் அன்பைப் பெற்றவர் காந்தியடிகள். மறைந்த காலத்தில் கோடிக்கணக்கான மக்களின் கண்ணீரைப் பெற்றது அந்த அன்பு வாழ்வு. கடவுள் படைத்த மனிதப் பிறவிகளுள் மிக மிக உயர்ந்துவிட்ட பிறவி அவரது பிறவி. அவர் திரிந்த மண்ணிலே திரியும் பேறுபெற்ற நாம், அவர் போற்றிய கொள்கைகளைப் போற்றுவது கடமை என்று உணர்வோமாக.

மு. வரதராசன்.

SRI RAMAKRISHNA MISSION VIDYALAYA

SRI RAMAKRISHNA VIDYALAYA P. O.
Coimbatore Dt., S. India.
13—1—1969.

அன்புள்ள ஸ்ரீ ஆட்கொண்டன் அவர்களுக்கு,

தங்கள் கல்லூரி காந்தி அடிகள் நூற்றுண்டு விழா மலர் வெளியிடுவது தெரிய மகிழ்ச்சி.

காந்தி அடிகள் சாதாரண மனிதராகப் பிறந்தார். ஆனால் மாந்தரில் தெய்வமாக விளங்கினர். அளவில்லாச் சக்தி பெற்று, கோடிக் கணக்கான மக்களுக்கு தைரியத்தை ஊட்டி, உயர் வாழ்வு கொடுத்தார்.

அவர் பெற்ற இந்த மகத்தான சக்திக்கு அடிப்படை, அவருடைய உயர்ந்த தூய்மையும் எல்லை இல்லாத முயற்சியும்தான்.

நம் பிள்ளைகளும் அவர் பெற்ற சக்தியைப் பெற முடியும். அவர் பின்பற்றிய அன்பு மார்க்கத்தையும் சத்தியத்தையும் பின்பற்றி, இடைவிடாது அந்த லட்சியத்திற்காக முயற்சி செய்தால்.

கல்லூரிப் பிள்ளைகள், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் என் நல் வாழ்த்துக்கள்.

அன்புள்ள,

தி. சு. அவினாசிலிங்கம்.

தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி

க. அருணாசலம்
காரியதரிசி

மதுரை-13
18—1—1969

அன்புள்ள வேங்கடசாமி,

காந்தி நூற்றுண்டு விழா மலர் வெளியிடும் முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். கல்லூரிப் பேராசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் காந்தி அடிகளைப்பற்றி நினைக்கவும், அவரது கருத்துக்களைச் சிந்தித்து, கோவைப்படுத்தித் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளவும் இம் முயற்சி பேருதவியாக இருக்கும். இம்மலர்மூலம் வெளிவரும் கருத்துக்கள் பலரது வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக நிற்கும்.

நூற்றுண்டு விழாவினை எத்தனையோ வழிகளில் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆனல் அவற்றுளெல்லாம் மிகச் சிறந்ததாக உள்ளது இம் மலர் வெளியிடும் முயற்சி. இதனை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

அன்புள்ள,

க. அருணாசலம்.

தவத்திரு. சுந்தரசுவாமிகள்
கௌமார மடாலய ஆதீனகர்த்தர்

சின்னவேடம்பட்டி P. O.
கோயமுத்தூர்-6
15—1—1969

பொள்ளாச்சி,
நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி
காந்தி நூற்றுண்டு விழா மலர் வாழ்த்து

வெண்பாக்கள்

நற்றகைசால் பொள்ளாச்சி நல்லமுத்துக் கவுண்டர்
கற்ற மகாலிங்கம் கல்லூரி — உற்றபுகழ்
காந்திநூற் றுண்டு கவின்விழாக் கொண்டாடல்
சாந்தி நிலவிடற்க தாம்.

இந்திய நாட்டின் இயைந்த சுதந்திரத்தைத்
தந்து பலபண்பு தாயகத்தில் — வந்தமையச்
செய்த மகாத்மா செனித்தநூற் றுண்டுவிழா
மெய்யன்பால் செய்திடுதல் மேல்.

இந்தியநா டெங்கும் இயன்றவணம் நூற்றுண்டு
தந்தகுதிக் கேற்பத் தழைக்குநாள் — சந்தமுறப்
பொள்ளாச்சிக் கல்லூரி பொற்புடை நன்மலரை
உள்ளம் உள்ளத் தந்ததுயர்வே.

வாழ்கஅணிப் பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் கல்லூரி
வாழ்க அதிற்பணிசெய் மாண்பினர்கள் — வாழ்கவே
ஆசிரியர் மாணவர்கள் ஆண்டுவிழாப் பங்குகொள்வோர்
மாசின்றி வாழ்க மகிழ்ந்து.

அன்புள்ள,
சுந்தரசாமி

A. P. சண்முகசுந்தரம், B. Sc., M. L. A.
பொள்ளாச்சி.

முகாம்: சென்னை,
12—2—1969.

அன்புடையீர்,

வணக்கம். தாங்கள் இந்த ஆண்டு காந்தி நூற்றாண்டு நிறைவு விழா மலர் வெளியிடுவது கண்டு பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நல்ல கருத்து மணம் கமழும் மலராக அது மலர்ந்து வெளிவர வேண்டும் என்று கூறி என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை அளிக்கின்றேன்.

அன்புள்ள,
அ. ப. சண்முகசுந்தரம்.

தருமையாதீனம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தருமபுரம்,
மாயூரம் P. O.
29—1—1969

"ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையுமெம் ஆதியே"

நம் காலத்தில் உலகம் போற்றும் உத்தமராய் விளங்கிய பெரியார் காந்தியடிகள். இவர், சத்தியம், அகிம்சை என்னும் இரண்டையும் தம் உயிரினும் சிறந்தனவாகக் கடைப்பிடித்துத் தம் வாழ்நாளை நமது நாட்டுப் பணிக்கே அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தவர். "உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் – உள்ளத்தின் எல்லாம் உளன்" என்னும் குறளுக்கு இலக்கியமாய் விளங்கியவர். இவரது நூறுவது ஆண்டு நிறைவை நம் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடுதல் இயல்பே.

பொள்ளாச்சி நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியினர் இவரது நூற்றாண்டு விழா மலர் வெளியிடும் வகையில் இவ்விழாவைச் சிறப்பிப்பது ஏற்றதொரு செயலே, செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளால் நூற்றாண்டு விழா மலர் இனிது மலர்க.

கல்லூரி மேன்மேலும் தழைத்து ஓங்குக! நலம்.

N. MAHALINGAM, B. Sc., M. I. E.

38, Chamiers' Road,
MADRAS-28.
21—1—1969

Mahatma Gandhi is now remembered as the deliverer of the Indian Nation, but he was also a great soul who gave lead to the nation in various fields like Education, Social equality, Personal hygiene, Development of Village Industries, Development of Rural Economy etc. He dedicated his life for the benefit of the whole humanity. I wish your endeavour all success.

N. Mahalingam.

M. S. PALANIAPPA MUDALIAR, B. A.

189, RAJA STREET, COIMBATORE.
16—1—1969.

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி சார்பாக காந்தி நூற்றாண்டு நிறைவு விழா மலர் வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தமானது.

திரு. நல்லமுத்துக் கவுண்டர் அவர்கள் காந்தி வழி நடந்த ஒரு பெருந் தியாகி. திரு. மகாலிங்கம் காந்தீயத்தைப் பின்பற்றும் ஒரு தொண்டர். அவர்களால் நிறுவப்பட்டு நடைபெறும் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சிறந்த இந்தியர்களாகத் திகழ முயற்சித்து வெற்றி காண்பார்களென நம்புகிறேன்.

வாழ்க அகிம்சை!
வாழ்க ஒருமைப்பாடு!
வளர்க இந்திய நாடு!

ம. ச. பழனியப்பன்.

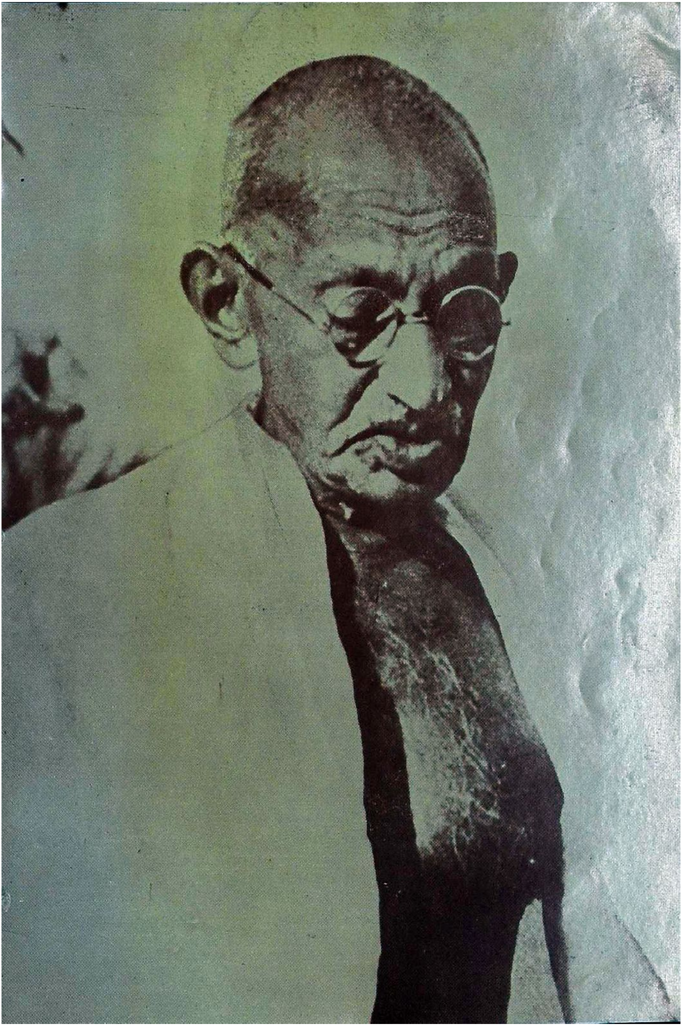

காந்தி

(கோவை அ. அய்யாமுத்து)

இந்தியவிடுதலைப்போரில் ஈடுபட்டுவெற்றி காணும்வரை தளராது போரிட்ட முன்னணிவீரர்களில் ஒருவர் திரு. அய்யாமுத்து

மகாத்மா காந்தியைத் தலைவராகப் பெற்றிருந்த அகில பாரத சர்க்கா சங்கத்தின் தமிழ்நாட்டுக் காரியதரிசியாய்ப் பணியாற்றி 'அயர்வறியாதவர்' என்று அவரால் பாராட்டப் பெற்றவர். (ஆ-ர்.)

அற்பர்கள் தமையெல்லாம் அறவாளராக்கிட்ட
அற்புத மானவரார் ?—புவி
உற்பவ மாயிட்ட நாள்தொட்டு நாம்கண்ட
சொற்றிறக் காந்தியடா !

புல்லடி மைத்தொழில் பேணியிருந்தாரை
வல்லவ ராக்கியதார் ?—அட
அல்லலுக் கஞ்சாது அறத்தினைக் கைக்கொண்ட
நல்லதோர் காந்தியடா !

கத்தியும் வாள்கதை கண்டாலுமஞ்சாது
சத்தியங் காத்தவனார் ?—அட
எத்தனை இன்னல்கள் எதிரிட்டுங் குன்றாத
உத்தமன் காந்தியடா !

இன்னாசெய் தாருக்கும் நன்னயம் செய்திட்ட
தன்னல மற்றவனார் ?—புவி
மன்னுயிர் யாவையும் தன்னுயிர் போல் கொண்ட
புன்னகைக் காந்தியடா !

வாயொன்று வழுத்திடச் செயல்வேறு செய்யாது
வாய்மையைக் காத்தவனார் ?—இந்த
வையமும் வானமும் தானாளத் தந்தாலும்
பொய்யாத காந்தியடா !

வள்ளுவர் வகுத்திட்ட வழுவிலாச் செந்நெறி
உள்ளத்தில் கொண்டவரார் ?—அட
எள்ளத் தனையேனும் கள்ளங் கபடற்ற
வள்ளலெம் காந்திய்டா !

காந்தி கண்ட கனவு

பெ. தூரன்

(திரு. ம. ப. பெரியசாமி என்னும் இயற்பெயருள்ள இவர் தலைசிறந்த கவிஞர். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் செயலாளர். தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தின் பிரதம ஆசிரியர்; இப்போது குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியம் தயாரித்து வருகிறார். இவருடைய பாடல்கள் இசையரங்குகளில் பாடப்படுகின்றன. பல நூல்களின் ஆசிரியரும் ஆவார். 'பத்ம பூஷண்' விருது பெற்றவர்.
— ஆசிரியர்)

சத்தியத்தை உலகமெலாம் சார்ந்திடவும் வேண்டும்,
தர்மநெறி உள்ளத்தில் தழைத்திடவும் வேண்டும்
புத்துலகில் அனைவருமே ஒன்றாதல் வேண்டும்,
புரையில்லா நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்திடவும் வேண்டும்
நித்தியனின் பதமலர்கள் நினைப்பிலென்றும் வேண்டும்
நேர்மை – அன்பு குன்றாத சீலமதே வேண்டும்
இத்தரையில் யாவர்க்கும் நல்வாழ்வு வேண்டும்
இன்னல்தரும் போர்பகைமை மறைந்தொழிய வேண்டும்.

படைபலத்தால் வாய்மைவழி பிறழாமை வேண்டும்
படும்துயரம் கண்டுருகும் பண்பதுவே வேண்டும்
உடைமையெலாம் இறைவனருள் என்றெண்ணி நாளும்
உதவிடுமோர் உளப்பாங்கு நிலைத்திடவே வேண்டும்.

கடையனுக்கும் வாழ்வளிக்கும் கண்ணோட்டம் வேண்டும்
கருத்தினிலே இறையொளிதான் தவழ்ந்திடவே வேண்டும்
குடிமக்கள் ஆட்சியது ஊர்தோறும் வேண்டும்
கொடுமையெனும் சொல்லிங்கு மறைந்திடவே வேண்டும்

இந்தியநல் நாட்டிற்கே தந்தையவர் காந்தி
இவையெல்லாம் கொண்டதொரு ராச்சியத்தை நமக்கே
புந்தியிலே வைத்திடவே புனைந்தபேர் அதுதான்
புகழ்வீரன் ராமனருள் ராச்சியமே என்றார்
தந்தைசொலைக் காத்துயர்ந்த தனியொருநல் வீரன்
தானாண்ட ராச்சியத்தின் பேராலே சொன்னார்
பந்தமற்ற காந்திமகான் கனவிதுவே நாமும்
பாரிலதை நாட்டிடவே சேர்ந்தெழுந்து நிற்போம்.

பாரதமாதா நவரத்தினமாலை

ஆசிரியப்பா

கவீந்திர னாகிய ரவீந்திர நாதன்
சொற்றது கேளீர்! 'புவிமிசை யின்று
மனிதர்க் கெல்லாம் தலைப்படு மனிதன்
தர்மமே உருவாம் மோஹன தாஸ
கர்ம சந்திர காந்தி'யென் றுரைத்தான்.
அத்தகைய காந்தியை அரசியல் நெறியிலே
தலைவனாக் கொண்டு புவிமிசைத் தருமமே
அரசிய லதனிலும், பிறஇய லனைத்திலும்
வெற்றி தருமென வேதம் சொன்னதை
முற்றும் பேண முற்பட்டு நின்றார்,
பாரத மக்கள் இதனால் படைஞர்தம்
செருக்கொழிந் துலகில் அறந்திறம் பாத
கற்றோர் தலைப்படக் காண்போம் விரைவிலே.
வெற்றி கூறுமின்; வெண்சங் கூதுமின்!

— பாரதியார்

அண்ணலின் அடிச்சுவட்டில்...

சாலை இளந்திரையன்

திரு. சாலை இளந்திரையன் அவர்கள் டில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். பல கவிதை நூல்களும், கட்டுரை நூல்களும் இயற்றியுள்ளார்.
(ஆ-ர்.)

மூத்த பிராயத்தள் இந்தியத்தாய் — இவள்
முன்னரும் என்றைக்கும் பேறுடையாள் :
போர்த்த இருட்டுப் புழுக்கத்திலும் — சுடர்ப்
பொன்னிழை நூற்றிடும் வீறுடையாள் !

மக்களின் கூட்டத்தை ஒன்றிணைத்தே — அவர்
வாழ்க்கையின் பாதையை நன்றமைக்கத்
தக்கவர் பூக்கின்ற பாத்திகளில் — ஒரு
தங்கத் தனிச்செழும் பாத்தி இவள் !...

காந்தி யுகம்

காலக் கதையை விரித்திடுங்கள் — அதில்
காணுந் தலைப்புக்கள் பார்த்திடுங்கள் :
சீலத் தலைப்புக்கள் காலத்துக்கே — பல
செய்து கொடுத்தவள் இந்தியத்தாய் :

காலம் எனுமிந்த நாவலிலே — ஒரு
காமர் தலைப்பென்னும் வள்ளுவனைப்
போல ஒருதலைப்பு, இன்றை உலகுக்குப்
பூத்த தலைப்பெங்கள் காந்தியண்ணல் !

காந்தி தலைப்பிட்ட இப்பகுதிக் — கதை,
காசினி யாவையும் ஒன்றிணைத்தே,
நீந்திக் களைக்குது; எனினும் அதனிரு
தீரப் புயங்கள் தளரவில்லை !

உண்மை, அகிம்சை எனும்புயங்கள் — அவை
ஓரிரண்டேந்திய இந்தயுகம்,
தண்மை, பொறுமை எனுமிரு கண்களைத்
தாங்கிய காந்தியம் தந்தயுகம்!

அடங்கும் ஆந்தி

குண்டு வெடிக்கின்ற குள்ளர்களும் — எங்கும்
கோணல் விதைக்கின்ற வில்லர்'களும்
மண்டுகின் றுர்பல குப்பைகள்போல் — எனில்
மாமணிக் காந்தியம் குன்றிமணி!

குன்றி மணியினைக் கண்டபின்னே — மக்கள்
குப்பையை அள்ளக் குனிவதுண்டோ?
என்றும் மறைத்திடு மோ, புதரே, — சுவை
ஏந்திக் கனிந்த பழத்தினையே?

காந்தி மணியினை மூடிடவே — புகைக்
காடு வளர்க்கின்ற பற்பலரும்
ஆந்தி* அடங்குதல் போல்அமைவார் — மக்கள்
ஆதர வாம்மழை பெய்திடவே!

வல்லர சென்கின்ற வாவலுகள் — இருள்
பார்க்கத் திறந்த விழியினகள்
கொல்லொலி கூட்டும் இடங்களிலும் — அண்ணல்
கொள்கையின் சிற்றொலி கேட்கிறது!...

தோட்டத்து முல்லை

'தோட்டத்து முல்லைக்கு வாசமில்லை' — என்று
சொல்லும் பழமொழி இந்தியர்கள்,
ஈட்டிய காந்தியச் செல்வமதை — 'ஏதோ,
என்னவோ?' என்றெண்ணிக் கொண்டுளர்கள்...

தூரத்து வாழ்த்தொலி கேட்டபின்னே — இங்குத்
தூங்கிய இந்தியப் புத்திரர்கள்
சீரொத்துப் பின்னிசை பாடுவர்கள்; — கதை
சீக்கிரம் போகிறது. அத்திசைக்கே.

* வடஇந்தியாவில் வீசும் ஒருவகையான பெரும்புழுதிப் புயற்காற்று; அதைத் தொடர்ந்து மழைவரும்...

வள்ளலார் வழியில் காந்தி

என். எஸ். சிதம்பரம்

(திரு. என். எஸ். சிதம்பரம் அவர்கள் வானொலிக் கவியரங்கங்களிலும், பிற கவியரங்கங்களிலும் பங்கு கொள்கின்றார். இன்னிசை வல்லுநர்; கதையுடன் கூடிய சமயச் சொற்பொழிவுகளும் ஆற்றுவார். சென்னை வானொலியின் 'அருள்வாக்கு' நிகழ்ச்சியில் இவர் குரலைக் கேட்கலாம். பல மலர்களில் இவர் கவிதைகள் வெளிவருகின்றன. இவர் எழுதிய 'காந்திஜியின் சரிதை' வானொலியில் தொடர்ந்து ஒலிபரப்பப்படுகின்றது. வள்ளலாரிடம் மிக்க ஈடுபாடுடையவர். பல கவிதை நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.
— ஆசிரியர்)

காந்திக்கு முன்உதித்த கருணைவள்ளல் இராமலிங்கர்
ஏந்திநின்ற சத்தியஞ்சேர் இறைவழிசன் மார்க்கத்தைச்
சாந்திதருஞ் சமரசத்தைச் சார்ந்துநின்றார் காந்தியென்று
பாந்தமுடன் உரைக்க,அண்ணல் பாதைஇடம் தருகுதம்மா !

புறம்வெளுத்த உலகோரைப் பொதுவள்ளல் திருத்தவந்தார் !
நிறம்வெளுத்தோர் பிடியினின்றும் நிறைகாந்தி மீட்கவந்தார் !
அறம்துளும்பும் இராமலிங்கர் அருளியசன் மார்க்கத்தின்
திறம்வளர்த்துச் சத்தியத்தைத் தினம்கொண்டார் காந்தியுமே !

வாடிநின்ற பயிரையெல்லாம் வள்ளலவர் கண்டவுடன்
வாடிநின்றார் ! எவ்வுயிரும் வாழ்வுறவே வேண்டுமென்று
நாடிநின்றார் ! இரக்கத்தின் நல்லுயிராய் இராமலிங்கர்
கூடிநின்றார் ! அவர்வழியைக் கொண்டுநின்றார் காந்தியுமே !

சாதிமதம் இல்லையென்றும் சமமாகும் எவருமென்றும்
நீதியுடன் எடுத்துரைத்தார் நெறிவள்ளல் இராமலிங்கர்!
ஏதமில்லாக் காந்தியுமே இராமலிங்கர் வழிநின்று
தீதுறுந்தீண் டாமையினைத் திறமுடனே தீர்த்துவைத்தார்!

வில்லெடுத்த இராகவனை மிகப்போற்றி இராமலிங்கர்
சொல்லெடுத்தார்! இராமன்றன் சுடர்நாமம் மறவாமற்
சொல்லியென்றும் காந்தியுமே தொழுதுநின்றார்! இருவருமே
நல்லவற்றைத் தரும்இராம நாமமதைக் கொண்டனரே!

அனைத்துயிரும் பரஞ்சுடரின் அருள்வடிவம் என்றுளத்தில்
நினைத்திடுமோர் நல்லான்ம நேயவொரு மைப்பாட்டைத்
தினையளவும் பயன்கருதாத் திருவினராம் இராமலிங்கர்
வினை யுலகர் தமக்குரைத்தார்! விளங்கிநின்றார் காந்தியுமே!

குலந்தாழ்ந்த மனிதரையும் குலம்உயர்ந்த தம்முடனே
நிலம்இதனில் ஒன்றாக நினைத்தேஅம் மனிதருடை
மலந்தனையும் மனம்ஒப்பி மகிழ்வுடனே எடுத்திட்டார்
உலகுபுகழ் காந்தியெனும் உத்தமவான் சுடர்அம்மா!

அருளான்ம நேயமிகும் அருமைப்பாட் டதனுக்கோர்
பொருளாகும் காந்தியவர் புன்மலத்தை எடுத்ததுவே!
இருளான நெறிகளைந்த இராமலிங்கர் வழிதனிலே
தெருளான காந்தியவர் சிறந்துநின்றார் என்றிடுவோம்!

பாரதமாதா நவரத்தினமாலை

அறுசீர்விருத்தம்

காந்திசேர் பதும ராகக் கடிமலர் வாழ்ஸ்ரீ தேவி
போந்துநிற் கின்றாள் இன்று பாரதப் பொன்னா டெங்கும்;
மாந்தரெல் லோரும் சோர்வை அச்சத்தை மறந்து விட்டார்;
காந்திசொற் கேட்டார் காண்பார் விடுதலை கணத்தி னுள்ளே.

— பாரதியார்

வழிகாட்டும் வான்சுடரே

இன்னிசைக்கவிமணி. இளங்கம்பன்

இன்னிசைக் கவிமணி இளங்கம்பன் அவர்கள் பழனியில் வள்ளுவரகத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். அவருடைய வெளியீடுகளாவன :–

பாமலர்கள், பூச்சரம், கீதாஞ்சலி கீர்த்தனைகள், சிந்தனை மலர்கள், காருஞ்சலி, புத்துலகை நோக்கி.

சர்வோதய நாளன்று வானொலியில் தாம் காந்தியடிகளைப் பற்றிப் புனைந்த பாடலைப் படித்தார். (ஆ–ர்.)

வழிகாட்டும் வான்சுடரே! வாய்மைக்கோர் மாமணியே!
எழிலூட்டும் எளிமையினால் இவ்வுலகை ஈர்த்தாண்டு
அழியாத புகழ்கொண்ட அன்புப் பெருங்கடலே!
விழியள்ளும் மோகனமே விள்ளரிய வித்தகமே!

பூநாடும் வானாடும் போற்றவந்த பொறைவடிவே
தேனாடும் வண்டைப்போல் தேயத்தோர் உனைச்சூழ
நீணாடும் நல்லறத்தை நீதமுடன் போதித்தே
ஊனோடும் எங்கள் உயிரோடு சேர்ந்தனையே!

காந்தியெனும் மாமுனியே கடமைக் கோரிலக்கியமே!
ஏந்தியநல் கொள்கைகளில் எள்ளவும் மாறாமல்
பாந்தமிலார் தீமைகளைப் பண்பாலே வென்றாய்நின்
சாந்தமிகு வாழ்க்கையினைச் சாற்றும் வகையுண்டோ?

புண்ணியனே வன்மப் பகையழிக்கத் தனையீந்த
கண்ணியனே எங்கள் கண்திறந்த மாதவனே!
திண்ணியனே நீயிந்தத் தேயத்தைப் பூரணமாய்
அன்னியர்பால் மீட்ட அதிசயமும் பெரிதன்றோ!

சித்தத் துறுதியுடன் செயலாற்றி இன்புற்றே
எத்திசையும் போற்றுவணம் எண்ணில்நலங் கொண்டோய் நீ
புத்துணர்வைத் தந்த பொதுமைத் தவக்கனலே
எத்திறத்தில் நின்றன் எழிலை எடுத்துரைப்பேன்.

மீண்டும் பிறப்பெடுத்தால் மேன்மைத் தமிழ்மண்ணே
வேண்டும் எனஉரைத்த வித்தகனே நல்லன்பால்
யாண்டும் புகழ்பரப்பி யாவர்க்கும் உறவாகி
ஆண்டகையே நீயும் ஆருயிரை ஈந்தனையே !

பொய்யாத வாழ்வின் பொலிவால் எமைவென்ற
ஐயா அருந்தலைவ அகிலத்தின் மாநிதியே
வெய்ய பகைமைக்கும் விண்மாரி போல்அன்பைப்
பெய்தே மகிழ்வித்த பேரொளியே நீவாழி !

சத்தியத்தின் சோதனையாய்ச் சாற்றரிய நின்வாழ்வை
இத்தரைக்குக் காட்டி இதயம் புகுந்தொளிரும்
புத்தொளியே வாழ்வின் பூரணமே காந்தியெனும்
அத்தாநின் புகழதனை ஆரே உரைத்திடுவார் !

நூற்றாண்டாய் எமையெல்லாம் நுண்கலைஞ நீயாளும்
நூற்றாண்டைத் தாண்டிநின் றுழைப்பேன் என்றுரைத்தாய்
கூற்றாகி நினையொருவன் கூசாமல் சாய்த்ததனால்
ஆற்றாத நிலையினிலே ஐயா உனையிழந்தோம்.

ஏழையர்தம் பெருவாழ்வே எங்கள் தவப்பயனே
பிழைதரும் தீண்டாமைப் பிணியகற்றி வைத்ததுடன்
வாழுமுயிர் நீங்குவரை வாஞ்சைப் பணிபுரிந்தோய்
வாழியநின் நற்கீர்த்தி ! வாழியநின் திருநாமம் !

வாழ்கநீ எம்மான் இந்த
வையத்து நாட்டி லெல்லாம்
தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி
விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்
பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர்
பாரத தேசம் தன்னை
வாழ்விக்க வந்த காந்தி
மகாத்மா ! நீவாழ்க ! வாழ்க !

— *பாரதியார்*

காந்தி பிள்ளைத் தமிழ்

இளமுருகு

திரு. தி. இளமுருகு அவர்கள் கோவை, கிக்கானி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். காந்தி மன்றத்தில் நடைபெற்ற 'காந்தியக் கவியரங்க'த்தில் 'காந்தியண்ணல் பிள்ளைத் தமிழ்' இயற்றி அரங்கேற்றினார். காந்தி மன்றத்தால் வெளியிடப்பட்ட அக்கவிதை நூலில் உள்ள ஒரு பாடல் இங்கு வெளியிடப்படுகிறது. உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கோவை வந்த போது, இவர் பாடல் அரங்கேறியது. வானொலியிலும் இவர் கவிதைகள் ஒலி பரப்பப்பெற்றன. இவர் 'தேனீ' என்னும் கவிதை மடலின் கூட்டாசிரியராகவும் உள்ளார்.

– (ஆசிரியர்)

கன்னத் தறைந்த கைகளையும்
கருணை காட்டி மன்னிக்கும்
காலச் சுழலில் மோதுண்டு
கருகா தொளிரும் புகழ்விளக்கே!

கன்னங் கரிய கூந்தலினைக்
கட்டிப் பொட்டிட் டுனைமறுகில்
கலகம் செயவோ விடுத்தார்நின்
கருணை உருவாம் தாய்மார்கள்

முன்னம் இந்து முகமதியர்
மூண்டு பகையுற் றெழுந்திடவே
முதல்வா! உன்றன் திருவடிகள்
முழுதும் புழுதி படிந்தனகாண்

இன்னம் புழுதி படலாமோ?
ஏந்தல்! சிற்றில் சிதையேலே
ஏழைக் கிரங்கும் காந்தியருள்
எந்தாய்! சிற்றில் சிதையேலே!

காந்தியக் கொள்கை- வழிபாடு

சக்திக்கனல்

இராமலிங்கர் பணிமன்றம், காந்தி அமைதி நிலையம் ஆகியவற்றின் சார்பில் 29—9—68 அன்று சென்னை ஏ. வி. எம். இராஜேசுவரி கல்யாண மண்டபத்தில் "காந்தியக கொள்கை" பற்றி நடந்த கவியரங்கத்தில் திரு. சக்திக்கனல் அவர்கள் 'வழிபாடு' என்னும் தலைப்பில் கவிதை படித்தார்கள். அதன் ஒரு பகுதி இங்கே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. திரு. சக்திக்கனல் அவர்கள் பழனிசாமி என்னும் இயற்பெயர் பூண்டவர்; பி. காம். பட்டம் பெற்றவர். ஏ. பி. டி. பார்சல் சர்வீஸில் கணக்காய்வாளராகப் பணியாற்றி வருகிறுர்.

— (ஆசிரியர்.)

ஆணவமாம் கொடிபிடித்தே அக்கிரமக் குன்றேறி
நாணமிலா நாய்களென நாடாண்ட வெள்ளையரை

மானமுடன் போரிட்டே வளர்த்த சுதந்திரத்தின்
மோகனனே! எங்கள் முழுநிலவே! நித்திலமே!

உன்றன் வழிபாட்டை உணர்ந்துவிட்டால் இந்நாட்டைக்
கொன்றே குவிக்கும் கொடுமையது மாருதோ?

இன்னு செய் யாமையெனும் சலவைக் கல்லடுக்கி
மன்னுநீ கட்டிவைத்த வழிபாட்டு மேடையிது!

சத்தியமே தூணுய்ச் சமாதானம் நட்புறவு
சித்தம் வளர்த்தவற்றைச் சித்தரித்தாய் ஆலயமாய்

ஆலயத்துக் குள்ளேயுன் ஆத்மாவே உள்ளுணர்வே
வாலறிவன் பெற்ற வடிவாக நீ சமைத்தாய்!

ஏழை அழுதகண்ணீர் எடுத்ததனை முத்தாக்கி
மாலை தொடுத்தாய்! மலரவனுக் கர்ப்பணித்தாய்!

உயிர்க்குலத்தைத் தாய்போல் ஒருங்கிணைத்த வழிபாடு
பயிர்க்கே' மழையாகும்! பச்சிளமைப் பாலாகும்!

பஞ்சுக்கு ராட்டை! பசித்தோர்க்கு நல்லமுது!
நெஞ்சுக்கு நீதி ஐயா! நினது வழிபாடு!

ஞானரதம் ஏறிவந்த நாயகனே உன்கடவுள்
தீனர் திக்கற்றோர் தெருவோரம் கிடப்பவர்கள்!

கூனெடுங்கிக் கையினிலே கோலூர்ந்து வாசலிலே
கால்நடுங்கி நிற்போர்க்குக் கடவுளாய் வந்துதித்தாய்!

குட்டமுற்றுக் கைகால் குறுகிநின்ற பஞ்சைகளின்
கிட்டே இருந்தவர்க்குக் கீதைமொழி கூறிவந்தாய்

வாடுபயிர் கண்டதுமே வள்ளல் வடித்த கண்ணீர்
வாடும் மனிதஇனம் வகைகாண நீ வடித்தாய்!

சீறிவரும் மதயானைத் திமிர்பிடித்த ஆங்கிலரை
ஊறிவரும் அங்குசமாம் உள்ளமதால் நீ தடுத்தாய்!

மேலைத் திசையிலெல்லாம் வெறுப்புவளர் காட்டிலெல்லாம்
காலைக் கதிர்போலுன் கருணைஒலி கேட்டதையா!

மிருக பலம் ரத்தவெறி மேலெழுந்து தாவுகையில்
தருமபலம் வெல்லுமெனச் சாதித்துக் காட்டிவிட்டாய்!

இந்துக்கள் முஸ்லீம்கள் எல்லோரும் இந்நாட்டின்
சொந்தச் சகோதரராய்ச் சொல்லுமொரு பாட்டமைத்தாய்!

மண்ணாய் விறகாய் மரமாய் நெடுஞ்சுவராய்
அண்ணாந் திருந்தவரை அருளாளர் ஆக்கிவிட்டாய்!

கோட்ஸே எனும் கொடியோன் குறிவைத்த துப்பாக்கி
வேட்டே பிரார்த்தனையாய் வியனுலகு நோக்கிநின்றாய்!

பாம்பைச் சிவபெருமான் பணித்தோ ளணிந்ததுபோல்
வீம்புடைய கோட்ஸே விஷக்குண்டை நீயணிந்தாய்.

கொல்லவந்த கோட்ஸே குறிவைத்த் பாவியையும்
நல்லவனாய் மாற்றுதற்கோ "ராம் ராம்" எனவுரைத்தாய்?

விண்புலம்ப மண்புலம்ப வீட்டோர்எல் லாம்புலம்பப்
பண்புலம்ப வழிபாட்டைப் பாதியிலே நீ முடித்தாய்!

விண்ணாய் வெளியாய் விரிவானாய் ஆண்டவனின்
கண்ணாய் மணியாகிக் காந்தியென வந்துதித்த

தண்ணே! மதியே! தமிழே! உன் வழிபாட்டின்
பண்ணே ஒலிக்காதோ பாரதந்தான் வாழாதோ!

☘

காந்தீயம்

சாடுந் திரைகளையே — மடியில்
சாய்ந்து தவழவிட்டு,
கூடுமட்டும் அலையின் — மழலைக்
தாலைக் கேட்டுங்கரை ;
வாடும் மனிதகுலம் — நலமாய்
வளர்க என்றுமனம்
நாடும் காந்தியம் — கண்டீர்
நாதக் கடற்கரையில்!

ஏழு துளையாலே — தன்
இதயந் துளைபட்டும்
வாழும் மாந்தருக்கே — இசை
வடிக்கும் புல்லாங்குழல்;
பாழுந் துண்டுகளால் — துளை
பட்டு மண்ணகத்தில்
வீழும் போதினிலும் — அண்ணல்
வேண்டினன் நல்லருளே!

நீதி, அருள் இதயம் — மிக
நிறையும் காந்தியம்
மேதினி யில்வாழ்க — என
விண்ணின் கதிர் உரைப்பான்;
மோதித் தனைமறைக்க — வந்து
மூளும் முகிலுக்கும்
சோதிக் கதிரவன்தான் — மகுடம்
சூட்டுகிறன் பொன்னில்!

மின்னூர் சீனிவாசன் எம். ஏ., எம். லிட்;
துணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
வேளாண் கல்லூரி, கோவை.

காந்தித் தாத்தா

— புலவர் கி. வேங்கடசாமி.
ஆலாந்துறை.

சத்தியம் விளங்கவந்தாய் காந்தித் தாத்தா — மண்ணின்
தர்மம் துலங்கவந்தாய் காந்தித் தாத்தா — அன்பு
நித்தமும் செழிக்கவந்தாய் காந்தித் தாத்தா — எங்கள்
நெஞ்சம் தழைக்கவந்தாய் காந்தித் தாத்தா

முன்னைப் பரம்பொருளைச் சத்தியம் என்றாய்! — காலம்
மூன்றும் கடந்தஅது நித்தியம் என்றாய் — அதன்
பின்னர் அகிம்சைஎனும் பத்தியம் கண்டாய் — எல்லாம்
பெரியதிற் பெரியது காந்தித் தாத்தா!

சுட்டும் வழிகளிலும், காந்தித் தாத்தா — நீ
சொல்லும் மொழிகளிலும், காந்தித் தாத்தா — நீ
கட்டும் உடையினிலும் காந்தித் தாத்தா — தெய்வக்
காட்சி துலங்கிடுதே காந்தித் தாத்தா

சொக்கி மயங்கலென்ன, காந்தித் தாத்தா — உன்
தூய சுடர்முகத்தைக் காணுவோரெலாம்? — உன்
பொக்கைத் திருவாயின் புன்சிரிப்பிலே — அருள்
பூத்துச் சிரிப்பதென்ன காந்தித் தாத்தா?

கிழங்கில் கருணையுண்டு காந்தித் தாத்தா — தினம்
கிழக்கில் வெளுப்பதுண்டு காந்தித் தாத்தா — பெய்யும்
மழையில் பசுமையுண்டு காந்தித் தாத்தா — எங்கள்
மனத்தில் எதுவுமில்லை காந்தித் தாத்தா

கழுவிக் கழுவிநெஞ்சில் அன்பை வளர்த்தாய்! — எங்கள்
காரியப் பயிருக்கு கங்கை வளர்த்தாய்! — நாட்டை
உழுது பயிரிட்டாய்! ஊட்டி வளர்த்தாய்! — இந்த
உதவிக்குப் பேரென்ன, காந்தித் தாத்தா?

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது நடைபெற்ற "புகாரில் ஒருநாள்" என்னும் கவிதைப் போட்டிக்கு வந்திருந்த 1200 கவிதைகளில் சிறப்புடையனவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பத்துக் கவிதைகளில் திரு. கி. வேங்கடசாமி அவர்களின் கவிதையும் ஒன்றாகும்.

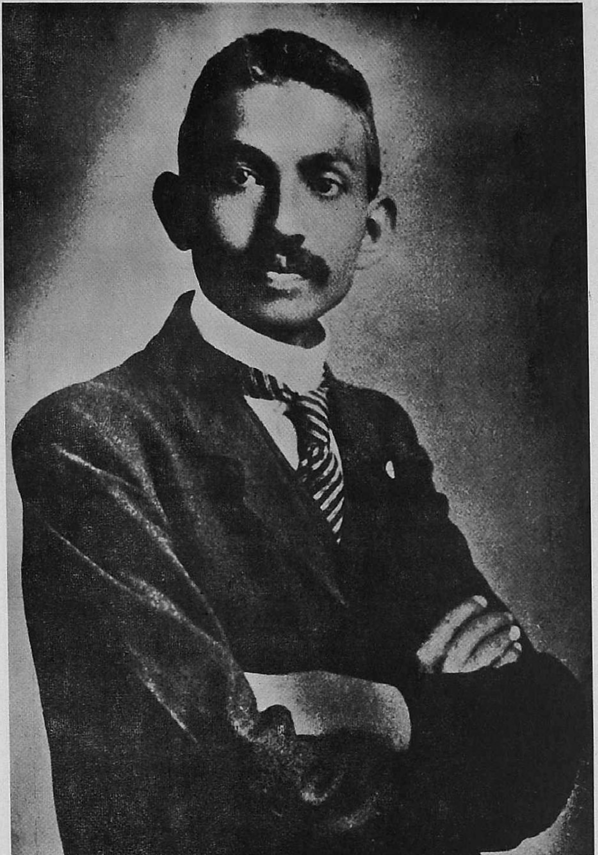

தென்னுப்பிரிக்காவில் வழக்குரைஞராக இருந்த ஸ்ரீ எம். கே. காந்தி—1914.

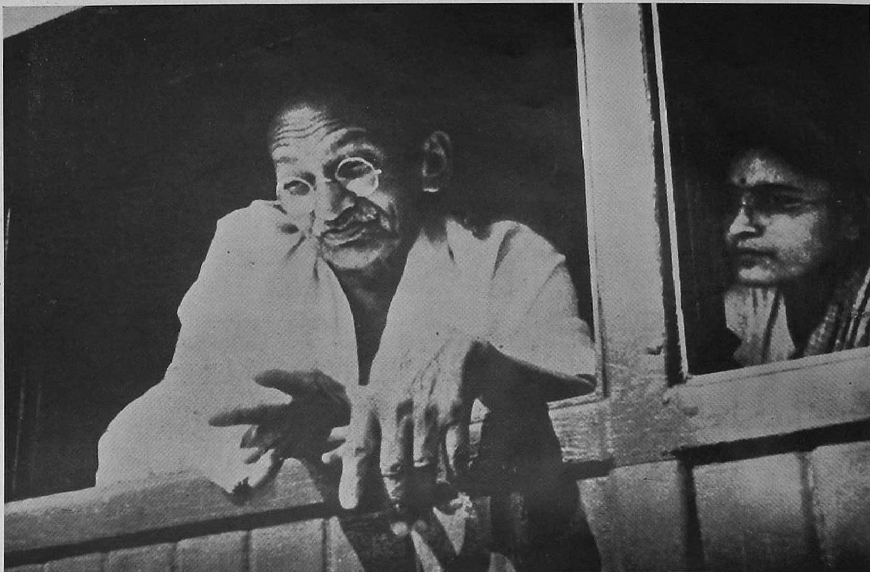

மதுரை, பழனி கோயில்களுக்குத் தனித் தொடர்வண்டியில் பயணம் செய்யும் காந்தியடிகள் —1946

அருளொலி விம்முது கேள்!

"சிற்பி"

(திரு. பாலசுப்பிரமணியம் என்னும் இயற்பெயருள்ள இவர் ந. க. ம. கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கோவைக்கு வந்த போது, இவர் கவிதை இயற்றிப் படித்தார். இவருடைய கவிதை நூல்களாவன :—

1. நிலவுப்பூ 2. சிரித்த முத்துக்கள் – ஆசிரியர்)

பனிமலை யுருகித் தனிநடை குலுங்க
கங்கை நடக்கின்றாள்!
பழகிய திரைகள் அழகிய கரையில்
பாடிட நடக்கின்றாள்!
'தனதன' அருவி தாளங்கள் கொட்டி
முழக்குதடா கானம்!
தடவிடும் வானில் அடவி மரங்கள்
விளக்குதடா மோனம்!
மனிதன் என்னும் செழும்பயிர் மட்டும்
ஏனோ மயங்கியதே.
மாநில வாழ்க்கை தேயும் நிலவாய்
ஒளிவிடத் தயங்கியதே
புனிதன் காந்தி மணிமொழி எல்லாம்
போனதடா காற்றில்!
போலிகள் பெருகி வாய்மைகள் கருகி
வீழ்ந்தோம் நெடுஞ் சேற்றில்!

கருணையின் கனிவில் உருகிய யோகி
காந்த நகைக் கிழவன்
கதருடை வெண்மை மேகத்தி னூடே
நடக்கும் வடி வழகன்
தருமத்தின் உருவாய் யாத்திரை சென்ற
'தண்டி'யின் போர் வீரன்
சபர்மதித் துறவி வார்தா முனிவன்
சாந்தக் குல விளக்கு
மறியும் தழலாய்ச் சுழல் நவ காளி
நெருப்பில் நடந்த பிரான்
மனிதருள் மனிதன் மனிதருள் புனிதன்
மாந்தருக் குள் தெய்வம்
அருமைத் தம்பி! துறைதொறும் நாட்டில்
இருளே நிறைந்த தடா!
அன்னையின் மனத்தான் வாழ்ந்தஇம் மண்ணில்
சத்தியம் உறங்கு தடா!

எண்ணும் மனத்தில் எழுதிய கரத்தில்
சத்திய நீர்த் தேக்கம்;
எளியவர்க் கிரங்கி எடுத்த மொழியில்
அருளெனும் மலர் பூக்கும்!
மண்ணில் வேத மந்திரம் சாந்தி
வழங்கிய இசைத் தேனீ;
மதவெறிப் புயலில் மலரின் இதழாய்ச்
சாய்ந்தது பொன் மேனி!
கண்ணே! மணியே! என்னுடன் பிறப்பே!
மாணவ இளங் கதிரே!
கதைகளில் இவனது கதைபோல் உனக்கொரு
காவியம் இல்லை யடா!
அண்ணல் நடந்த மண்ணிது தம்பி!
அதனை நினைத்துப் பார்!
அவனது சரிதம் மெய்மையின் இதயம்
அருளொளி விம்முது கேள்!

சேவாக்கிராமம் வழிகாட்டுகிறது

★

திரு. T. D. திருமலை, பி. ஏ.,

அமைப்பாளர், தென் மண்டல மக்கள் தொடர்புக் குழு,
காந்தி நூற்றுண்டு விழாவின் தேசீயக் குழு, மதுரை-2

★

காந்தியடிகளின் நூற்றுண்டு விழாவை உலக நாடுகள் அனைத்தும் கொண்டாடத் திட்டமிட்டுள்ளன. ஐக்கிய நாடுகள் சபை இவ்வாண்டு அக்டோபர் முதல் அடுத்த ஆண்டு அக்டோபர் வரை இவ்விழாவைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று அறிக்கை விடுத்திருக்கிறது. நமது நாட்டில் இவ்வாண்டு தொடங்கி 1970-ஆம் ஆண்டு வரை கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதற்கென குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் சாகீர் ஹுசைன் அவர்கள் தலைமையில் தேசியக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12 உட்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுப் பல்வேறு துறைகளில் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றப்படுகிறது. எல்லாக் குழுக்களும் ஜுலை மாதம் 27, 28, 29 ஆகிய மூன்று நாட்களிலும் சேவா கிராமத்தில் கூடி ஒன்பது அம்சத் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றன.

அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் முதலிய துறைகள் வாழ்க்கையின் முக்கியமான அம்சங்கள் ஆகும். ஒன்றுக்கொன்று உதவியாக இம்மூன்று துறைகளிலும் முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுத்தல் வேண்டும். இம்முறையில் வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் மனித மேன்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது காந்தியடிகள் கருத்தாகும்.

'Power Corrupts, absolute power Corrupts absolutely', என்பது பழமொழி. அதிகாரம் ஆணவத்தை விளைவிக்கும்; ஆணவத்தால் அநீதி நிலவும். எனவே அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதே குடியரசின் அடிப்படை. காந்தியடிகள், நூற்றுக்கு நூறு குடியரசுதான் மனிதவர்க்கத்திற்கு ஏற்றது என்று கருதினர். உண்மையான குடியரசு அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் இயங்காது. அதிகாரம் பங்கு போடப்பட்டுப் பரவலாக்கப்பட்டால்தான் உண்மையான குடியரசு நிறுவ முடியும் என்றார் அவர். 500 பேர்கள் அடங்கிய ஒரு குட்டி 'சமூகம்' முழு அதிகாரம் பெற்றுத் தன்னைத்தானே ஆண்டுகொள்கிற பழக்கம் வரவேண்டும். உலகனைத்தும் இம்மாதிரிக் குட்டி சமூகங்களின் கூட்டாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மனிதன் வளர்ச்சியும் அதற்கு உதவும் குடியரசும் ஏற்படும் என்று தற்காலத்திய அரசியல் அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். இதையே காந்தியடிகள் கிராம சுய ஆட்சி அல்லது கிராமராஜ்யம் என்றார். வெறும் அரசியல் அதிகாரம் உயிரற்றது. எனவே பொருளாதார அமைப்பும் பரவலாக அமைய வேண்டும். உணவு, உடை, இருப்பிடம்

இவற்றிற்கான தொழில்களாவது கிராம அளவில் சிறப்பாக நடந்து தன்னிறைவை எய்த வேண்டும். அப்போதுதான் சமுதாய உணர்வு ஏற்படும். வெறும் அதிகாரம் செலுத்தும் பதவி பொருளற்று விளங்கும். எனவே தற்போதுள்ள பஞ்சாயத்தில் அதன் நிர்வாகிகள் பொறுப்பில்லாமல் நடக்க இடமிருக்கிறது. கிராமத் தொழில், வாணிபம் முதலானவை பஞ்சாயத்தின் கீழ் அமைந்து, கிராம மக்கள் எல்லோரும் கூட்டு முயற்சியால் முன்னேற்றத்தைக் காண முனைவதற்கு அடிப்படை அமைந்தால்தான் அந்தப் பஞ்சாயத்தின் செயல்கள் மக்களுக்கு விளங்கும். விளக்குப் போடுவது, தெருவைத் துப்புரவு செய்வது, பள்ளிக்கூடம் வைப்பது (தற்போதுள்ள பள்ளியில் பயில்பவன் அந்தக் கிராமத்திற்குப் பயன்படமாட்டான் என்பது மக்களுக்குத் தெரியும்.) போன்ற வேலைகள் மக்களின் வாழ்க்கையைத் தொடுவதில்லை. பஞ்சாயத்தின் திட்டத்தையும், அதைச் செயலாற்றுவதையும் பொருத்துத்தான் மக்களின் பொருளாதார உயர்வு காணமுடியும். இதற்காகவே காந்தியடிகள் நிர்மாணத் திட்டம் வகுத்தார். இதனைத் தற்காலத்திற்கு ஏற்றவாறு விநோபா அடிகள் கதர், கிராமதானம், சாந்திசேனை என்று சொல்லுகிறார். கிராமத்துச் சொத்து அனைத்தும் கிராமசபைக்குச் சொந்தமாகிவிட வேண்டும். இவ்வாறு செய்தவுடன் கிராம நிலங்கள் அனைத்துக்கும் சேர்த்துத் திட்டம் வகுத்து மொத்தமாக ஊர்மக்கள் பாடுபட வேண்டிய அவசியம் வரும். எல்லாக் கைத்தொழில்களுமே, பெரிதோ, சிறியதோ, விவசாயத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன. மிக அதிகமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிற அமெரிக்காவின் விவசாய முன்னேற்றமே அதற்கு வளத்தைக் கொடுத்தது. நமது நாட்டைவிட மூன்றுமடங்கு நிலமும், நமது மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒருபங்கு மக்களுமே அங்கு வாழ்வதால் பெரிய இயந்திரத் தொழில்கள் அந்த நாட்டுக்குப் பொருத்தமாக அமைந்தன. 50 கோடி மக்கள் 100 கோடி கைகளை வைத்துக் கொண்டு உழைக்கக் காத்திருக்கும்போது சிறிய சிறிய கருவிகளைக் கொண்டு தொழில் நடத்துவதே நமது நாட்டுக்கு வாய்ப்பானது என்று காந்திஜி கண்டார். எனவேதான் கதர், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றை அவர் ஆதரித்தார். கிராமதானம் மூலம் கிராமச் சொத்து அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப் பட்டு, அங்கே மக்கள் கைத்திறனையும், அதற்கேற்பச் சிறிய இயந்திரங்களையும் வைத்துத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு வகை செய்ய வேண்டும். அதற்குமேல் சமுதாயப் பண்பாடு உயர சாந்திசேனை அமைக்க வேண்டும் என்பது திட்டம். மனித உறவில் ஏற்படுகிற சிக்கலை அன்பு வழியில் தீர்ப்பதோடு, ஊர்ச் சுகாதாரம், கல்வி முதலியவைகளை கவனிக்கும் இந்த சாந்திசேனை. முதல் இரண்டு தீர்மானங்கள் மிக முக்கியமானவை.

1. பஞ்சாயத்து ராஜ்ய நிறுவனங்கள் மூலம் பாமர மக்களுக்கு அரசியல் பொருளாதார அதிகாரங்களைப் பரவலாக வழங்கல்; கிராமதானப் பகுதிகளில் இது சம்பந்தமாகச் சிறப்பான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

2. கதர், கிராமத் தொழில், குடிசைத் தொழில் பெருக்கத்துக்குக் குறிக்கோள் அளவுகளை நிர்ணயித்து அவற்றை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் சுதேசி, சுயதேவைப் பூர்த்தி, சுய பலத்தில் நிற்றல் ஆகிய உணர்வுகளை வளர்க்க வேண்டும்.

3. பல்வேறு சமூகத்தினர், இனத்தினர், மொழியினர், ஒருவரையொருவர் நெருங்கி ஒன்றுபட்டு வாழ வகை செய்வதன் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க வேண்டும். சமாதான அணி, சாந்திசேனை போன்றவைகளை அமைத்து சமூக விரோத சக்திகளையும், சீர்குலைவுச் சக்திகளையும் தடுக்க வேண்டும்.

காந்தியடிகளின் கருத்துக்களையும் அவரது வாழ்க்கையைப்பற்றிய செய்தி களையும் பரப்பும் திட்டங்களை நான்காவது, ஆறுவது தீர்மானங்கள் விளக்குகின்றன.

4. பொருட்காட்சிகள், பிரசுரங்கள், நூல்கள், வெளியீடுகள், படங்கள், பாட்ஜுகள் முதலியன மூலம் காந்தியடிகளின் போதனைகளை ஒவ்வொரு கிராமத் திலும், ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் பரப்ப வேண்டும்.

6. பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் உபயோகத்துக்கான பாடப்புத்தகங்கள் மூலம் சத்தியம்,அஹிம்சை, நேர்மைவழி ஆகிய காந்தியக் கோட்பாடுகளை இளம்சந்ததியார் மனத்தில் பதியவைக்கச் சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்

“நான் இந்த நாட்டின் சர்வாதிகாரியாக ஆனால் பூரண மதுவிலக்கு அமல் நடத்த விதி செய்வேன்” என்றார் காந்தியடிகள். சிலவற்றை முழுமனதுடனும், நாடு முழுவதும் அமல் செய்தால்தான் பலன் தரும். மதுவிலக்கு இவ்வகையைச் சேர்ந்தது. அரைகுறையாக, இங்கும் அங்குமாக அமல் நடத்துவதாலேயே குறைகள் காணப்படுகின்றன. சட்டம் மூலம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது அவருக்குப் பிடிக்காது. சட்டப்படி தடுத்துவிடுவது மூலம் மக்கள் பலருக்கு எளிதில் இப்பொருள் கிடைக்காமல் செய்யலாம். இளம் சந்ததியாருக்கு இப்பழக்கம் பரவாமல் தடுக்கலாம் என்று அவர் கருதினார். மேலும் அரசாங்கம் இப்பாபச் செயல்மூலம் வருமானம் தேடுவது சரியில்லை என்றார். இப்போது அமலாகும் இடங்களில்கூட, குடிப்பழக்கம் குறைந்திருக்கிறது என்பதோடு இது நின்றதால் ஏழைமக்கள் பொருளாதார வாழ்வு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது வெளிப்படை. திருட்டுத்தனமாகக் காய்ச்சுவது, அதனால் ஏற்படுகிற இறப்பு, எல்லாம் நிலவிவருகிறதாலும் மக்கள் எல்லோருக்கும் மேலை நாட்டைப் போல இன்றியமையாத ஒன்று அல்ல இது. எனவே ஐந்தாவது தீர்மானம் மதுவிலக்குப் பற்றியது.

5. திட்டமிட்ட காலகட்ட அடிப்படையில் கூடுமானவரை விரைவில் பரிபூரண மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவர எல்லா மாநில அரசாங்கங்களும் பெரு முயற்சி செய்ய வேண்டும். மக்களிடையே மதுவிலக்குக்கு ஆதரவான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

7. கிராமங்களில் குறைந்தபட்ச வசதியான குடிதண்ணீர் வசதி அளிப்பது ஏழாவது தீர்மானம்.

சமூகத்தில் ஒரு சாதியினரை மலம் சுத்தம் செய்வதற்கென்றே ஒதுக்கி வைத் திருப்பது மிக அநாகரீகமானது. இது ஒழிய வேண்டும். அதுவரை தற்சமயம் இத்தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் தேட வேண்டும். இதுபற்றிப் பேசுகிறது எட்டாவது தீர்மானம்.

8. மலம் முதலியவற்றை எடுப்பதற்கு மனிதர்களைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் நீக்கப்பட்டுப் புதிதாகக் கட்டப்படும் வீடுகளில், நவீன கக்கூஸ் வசதிகள் ஏற் படுத்தப்பட வேண்டும். நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்துக்கள், மாவட்ட நிர்வாகத்தினர் ஆகியோர் அது சம்பந்தமாகச் சிறப்பான முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி அதிகமாக அதிகமாக வரதட்சிணையின் அளவு உயர்ந்து வருகிறது. திருமணம் வர்த்தகமாக மாறிவிடுகிறது. கல்வியின் பயன்

'இதுதானா' என்று இளைஞர் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கான சட்டங்கள் செய்த போதிலும் பயன் கிட்டாது; கிட்டவும் இல்லை. இளைஞர்கள் வரதட்சிணை வாங்குவதும் இல்லை, கொடுப்பதும் இல்லை என்ற உறுதியை காந்திஜியின் பேரால் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காகவே பின் வரும் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது.

9. வரதட்சிணை முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

அடிமைவாழ் வகன்றிந் நாட்டார்
விடுதலை யார்ந்து செல்வம்
குடிமையில் உயர்வு கல்வி
ஞானமும் கூடி ஓங்கிப்
படிமிசைத் தலைமை எய்தும்
படிக்கொரு சூழ்ச்சி செய்தாய்!
முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்றாய்!
புவிக்குள்ளே முதன்மை உற்றாய்

— பாரதியார்

அண்ணலாரும் அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும்

*

திருமதி சாலினி இளந்திரையன்,
எம். ஏ., எம். லிட்.,

*

(திரு. சாலை இளந்திரையனின் வாழ்க்கைத் துணைவியாரான இவர் புதுடில்லியிலுள்ள ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். திரு. சாலை இளந்திரையன் எழுதும் கட்டுரை நூல்களில் இவர் பங்கும் உண்டு. ஆண்டுக்கொருமுறை திரு. சாலை இளந்திரையனும் இவரும் தமிழகச் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்கின்றனர். — ஆசிரியர்)

தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அரசாங்கக் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடி, வெற்றிவீரராகத் தாய்நாடு திரும்பினார் காந்திஅடிகள். அவருடைய பணிகளை ஏற்று விடுதலைப்பாதையில் வீறுநடை போட இந்தியநாடு காத்திருந்தது. அந்தப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரை முதன்முதலில் சந்தித்தபோது, அம்மையாரைத் தாம் ஏற்கனவே லண்டனில் சந்தித்திருப்பதாகவும் அவருடைய கொள்கைகள் தம்மை வெகுவாகக் கவர்ந்ததாகவும், அரசியலையும் சமய உண்மைகளையும் இணைத்துக் கொள்ளத் தம்மைத் தூண்டியவை அம்மையாரின் கருத்துக்களே என்றும் நன்றிப் பெருக்கோடு குறிப்பிட்டார் காந்தியடிகள். அம்மையாரும், "இந்த மனிதர் சிறப்பான தகுதிகளும் உறுதியும் உடையவராகக் காணப்படுகிறார்; இவர் மூலம் இந்தியத் தேசியப் போராட்டமே புத்துயிர் பெறுமென்று நம்புகிறேன்" என்று பாராட்டி மகிழ்ந்தார். இந்த இரண்டு தேசியப் போராட்ட வீரர்களின் முதல் சந்திப்பே இப்படி இனிய நினைவுகளை எழுப்பியது.

இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் முக்கியமான ஓர் இடம் பெறுபவர் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி ஏழு ஆண்டுகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் இருபது ஆண்டுகளும், இந்தியத் தேசியப் போராட்ட வீரர் என்ற வகையில், அம்மையாரின் பெயரே இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் சிறப்போங்கி நின்றது.

1847-இல் இங்கிலாந்தில் (லண்டனில்) பிறந்த அன்னி, 1867-இல் ஃபிராங்க் பெசன்ட் என்னும் பாதிரியாரைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டார். இரண்டு குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோர் ஆனபின், இருவரிடையேயும் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டு,

மணவிலக்குச் செய்து கொண்டார்கள். அன்னிக்கு இளமையிலிருந்தே தியாகி ஆகவேண்டும் என்ற ஒரு விநோதமான உந்துதல் இருந்துவந்தது. இந்த உந்துதலுக்குச் சரியான வெளிப்பாடு காண முடியாமலேதான், அவர், சார்லஸ் பிராட்லாவுடன் சேர்ந்து நாத்திகரானார்; குடும்பக்கட்டுப்பாடு, சமூகச் சீர்திருத்தம் முதலிய பணிகளில் அவருடன் ஒத்துழைத்தார்; தேசிய மதச் சார்பற்ற சங்கத்தில் உறுப்பினரானார். பின்னர், 'பேபியன் சோசலி'த்தைத் தழுவினார். அதிலும் அவரால் நீண்டநாள இருக்க முடியவில்லை. மார்க்சியத் தீவிரவாதியாகச் சிலகாலம் இருந்தார். பல வேலைநிறுத்தங்களை நடத்தித் தொழிலாளர் தலைவியாகத் திகழ்ந்தார். மேடம் பிளாவட்ஸ்கியின் பிரமஞானக் கொள்கை திடீரென்று அவரை (1889) ஆட்கொண்டது. அதிலும் அவர் முழு நிறைவு காணவில்லை. ஆயினும், சுமார் 25 ஆண்டுகளை இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தில் கழித்தபின், (20-9-1933 அன்று அவர் இறக்கும்வரை) பிரமஞான இயக்க வளர்ச்சியே அவருடைய கடைசிக்காலப் பணியாக அமைந்தது.

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அன்னிபெசன்ட் சேர்ந்த இயக்கங்களையும் அவற்றில் முழுமனத்தோடு அவர் ஆற்றியுள்ள பணிகளையும் எண்ணும்போது யாருக்கும் மலைப்பே ஏற்படும். எந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்தாலும் அல்லது புதிதாகவே ஓர் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தாலும், அதை வியக்கத்தக்க அளவில் பிரபலப்படுத்திவிடும் ஆற்றல் இந்தப் பெண்மணியிடம் அமைந்திருந்தது. சிலரைப் பாராட்டும் போது, "அவர் தொட்டது துலங்கும்" என்பார்கள். அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் அந்த வகையைச் சேர்ந்தவரே.

"இந்தியாவை நீண்ட துயிலிலிருந்து தட்டி எழுப்பினவர் டாக்டர் அன்னி பெசன்ட் அம்மையாரே" என்று ஒருசமயம் குறிப்பிட்டார் காந்தியடிகள். தாதாபாய் நவுரோஜி, திலகர், கோகலே, திரு. வி. க., தாகூர், முகம்மதலி ஜின்னா முதலான எல்லோருமே இவருடைய அயரா உழைப்பையும், அளவிலா ஆற்றலையும், இந்தியாவின்மீது அவர் கொண்டிருந்த அதிசயப் பற்றுதலையும் வியந்து போற்றியுள்ளார்கள்.

இத்தனை சிறப்புக்களுக்கும் உரிய அம்மையார், ஏனோ இந்திய அரசியல் இயக்கத்தில் நிரந்தரமாக நிலைக்க முடியவில்லை. காந்தியடிகள் இந்திய அரசியல் அரங்கில் தோன்றியதுமே இவருடைய செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கிவிட்டது. அகத்திய முனிவரே தமக்குக் காட்சி கொடுத்து, இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்றும் அது மிகப் பெரும்பயனை விளைவிக்கப் போகிறது என்றும் சொன்னதாக இவர் நம்பினார்; பிறரிடமும் அவ்வாறே கூறிவந்தார். ஆனாலும், அந்த இயக்கத்துக்கு ஒரு புத்தெழுச்சியை ஊட்டியதோடு அவருடைய பணி முடிய வேண்டியதாயிற்று; இவ்வியக்கம் காந்தியடிகளிடம் போய்விட்டது.

இந்தப் பெரிய மாறுதலுக்குக் காரணம் என்ன என்பது யாருக்குமே தெளிவாக விளங்கவில்லை. நேரு போன்றவர்களும், "அம்மையாரின் கொள்கைகள் காலத்துக்குப் பொருத்தமாக இல்லை" என்று பொதுப்படச் சொல்லுகிறார்கள்; அதை விளக்கி விவரிக்க அவர்களும் விரும்பவில்லை.

1893-இல் இந்தியாவுக்கு வந்த அன்னிபெசன்ட், இந்தியாவே தாம் பணி செய்வதற்கு ஏற்ற இடம் என்று கருதி இங்கேயே தங்கினார். இந்தியப் பண்பாட்டோடு ஒட்டிய கல்வி வேண்டும், பெண்களுக்கு உரிமையும் கல்வியும் வேண்டும், குழந்தைமணமும், சாதி வேற்றுமையும் ஒழிய வேண்டும், இந்திய நாடு ஒற்றுமைப்

பட வேண்டும் என்பன போன்ற பல இலட்சியங்கள் அவருடைய பணிக்கு அடிப்படைகளாக அமைந்தன. கல்விக்கும் சீர்திருத்தப் பணிகளுக்குமாகப் பல இயக்கங்களைத் தோற்றுவித்தார்; காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகம் தோன்றுவதற்கு மூலமாக அமைந்த இந்துக் கல்லூரியைத் தொடங்கினர். "இவைகளெல்லாம் வளர்ந்து கனிதர வேண்டுமானல் இந்தியாவுக்குச் சுயஆட்சி வேண்டும்" என்னும் கருத்தை இந்தியாவில் மட்டுமன்றி, இங்கிலாந்திலும் பிற மேற்கு நாடுகளிலும் பரப்பினர்.

இவ்வாறெல்லாம் செய்த இவர் பெருமை பெற்றுவந்த போதே, இவருக்கு எதிர்ப்பும் உள்ளுக்குள் உருவாகியே வந்தது. காங்கிரசிலும் பிற இடங்களிலும் புகழ் பெற்றவர்களாக விளங்கிய சில இந்துத் தலைவர்கள் அவருடைய பிரமஞானக் கொள்கையையும், அதன் அடிப்படையில் அவர் வகுத்த திட்டங்களையும் முழு மனத்தோடு விரும்பவில்லை.

காந்தியடிகள் தேசீய மேடையில் தோன்றிய போது, அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரின் எதிரிகளுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. காங்கிரசின் நடவடிக்கைகளில் விறுவிறுப்பு இல்லை என்பதால் 1916-இல் "ஹோம்ரூல் லீக்" என்னும் இயக்கத்தைத் தொடங்கினர் அன்னிபெசன்ட். இது காங்கிரசுக்குள்ளே பிளவை ஏற்படுத்தும் என்று பலர் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இதன் தலைமையை ஏற்க இசைவு தெரிவித்த தாதாபாய் நவுரோஜியையும் பலர் தடுத்தார்கள். பிரமஞானக் கொள்கைகளில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பெசன்ட் அம்மையார் வன்முறைகளை அறவே வெறுத்தார். காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரகம் வன்முறைச் செயல்களுக்கே வழியமைக்கும் என்று அவர் அஞ்சினர்; "சத்தியாக்கிரகிகள் எல்லோரும் புனிதமானவர்களாகவும் நெறி பிறழாதவர்களாகவும் இருக்கலாம். ஆனல் சாதாரண மக்கள் அப்படி இருப்பார்களா? இவர்கள் செய்வதைப் பார்த்து அவர்கள் சட்டத்தை அவமதிக்கவும் வன்செயல்களில் ஈடுபடவும் முனையமாட்டார்களா?" இப்படி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார் அம்மையார். ஆனல், நாட்டின் அப்போதைய நிலை அவருடைய கருத்துக்குச் சாதகமாக இல்லை. அவருடைய சத்தியாக்கிரக எதிர்ப்புக் கொள்கை ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு அழைப்பதாக இருந்தது; சத்தியாக்கிரகக் கொள்கையோ, போராட்ட முனைப்புக் கொண்டு நின்ற மக்களின் உணர்ச்சிக்கு ஏற்ற வாயிலாக அமைந்தது.

அவர் 1916-இல் காங்கிரசின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பொறுப்பை ஏற்றதும், "இப்பதவி வெறும் அலங்காரமல்ல; நாம் தீவிரமாகச் செயலாற்ற வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை வகுப்பேன்; எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஏற்கனவே இவரோடு கருத்து மாறுபாடு கொண்டிருந்தவர்கள், "இவர் தமது கொள்கைகளை நம்மீது திணித்துவிடுவாரோ?" என்று அஞ்சினர்கள். அலகாபாத்திலிருந்து வெளிவந்த 'லீடர்' என்னும் பத்திரிகை அதே பாணியில் தலையங்கம் எழுதியது!

1916 பிப்பரவரி 3-ஆம் தேதி காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தின் கால்கோள் விழா நடைபெற்றது. இதையொட்டி நான்கு நாட்கள் நடைபெற்ற கொண்டாட்டங்களின் கடைசி நாளில் காந்தியடிகள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு அந்த விழாவுக்கே இசையாத கிளர்ச்சிக் குரலாக அமைந்தது. பெரும் பெரும் அதிகாரிகளும் சுதேச மன்னர்களும் கூடியிருந்த விழாவில் காந்தியடிகள் பேசிய பேச்சு அவர்களை அவமதித்தது போலத் தோன்றியது. அன்னிபெசன்ட் எழுந்து காந்தியின் பேச்சை

உடனே நிறுத்துமாறு தலைவரைக் கேட்டுக் கொண்டார். இந்தச் சிறிய நிகழ்ச்சியால் இருவரிடையேயும் ஏற்பட்ட கசப்பே அன்னிபெசன்ட்டின் அரசியல் வாழ்வுக்கு முடிவு தேடியது என்று சொல்வோரும் உண்டு.

இந்த நிகழ்ச்சியால் ஏற்பட்ட பிளவு சீக்கிரமே தவிர்க்கப்பட்டது; இரண்டு பேருமே, அதன் பிறகு பலவற்றில் ஒன்றாக நின்று நாட்டுப்பணி புரிந்தார்கள். ஆனாலும் இதய ஆழத்தில் இருவரிடமுமே அந்த நிகழ்ச்சியின் வடு பதிந்துவிட்டது என்றே நினைக்க வேண்டியுள்ளது. கிருஷ்ணமேனன் சொன்னதாக உள்ள பின் கண்ட குறிப்பும் சிந்தனைக்கு உரியது: "காந்தியடிகளும் பெசன்ட் அம்மையாரும் மனம் பொருந்திய ஒற்றுமை உணர்ச்சியுடன் செயற்படவில்லை என்பதை நான் நெடுகக் கவனித்து வந்துள்ளேன். சொந்த விருப்பு வெறுப்பு என்பது மிகப்பெரிய மனிதர்களையும் (அவர்களை அறியாமலே) தவறு செய்ய வைத்துவிடுகிறது. காசியில் நடந்தது இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றே..."

"காந்தியடிகள் பெசன்ட் அம்மையாரிடம் தனிமதிப்பு வைத்திருந்தார்; அவர் வந்துவிட்டால் உடனே எழுந்துநின்று அவரை வரவேற்பதே அடிகளின் வழக்கம்" என்று குறிப்பிடுகிறார் பட்டாபி சீத்தாராமையா. காந்தியடிகளே பல இடங்களில், பல சமயங்களில் அம்மையாரின் சிறப்புக்களை விதந்து பாராட்டியுள்ளார்: "இந்திய நாடு உள்ளவரையில் பெசன்ட் அம்மையார் செய்துள்ள மாபெருந் தொண்டுகளின் நினைவும் நிலைத்திருக்கும். தமக்கு இருந்துவந்த பேராதரவு பாதிக்கக்கூடும் என்று தெரிந்த நிலையிலும், தவறு என்று தமக்குத் தோன்றிய ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை இவர் எதிர்த்தது அவருடைய திண்மையைக் காட்டுகிறது!" இவ்வாறு பாராட்டியுள்ளார் காந்தியடிகள்.

வெளியே இத்தனை புகழ்மாலைகள் குவிந்தாலும், காங்கிரஸ் இயக்கத்துக்குள் அம்மையாரின் செல்வாக்கு நாளுக்கு நாள் சரிந்தே வந்தது. அவரும், சட்டம் ஒழுங்கு பற்றிய கொள்கையாலும் வன்முறைகளின் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பாலும் காங்கிரசின் நடைமுறைகளைக் கண்டிக்கத் தொடங்கினார். ஆங்கில ஆட்சியின் அடக்குமுறைகளால் மக்கள் கொதிப்பேறி நின்றார்கள். "சத்தியாக்கிரகம் என்னும் பெயரால், மக்கள் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் புறக்கணித்தால் அரசாங்கம் கடும் நடவடிக்கை எடுப்பது இயல்புதானே?" என்று அவர் கூறியது அவர்களுக்குக் கோபத்தையே உண்டாக்கியது.

காங்கிரசில் அம்மையாரின் செல்வாக்கு குன்றுவதற்குக் காரணம் எதுவாக இருந்திருப்பினும், காந்தியடிகள் தனிப்பட்ட முறையில் அவரை மிக உயர்வாகவே மதித்து வந்தார். தமது பிரச்சாரத் திறமையாலும் பேச்சுத் திறமையாலும் அம்மையார் இந்த நாட்டுக்கும் காங்கிரசுக்கும் செய்துள்ள பணிகளைக் காந்தியடிகள் என்றுமே மறந்ததில்லை. தொடக்க நிலையில் அம்மையாரின் கருத்துக்களால் கவரப் பட்டது போலவே, அவருடைய தளராத உழைப்பையும் மனத்திண்மையையும் முன் மாதிரியாகக் கொள்ள அடிகள் தவறியதில்லை. "அம்மையார் ஓரிரு நாட்களில் செய்யும் காரியங்களை மற்றவர்கள் மாதக் கணக்கில் முயன்றே செய்ய வேண்டும்" என்று அடிகள் அவரை வியந்து பாராட்டியதும் உண்டு. காங்கிரசின் திட்டங் களுக்கும் நாட்டுச் சீர்திருத்தங்களுக்கும் அம்மையார் தொடங்கிவைத்த பல சீர் திருத்த இயக்கங்களே வழிகாட்டிகளாக அமைந்தன. இந்திய ஒருமைப்பாடு என்னும் குரலை 1913-இல் முதல்முதலாக முழக்கியவர் அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரே.

இவை அனைத்தையும் கருத்துட் கொண்டுதான், "நெடுந்துயிலில் ஆழ்ந்துகிடந்த இந்தியாவைத் தட்டி எழுப்பியவர் அம்மையாரே" என்று மகிழ்வோடு குறிப்பிட்டார் காந்தியடிகள். "பாம்பின் கால் பாம்பறியும்" என்பது பழமொழி. ஒரே இலட்சியத்தோடு நடந்த இருவரில் ஒருவர் மற்றவரைச் சரியாகக் கணித்ததில் வியப்பு எதுவும் இல்லை.

குறிப்பு: நெதர்க்காட் எழுதிய **அன்னிபெசன்ட்டின் கடைசி நான்கு வாழ்வுகள்**, பட்டாபி சீத்தாராமையா எழுதிய **காங்கிரஸ் வரலாறு**, பிரமஞானசபை வெளியீடாகிய **உலகம் போற்றிய பெண்மணி**, ஆர். ப்பி. மசானி எழுதிய **தாதாபாய் நவுரோஜி** ஆகிய ஆங்கில நூல்களில் காணும் செய்திகளைக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

வெண்கலத்திலோ, பளிங்கிலோ சிலைகள் எழுப்பியும் தூண்களை நாட்டியும் அவருக்கு ஞாபகச் சின்னங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் அவர்கள் அவரை ஏளனம் செய்கிறார்கள். நாம் செய்யக்கூடிய சிறந்த ஞாபகச் சின்னம் காந்தியடிகளின் வழியை பயபக்தியுடன் பின்பற்றுவதும் நம்முடைய வாழ்விலும், மரணத்திலும், நம்முடைய கடமையைச் செய்வதுமேயாம்.

— ஜவகர்லால் நேரு.

சோவியத்து மக்கள் அறிந்த காந்தி

*

திரு சு ந. சொக்கலிங்கம், எம். ஏ.,

*

(திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பாடப் புத்தகங்களுக்கான தனியலுவலராகப் பணியாற்றுகிறார். இவர் 1957 முதல் 1960 வரை மூன்றாண்டுகள் மாஸ்கோவில் இருந்தார். அங்கு அயல் மொழி வெளியீட்டகத்தில் பணி செய்யும் இரஷ்யர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தார். ஒன்பது சோவியத்து நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். — ஆசிரியர்)

நம் இந்திய நாடு அன்புக்கும் பண்புக்கும், உண்மைக்கும் உயர்ந்த நெறிகளுக்கும் தாய்வீடு; எத்தகைய தீய சக்திகளாலும், அழித்தொழிக்க இயலாத சிறந்த தத்துவங்களைத் தன்பாற் கொண்டது; புத்தர், வள்ளுவர், வள்ளலார் போன்ற பல உத்தமர்களை ஈன்றெடுத்துத் தன் புகழை விண்முட்ட வளர்த்துக் கொண்ட சீர்மை பெற்றது; பகைவரையும் அன்பால் தன்பால் ஈர்த்துக்கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அக்காரணங்களினால்தான் பலவகைப்பட்ட பகைவர்களால் தாக்கப்பட்டு, அலைக்கழிக்கப்பட்டபோதும் நம் தாயகம் தலை வணங்காமல், வான் தொட நிமிர்ந்து நிற்கும் பொற்கோட்டு இமயம் போல் உயர்ந்து நிற்கும் வல்லமையையும் பொலிவையும் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

ஏற்கனவே இருந்த சீரையும், சிறப்பையும், மேலும் உயர்த்திய பெருமை காலஞ் சென்ற நம் இந்திய நாட்டுத் தந்தை அண்ணல் காந்தி அடிகளையே சேரும். அரசியல் விடுதலை பெற வேண்டுமாயின் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களை மாய விட்டும், குருதி வெள்ளத்தைப் பாய விட்டுமே பெறமுடியுமென்ற அரசியல் தத்துவத்தை அடியோடு மாற்றியமைத்த அரசியல் மேதை என்று அவரை அழைத்தால் அது மிகையாகாது. நாட்டின் அரசியல், சமூகப் பொருளாதார நிலைகளை முற்றிலும் புதியதோர் கோணத்திலிருந்து கண்டவர்; அரசியல், சமூக பொருளாதார மாற்றங்களுக்குப் புதிய விளக்கம் தந்தவர்; மாற்றாருக்கு அடிமையாகி மதிமயங்கிக் கிடந்த மக்களுக்கு விடுதலை உணர்வை ஊட்டியவர்; " கத்தியின்றி ரத்தமின்றி " அரசியல் விடுதலைக்கு வழிகாட்டியவர்; அடிமைநிலையை இந்தப் புனித மண்ணிலிருந்து ஓட்டியவர். அவர் காட்டிய வழியே புதுவழி.

நாட்டின் முப்பெரும் உறுப்புக்களான அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றைத் தனித்தனியே பிரிக்காமல் ஒன்றாகக் கண்ட பெருமை காந்திஜி அவர்

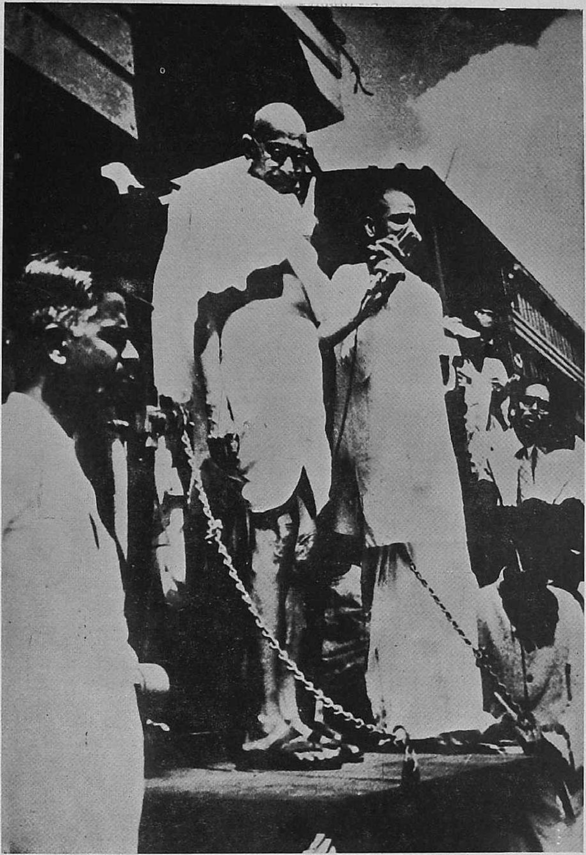

தமிழகப் பயணத்தின்போது அறிவுரை நல்கும் காந்தியடிகள் —1946.

RARE AND DISTINGUISHED VISITOR

Shri. Jayaprakash Narain, the Sarvodaya leader with the correspondent and Principal.

களையே சேரும். இந்நாடு பொருளாதாரத்தில் மிக அடித்தளத்தில் அழுந்திக் கிடந்தமைக்குக் காரணம் அந்நியர்க்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்ததே ஆகும். அரசியல் விழிப்புப் பெற்று அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிய இயலாமல் மீளா மடிமையில் மூழ்கிக் கிடந்தமைக்குக் காரணம் நம்முடைய சமுதாய அமைப்பு. காந்தி அடிகள் அந்த அவல நிலையை நன்குணர்ந்தார். அடிமைநிலை, வறுமைநிலை, ஏற்றத்தாழ்வு என்ற முப்பெரு நோய்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படாவிட்டால் அவைகளை ஒழித்துக் கட்ட முடியாது என்பதை அறிந்தார்; அதற்கேற்பத் தம் கொள்கைகளைத் தெளிவாக அமைத்துக் கொண்டார்; இறுதியில் தம்முடைய முயற்சியில் வெற்றிகண்டார். அதுவரை எந்த அரசியல் தலைவராலும் உருவாக்க இயலாத ஒரு திருப்பு முனையை அரசியல் வரலாற்றில் உருவாக்கிக் காட்டினர். இன்று நம்மால் மட்டுமின்றி உலக மக்கள் அனைவராலும் போற்றப்படுகிறார்.

ஏழை, எளியவர்கள், தொழிலாளிகள், உழவர்கள் ஆகியோர் உழைப்பைக் குடித்து, மக்களை மாக்களாக மதித்தவன் ஜார் மன்னன். அவன் தன் சொந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்வையே சூறையாடியவன்; சுற்றியிருந்த பிரபுக்களின் சுட்டுவிரல் அசைவிற்கேற்ப ஆட்சி நடத்தியவன்; உண்ண உணவின்றித் தணலிலே பட்ட புழு வென மக்கள் தவித்தபோது தருக்கோடு நடந்து கொண்டவன். நாட்டு நிலைமையை எடுத்துக்காட்டி, அதற்கோர் முடிவு காணவேண்டுமென்று லெனின், ஸ்டாலின் போன்ற மக்கள் தலைவர்கள் முனைந்தபோது அவர்களை நாடு கடத்தியும், படாதபாடு படுத்தியும் அடக்கி ஒடுக்க முயன்றவன். அந்த நேரத்தில் இரத்தப் புரட்சி நடத்துவதன் மூலமே கொடுங்கோல் ஆட்சிக்கு முடிவுகட்ட முடியுமென்று சோவியத்து நாட்டு மக்கள் தலைவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். மக்களுடைய உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலே மெள்ளப் புகைந்து கொண்டிருந்த வெறுப்புத்தீ, புரட்சித் தீயாகக் கனன்று வெளியே வந்தது. அந்தப் புரட்சிக் கனலிலே கொடுங்கோல் ஆட்சி வெந்து மடிந்தது; உழைப்பவர்களுக்கே உரிமையான அரசு அமைந்தது. இன்றைய சோவியத்து உருவானது.

இந்தியாவும், இரஷ்யாவும் அரசியல் விடுதலைக்காகப் போராடியவை. ஆதலால், ஒன்றன் வெற்றியில் மற்றொன்று மகிழ்வது இயற்கையே. சோவியத்து மக்கள் அரசியல் சுதந்திரம் பெறுவதைக் காந்தி அடிகள் முழு மனதுடன் வரவேற்றார். ஆனால், அந்த விடுதலையைப் பெறுவதற்காகப் பின்பற்றப்பட்ட முறையினை அவர் ஆதரிக்கவில்லை. வன்முறைச் செயல்களிலே நாட்டமில்லாத காந்தி அடிகள் விடுதலைக்காக இரஷ்ய அரசியல் தலைவர்கள் மேற்கொண்ட வழிகளை விரும்பவில்லை. சத்தியாக்கிரகம், ஒத்துழையாமைப் போராட்டம், அந்நியப்பொருள் மறுப்புப் போராட்டம் போன்ற முற்றிலும் புதிய முறைகளை அடிகள் மேற்கொண்ட போது உலகமே வியப்புடன் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இரஷ்ய நாடும் காந்தியடிகளின் வழிமுறைகளை ஓரளவு கவனித்துக் கொண்டிருந்தது காந்திஜி பின்பற்றிய முறைகளை அரைகுறையாக அறிந்திருந்த சோவியத்து மக்கள் காந்திஜியின் அரசியல் கொள்கைகளைத் தவறுகவே புரிந்து கொண்டார்கள். ஆயினும், இந்திய நாடு வெள்ளையரின் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெறும் நன்னாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

காந்தி அடிகளின் தெளிவான அரசியல் கோட்பாடுகளைப் பிற்காலத்தில் சோவியத்து மக்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் இரஷ்ய நாட்டின் தலை சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான லியோ டால்ஸ்டாய் தாம். டால்ஸ்டாயின் நூல்களைப் படித்த காந்திஜி, டால்ஸ்டாயின் கருத்துக்களை மிகவும்

விரும்பினர்; கடித மூலம் தொடர்பு கொண்டு கருத்துக்களைப் பரிமாறி இருவரும் நண்பராயினர். காந்திஜியின் அரசியல் அறநெறி டால்ஸ்டாயை மிகவும் கவர்ந்தது. "இந்திய மக்களின் அரசியல் விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சோவியத்து மக்கள் ஆதரிப்பதற்கான உதவியைச் செய்ய வேண்டும்" என்று டால்ஸ்டாயைக் காந்தி அடிகள் கேட்டுக் கொண்டபோது டால்ஸ்டாயும் அவ்வண்ணம் உதவி புரிந்து தம் நட்பை எடுத்துக் காட்டினர். மற்றொரு தலைசிறந்த இரஷ்ய எழுத்தாளரான மாக்ஸிம் கார்க்கி, காந்தி அடிகளின் அரசியல் கோட்பாடுகளால் கவரப்பட்டு மகாத்மா காந்தியைப்பற்றி எழுதுமாறு பிரெஞ்சு எழுத்தாளரான "ரோமெயின் ரோலண்ட்" என்பாரைக் கேட்டுக் கொண்டார். "ரோமெயின் ரோலன்ட்"டும் அவ்வண்ணமே மகாத்மா காந்தியைப்பற்றித் தெளிவாக எழுதினர். அது "பெசேடா" "க்ராஸநயாநவ்" ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டது. பிறகு "மகாத்மா காந்தி" என்ற பெயருடன் புத்தக வடிவில் அது வெளியிடப்பட்டது. சோவியத்து மக்கள் மகாத்மா காந்தியைப் பற்றியும் அவருடைய அரசியலைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளத் தொடங்கினர்கள். இன்று இந்தியாவுக்கும் சோவியத்து நாட்டுக்கும் இடையே வேரூன்றித் தழைத்து விளங்கும் நட்புக்கு அன்றே வித்திட்ட பெருமை "டால்ஸ்டாய்", "மாக்ஸிம் கார்க்கி", "ரோமெயின் ரோலண்ட்" ஆகியவர்களையே சேரும். இந்திய நாட்டின் இணையற்ற தலைவராம் காந்தியைச் சோவியத்து மக்கள் நன்கு அறிந்து கொள்ளவும் அவருடைய கொள்கைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அவரைப் பாராட்டவும் வழிவகுத்த முப்பெரும் எழுத்தாளப் பெருமக்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

உண்மை, நேர்மை, கொல்லாமை, எளிமை ஆகியவற்றை இதயத் தூய்மையோடும் துணிவோடும் பிறருக்குப் போதித்ததோடு தாமும் அவைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து தம்முடைய இலட்சியக் கனவுகளை நனவாக்கி வெற்றி கண்ட காந்திஜியை விரும்பாதவர்கள் இல்லைஎன்றே சொல்லலாம். எளிய முறைகளைப் பின்பற்றிக் கோடிக் கணக்கான இந்திய மக்களைத் தம்பால் கவர்ந்து அசைக்க முடியாத ஆங்கில ஆதிக்கத்தை அசைத்துக்காட்டிய விசித்திரத்தை வியந்து போற்றுகிறார்கள் சோவியத்து மக்கள். பயத்தையும் பழமையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவை காந்தி அடிகளின் கொள்கைகள் என்னும் தவறான கருத்தை மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர் சோவியத்து மக்கள்.

இந்திய நாட்டில், குறிப்பாக இந்து மதத்தில் நிறைந்திருந்த சாதி வேற்றுமைகளையும், தீண்டாமைப் பேயையும் தீவிரமாக எதிர்த்ததோடு அவைகளை அறவே களைந்தெறிய காந்திஜி ஆற்றிய தொண்டினைப் பாராட்டாத சோவியத்துக் குடிமகனை இன்று பார்க்க முடியாது. உழைக்காதவன் உழைப்பவனை ஏய்ப்பது, ஆண்டை அடிமையை வதைப்பது, அந்நிய நாகரிகத்திற்கு அடிமையாகித் தம் சொந்த நாகரிகத்தையும் கலைகளையும் கல்வியையும் புறக்கணிப்பது போன்ற நிலைகளை அழித்தொழிக்க மகாத்மா காந்தி அடிகள் போராடியதைப் போற்றி மகிழ்கிறார்கள் சோவியத்து மக்கள். அந்நியக் கல்வி முறைகளை அறவே வெறுத்து உண்மையான தேசியப் பொதுக் கல்வி முறை ஒன்றை உருவாக்க அண்ணல் தந்த ஊக்கத்தின் அடிப்படையில் 1920-ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. நாட்டுப் பற்றை ஊட்டுவதும், நம் நாட்டுப் பண்டைய கலைகளையும் பண்பாட்டையும் மக்களுக்குப் பயிற்றுவிப்பதுமே இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கங்களாகும். நம் நாட்டுக் கலைகளிலும் பண்பாட்டிலும் காந்திஜி காட்டிய அக்கறையைப் பற்றி அறியும் சோவியத்து மக்கள் வியந்து பாராட்டுகிறார்கள்.

அரிசன மக்கள் நலத்தில் காந்திஜி காட்டிய ஆர்வத்தையும், இந்து - முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட்டதையும் சோவியத்து மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள்.

" பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசு திருநாட்டு மண்ணடிமை தீராது " என்பதை அறிந்த அண்ணல் பெண்கள் கல்வி கற்க வேண்டும், எல்லாத்துறைகளிலும் பெண்கள் பங்கேற்க வேண்டும் எனக் கூறியன நாடறியும். முழங்காலுக்கு மேல் துண்டு அணிந்தவரும், மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் உடையவருமான ஒருவரா பெண் கல்விக்கும் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடு பட்டார் என்ற கேள்வி சோவியத்து மங்கையரின் மனத்திலே எழுந்து கொண்டே இருக்கிறது.

தம்மையே நம்பி வாழவும் அந்நிய நாகரீக மோகத்தை அடியோடுகிள்ளி எறியவும் சொந்த நாட்டுத் தொழில்கள் சீரழிந்து சிதைந்து போகாமல் காக்கவும் உருவானவையே காதி, கிராமக் கைத்தொழில் திட்டங்கள். இத்திட்டங்களே உழவர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் உள்ளத்தில் சுயமரியாதையையும் தன்னம்பிக்கையையும் உண்டாக்கி ஆங்கிலப் பேரரசை எதிர்த்துப் போராடிச் சுதந்திரம் பெறும் வாய்ப்பை உண்டாக்கின. மக்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றிய மகாத்மாவின் மாண்பினைச் சோவியத்து நாடு மட்டும் புகழாமலா இருக்கும்?

" போர்களும் வன்முறைச் செயல்களும் உலகைப் பாழ்படுத்தும் தன்மை பெற்றவை. எவ்வித மன வேறுபாடுகளுக்கும் அமைதியான வழியிலே முடிவு காண வேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் அடிமைப்படுத்த நினைப்பதும் அடக்கி ஆள எண்ணுவதும் தவறு. சாதி, மத இன வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் பேதம் கற்பிப்பதும் கூடாது " என்பன போன்ற காந்திஜியின் கருத்துக்கள் சோவியத்து நாட்டினரின் சிந்தைக்கு விருந்தாகும்.

இரண்டாவது உலகப் போருக்குக் காரணமாக இருந்த ஜப்பானையும் ஜெர்மனியையும் காந்தி அடிகள் வன்மையாகக் கண்டித்தார். சோவியத்து நாட்டை நாஜிப் படைகள் முற்றுகையிட்டபோது சோவியத்து நாடு காட்டிய தீரத்தைக் கண்டு காந்தி அடிகள் வியந்தார். நாஜிப்படைகளின் நாச வேலைகளுக்கு ஆளாகி அல்லலுற்ற நாடுகளுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கவும் அவர் தயங்கவில்லை. ஹிரோஷிமா நாகசாகி போன்ற ஜப்பானிய நகரங்களில் அமெரிக்கா அணுகுண்டு வீசியபோது அந்தக் கொடிய செயலைச் சிறிதும் அஞ்சாமல் கண்டித்த பெருமை அடிகளையே சேரும். நல்லது கெட்டது எது என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து தீயதைக் கண்டிக்கும் காந்திஜியின் துணிவையும் நேர்மையையும் சோவியத்து மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள்.

தியாகம், தீரம், அன்பு, நேர்மை, சுயமரியாதை, தன்னம்பிக்கை ஆகிய அனைத்தும் சேர்ந்த ஒரு மனிதரே காந்திஜி என்று சோவியத்து நாடு கருதுகிறது. காந்திஜியை இந்திய நாட்டின் ஒப்பற்ற தலைவராக மதிக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக காந்திஜியின் வரலாற்றையும் கருத்துக்களையும் தொகுத்துப் புத்தகங்களாக வெளியிட்டு வருகிறது; நம்மைப்போலவே காந்திஜியின் நூறாவது பிறந்த நாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டு அதற்காக ஒரு குழுவையே அமைத்துள்ளது. உலகப் பெரும் தலைவர்களுள் ஒருவராகக் காந்திஜியை சோவியத்து மக்கள் போற்றுகிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

அறம் வளர்த்த அண்ணல்

★

திரு. சி. பாலசுப்பிரமணியன்,
எம். ஏ., எம். லிட்.,
தமிழ் விரிவுரையாளர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

★

(திரு. சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பட்ட வகுப்புக்குரிய இலக்கிய வரலாறு, மனோன்மணீயம் ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டிருப்பதோடு, பல கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்களும் எழுதியிருக்கிறார். — ஆசிரியர்)

வாழ்விக்க வந்த அண்ணல்

" வையத்து நாட்டிலெல்லாம் தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப் பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர் பாரத தேசந்தன்னை வாழ்விக்க வந்த காந்தி " என்று பாரதியார் அண்ணலைப் பாராட்டினார். அரசியல் வானில் ஞாயிறென ஒளிர்ந்த காந்தி எனும் பேரொளி சமுதாயத் துறையிலும் நிகரற்ற தொண்டாற்றியது. இரு துறைகளிலும் அறத்தை விடாது பற்றி அறவாழ்வு வாழ்ந்த பெருந்தகை காந்தி அண்ணலே ஆவார்.

திருவள்ளுவர் உணர்த்தும் அறம்

தாம் வாழ்க்கையில் கண்டு தெளிந்த உண்மைகளைப் பிறருக்கும் உணர்த்துவதற்காகவே வள்ளுவர் திருக்குறளை உலகுக்களித்தார். அவர் அறத்திற்குத் தந்த மதிப்பு அரியது; உயரியது. திருவள்ளுவர் மக்கட்கு அறத்தை வலியுறுத்தவேண்டும் என்பதில் அடங்காத ஆர்வம் கொண்டார். அதன் விளைவாகவே " அறன் வலியுறுத்தல் " என்னும் அதிகாரம் தோன்றியது.

அண்ணல் வாழ்வின் அடிப்படை

அறவாழ்விற்கு அடிப்படையாக அமைந்த மாசற்ற மனம் அண்ணலுக்கு வாய்த்திருந்தது. 'கடவுள் உண்மை வடிவானவர்' என்பதைவிட 'உண்மையே கடவுள்' என்பது சிறப்பானதென அவர் தெளிந்தார். மக்களிடமும், இயற்கையிடமும் அவர் அன்பு செலுத்தினார்.

ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்த இளைஞர்கள் ஒருமுறை பசுந்தழைகள் சிலவற்றைப் பறிப்பதற்குப் பதில், கொத்துக் கொத்தாகத் தழைகளைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து

சேர்ந்தார்கள். அப்போது அண்ணல் அவர்களைப் பார்த்துக் கூறியதாவது "மரங்கள் நம்மைப் போலவே வளர்கின்றன; முகர்கின்றன; உண்கின்றன; பருகுகின்றன; உறங்குகின்றன. அவை இரவில் ஓய்வுபெற்று உறங்கும்போது அவற்றின் தழைகளைப் பறித்தல் இழிவாகும். இவ்வளவு தழை எற்றுக்கு? மரம் உறங்கும் போது – அதன் இலைகள் சுருண்டு கிடக்கும்போது – அது துன்புற, அதன் தழைகளைப் பறிக்குமாறு சிலரை அனுப்பியது கருத்தற்றதாகும். அஃறிணை உயிர்களிடத்தும் நாம் அன்பு காட்டுதல் வேண்டும்."

(மனித வாழ்க்கையும், காந்தியடிகளும் — திரு. வி. க.)

இன்னா செய்யாமை

உண்மையும் அஞ்சாமையும் அகிம்சையை வளர்க்கும் பண்புகள் என்று அவர் போற்றினார். அகிம்சைக்கு ஆண்மை தேவை என்றும், அதுவே வீரரின் அறமாகும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். அகிம்சை இல்லறத்தில் கால்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. 'அகிம்சை குடும்பத்திலிருந்து வளர்தல் வேண்டும்' என்று அடிகள் அருளிய மொழி நல்லுலக வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுவதாகும் என்று திரு. வி. க குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அருள் உள்ளம்

ஒருமுறை அடிகள் மாட்டு வண்டியில் பயணம் செய்தபோது, மாட்டின் கழுத்தில் இரத்தம் கசிவதைக் கண்டார். உடனே தாம் புறப்பட்ட இடத்திற்கு நடந்து சென்று அங்கிருந்து தாம் பயணம் செய்த தூரம்வரை வண்டியை இழுத்து வந்தார். இதனால் எளிய உயிர்கட்கும் இரங்கும் அவருடைய உள்ளத்தை உணரலாம். வேள்வியிலும், கோயில்களிலும் ஆடு, மாடு, கோழி முதலியவற்றைப் பலி கொடுப்பதை அண்ணல் அடியோடு வெறுத்தார்.

கிறித்து பெருமானின் மணிமொழி

அடிகள் பள்ளியில் பயின்றபோது படித்த கூர்ஜரப் பாட்டொன்றின் கருத்து வருமாறு: "ஒருவன் உனக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் தந்தால் அதற்குப் பதிலாக நீ அவனுக்குத் தண்ணீர் தருகிறாய். இதில் ஒன்றும் சிறப்பில்லை. தீமைக்கு மாறாக நலம் செய்வதில்தான் அழகு உறைகிறது." இப்பாடல் அண்ணலின் மனத்தைக் கனிவித்தது. கிறித்து நாதரின் மணிமொழிகளும் அவர் வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்த உதவின. சத்தியாக்கிரகத்தின் மேன்மையினை உணர்த்தி அண்ணல் உள்ளத்தில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது புதிய ஏற்பாடே *(New Testament)* ஆகும். கிறித்து நாதர் தம் மலைப்பொழிவில் "தீமையைத் தீமையால் எதிர்க்கக் கூடாது. ஒருவன் உன்னை வலது கன்னத்தில் அறைந்தால் அவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் திருப்பிக் காட்டு" என்று கூறிய அறவுரையும், "நீங்கள் உங்கள் பகைவர்களிடம் அன்பு செலுத்துங்கள்; உங்களுக்குத் துன்பம் தருகிறவர்களுக்காக செபம் செய்யுங்கள்; இவ்வாறு செய்தால் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவிற்குப் பிள்ளைகளாயிருப்பீர்கள்" என்ற அறவுரையும் அண்ணலை அறவழியில் அழைத்துச் சென்றன. பிற்காலத்தில் கீதை உணர்த்தும் அறமும் அவர் உள்ளத்தில் பதிந்தது. டால்ஸ்டாய் எழுதிய 'பரலோக ராச்சியம் உன் உள்ளத்தில் இருக்கிறது' என்ற நூலும் அடிகளின் வாழ்வுக்கு அடித்தளமாயிற்று.

சமய வாழ்வு

அண்ணலின் அன்னையார் விஷ்ணுகோயில், இராமர் கோயில், சிவன்கோயில் ஆகிய மூன்றுக்கும் சென்று வழிபடுவார். சமணசமயப் பெரியோர் பலர் அவருடைய தந்தையிடம் வந்து உரையாடிச் செல்வர். முஸ்லீம், பார்சி மதத்தவரும் அவர் வீட்டுக்கு வருவதுண்டு. அண்ணல் அவர்களுடைய உரையாடல்களைச் செவிமடுப்பார். இஃதே அவருக்குச் சமயப் பொறையை வளரச் செய்தது. சமயத்தில் நிலவிய கரவு, மூடபக்தி, கண்மூடி வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அவர் கண்டித்தார்.

அரசியலும் சமயமும்

சமயமற்ற அரசியல் எமனைப் போன்றது என்பது காந்தியடிகளின் கருத்து. தம்மை அரசியல் நாடகம் நடத்தும் சமயவாதி என்றார். சமயம் ஒரு முழு மரமானால், அம்மரத்தின் ஒரு கிளையே நாட்டுப்பற்று என்றார். சமயத்தை நோக்க நாட்டுப்பற்று கீழ்ப்பட்டதே என்பதை வலியுறுத்தினார். ஆண்டவன் துணையைப் பெறக்கூடிய செயல்களையே செய்ய வேண்டும் என்றார்.

பேரறம்

" தீமையை வெறுத்து நில்; தீயவரை வெறுக்காதே " என்பது அவருடைய பேரறம். அவருடைய கருத்தைத் திரு. வி. க. பின்வருமாறு கூறுகிறார்: " எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்யாதே; தீமைக்குத் தீமை செய்யாதே; துன்பம் பொறு; பகைவரிடத்தும் அன்பாயிரு; தீச்செயல்களில் வெறுப்புக் காட்டு; அச்செயல் புரியும் மனிதரிடத்தில் வெறுப்புக் காட்டாதே; இயற்கையோடியைந்து வாழ்."

புலனடக்கம்

" எளிய உணவையே உண்ணவேண்டும்; நாக்குச் சுவைக்கு நம்மை அடிமைப் படுத்தும் உணவு வேண்டாம் " என்றார் அண்ணல். டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் 'காந்தி அண்ணல்' என்னும் நூலில் (பக். 20) குறிப்பிடுவதாவது: " அறிவு வளம் பெற்ற மூளை, உணர்வு நலம் பெற்ற இதயம், குறைந்த அளவில் உண்டு நிறைந்த பயனைத் தரும் வயிறு, தொண்டு செய்யும் ஆற்றலும் நோயற்ற நிலையும் அமைந்த கைகால்கள் ஆகிய இவைகளே அவர் பெற்றிருந்த கருவிகள். "

அவருடைய எண்ணமும், செயலும் ஒன்றுபட்டே ஒளிர்ந்தன. அடிகள் அடக்கமே உருவானவர்; தன்முனைப்பற்றவர். அடிகளின் உள்ளம் வள்ளற் பெருமான் கூறுவது போன்று 'எம்பெருமான் நடம்புரியும் இட'மாக அமைந்தது.

இறுவாய்

தூய்மையான வாழ்வும், தொண்டுள்ளமும், முற்போக்கு எண்ணமும், நாட்டுப் பற்றுணர்வும், அன்பின் அடிப்படையும் கொண்டு பெருவாழ்வு வாழ்ந்த பெருந்தகை யாவார் அடிகள். " இடையில் நுழைந்த செயற்கை வாழ்வு, மனிதனது பழைய நிலையை மறக்கச் செய்தது. அம்மறப்பாம் இருளை ஓட்ட எழுந்த உண்மை ஞாயிறு நங்காந்தியடிகள். அஞ்ஞாயிறு அருள், அஞ்சாமை, தியாகம், பொறுமை, நோன்பு, பயன் கருதாமை, மன்னிப்பு என்னும் ஏழ்கதிர் பரப்பிக் கான்றுகொண்டிருக்கிறது. அவ்வொளியில் மூழ்க உலகீர் எழுமின் " என்று திரு. வி. க. அவர்கள் அழைக்கின்றார். அண்ணலின் ஒளி மறத்தினைமாய்த்து அறத்தினை வளர்த்து வருகிறது. அறம் வளர்த்த அண்ணலின் அடிச்சுவட்டில் நடந்து உலகம் உய்வதாக. ●

காந்தியடிகளும் பெண்ணுலகமும்

★

ந. சரோஜினி தேவி, எம். ஏ.,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
அவிநாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி, கோவை

★

ஒரு நாட்டைப் பெருமைப் படுத்துவனவும், முன்னணியில் நிறுத்துவனவும், அணிசெய்வனவும் பல உண்டு. அவற்றுள் முதன்மையுற்றது மங்கையரின் மாண்பேயாகும். அதனால்தான் மகாத்மாவான காந்தியடிகள் பெண்மையைப் பெரிதும் போற்றினார். தம் வாழ்க்கைத் துணைவியான கஸ்தூரிபாயைத் தெய்வ மாகவே கருதினார்.

பெண்களின் மறு மலர்ச்சி என்று நாம் பேசும்போது என்ன பொருளுடன் நாம் பேசுகிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறதென்கிறார் காந்தியடிகள். வாழ்வு மங்கியிருந்தால் தான் மறு மலர்ச்சி இருக்க முடியும். அப்படி யானால் அதன் காரணமென்ன, அது எப்படி நேர்ந்தது என்பதை ஆராய வேண்டு மென்கிறார். கொடிய பழக்கம் காரணமாக அறிவிலிகளும், கொஞ்சமும் தகுதி இல்லாதவர்களும் கூடப் பெண்களைவிடத் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்ற ஒரு சிறப்பை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இதற்கு அவர்களுக்குத் தகுதி கிடையாது என்கிறார் காந்தியடிகள். நம்முடைய பெண்களின் நிலைமை காரணமாக நம்முடைய இயக்கங்களில் பல பாதியிலேயே நின்றுவிடுகின்றன. நாம் செய்யும் பல வேலைகள் உரிய பலன்களை அளிப்பதில்லை என்கிறார்.

கல்வியறிவில்லை என்கிற காரணத்திற்காக ஆண்கள் பெண்களுக்குச் சம உரிமை கொடுக்க மறுப்பதற்கோ, அவற்றைப் பறிப்பதற்கோ நியாயமில்லை. ஆனால் பெண்கள் இந்த இயற்கையான உரிமைகளை வற்புறுத்தவும், புத்திசாலித்தனமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு வேலை செய்யவும் பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு மிகவும் இன்றியமையாததென காந்தியடிகள் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

கல்வியறிவில்லாத மனிதப் பிறவிக்கும், மிருகத்திற்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லையென்னும் வள்ளுவர் கருத்தை காந்திமகானும் கூறியுள்ளார்.

கல்வி :

“ஆண்பாலார், பெண்பாலார் இருவருக்கும் கல்வி ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.” இது காந்தியடிகளின் கருத்து. அரசாங்கத்தின் கல்வி

முறையில் தவறுகள் நிறைய உள்ளன. அதனுல் பல தீமைகளும் உண்டாகின்றன. ஆண்கள், பெண்கள் இருவருமே அதை விலக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இப்போதுள்ள தவறுகள் இல்லாதிருந்தால்கூட மொத்தத்தில் அது பெண்களுக்கு ஏற்றதென நான் கருதமாட்டேன் என்கிருர் மகாத்மா காந்தி. மேலும் ஆணும், பெண்ணும் ஒத்த நிலையினரேயாவர். ஆனல் இருவரும் ஒரே தன்மை வாய்ந்தவர்களல்லர். இருவரும் ஈடிணையற்ற ஜோடி; ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருப்பவர்கள். ஒருவர் இல்லாமல் மற்ருெருவர் வாழ முடியும் என்று நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது. ஆகையால் இருவரில், ஒருவருடைய நிலையைப் பாதிக்கும் எதுவும் இருவருக்குமே அழிவை உண்டாக்கும். பெண்களின் கல்விக்காகத் தயாரிக்கும் எந்தத் திட்டத்திலும் இந்த முக்கியமான உண்மையை எப்போதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிருர் காந்தியடிகள்.

பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய கல்வியைப் பற்றி மீண்டும் காந்தியடிகள் கூறுவதாவது: "பெண்களுக்கென்று உள்ள பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தைப் புகுத்துவது நம்முடைய கதியற்ற நிலைமையை மேலும் நீடிக்கத்தான் செய்யும். ஆங்கில இலக்கியத்திலுள்ள வளமிக்க செல்வங்கள் ஆண்கள் பெண்கள் இருவருக்குமே கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்படுவதை நான் படித்துமிருக்கிறேன்; கேட்டுமிருக்கிறேன். இத்தகைய மனப்பான்மையில் ஒரு தப்பெண்ணம் இருக்கிறதென்பதைத் தாழ்மையுடன் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் செல்வங்கள் ஆண்களுக்குத்தான் கிடைக்க வேண்டும்; பெண்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடாது என்று தாள் போட்டுவிடும் நோக்கமில்லை. உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால் உலகம் பூராவிலுமுள்ள இலக்கியங்களனைத்தையும் நீங்கள் படிப்பதை யாரும் தடுக்க முடியாது. ஆனல் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பாடத் திட்டங்களைத் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கும் போது இலக்கியச் சுவையை வளர்த்துக் கொண்டுள்ள ஒரு சிலருக்கு வேண்டியதைச் செய்ய முடியாது.

ஆண்களும், பெண்களும் இப்போது ஆங்கிலம் படிப்பதில் செலவிடும் நேரத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேனென்ருல், அதனுல் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இன்பத்தை மறுக்க வேண்டுமென்பது என் நோக்கமன்று. ஆனல் இதைவிட அதிக இயற்கையான ஒரு முறையைப் பின்பற்றிஞல் இவ்வளவு அதிகச் செலவும், கஷ்டமும் இல்லாமல் அதே இன்பத்தைப்பெற முடியுமென நான் கருதுகிறேன்" என்று காந்தியடிகள் தெள்ளிதின் விளக்கியுள்ளார்.

காந்தியடிகள் 'ஹரிஜன்' எனும் செய்தித்தாளில் (28-11-1936) 'ஸ்மிருதிகளில் பெண்கள்' எனும் தலைப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார்:

விஜயவாடாவில் பிரசுரம் செய்யப்படும் "இந்திய சுயராஜ்யம்" என்ற செய்தித்தாளின் இதழ் ஒன்றை ஒருவர் எனக்கு அனுப்பியிருக்கிருர். அதிலிருந்த சில பகுதிகளை எந்த மாறுதலும் செய்யாமல் கீழே தருகிறேன்.

"பெண்களுக்கென்று தனியாகச் சடங்குகளோ உபவாசங்கள் முதலியனவோ இல்லை. கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதன் மூலமே சுவர்க்கத்தில் பெண் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுகிருள். (மனு: 5-145)

"தன்னுடைய தகப்பனுரின் குடும்பத்தைப்பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டு

INAUGURATION OF COLLEGE UNION

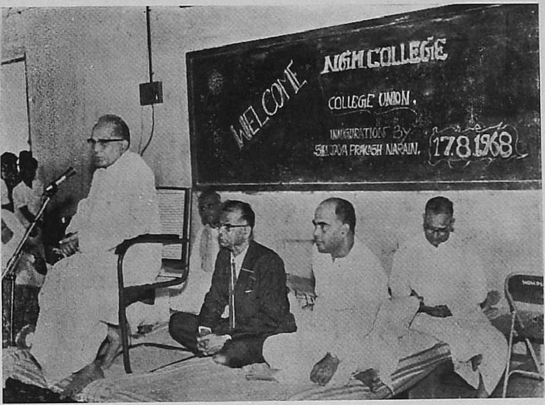

Shri. Jayaprakash Narain, the Sarvodaya leader
delivering the Inaugural Address.

கல்லூரிப் பேரவை—காந்தி நூற்றாண்டு விழா.

சொற்பொழிவு : திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன்.

INAUGURATION OF PLANNING FORUM

Sri. C. L. Govindarajan delivering the Inaugural Address.

OUR ATHLETIC TEAM

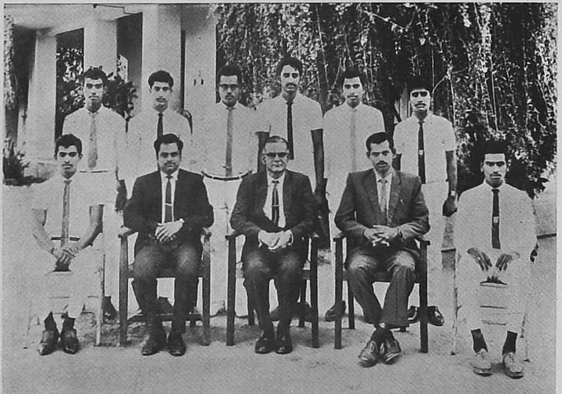

Sitting : L. to R : J. S. Rajakumar (Captain) Thiru N. Namasivayam, Thiru M. Alkondan (Principal), Thiru R. Veluswamy (Physical Director), K. M. Kanakaraj (Gen. Captain)
Standing (L. to R.) R. Gopal, K. M. Thangavelu, P. Kannaiyan, K. C. Kandeepan, S. Manickan, K. G. Radhakrishnan.

கணவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமலுள்ள பெண்ணை, பெரிய ஜனக் கூட்டத்தின் முன்னிலையில் நாய்களுக்கு இரையாக எறிந்துவிட வேண்டும்.'' (மனு: 8–371)

"கணவன் துன்மார்க்கங்களில் இறங்கியிருக்கும் போதும் அல்லது குடிகாரனாகிவிட்ட போதும், உடல் நலிவுற்றிருக்கும் போதும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் பெண்ணினுடைய உயர்ந்த ஆடைகளையும், ஆபரணங்களையும் பறித்துக் கொண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு அவளை விலக்கிவைத்துவிட வேண்டும்''(மனு: 10-78)

மேலே குறிப்பிட்ட "மனுஸ்மிருதி'' மேற்கோள்களுக்குக் காந்தியடிகள் அளித்த விடையாவது: "பெண்களின் சுதந்திரத்தைத் தம்முடைய சுதந்திரமாகவும், பெண்களை மனிதகுலத்தின் தாய்மார்களாகவும் கருதுபவர்களின் மதிப்பைப் பெற முடியாத வாசகங்கள் ஸ்மிருதிகளில் இருப்பது துயரப்பட வேண்டிய செய்தியாகும். இத்தகைய வாசகங்களை மதத்தின் ஒரு பகுதியைப் போல் பிரசுரிப்பதென்பது இன்னும் அதிக வருத்தத்தைக் கொடுப்பதாகும். பெண்களுக்குரிய இடத்தை அளித்து அவர்களை மிகுந்த பக்திசிரத்தையுடன் போற்றும் வாசகங்களும் ஸ்மிருதிகளில் உள்ளன.''

"தரும சாத்திரங்களின் பெயரால் அச்சிடப்படும் எல்லாவற்றையுமே கடவுளின் கட்டளைகளாகவோ, அருள் மொழிகளாகவோ எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. தரும சாத்திரங்களென்ற வழக்கிலிருந்து வரும் எல்லா நூல்களையும் பரிசீலனை செய்து, தார்மிக மதிப்பு இல்லாதவைகளையும், மதம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படைகளுக்கு முரணுயிருப்பவைகளையும் அகற்றிவிட்டு இந்துக்களின் உபயோகத்திற்காகத் திருத்தப்பட்ட பதிப்பு ஒன்றை வெளியிடுவதற்குக் கற்றறிந்த பெரியோரைக் கொண்ட குழு ஒன்று இருக்க வேண்டும்.

நம் ஸ்மிருதிகளில் மனைவியைக் குறிப்பிடும்போது 'அர்த்தாங்கனு' (மறுபாதி) 'சகதர்மிணி' (துணைவி) என்ற வார்த்தைகளையே உபயோகித்திருக்கிருர்கள். தன் மனைவியை 'தேவி' என்று அழைப்பது இகழ்ச்சியைக் காட்டவில்லை. அவள் தலைமை தாங்கும் குடும்பத்துக்கு அவள் அரசியே யொழிய அடிமையல்லள்.''

குழந்தை மணத்தைக் கண்டித்து எடுத்துக்காட்டுகளுடன் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் காந்தியடிகள். பெண்களுக்குச் சீதனம் கொடுக்கும் வழக்கத்தை அடியோடு எதிர்க்கிருர். விதவைத் திருமணத்தை ஆதரித்துள்ளார்.

மாணவிகளுக்கு :

பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தோ, கல்லூரிகளிலிருந்தோ வெளியே வந்தவுடன் பெரும்பாலான பெண்கள் பொது வாழ்விலிருந்தே மறைந்து விடுகிருர்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண்ணும் மணந்து கொள்ளுவதற்காகவே பிறக்கவில்லை. ஒரு ஆணுக்குப் பணிபுரிவதற்குப் பதிலாக, தொண்டிற்காகவே அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும் பல பெண்களை நான் பார்த்துள்ளேனென்று காந்தியடிகள் கூறுகிருர்கள்.

மலைகளையும் நகர்த்திவிடுவர் பெண்கள் :

"தியாகத்தின் உருவங்களாகப் பெண்கள் அமைந்துள்ளார்கள். பெண்கள்

சரியான உணர்ச்சியுடன் ஒரு செயலில் இறங்கினல் மலைகளைக்கூட அவர்கள் நகர்த்திவிடுவார்கள். நாம் நமது பெண்களைப் புறக்கணித்துவிட்டோம். ஆண்கள் விட்டுப்போன காரியத்தை இந்தியப் பெண்கள் செய்து முடித்து விடுகிருர்கள் என்பதிலோ, ஆண்களைவிட இன்னும் அழகாக அவர்கள் அதைச் செய்வார்கள் என்பதிலோ எனக்குச் சந்தேகமில்லை.'' (யங் இந்தியா : 22–12–1921)

சண்டிபுரியில் காந்தியடிகள் தங்கியிருந்த வீட்டின் முற்றத்தில் கூடியிருந்த பெண்களிடையே அவர் பேசுகையில் "பெண்கள் கடவுளையும், சுயபலத்தையுந்தான் நம்ப வேண்டுமே யொழிய மற்றவர்களின் பலத்தை நம்பியிருக்கக் கூடாது. தம் முடைய சொந்த பலத்தில் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். அவர்கள் பயப்பட்டால் போக்கிரிகளின் தாக்குதல்களுக்குச் சுலபமாக இரையாகி விடுவார்கள்" என்ருர்.

அன்பே நெறியெனக் கொண்டு, கணவன், மக்கள், உறவினர் என்ற இன்னே ரன்னேருடன் பயின்று இல்லத்தமைந்திருக்கும் பெண்டிர் தம்மனம் மாசற்று, தூய தாய் அறநெறி விளக்கம் பெற்றதாய் அமைந்திருத்தல் இயற்கையாகும். அதனுல் தான் உலகத்தை முன்னேற்றப் பெண்களுக்குக் கல்வி மிக மிகத் தேவை என்கிருர் மகாத்மா காந்தி.

படித்த பெண்களின் பட்டியலால்தான், அவர்தம் மாட்சிமையால்தான், வீழ்ச்சியுற்ற நம் நாடு எழுச்சிபெறுமென்பது காந்தியடிகளின் சீரிய கருத்தாகும்.

— பெண்மை வெல்க —

●

தனித் தலைவர்

ம. சு. நாச்சிமுத்து, எம். ஏ.,
தமிழ் விரிவுரையாளர்.

கத்தியவார்த் தலமதனில் கருணைத்தாய் தலைமகனுய்
இத்தரையில் அவலநிலை அகன்றிடவே தோன்றியவர்
சத்தியத்தின் நெறிதன்னைத் தரணிதனில் நாட்டியவர்
எத்திசையும் புகழ்மணக்கும் எமதருமைத் தனித்தலைவர்.

சாதி மதவெறியைச் சங்காரம் செய்வதற்கு
ஆதி மனிதரென அவதரித்த அன்புருவம்
போதி மரத்தடியில் புகழ்ஞானந் தனைப்பெற்ற
வேத நெறிவல்லோன் வழித்தோன்ற லென்றுரைப்பர்.

அன்பு நெறிதன்னில் அயராது உழைத்திட்டோர்
குன்ருத பெரும்புகழைக் குவலயத்தில் நாட்டியவர்
கன்ருவின் மனம்போலக் கசிந்துருகும் கருணையுள்ளம்
என்றேத்தும் இயல்புடையோர்! ஏந்தலவர் வாழியவே!

காந்தியடிகளும், கார்ல்மார்க்சும்

சி. இராமச்சந்திரன், எம். ஏ.

★

(பழனி, ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரியில் மெய்யுணர்வுத் துறைப் பேராசிரியராக விளங்குகிறார். இவர் எழுதி வெளியிட்ட 'காந்திய வழியில் சாந்தி' என்னும் நூல், இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு வழங்கப்பெற்றது. – ஆ–ர்.)

ஜெர்மனி ஈன்றெடுத்த பேரறிஞர் கார்ல் மார்க்சு. ஐரோப்பிய நாகரிகம் பெற்றெடுத்த மாமனிதரே மார்க்சு. ஒரு யுகதர்மத்தின் தனிச் சிறப்புமிக்க வாரிசாக மார்க்சு தோன்றி எழுந்தார். மேலைய நாடுகளின் தேவை, நோக்கம், போக்கு யாவும் மார்க்சாக வடிவெடுத்து உருக்கொண்டு ஒரு பெரும் அமைப்பு முறையினைக் கொண்டுள்ளது!

காந்தியடிகள் வரலாற்றில் தோற்றம் கொண்டது **வரலாற்றின் தற்செயலான (*Historical accident*) நிகழ்ச்சியல்ல.** யுகம், யுகாந்தரமாக ஆசிய நாடுகளின் தவவலிமைமிக்க பாரதம் ஈன்றெடுத்த தவப்புதல்வரே காந்தியடிகள். ஒரு பெரும் நாகரிகத்தின் விளைவே காந்தியடிகளாக உருக் கொண்டது!

இரு பெரும் யுக புருடர்களும் தவத்திலும் தியாகத்திலும், தொண்டிலும் தன்னிகரற்றுச் சிறந்தொளிர்ந்த மாமேதைகள். கொள்கைகளில் இருவரும் இரு துருவங்களாகக் காட்சியளித்த போதிலும், ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக அமைந்துள்ளவர்களாகவே இவர்களைச் சில அறிஞர்கள் கருதுவர். இந்த இருபெரும் கொள்கையாளர்களின் இணைப்புப்பற்றித் திரு. வி. க. மிகவும் அக்கறை காட்டினார்.

விடுதலை பெற்ற பாரதத்தின் தலைவராம் நேரு தமது காலத்தில் செய்த வேலையெல்லாம், இந்த இரு வேறு கொள்கைகட்கும் ஓர் இணைப்பை உண்டுபண்ணும் முயற்சியாகவே இருந்தது!

பெரிய மகான்களின் கொள்கைகளையும், நோக்கங்களையும் எடைபோடுவது எளிதானது அன்று. பாம்பின் காலைப் பாம்பறியும் என்பர். வினோபா அடிகள் பாரத நாட்டின் ஆன்ம ஞானத்தின் — பண்பின் உருவமாக ஒளிர்பவர். அவரது மதிப்பீடு நமக்குப் பெரிதும் துணையாக அமையும்.

"மகாத்மா காந்தியின் கொள்கையையும், பெரும் சிந்தனையாளர் மார்க்சின் கொள்கையையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்வது போல் சுவையான வேறு ஆராய்ச்சி இந்த யுகத்தில் இருக்கத்தான் கூடுமா? கடந்த நூறு ஆண்டு காலத்தில், மனித

வர்க்கத்தின் சமுதாய வாழ்க்கையைப் புடம் போட்டுப் பார்த்தால், நிற்பவை இந்த இருபெரும் பெயர்களாகவே இருக்கக்கூடும். லெனின் மார்க்சில் மறைந்து விடுவார். டால்ஸ்டாயின் நிழல் காந்தியடிகளின் மீது படரும். இந்த இரு வேறு கொள்கைகளும் எதிரெதிராக நின்று, ஒன்றையொன்று விழுங்கிவிடவே தயாராக நிற்கின்றன. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், இரு பெரும் போட்டியாளர்கள் இரஷ்யா தலைமையிலுள்ள பொதுவுடைமையினரும், ஜனநாயக முகமூடி தாங்கிய ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கீழுள்ள முதலாளிகளும் என்பதாகவே தெரியலாம். ஆனால் கோட்பாட்டு வழியில் பின்னது தனது வலுவெல்லாம் இழந்துவிட்டது! இராணுவ பலத்தைக் கொண்டு கணித்தால், மிகவும் திடமாகத் தோன்றிய போதிலும் பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்கு எதிரான போட்டியாக உண்மையில் நான் அதனைக் கருதவில்லை. மற்றொரு பக்கம் காந்தீயக் கோட்பாடோ வென்றால், சீராக்கி உருவாக்கப்பட்ட கொள்கையாக நிற்க முடியாது போயினும், சரியான வழியில் பிறந்துள்ளது என்ற காரணத்தால் முடிவில் காந்தியத்தோடுதான் பொதுவுடைமை நேரடிப் போட்டியில் இறங்க நேரும் என்று நம்புகிறேன்.''

மார்ச்சிசம் இயற்கைப் பூத பௌதிகவியலை **இயங்கும் பௌதீக இயல் என்றும் (*Dialectical Materialism*), மனித சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கை மனித வரலாற்றுப் பௌதீகவியல் (*Historical Materialism*) என்றும் வரையறுக்கும். இங்கு, சிறப்பாக அழுத்தம் பெறுவது சடவிதியே! (*Materialism*).** மார்க்சிச விஞ்ஞானம் சமுதாயத்தில் வளர்ந்துள்ள சிக்கல்களை வெறும் சடவிதிகளாகவே கணித்து, அதில் தனி மனிதன் அல்லது சமுதாயத்திற்கு உள்ள அறிவுபூர்வமான பங்கினையும் முடிவில் சடவியல் விதிகளின் போக்காகவே கருதும். எனவே இது மேற்கொண்டுள்ள போக்கு புறநிலை **'யதார்த்த வாதம்'** என்றே கொள்ள வேண்டும். மார்க்சு வாழ்ந்த காலம் சடவிதி எந்திர உற்பத்தி முறை தோற்றம் கொண்டு உலகினை ஆட்டிவைத்துக் கொண்டிருந்த காலம்! எனவே அந்தமுறை இயல்பாக வளர்ந்து மார்க்சு காட்டும் இலட்சிய உலகிற்கு மனித இனத்தை அழைத்துச் செல்லக் கூடும்!

ஆனால் மனித வர்க்கம் வரலாற்றுப் புகழோடு, ஆன்மஞானத் தெளிவோடு, பண்பாட்டு வழியில் ஒரு நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்திருந்தது நமது தவப்பயனே! சடவிதி எவ்வளவு கண்கூடாக அரசோச்சுவதைக் கண்ணுற்று வந்திருந்தபோதிலும் ஆன்மஞானிகள் மெய்யுணர்வில் திளைத்து வந்த காரணத்தால், மனிதன் அக வாழ்விலிருந்து எழும் விதியினுக்கே சிறப்புக் கொடுத்து வந்தனர். எனவே, பண்டைத் தமிழன் **''சிறப்புடை மரபிற் பொருளும், இன்பமும் அறத்து வழிப் படும் தோற்றம் போல''** என்ற சமுதாயப் பண்பு விதியினைத் தந்து சென்றான். அக வாழ்வின் சிறப்பினைக் கண்டு காட்டிய காந்தியடிகள் பண்புநலம் மிக்க ஆன்மிக விதி வழியில் சமுதாயத்தை உருவாக்க வழிகாட்டினார்.

கலியுகம் இன்று அணுயுகமாக மலர்ந்துள்ளது. மனிதனின் ஆசை – பலவீனம் – அறியாமை – ஆதிக்க நோக்கம் – பொருள் உற்பத்தித் தேவை சடபூத இயலை அவிழ்த்துவிட்டுச் சடவிதி வசத்தவராய் அறிவு ஆற்றல் படைத்த மனித இனத்தை மாற்றி வருகின்றது. **'ஆராயியற்கை அவா'** என்பார் வள்ளுவர். அதற்கொரு பூதகாரணமான வடிவமே இன்றைய விரைவும், சமுதாயப் பொருளியல் வளர்ச்சிப் போக்கும். இந்தப் போக்கிலிருந்து விலகிப் பண்பாட்டு வழியில் மனிதன் தானே

அமைத்துக் கொள்ளும் சமுதாய விதியைத் தோற்றுவித்துக் கொள்ளவே வழி காட்டுவார் காந்தியடிகள்!

இன்றைய பொருள் உற்பத்தி – சமுதாய அமைப்பு முறையில் மோதலும், போருக்கான நிலைமையும் தவிர்க்க முடியாமல் பின்னிப் பிணைந்து கொண்டுள்ளன. போர்க்கால நெருக்கடியில் மீண்டும், மீண்டும் தள்ளப்பட்டு வரும் நிலை, இன்றைய சமுதாயப் போக்கின் இயல்பான விதிவழியே யாகும்.

ஆனால் மார்க்சிச வழியில் திட்டமிட்டுத்தானே இரஷ்யா போன்ற நாடுகள் வளர்ந்துள்ளன எனலாம்! நமது திட்டமெல்லாம் மனிதனின் சுயமான விருப்ப உணர்வில் மலர்ந்த சொந்தத் திட்டமல்ல. வினோபா அடிகள் சொல்லுவதுபோல் **பிற நாடுகள் பற்றிய அச்ச உணர்விலேயே திட்டங்களெல்லாம் எழுந்துள்ளன.** ஒன்றைப் பார்த்து மற்றது முனைந்து போட்டியிட்டு எழுகின்றது. சுயமான சிந்தனையோ, போக்கோ வளர்வதற்கான நிலைமைகள் அருகிவிட்டன. இத்தகைய சடவிதி வழி பொருள் உற்பத்தி – சமுதாய வளர்ச்சி முறை அற்பக் குறிக்கோளையும், தற்காலிக நோக்கத்தையும் கொண்டு, பின்பு திட்டவட்டமான அழிவில் போய் நம்மைத் தள்ளிவிடும் தன்மை கொண்டது என்பதைப் பல சமுதாய விஞ்ஞானிகள் பார்க்க முடியாதவர்களாய்ப் போய்விட்டனர். ஏனெனில் நமது திட்டங்களையும், குறிக்கோளையும் மீறிக் கொண்டு திட்டமற்ற, தான்தோன்றிப் போக்கு தலைதூக்கு வதும், மனிதன் திகைப்புடனும் ஒருவனைக் கண்டு மற்றொருவன் அஞ்சி மிரளுவது மாக எங்குச் செல்கிறோம் என்பதறியாது ஏதோ ஒரு முன்னேற்றத்தில் செலுத்தப் பட்டுள்ளோம்! இந்த வளர்ச்சியில் நிச்சயமாக வீழ்ச்சியும், அழிவும் தவிர்க்க முடியாததென்று பல விஞ்ஞானிகள் புதிய பாடம் கற்று வருகின்றார்கள்! சர்வநாச அழிவு எல்லாத் துறையிலும் மேலோங்கி வருவதை அறிஞர் பெருமக்களிலிருந்து, ஆதாரப் பள்ளிச் சிறார் வரை உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். நமது அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம் – மொத்தத்தில் வாழ்க்கை அனைத் திலும் அழிவுத் தன்மை மேலோங்கி வருகின்றது! ஆயினும் இந்த அழிவிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளும் வகையறியாது பேதலித்து நிலைகுலைந்து நிற்பதான மானக் கேட்டைக் கண்டு வருகின்றோம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பேரால், எந்திர நாகரிகத்தின் கட்டுப்பாடற்ற போக்கில் அஞ்ஞான இருளில் தடுமாறி திசைதவறிச் செல்கின்றோம்.

இந்தப் பின்னணியில் காந்தியடிகளது எளிய சமுதாய இலட்சியமாம் சர்வோ தயம் தோன்றியுள்ளது. வினோபா போன்றவர்களால் அது வளர்ந்து வருகின்றது. மேலைய நாட்டின் பல மேதைகள் நம்மீது நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இதுவே உண்மையான சுய ஆட்சித் தத்துவம். தம்மீதும் சமுதாயப் போக்கிலும் நெறியான சொந்த ஆட்சியைக் கொண்டுவருவதும் இவ்வழியிலேயே தான். **இகத்தில் பரத்தைக் கொண்டுவர அருளாளர்கள் ஆவல் காட்டினர். காந்தி யுகம் கலியுகத்தைக் கொன்று வரலாற்றின் பெருமைமிக்க மணியினை நினைவு செய்யத் தோன்றியுள்ளது!**

"வெறுப்பின் வழியில் சென்று வையம் சலிப்படைந்துள்ள மேலைய நாடுகளில் இந்த அலுப்பும், சலிப்பும் மேலோங்கி வருவதை நாம் கண்ணுற்று வருகிறோம். வெறுப்பினை வளர்க்கும் பாடல் மனித இனத்திற்கு யாதொரு பயனையும் இதுவரை

தந்ததில்லை, இந்தியா தான் ஒரு புதிய திருப்பத்தை நல்கி, ஒரு பாடத்தை உலகினுக்கு வழங்கிய பெருமை பெற்றோங்கட்டும்!" என்றார் காந்தியடிகள்.

உலகின் பல பகுதிகளிலும் வளர்ந்துள்ள சமுதாய இலட்சியங்களைத் தமது காலத்தில் பார்த்த போதிலும், சோவியத்துப் புரட்சியை வாழ்த்தி வரவேற்ற போதிலும், பாரதியார் பாரத சமுதாயமே ஏற்றமிக்க ஒன்றாகத் திகழக் கூடுமென்று நம்பினார். காந்தியடிகள் தக்கதொரு வடிவம் நல்கினார். அதுவே ஒப்பில்லாத தாயும், உலகிற்கு ஒரு புதுமையாயும் அமையக்கூடுமென்ற நம்பிக்கை நம்மிடையே ஓங்கட்டும்!

வாழ்க காந்தீயம்! வாழ்க வையகமும், வானகமும்!

காந்தியும், பாரதியும்

1919–ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் பாரதியார் கடையத்திலிருந்து ஒரு முறை சென்னைக்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது ரவுலட் சட்ட எதிர்ப்பு இயக்கம் தொடங்குவதற்காகக் காந்தியடிகள் சென்னைக்கு வந்திருந்தார். அவர் கதீட்ரல் தெருவில் இரண்டாம் எண்ணுள்ள சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். ஒரு நாள் பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு இராஜகோபாலாச்சாரியார், சேலம் ஆதிநாராயண செட்டியார், ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்கார், சத்தியமூர்த்தி ஆகியோருடன் காந்தியடிகள் பேசிக் கொண்டிருந்தார், அப்போது வாயிலில் காவல் புரிந்த வ. ரா. வைத்தாண்டி, உள்ளே சென்ற பாரதியார் காந்தியடிகளை வணங்கி விட்டு அவருக்குப் பக்கத்தில் மெத்தையில் உட்கார்ந்து கொண்டார். அன்று மாலை தாம் பேசவிருந்த கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்குமாறு அவர் காந்தியடிகளை அழைக்கவே, அன்று வேறு வேலை இருந்ததால், பாரதியாரின் வேண்டுகோளுக்கு இசைய அவரால் இயலவில்லை. உடனே பாரதியார் காந்தியடிகளின் இயக்கத்தை வாழ்த்திவிட்டு வெளியே போய்விட்டார். பாரதியார் சென்றபின் "இவர் யார்?" என்று காந்தியடிகள் கேட்க, " இவர் தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் " என்று இராஜகோபாலாச்சாரியார் கூறினார். " இவரைத் தமிழர் நன்குப் பேணி போற்றவேண்டும் " என்று காந்தியடிகள் சொன்னார். பாரதியார் 'பாரதமாதா 'நவரத்னமாலை', 'மகாத்மா காந்தி பஞ்சகம்' என்ற பாடல்களில் காந்தியடிகளைப் போற்றியுள்ளார்.

— "**பைந்தமிழ்ச் சாரதி பாரதியார்**".

அரசியல் + ஆன்மிகம்

புலவர் புவியரசு

(கோவை ஸ்ரீ சே. ப. நரசிம்மலு நாயுடு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றும் இவர், 'தேனி' என்னும் கவிதைத் திங்களேட்டின் ஆசிரியராக உள்ளார். உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கோவைக்கு வந்தபோது இவர் கவிதை அரங்கேறியது. 'புவியரசு கவிதைகள்" என்ற கவிதை நூலும், பிற கட்டுரை நூல்களும் வெளியிட்டிருக்கிறார். 'தேன் கூடு' என்னும் இலக்கிய ஆய்வரங்கின் செயலாளராகவும் இவர் விளங்குகிறார். — ஆ - ர்)

சமுதாய சமத்துவப் பூங்காவின் நடுவே, பொருளாதார நீதி என்னும் வலுவான சுவர்களால், தேசிய ஒருமைப்பாடென்னும் எழில் மாடங்கள் கொண்டு கட்டிய தம் நவ பாரத, பதினெட்டடுக்கு மாளிகைக்குக் காந்தியடிகள் அமைத்துக் கொண்ட அடித்தளம் ஆன்மீகமே.

அவரது இதயவூற்றிலிருந்து பொங்கியெழுந்த அந்த ஆன்மீகப் பெருக்கே, அவர் தொட்ட – தொட்டுத் துலக்கிய, வழிகாட்டிய – அனைத்துத் துறையிலும் 'பாலிற்படு நெய் போல' உள்ளார்ந்து துலங்குவதைக் காண்கிறோம்.

இந்த ஆன்மிக எழுச்சியின் அடிப்படையிலேதான் அவர் தம் சமுதாயக் கோட்பாட்டையும், பொருளியல் நீதிகளையும், தனி மனிதனின் அறநெறிப் பண்பு களையும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் வகுத்துத் தொகுத்திருக்கிறார்.

அவர், தாம் சிந்தித்த எதனையும், இந்த மண்ணுக்கே உரிய மணத்திற்கு மாறுபடாமல், மரபு வழி வந்து கொண்டிருக்கும் ஒழுகலாறுகளுக்கும், தத்துவங் களுக்கும் முரண்படாமல் அமைத்தார். நம் ஆன்மாவைத் தொடவல்ல அவரது பண் பட்ட சுதேசிய நெறியே, பிற எந்த இசங்களையும்விட நமக்கு மிக நெருக்கமாய், தனித் துணையாய் நிற்கவல்ல ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளது.

இந்தத் தனித் தன்மையே அவரைச் சர்வ தேசியத் தலைவராகவும் ஆக்கியது! 'ஒரு தேசத்தைச் சார்ந்த ஒருவன் சர்வ தேசிய வாதியாக ஆகமுடியாது' என்று அடிகளே சொல்லியிருக்கிறாரல்லவா? 'சுதேசியப் பற்று, சர்வதேசியப் பற்றுக்கு முரண்' என்னும் போலி வாதம் அறியாமையின் விளைவுதானே?

அரசியல் உலகில் அறவழி காட்டிய யோகியாகத் துலங்கிய அடிகளின் ஆன்மிகச் சக்தியே அவரை, உலகம் தெய்வமாக வழிபட வைத்தது. ஆன்மிக நெறி கலந்த அரசியலில் பொய்ம்மையும், தன்னலமும் புகுமா? அதனால்தான், "கடவுள் வழிபாட்டுக்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தமில்லை – அது வேறு, இது வேறு – என்று சிலர் சொல்லுகிறார்களே, அதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இதை நான் மிக

அடக்கத்துடன் சொல்லுகிறேன்; ஆனால், ஐயமறச் சொல்வேன். சமய விசாரத்திற்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லுவது முற்றிலும் தவறு. கடவுள் விஷயம் சரியாக அறியாதவர்கள்தாம் அப்படி வேறு படுத்துவார்கள்" என்று அடிகள் கூறினார்கள்.

தலை சிறந்த உலகப் பேரறிஞர்கள் அண்ணலிடம் தெய்வீகப் பேரொளியைக் கண்டார்கள். அவரது இறுதி முடிவு, 'இரண்டாவது சிலுவைப்பாடு' என்றே சொல்லப்பட்டது. "பெரும்பான்மைக் கிறித்தவரைவிட அவர் சிறந்த கிறித்தவர்" என்றும், 'He was Christlike' என்றும் உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் லூயி ஃபிஷர் குறிப்பிடுகின்றார். சர். ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ் குறிப்பிட்டது போல, காந்தியடிகள், 'அரசியல் ஆர்வம் மிக்க துறவி; சமய ஆர்வம் மிக்க அரசியல் மேதை.' "அருள்மிகு ஃபிரான்சிஸ் முனிவரும், அரசியல் மேதை கிரே எமினென்சும் கலந்த வடிவம் காந்தியடிகள்" என்று கிரிப்ஸ் போற்றினார்.

இவ்வியத்தகு கலவையே – இணைப்பே – காந்தியடிகளின் – காந்தியத்தின் – தனிச் சிறப்பு.

தனி மனிதனுக்கும் சரி, ஒரு சமுதாய அமைப்பினுக்கும் சரி, அவர் வலியுறுத்துவது வீரம் செறிந்த அகிம்சையையே. 'கோழைத்தனமே கொலை, பாவங்களுக்குக் காரணம்' என்று கூறும் அடிகள், 'தெய்வ பக்தி குறைவதாலேயே கோழைத்தனம் உண்டாகிறது' என்கிறார்! எனவே, அவர் காண விரும்பிய சமுதாயம் நாத்திக சமுதாயமாக இருக்க முடியாதல்லவா? அது இந்த மண்ணின் இயல்புக்கும் முரண்பட்டதல்லவா? அதனால்தான், 'இந்திய மண்ணில் அப்பட்ட நாத்திகம் நிலைக்காது' என்று அவர் அறுதியிட்டுக் கூறினார். இக்கருத்தை அமெரிக்கக் குற்ற ஆய்வுப் பிரிவின் (F. B. I.) தலைவராகிய எட்ஜார் ஹூவர் இப்படி வலியுறுத்துகின்றார்: "எல்லா அரசியல் நல் வாழ்வுக்கும் படிகளாக அமைவன ஒழுக்கமும், சமயப் பற்றுமே. இறைப்பற்றுள்ள சமுதாயமே முன்னேறிச் செல்கின்றது. நாத்திக உள்ளம் படைத்த சமுதாயம் நசித்துப் போய்விடும்."

சமத்துவம்

காந்தியடிகள் தம் சமுதாய சமத்துவக் கோட்பாட்டிற்குச் சமயத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டார். அந்த முதற்படியே 'அரிசன ஆலயப் பிரவேச'மாயிற்று. 'சாதி, மத ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமய அடிப்படைகளுக்கு முரண்பட்டவை என அவர் துணிந்து கூறினார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் 'கடவுளின் மக்கள்' (அரிசனங்கள்) என்றே அவர் திருநாமம் சூட்டினார்.

சமுதாய சமத்துவத்திற்கு, அவர் சமய சமத்துவத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்டார். 'நான் ஒரு கிறித்துவன், இந்து, முஸ்லிம், யூதன்' ('I am a Chrstian, and a Hindu, and a Muslim, and a Jew') என்று அவர் சொன்னார். அடிகளின் குடிசையில், இராமர் படத்திற்குப் பதிலாக இயேசு பெருமானின் படமே திகழ்ந்தது. 'கீதையின் உபதேசத்திற்கும், இயேசுவின் மலைச் சொற்பொழிவிற்கும் என்னால் ஒரு வேற்றுமையும் காண முடியவில்லை' என்றும், 'கீதை போயினும், இயேசுவைக் கொண்டே மனித குலம் கடைத்தேறிவிட முடியும்' என்றும் பொதுமை நெறி கூட்டிச் சமத்துவ நெறி காட்டினார். இயேசுவின் மலைப் பேச்சை அரசியல் நெறியாக

மாற்றிய வித்தகர் அவர். ஆனால், அதற்காகத் தம், 'இராம நாம' வழிபாட்டை அவர் விடவேண்டியிருக்கவில்லை! இந்த, விந்தை மிகும் சமய சமரச சமத்துவப் படியின் மூலமே, அவர் சமுதாய சமத்துவத்தை எட்டிப்பிடிக்க முயன்றார்.

பொருளாதாரம்

ஒரு வர்க்கத்தை ஒழித்து மற்றொரு வர்க்கத்தை வாழவைக்கும் வழி, அடிகளின் ஆன்மிக வழிப்பட்ட 'வினைத்தூய்மை'க் கொள்கைக்கு முரண்பட்டது. உலகாயத அடிப்படையில் எழும் வர்க்கப் போராட்ட உணர்ச்சியில், தலைதூக்கி நிற்பது தன்னலமே. 'பாட்டாளியும் பணக்காரனை ஒழித்துவிட்டுத் தான் எஜமானனாகவே விரும்புகிறான்.' பணக்கார வர்க்கத்தை ஒழித்துவிடும் சமுதாயத்தில், 'ஆளும் வர்க்கம்' என்னும் பசுத்தோலைப் போர்த்துக் கொண்டு, ஒரு புதிய பணக்கார வர்க்கம் இரத்த வேட்டையாடிக் கொழுத்துக் கொண்டிருக்கும். தனி மனிதனின் மனம் ஆன்மிக அடிப்படையில் அறவழிப்படாதவரை, சட்டத்தால், புரட்சியால், வன்முறையால் கொண்டு வரப்படும் பொருளாதார சமத்துவ நீதி நிலைக்காது.

காந்தியடிகளின் பொருளாதார நீதி, தன்னல மறுப்பு, மன்னுயிரைத் தன்னுயிராய் நேசித்தல், மக்களுக்குச் செய்யும் பணியே மகேசனுக்குச் செய்யும் பணியென எண்ணல் நீரும், காற்றும், வானமும் போல உலகிலுள்ள நிலமும் பொதுமைச் சொத்தாக எண்ணுதல், பிறர் துயர் கண்டு பொறாத மனம் முதலிய பல அறநெறிப் பண்புகளின் கருக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது.

தேசிய ஒருமைப்பாடு

இந்தியத் தேசிய ஒருமைப்பாடு சர்வதேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு அடிக்கல். பல்வேறு மொழிவழி இனங்களாக இந்தியத் துணைக்கண்டம் பிரிவுண்டு கிடந்தாலும், அதனை ஒருமைப்பாட்டில் கொண்டு நிறுத்துவது இந்திய மக்களின் ஒன்றுபட்ட, சமய வழிப்பட்ட ஆன்மிக உணர்வே.

இந்து மதமே, இந்திய சமுதாயத்தை ஒரு கூட்டில் பிணைக்கும் பொற்சரடு. அதன் மூலமாகத்தான், பன்னெடுங்காலமாக இது ஒரு நாடாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்திய இனங்களின் உணவு, உடை, பழக்க வழக்கங்கள், மொழி முதலியன வேறுபட்டிருந்தும்கூட, அடிப்படை எண்ணங்களாலும், தத்துவங்களாலும், நம்பிக்கைகளாலும், வழி வழியாக இந்தியா ஒன்றாகவே திகழ்ந்திருக்கிறது. பல்வேறு அரசியல் ஆதிக்கப் போர்கள் உள்ளுக்குள்ளே நடந்திருந்தாலும் கூட, இந்திய ஆன்மிக ஒருமைப்பாட்டுக்கு, ரிக்வேதம் முதல் (கங்கே சா யமுனே சைவா கோதாவரி சரஸ்வதீ, நர்மதே சிந்து காவேரி ஜலேஸ்மின் சன்னிதிம் குரு) பாரதியார் கவிதைகள் வரை சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

இந்த, ஆன்மிக அடிப்படையில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை அடிகள் வகுத்துக் கொண்ட காரணத்தால்தான், 'மொழிவழி அமைப்பு, மாகாண சுயாட்சி, தாய்மொழி, பயிற்றுமொழிக் கொள்கைகள் ஒருமைப்பாட்டுக்குக் கேடு செய்யா என்று அவர் கருதினார்.

அற நெறிப் பண்புகள்

இந்திய நாட்டில் நாத்திகம் பரவவில்லை. உலகாயத எண்ணமும் நன்கு ஊன்ற வில்லை. ஆனால், ஆத்திகமாவது நன்கு படிந்திருக்கிறதா என்றால், அதுவும் – இன்றையத் தனிமனிதனைப் பொறுத்தவரை – இல்லை யென்றே சொல்லத் தோன்று கின்றது. அவன் தன் இதயத்தில் எதையும் ஆழமாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடியாமல், சூனியமாகவோ, அல்லது அவ்வப்போது தோன்றும் நிலையற்ற நம்பிக்கைகளுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் இடங்கொடுத்தோ வழிவகை தெரியாது திகைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இது ஆன்மிக யுகம் அன்று; அரசியல் யுகம். ஆன்மிக வழிப்பட்ட அறநெறிப் பண்புகள் தனி மனிதனிடம் எளிதில் நிலைபெற முடியாதவாறு தடுக்கும் தடைகள் பல; மிகப்பல. சமுதாயமும் அரசியலை எதிர்க்க நினைத்து, முடியாமல் ஒதுங்கி, வெகு வேகமாகக் கோயிலை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. தனிமனிதனோ, ஏதாவதொரு அரசியல் வண்ணம் – அல்லது கட்சிப் பற்று – இல்லாதவனாக இருக்க முடியாமல் எதிர்பாராது கிடைத்த கட்சிக் கொம்பைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

அந்தக் கட்சிகளோ, சமயமும் சமய வழிப்பட்ட அறநெறிப் பண்புகளும் காலத்திற்குப் பொருந்தாதவை என்றும், நடைமுறைக்கு ஏலாதவை என்றும், சோம்பேறிகளின் புகலிடம் என்றும் நம்புமாறு மறைமுகமாக அவன் மூளையைச் ‘சலவை’ செய்து வருகின்றன. இந்நிலையில் அவனிடத்தில் எவ்வாறு அறநெறிப் பண்புகள் காலூன்ற முடியும்? காலூன்றி விட்டால் அவன் கட்சிக் கொம்பைக் கைவிட்டு விடுவானே! இதில், கட்சிகள் விழிப்பாக இருந்து, தனிமனிதனைக் ‘கட்சி வேலி’ போட்டுப் பாதுகாத்து வருகின்றன.

இப்படியிருந்தும் கூட, இந்த நாட்டில் கோயில் பூசைகளும், சமயக் கூட்டங்களும், வந்தனை வழிபாடுகளும் பெருத்த ஆரவாரத்தோடு நடந்து கொண்டுதான் வருகின்றன! இந்தியா நாத்திக நாடல்லவே!

இந்த மாறுபாடு எவ்வாறு சாத்தியமாகிறது? அரசியல் வாதியான தனி மனிதன் சமய வாதியாகவும் திகழ்வது, முரண்பாடு அன்றுதான். ஆனால், அரசியல் இந்தப் பக்தனால் தூய்மைபெறவில்லையே! ஏன்? இவன் கட்சியில் வேடம் போடுகிறானா? அல்லது, சமயக் கூட்டத்தில் வேடம் போடுகிறானா? அல்லது, இரண்டிலுமே வேடம் போட்டுத்தான் முன்னேற முயல்கிறானா? அல்லது, குழம்பிப் போய், சித்தப் பரியின் போக்கில் தன்னுணர்வற்று அலைகிறானா?

இன்றையத் தனிமனிதன், அன்றாட வாழ்க்கைப் போராட்டங்களிடையே, ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் சக்தியற்றவனாகியும், வேட்கையற்றவனாகியும், சமுதாய மறுமலர்ச்சியில் ஆர்வம் கொள்ளாதவனாகியும், பொறுப்புணர்ச்சி அற்றவனாகியும் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவன் மனதில், அரசியலோ, சமயமோ எதையுமே ஊன்ற முடியாமல் அவை தோற்றுப் போய்விட்டன. அவனும் ‘வெறுங் கூடாய்’ உலவிக் கொண்டிருக்கிறான். ஏதோ, தன் உள்ளத்தில், கொள்கை, தெய்வம் எல்லாம் இருப்பதாகவும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறான்; கட்சிச் சண்டை போடுகிறான்; பக்திவேடம் போடு

கிருன். ஆனல், அவற்றிற்கான அறிகுறிகள் அவன் செயலில் சிறிதும் இல்லை.

இன்றைய கட்சியோ, சமயமோ மனிதனுக்கு வாழ்க்கை நம்பிக்கையை ஊட்டத் தவறிவிட்டது. தனித்தனியே இருக்கும் அவை இரண்டும் ஒன்றையொன்று சாராத வரை அவை முழுமை பெறவும் முடியாது. முழுமை பெருத எதுவும், குறைவான, சில வேளைகளில் தவருன பலனையும் தரக்கூடுமல்லவா?

காந்தியடிகள் இந்த நோய்க்கு நல்ல மருந்து தருகின்ருர். பொது நலனையும், சமுதாயத்தையும் புறக்கணித்து வெறும் வழிபாட்டையும், மிகப்பெரிய விழாக்களையும் எடுத்துவரும் இன்றைய சமயமும், தனி மனிதனது ஒழுக்கத்தைப் புறக்கணித்து எழும் இன்றைய அரசியலும் ஒன்றுபடும் போதுதான், பொதுநலமே வடிவான நேர்மை பிறழாத, தனிமனிதனது ஒழுக்க நெறிகளைச் சிதைக்காத அரசியல் நெறியும், அதன் விளைவான நல்லாட்சியும் விளைய முடியும்.

இந்த இணைப்பிற்குத் தடையாக நிற்பது எது? அல்லது யார்?

இது மிகச் சிக்கலான, ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்று.

இன்றைய மனிதனுக்கு எதனிடத்திலும் நம்பிக்கை இல்லாமற் போனதற்குக் காரணம், அன்ருடம் அவன் காணும் கட்சிகளின் கொள்கைகள் மாறிகொண்டே இருக்கின்றன; தலைவர்களும் கட்சி மாறிக் கொண்டே இருக்கிருர்கள். எது நிலையானது, எவர் எங்கிருப்பார் என்று வரையறுக்க முடியாத நிலை; அதனல், 'எதுவும் நிலையில்லை' என்ற தர்க்கரீதியான முடிவு; அதனல் விளையும், 'எவனே, எப்படியோ தொலையட்டும்' என்ற சலிப்புணர்ச்சி; பின், இதன் மீது எழும் 'நம் பாடு என்ன?' என்ற தன்னல முனைப்பு – 'அவ்வளவு பெரிய தலைவரே அப்படிச் செய்யும்போது, நாம் நமக்காக இந்தச் சிறு 'இதை'ச் செய்தால் என்ன?' என்ற நெறி பிறழ்வான வேகம் – எல்லாம் படிப்படியாக எழுந்து அவனைப் படுகுழியில் தள்ளி விடுகின்றன. அவனைப்பார்த்து மற்றவர்களும் தொடர்கின்ருர்கள்.

எனவே, 'கட்சித் தலைவர்கள், மக்களை நேர்மையான நெறியில், வழிநடத்திச் செல்லவில்லை (அல்லது, அவர்கள், மக்கள் நல்லவர்களாக இருப்பதையே விரும்பவில்லையோ?) என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிருேம்! "ஒரு மனிதன் எப்படிப்பட்டவனுக இருந்தாலும், தன் கட்சிக்கு உண்மையாக நடந்து கொண்டால் போதும்'' என்று தலைவர்கள் விரும்புகின்ருர்களே யன்றி, அவன் தன் மனச்சாட்சிக்கோ, நேர்மைக்கோ உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதில்லை.

இது ஒரு கசப்பான உண்மை!

தலைவர்களாகிய வல்லவர்கள், அண்ணலின் அடிச்சுவட்டில், ஆன்மிகப் பற்றுள்ள நல்லவர்களாகவும், அறநெறி வழுவாத பொதுநல வேட்பாளர்களாகவும் திகழ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் குடிமகன் இதயத்தில் அறநெறிப் பண்புகள் நிலைக்கும்.

ஏனெனில் இது அரசியல் யுகம்.
இந்த மாறுதல் நிகழப் போகிறதா?

காந்தியடிகளும், ஹரிஜனங்களும்

பேராசிரியர் மு. வேங்கடசாமி, எம். ஏ.

இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத்தின் பொருளாளர்; கோவை மாவட்டத் தமிழாசிரியர் கழகத்தின் துணைச் செயலாளர். 'சாகித்ய அகாடமி'க்காகப் 'பேராசிரியர்' என்னும் மலையாள நாவலை மொழி பெயர்த்தளித்துள்ளார். இவர் வெளியிட்ட நூல்கள்:—

1. பூக்காரி (மலையாள மொழி பெயர்ப்பு நாடகம்)
2. பைந்தமிழ்ச் சாரதி பாரதியார் (வாழ்க்கை வரலாறு)

"சமுதாயத் துறையிலே பார்த்தால் அவர்கள் குஷ்டரோகிகள்; பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் அடிமையினும் அடிமைகள். சமயத்துறையில், 'கடவுளின் இருப்பிடங்கள்' என்று நாம் தவருகச் சொல்லும் கோவில்களில் அவர்கள் நுழைய முடியாது. பொதுச் சாலைகள், பள்ளிகள், மருத்துவ நிலையங்கள், கிணறுகள், குளங்கள், பூங்காக்கள் முதலியவற்றை அவர்கள் பயன்படுத்த முடியாது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட தூரத்திலேயே நிற்கவேண்டும். சில வேளைகளில் அவர்களைக் காண்பதும் குற்றமாகும். நகரங்களிலும் சிற்றூர்களிலும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் எவ்வித வசதியும் இன்றி அவர்கள் வாழ்கிருர்கள். மருத்துவர்களும், வழககறிஞர்களும் அவர்களுக்குத் தொண்டுபுரிய மாட்டார்கள். அவர்களுடைய சமயச் சடங்குகளை அந்தணர்கள் நடத்திவைக்க மாட்டார்கள்."

இவ்வாறு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப்பற்றி – தீண்டத் தகாதோரைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர் யார்? காந்தியடிகள் ஒருவரே என்பது யாவருக்கும் தெரியும்.

1932-ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனித் தேர்தல் வைப்பதாக அறிவித்தது. சாகும்வரை தாம் உண்ணுவிரதம் மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் தம் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதாகக் காந்தியடிகள் சிறையிலிருந்து அரசாங்கத்தாருக்கு எழுதினர். ஆகஸ்டு மாதத்தில் மாக்டொனல்டு தீர்ப்பு வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி இந்துக்கள் தொகுதியில் ஓர் ஓட்டும், ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதியில் ஓர் ஓட்டும் தீண்டத்தகாதோருக்குக் கிடைத்தது. காந்தியடிகள் இதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, உண்ணு நோன்பு மேற்கொள்ளப் போவதாக அறிவித்தார். மாக்டொனல்டு தம் தீர்ப்பை மாற்ற மறுத்துவிட்டார்.

"காந்தியின் உண்ணுவிரதம் ஓர் அரசியல் தந்திரம்" என்றுர் டாக்டர் அம்பேத்கார். ஆனல் காந்தியடிகள் உண்ணு நோன்பு தொடங்கிய அன்று மக்கள் பலர் பட்டினியிருந்து இறைவனை வணங்கினர்.

மாளவியா கூட்டிய மாநாட்டில் அம்பேத்காரும் கலந்து கொண்டார். உண்ணு நோன்பு தொடங்கியபின் ஐந்தாம் நாளன்று மாநாட்டினர் கீழ்க்கண்ட முடிவுக்கு

வந்தனர். "தீண்டாதோரை இந்துக்களாகவே கருதவேண்டும். ஆனால் ஜனத் தொகைக்குத் தகுந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டும்." இது காந்தியடிகளுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் திருப்தி அளித்தது. அம்பேத்காரும் இவ்வொப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். 1932-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 26-ஆம் நாள் அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட இவ்வொப்பந்தம், 'பூனா ஒப்பந்தம்' என்ற பெயரைப் பெற்றது. "பிறப்புக் காரணமாக எவரும் தீண்டாதோர் எனக் கருதப்பட மாட்டார்கள்" என்ற தீர்மானமும் இம்மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இதே ஆண்டில், டிசம்பர் 22-ஆம் நாள் தோட்டியின் வேலையைச் செய்ய ஒரு கைதி விரும்பியபோது, அதிகாரிகள் அவ்வாறு செய்ய விடவில்லை. காந்தியடிகள் அக்கைதியை ஆதரித்து உண்ணாநோன்பிருந்தார். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் அதிகாரிகள் அக்கைதியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கினர்.

பின்பு, குருவாயூர்க் கோயிலைத் தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் திறந்துவிடா விட்டால் பட்டினி கிடக்கப் போவதாகக் காந்தியடிகள் அறிவித்தார். ஆனால், திரு. சி. இராசகோபாலாச்சாரியார் நடத்திய வாக்கெடுப்பில் பெரும்பான்மையோர் கோயிலைத் திறந்துவிட இசைவதாகத் தெரிந்தது.

இதன்பின் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 'ஹரிஜனங்கள்' (கடவுளின் மக்கள்) என்று காந்தியடிகள் பெயர் சூட்டினார். தாம் நடத்திவந்த வார இதழுக்கும் 'ஹரிஜன்' என்ற பெயரையே சூட்டினார். முதல் இதழில் ஹரிஜனங்களைப் பற்றித் தாகூர் ஒரு கவிதை எழுதினார். ஹரிஜன சேவாசங்கம் அப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

தம்மைப் பின்பற்றுவோர் முழுமனத்தோடு தீண்டாமையைப் போக்க முயலாமையை எண்ணி, காந்தியடிகள் 21 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். சபர்மதி ஆசிரமத்தை ஹரிஜனங்களின் தொழிற் பள்ளியாகப் பயன்படுத்துவதற்காக அளித்துவிட்டு, ஆசிரமவாசிகளுடன் அடிகள் வெளியேறினார்.

தீண்டாமை இந்து மதத்தில் ஒரு கறையாக இருந்ததால், இந்தக் கொடுமையைப் போக்கவேண்டும் என காந்தியடிகள் எண்ணினர். பிரம்மசமாஜத்தினர், விவேகானந்தர் முதலியோர் தீண்டாமையைப்பற்றிக் கூறியது அறிவாளிகளுக்குத்தான் பயன்பட்டது. காந்தியடிகள் தம் கொள்கையைப் பாமர மக்களும் உணருமாறு செய்தார்.

"சாதியை அடியோடு ஒழிக்காவிட்டால், ஹரிஜனங்கள் நம்பிக்கை கொள்வதற்கு இடமே இல்லை" என்று 'ஹரிஜன்' முதல் இதழுக்குத் தாம் அனுப்பிய செய்தியில் டாக்டர் அம்பேத்கார் அறிவித்திருந்தார். ஹரிஜனங்களுக்குக் கோயில்களைத் திறந்து விடுவதில் பயனே இல்லை என்றும், அவர்களின் பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்க்க வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினர். பொருளாதார முன்னேற்றம் வேண்டும் என்பதைக் காந்தியடிகள் மறுக்கவில்லையாயினும், சமயச் சார்பான மூட நம்பிக்கைகளே தீண்டாமையின் ஆணிவேர் என்பது அவர் கருத்து. "வேதங்கள் தீண்டாமையை ஆதரிக்கின்றன" என்பதற்கு அம்பேத்கார் வேதங்களிலிருந்து சான்றுகள் காட்டினார். ஆனால் அவை இடைச் செருகல்கள் என்று கூறி, காந்தியடிகள் அவற்றை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

1933-ஆம் ஆண்டில், ஹரிஜன நிதி திரட்டி அவர்களுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகக் காந்தியடிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யத் தொடங்கினர். பத்தே மாதங்களில் எட்டு இலட்சம் ரூபாய் திரட்டினர். காலணு முதல் பெண்கள் நகை வரை கிடைத்தவற்றை எல்லாம் ஹரிஜனத் தொண்டிற்குப் பயன்படுத்துவதற்கென ஏற்றுக் கொண்டார். பலர் தீண்டாமையைப் போக்கும் தொண்டர்களாகச் சேர்ந்தனர். பல இடங்களில் இந்துக்களும் ஹரிஜனங்களும் ஒன்ருக இருந்து உணவு கொண்டனர்.

ஹரிஜனங்கள் தோலே உரித்துக் கொடுப்பதற்குச் சில இடங்களில் கூலி கொடுப்பதில்லே. எனவே அவர்கள் இறந்த பிராணிகளின் மாமிசத்தை உண்டனர். ஹரிஜனங்களுக்குத் தோலே உரிப்பதற்கான கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் வற்புறுத்தினர். தோல் பதனிடும் தொழிற்பள்ளி ஒன்றைச் சபர்மதியில் ஏற்படுத்தினர்.

ஹரிஜனங்கள் தோட்டிகளாக வேலே செய்வதனல், இழிவாகக் கருதப்படுகின்ருர்கள். அவர்களுக்கு மலத்தை எவ்வாறு எருவாகப் பயன்படுத்துவது என்பதைக் காந்தியடிகள் கற்றுக் கொடுத்தார். அவருடைய கட்டளேக்கிணங்க, ஹரிஜனங்களின் இருப்பிடங்களே டில்லி மாணவர்கள் தூய்மை செய்தனர். மலங் கழிக்கும் இடங்களேத் தூய்மை செய்யப் பிராமணர்களும், ஹரிஜனப் பிணங்களேத் தூக்க இந்துக்களும் இசைந்தனர்.

கிராமப் பொதுக் கிணறுகளே ஹரிஜனங்களும் பயன்படுத்துமாறு செய்த முயற்சி பலனளிக்கவில்லே. எனவே தனியாக வேறு கிணறுகள் தோண்ட வேண்டியதாயிற்று. ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்ட கோயில்களுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் அவர்கள் செல்லக்கூடாதென மேல் சாதியினர் மறுபடியும் தடுத்தனர். பீகாரில் எதிர்ப்பாளர் காந்தியடிகளின் கார்மீது கல்லெறிந்தனர். பூனவில் குண்டு வீச்சும் நடந்தது. அம்பேத்கார் ஒருபுறம் காந்தியடிகளின் தொண்டுகளே எதிர்த்தார்.

சில செல்வர்கள் தம் குடும்பத்தில் ஒவ்வொரு ஹரிஜனச் சிறுவனேச் சேர்த்துக் கொண்டனர்; சிலர் ஒரு ஹரிஜன மாணவனின் செலவுகளே ஏற்றுக் கொண்டனர். பல்கலேக் கழகங்கள் சம்பளமில்லாமல் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கல்வியளித்தன. 1934-இல் "பீகாரில் ஏற்பட்ட பூகம்பம், நாம் தீண்டாமை என்னும் பாபத்தைச் செய்ததன் விளேவே" என்று காந்தியடிகள் கூறினர்.

ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்ட கோயில்கள், பள்ளிகள், கிணறுகள் ஆகியவை பற்றி 'ஹரிஜன்' இதழில் அறிவிக்கப்பட்டது. பம்பாயில் 54 கோயில்கள் திறந்துவிடப்பட்டன. சென்னே அரசினர் ஹரிஜனங்களுக்குக் கோயில்களேத் திறந்துவிட முடிவு செய்தபோது, வைசிராய் அதைத் தடை செய்தார். அயோத்தி, காஷ்மீர் ஆகிய இரு சமஸ்தானங்களிலுள்ள கோயில்கள் திறந்துவிடப்பட்டன. 1936-இல் திருவாங்கூர் மன்னர் ஹரிஜனங்களுக்குக் கோயில்களேத் திறந்துவிட்ட பின், காந்தியடிகள் திருவாங்கூர் சென்று ஹரிஜனங்கள் கோயிலுக்குள் நுழைவதைத் தம் கண்குளிரக் கண்டார். 1938-இல் பரோடாவிலும், இந்தூரிலும் கோயில்கள், கிணறுகள், உணவு விடுதிகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றை ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிட்டனர். மலேயாள நாட்டிலுள்ள கோயில்கள் சென்னே அரசினரால் திறந்துவிடப்பட்டன.

நாடு விடுதலையுற்றபின், ஹரிஜனங்கள் அமைச்சர்களாகவும், சட்டமன்றத் தலைவர்களாகவும் பதவி பெற்றனர். பலர் கல்வி பயின்று அரசின் உயர் அலுவலர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு வேண்டிய எல்லா உரிமைகளும் நல்கப்பட்டுள்ளன. ஹரிஜன மாணவர்க்கெனத் தனி விடுதிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கற்றபின் எளிதில் உயர்ந்த பதவிகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அரசாங்கத்தார் சட்டம் இயற்றியுள்ளனர்.

கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய நன்மைகளை அரசாங்கம் செய்கிறது. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து, கிணறுகளும் வெட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றனர். ஹரிஜனங்களுக்கெனப் பல கோடி ரூபாய்களை அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் செலவிடுகிறது. மாவட்டத்திற்கொரு ஹரிஜன நல அலுவலரையும், ஹரிஜன சேவகர், பிரசாரகர் ஆகிய ஊழியர்களையும் அரசாங்கம் அமர்த்தியுள்ளது.

அடுத்த தலைமுறையில் 'தீண்டாமை' என்பதே மறைந்துபோய்விடும். காந்தியடிகளின் கனவு நனவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை: எனவே,

"தீண்டாமை என்கிற தீய பழக்கம்
தீரத் தொலைந்திட நாளாச்சு"

என்று யாவரும் சேர்ந்து பாடுவோமாக.

ஓர் உயர்ந்த சத்தியாக்கிரகி

என்னுடைய யாத்திரைத் தலங்களில் சிதம்பரம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பது எனது ஆசை. நந்தனார் வரலாற்றையும், அவருடைய உயர்ந்த சத்தியாக்கிரகத்தையும், அதில் அவர் அடைந்த வெற்றியையும் பற்றி நான் கேள்விப்பட்ட போது, அவருடைய ஆவிமுன் நான் தலைவணங்கினேன். நந்தனாரின் புனிதப் பாதங்கள் பட்ட ஓரிடத்தில் இருப்பதற்காக இன்று முழுவதும் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

தனது வழியிலிருந்த ஒவ்வொரு முட்டுக்கட்டையும் உடைத்தெறிந்து நந்தனார் வெற்றி கண்டார். தன்னைத் தண்டித்தவர்களை அவர் சபிக்கவில்லை. கடவுளே இறங்கி வந்து தமக்குத் தண்டனையளித்தவர்களின் கண்களைத் திறக்குமாறு செய்தார். நந்தனார் தமது காலத்தில் செய்ததை, இன்று நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யவேண்டிய கடமை ஏற்படுகிறது.

நவகாளித் தளபதி

★

வெ. இராசகோபாலகிருஷ்ணன், M. A.,
தமிழ்த் துறை

★

ஆக்கிரமிப்பு காரணமாகவோ ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களை அடக்குவதற்காகவோ தத்தம் படைகளைத் தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்பவர்களே தளபதிகள். அறிவியல்அன்னை ஆக்கி அளித்திட்ட எண்ணற்ற படைக்கலங்களை ஏந்திச் செல்வர் படைவீரர். குண்டுகளின் ஒலியும், ஆவேசங் கொண்ட வீரர்களின் ஆணவ ஒலியும், குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக உள்ளோர் கூக்குரலொலியும் கொந்தளிக்கும் அலைகளை ஏந்திவரும் கடலோ எனத் திகைப்படையச் செய்யும். எண்ணற்றோர் எமலோகத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவர். வெற்றி எப்பக்கம் ஏற்பட்டாலும் அழிவு அதனினும் பன்மடங்காகும். இதுவே படைத் தளபதிகளால் சாதிக்கத்தக்கவை.

ஆனால், அன்று அக்டோபர் 1946-ஆம் ஆண்டு. முஸ்லிம் லீக்கினர் வங்க மாநிலத்தில் ஜனாப் சுராவர்த்தியின் தலைமையில் மந்திரிசபை அமைத்த காலம். முஸ்லிம்களின் ரத்தவெறி தலைவிரித்தாடிய சமயம். அவர்களின் கோரப் பசிக்கு இரையான இந்துக்கள் எண்ணற்றோர். தாடியும் குல்லாயும் இல்லாதவர்களின் தலைகள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன. பச்சிளங்குழந்தைகள் கொழுந்துவிட்டெறியும் நெருப்பிலே வெட்டி வீசியெறியப்பட்டனர். இந்துப் பெண்மணிகள் மானபங்கப் படுத்தப்பட்டனர்; காமுகர்களால் கடத்திச் செல்லப்பட்டனர். இத்தகைய வீர வேள்வி நபிநாயகத்தின் பெயரால் மிகச் சிறப்பாக நடத்தப் பெற்றது. நாடெங்கும் இந்து முஸ்லிம் பகை உணர்ச்சி காட்டுத் தீயெனப் பரவியது. அனைவரும் பரபரப்பு அடைந்தனர். இந்துவானாலும் முஸ்லிம் ஆனாலும் நிதானம் இழந்தனர். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு தளபதி துணிந்து வெளிவந்தார். அவர் நிதானத்தைக் கைவிடவில்லை. இவரிடம் ஆயுதப் பயிற்சி பெற்ற வீரர்கள் இல்லை. விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க சிலரே — டாக்டர் சுசிலாநய்யார், அமீதுஸ்சலாம், ஆவாகாந்தி, சுசேதா கிருபாளனி, சுசீலாபாய், மனுகாந்தி, தக்கர்பாபா, பியாரிலால், கனுகாந்தி, சதீஸ் சந்திரதாஸ் குப்தா, சதன்போஸ் போன்றவர்கள் — அத்தளபதியின் பின்னே அணிவகுத்துச் சென்றனர். துணிவு, தொண்டு, அன்பு, அருள் என்ற ஆயுதங்களைத் தரித்திருந்தனர். தளம் நோக்கிச் சென்றனர். பதியைப் பின்பற்றினர். இவர்தம் அணிவகுப்பு அழிவினை நோக்கியில்லை; ஆக்கம் கருதியது. இவ்வணிவகுப்பின் தளபதி யார்? அவரே காந்தி அண்ணல்!

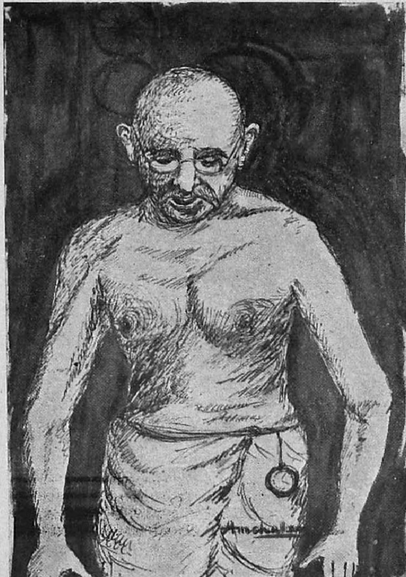

இந்தியத்தாய் உலகினுக்கு ஈந்த செல்வம்

இருள் கிழிக்கும் மின்விளக்கு !

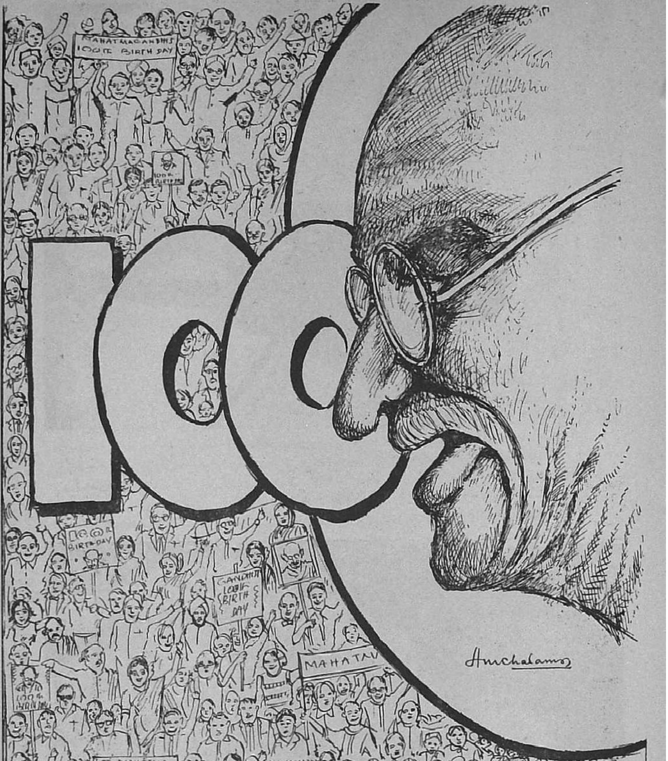

By A. MARUTHACHALAM. BSc.,
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
N.G.M. COLLEGE
POLLACHI

காந்திக்கு நூற்றாண்டு கண்டுவிட்ட களிப்பில் பாரத மக்கள்

வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத்தக்க சிறப்பு வாய்ந்தது இவ்வணிவகுப்பு. முஸ்லிம்களின் வெறிச் செயல்கள் தாண்டவமாடிய நவகாளி நோக்கி நடந்தார் தளபதி காந்தி அண்ணல். கல்கத்தாவில் இந்துக்களுக்குப் போதனை செய்து அவர்களை ஒருவாறு சமாதானப்படுத்தினர். அப்போது அறை கூவல் ஒன்று விடுக்கப்பட்டது. "எங்களுக்குச் சமாதானம் கூறிய நீங்கள் கிழக்கு வங்காளத்தில் நவகாளிப் பகுதிக்குச் சென்று இந்துக்களை உங்களால் காப்பாற்ற முடியுமா?" என்றனர் கல்கத்தாவில் கை ஓங்கியிருந்த இந்துக்கள். அதற்கு அண்ணல், "ஆம்! அதற்காகத்தான் நான் வந்திருக்கிறேன்" என்று அந்த அறைகூவலைத் தலைமேற் கொண்டு நடந்தார் நவகாளி நோக்கி. அவரது நோக்கம் அச்சத்தால் அலைக்கழிக்கப்படும் இந்துக்களை அச்சத்தினின்று விடுவிக்கவும் போர்வெறி கொண்டலையும் முஸ்லிம்களைப் போர் வெறியினின்று கரையேற்றவுந்தான். சுருக்கமாகச் சொன்னால் இந்துக் கோழைகளை வீரர்களாக்கவும், முஸ்லிம் கொடியவர்களைக் குணசாலிகளாக்கவுந்தான்.

ஏசுநாதர் அக்கால மக்களின் பாவங்களுக்காகத் தாமே எல்லாவிதத் துன்பங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டார். அதேபோல் நவகாளியில் நடந்த கொடுஞ் செயல்களுக்கெல்லாம் பரிகாரமாகவே எத்தகைய துன்பங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார் எனத் துணிந்து கிளம்பினர் காந்தியண்ணல். பரிவு கொண்ட எத்தனையோ பேர் இவரைத் தடுக்க முயற்சி செய்தனர். பயனில்லை. உங்கள் பேத்திகளை மட்டிலுமாவது பாதுகாப்பாக விட்டுச் செல்லுங்கள் என வேண்டினர். இலட்சக்கணக்கான இந்துப் பெண்கள் அவதிப்படுகின்ற போது என் பேத்திகளுக்கு மட்டும் பாதுகாப்புத் தருவது தர்மமா என வினவினர். என் பேத்திகளைக் கொண்டே நவகாளி இந்துப் பெண்களுக்குத் தைரியம் ஊட்டுவேன் என்று துணிந்து சொன்னர்.

தாம் மேற்கொண்ட செயலை அருந்தவமாகவே எண்ணி மேற்சென்றார். தன்னை மிகவும் வருத்திக் கொண்டார். தமது சௌகரியங்கள் பலவற்றைக் குறைத்துக் கொண்டார். வெறுங்காலாலே நடந்து நவகாளி சென்றடைந்தார். எத்தனையோ இடுக்கண்கள் அவரைநோக்கிக் காத்துநின்றன. அவைகளினின்று தப்பித்துக்கொள்ளுகின்ற வகையில் திட்டத்தை ஏற்றாற்போல் மாற்றியமைக்கத் தூண்டினர் இவரைச் சார்ந்தோர். ஆனால் அதற்கெல்லாம் இவர் செவிசாய்க்கவில்லை. "ஆண்டவன் காத்தால் என்னை யாரே அழிக்கமுடியும்; ஆண்டவன் காப்பாற்ற வில்லை என்றால் என்னை யாரே காப்பாற்ற முடியும்?" என்று தன் பணியினைத் தன் னம்பிக்கையுடன் தொடர்ந்து செய்தார். வழியில் சாணத்தையும் நரகலையும் தெளித்தனர் கொடியவர்கள். அவைகளை எல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் இன்முகத்துடன் ஊர்தோறும் வீடுதோறும் சென்று துன்புற்றோருக்கு ஆறுதல் வழங்கினர்.

"எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்"

என்ற தமிழ் மறை மொழிக்கேற்ப, தாம் எண்ணியதைச் சாதித்தார். முஸ்லிம்கள் மனமாறுதல் அடைந்தனர். தமது அன்புப் பணியால் அவர்களின் மன விருளை அகற்றினர். கொடுஞ் செயல்களுக்கு விடைகொடுத்தனர் முஸ்லிம் மக்கள். அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்ட இந்துக்களோ அமைதியுற்றனர். "ஆயுதம் தாங்கிய நம் படைகள் சாதிக்க முடியாததை ஓர் ஆள் எல்லைப்படையாகிய காந்திஜி வெற்றிகர

மாகச் சாதித்தார் " என்று பெருமிதத்தோடு பாராட்டினுர் மெளண்ட்பாட்டன் பிரபு. இந்துக்களின் உயிர், சொத்து, மானம், மதம் ஆகியவற்றுக்குப் பொறுப்பேற்படுகின்ற வகையில் சமாதானக் குழுக்களை ஊர்தோறும் அமைத்தார். வீடு திரும்புவோர்க்கு வருவாய் தரும் சிறு தொழில்களில் பயிற்சியளித்தல் போன்ற ஏற்பாடுகளை அயராது அல்லும் பகலும் செய்து முடித்தார் நம் அண்ணல்.

அஹிம்சையின் ஆற்றலுக்குச் சரியான அறைகூவல் நவகாளிக் கலவரம். அன்பின் குழந்தையாம் அஹிம்சையோ அசுரர்களின் சோதனைகளுக்கு இரையாகாத ஆயர்பாடிக் கண்ணனைப் போல் வெற்றிநடை போட்டது. அஹிம்சையின் ஆற்றலை ஐயந்திரிபற உணர்ந்தவர்? அதனை ஆளும் வகைதெரிந்து ஆண்டவர்? அதனுல் அரிய செயல்பல செய்தவர்? இவைகளுக்குக் கிடைக்கும் ஒரே ஒரு விடை — "காந்தி அண்ணல்" ●

☘

போதும் என்ற மனம்...

பணம் படைத்தவர்களிடம் அவர்களுக்குத் தேவையில்லாத அளவுக்குப் பொருள்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. இதனுல் அப்பொருள்கள் வீணுக்கப்படுகின்றன. அதே சமயம் உணவுகூட இல்லாமல் இலட்சக் கணக்கானவர்கள் பட்டினியால் மடிகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் தனக்குத் தேவையானதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டால், யாருக்கும் தேவை என்பது இராது. எல்லோரும் போதும் என்ற மனத்துடன் வாழ்வார்கள்.

— காந்தியடிகள்.

டாக்டர் மார்ட்டின் லூதர் கிங்

★ 'அட்சயன்' ★

டாக்டர் மார்ட்டின் லூதர் கிங்கின் தந்தை பாதிரியாராய் இருந்தார். தாயார் பள்ளிக்கூட ஆசிரியையாய்ப் பணிபுரிந்து வந்தார். அவர்களுடைய சொந்த ஊர் அட்லாண்டா நகர் ஆகும். டாக்டர் கிங் சமயக் கல்வியைக் கற்ருர்; காந்தியடிகள், கார்ல் மார்க்ஸ், ஹெகல் முதலியவர்களின் நூல்களையும் கற்ருர். அவர் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராஞர். தம் இருபத்தாரும் வயதிலேயே அவர் நீக்கிரோக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திச் சென்ருர். 1955-ஆம் ஆண்டில் மாண்ட்கோமரி நகரில் ரோசாபார்க்ஸ் என்னும் பெண்மணி பஸ்ஸில் தான் அமர்ந்திருந்த இடத்தை ஒரு வெள்ளையருக்குக் கொடுக்க மறுத்தமையால் கைது செய்யப்பட்டாள்; அதற்குச் சட்டமும் இடம் கொடுத்தது. அச்சட்டத்தை எதிர்த்து நீக்கிரோ மக்கள் 381 நாட்கள் நடத்திய போராட்டத்திற்கு டாக்டர் கிங் தலைமை தாங்கினுர். வெள்ளையன் ஒருவன் டாக்டர் கிங்கின் வீட்டின்மேல் வெடிகுண்டை வீசியபோதும் நீக்கிரோக்கள் வன்முறையில் இறங்காதவாறு அவர் காத்தார். போராட்டத்தின் பயனுக, மாண்ட்கோமரி நகர பஸ்களில் இனவேற்றுமை பாராட்டக் கூடாது என்று நீதிமன்றம் கட்டளையிட்டது.

டாக்டர் கிங் காந்தியடிகளின் அகிம்சைக் கொள்கையை ஆர்வத்தோடு கடைப்பிடித்தார். சமயப் பணி புரிந்த அவர், அமைதியைக் காத்ததற்காகத் தம் முப்பத்தைந்தாம் வயதில் நோபெல் பரிசு பெற்ருர். அவர் நீக்கிரோக்களின் இன உரிமைப் போராட்டங்களை அகிம்சை முறையிலேயே நடத்தினுர். நீக்கிரோக்கள் அவருக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்தனர்.

அமெரிக்காவின் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள மெம்பிஸ் நகரில் வாழ்ந்த 1300 நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வு கேட்டு இரண்டு மாதம் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் நீக்கிரோக்களாக இருந்தமையால், அந்நகர மேயர் படைவீரர்களைக் கொண்டு அவர்களை அடக்கினுர். வன்முறைச் செயல்கள் நடவாமல் காப்பதற்காக டாக்டர் கிங் மெம்பிஸ் நகருக்குச் சென்ருர்.

டாக்டர் கிங் தமக்கு எந்த நேரத்திலும் சாவு ஏற்படக்கூடும் என்று உணர்ந்திருந்தார். மெம்பிஸ் நகரத்தில் பேசிய இறுதிக் கூட்டத்திலும் அவர் அதை வெளியிட்டார். மெம்பிஸ் நகரிலிருந்த 'லோரேன் மோட்டல்' என்னும் விடுதியில் உள்ள ஓர் அறையில் அவர் தங்கியிருந்தார். அகிம்சை நெறியினரான ஏசுநாதர், காந்தியடிகள் ஆகியோரைப்பற்றி அவர் தாம் இறந்த அன்று தம் நண்பர்களுக்கு எடுத்துரைத்தார். எல்லோரும் உணவுகொள்ளச் சென்றபின், டாக்டர் கிங் மாடித் தாழ்வாரத்தில் நின்று கொண்டே, கீழே நின்றுகொண்டிருந்த ஜாக்சன் என்னும் பாதிரியாரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது திடீரென்று பாய்ந்துவந்த ஒரு குண்டு அவருடைய கழுத்தில் பதிந்தது; டாக்டர் கிங் கீழே சாய்ந்தார், ஜாக்சனும், மற்றவர்களும் அவரைக் கவனிக்க ஓடியபோது, கொலையாளி காரில்

ஏறிக்கொண்டு நகருக்கு வெளியே தப்பியோடி விட்டான். டாக்டர் கிங் செண்ட் ஜோசப் மருத்துவ நிலையத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். ஆனால் டாக்டர்களால் அவரைப் பிழைக்கவைக்க இயலாமல் போய்விட்டது. அவர் காலமான போது அவருக்கு வயது 39 தான் ஆகியிருந்தது.

அவர் மனைவி கொரேட்டா அட்லாண்டா நகரிலிருந்து மெம்பிஸ் வந்து சேரு வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ராபர்ட் கென்னடி செய்தார். தலைவர் ஜான்சன் தொலைபேசி மூலம் திருமதி கிங்குக்குத் தம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். நாடெங்கிலும் போராட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. ஜான்சனின் அழைப்பை ஏற்று நீக்கிரோ தலைவர்கள் அவரைச் சந்தித்தனர். நீக்கிரோ மக்களை அமைதி கொள்ளத் தூண்டு மாறு அவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். டாக்டர் கிங் மறைந்த நாள் தேசீயத் துக்கநாளாக அறிவிக்கப்பட்டது.

டாக்டர் கிங் அகிம்சையைப்பற்றிக் கூறியதாவது :–

"இனவேறுபாடு என்னும் நமது அநீதியை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு, அகிம்சையே மிகச் சிறந்த வழி என்பதில் நான் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன்."

டாக்டர் கிங் இந்தியாவிற்கு ஒருமுறை வந்திருக்கிறார். அவர் காலமானபின் நேரு சமாதானப்பரிசு அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அதைப் பெறுவதற்கு அவ ருடைய துணைவியார் திருமதி கொரேட்டா கிங் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்தார்.

புலன்களை அடக்கும் முறை...

பிரம்மச்சர்யத்தின் அடிப்படையான பொருளை நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்வோமாக. பிரம்மச்சர்யம் என்ற சொல்லுக்குப் பிரம்மத்தை அதா வது சத்தியத்தை நாடும் வழிமுறை என்பது பொருள். அந்தப் பொருளிலிருந்து புலன்களை அடக்கும் முறை என்ற விசேடப் பொருள் கிடைக்கிறது.

— காந்தியடிகள்.

அஹிம்சை — நமது மரபுரிமை

*

S. P. கந்தசாமி, எம். ஏ.,
வரலாற்று விரிவுரையாளர்

*

கற்கால மனிதனுக்கும் தற்கால மனிதனுக்கும் என்ன தொடர்பு? அன்றைய சமுதாயத்தையும் இன்றைய சமுதாயத்தையும் இணைப்பது எது? ஒன்றையொன்று தழுவாமல் எவ்விதத் தொடர்புமின்றி தனித்தே நிற்கிறதா? ஆதி மனிதன் இயற்கையுடன் போராடி இன்றைய முன்னேற்றத்திற்கும் சிறப்பிற்கும் காரண கர்த்தாவாக இல்லாதிருந்தால் இன்றைய மனிதன் என்ன செய்திருப்பான், எப்படி வாழ்ந்திருப்பான்? யாதொரு முன் வழியுமின்றி, கடந்த கால முயற்சிகளுமின்றி திடீரென ஸ்புட்னிக் யுகத்தைக் காண இயலுமா? சாத்தியந்தானாகுமா? இவ்வினாக்களுக்கு விடை தேடும்பொழுது ஏதோ ஒன்று நூலிழை போல் பழமையையும் புதுமையையும், அன்றைய உலகையும் இன்றைய உலகையும், ஆதி மனிதனையும் இன்றைய மனிதனையும் இணைத்துக் கொண்டிருப்பதை உணர்கிறோம்.

அந்த ஏதோ ஒன்றுதான் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை காலங்காலமாக நம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டிருக்கும் இணைப்புச் சங்கிலியாக விளங்கும் நம்மரபுரிமைச் செல்வம். இம்மரபுரிமை மூலம் தோன்றிய பரிணாம வளர்ச்சியில் படிப்படியாக முன்னேறியவன்தான் இன்றைய மனிதன் இவ்விதம் கடந்த காலப் பரம்பரையினரால் காக்கப்பட்டு வந்து நம் காலத்தில் சிறப்புற்ற மரபுரிமைகளில் ஒன்றுதான் புத்தர் தோற்றுவித்த அஹிம்சை நெறி. இப்பண்பை விதைத்தவர்காலம், அழியாமல் காத்தவர்காலம், மறந்து விட்ட அச்செல்வத்தை இன்றைக்கு நம்மிடையே மீண்டும் உணர்த்தியவர் காலம் ஆகியவற்றை வரலாற்றுக் கண்ணுடன் நோக்கின் மனிதகுலம் எங்ஙனம் ஒன்றையொன்று பற்றி வளர்ந்து வந்துள்ளது என்ற தத்துவத்தை அறியலாம்.

கி. மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குமுன்

புத்தருக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள காலத்தை ஆராய்ந்தால் அதனுடைய குறையும் நிறையும் தெரிவதோடு, புத்தர் மனித வர்க்கம் மாண்படைய அளித்த மரபுரிமைச் செல்வத்தின் சிறப்பு எத்தகையதென்பதும் தெரியும். புத்தருக்கு முற்பட்டகாலம் அறியாமையின் உச்சநிலையில் இருண்ட காலமாக இருந்தது. அரசியலறிவற்று அதனில் ஈடுபாடுமின்றிச் சமயமே அதிகப் பிடிப்பைக் கொண்டி

ருந்தது. மக்களனைவரும் மறுவுலக நம்பிக்கை மிகப்பெற்று வீடு பெறுதலையே நோக்கமாகக் கொண்டனர். எகிப்தியர் மறுவுலக வாழ்வை நம்பி எழுப்பிய பிரமிட் கோபுரங்களைப் போலவே இங்கு வாழ்ந்த மக்களும் மறுவுலக் வாழ்வை நம்பிச் சமயத்தையும், அதனைச் சார்ந்த தத்துவங்களையும் கடவுள்களையும் படைத்து எகிப்தியரையும் மிஞ்சினர். மனிதனை அச்சுறுத்தும் தோற்றங்களனைத்தும் கடவுள்களாக்கப்பட்டுச் சமயத்தின் கூறுகளென வழிபட்டு வாழ்ந்த காலம் வணங்கும் கடவுள்களும் துறைகளும் பலப்பல பெருகி மனிதனின் காலமனைத்தையும் பயனறச் செய்த காலம். மக்களின் சமயப்பற்றை ஆயுதமாக்கி, பல சுயநலமூடர்கள் தலைவர்களாயினர். மக்களுக்குத் தவறான பாதை காட்டி, சாரமற்ற சமயக் கோட்பாடுகளை அவர்களிடையே பரப்பித் தங்களது சுய தேவையைப் பூர்த்தியாக்கி சுகவாழ்வு வாழ்ந்தனர். வீடு பெறும் வேட்கையினால் வழிபாடுகள் பெருகின. பயனற்ற பொருளில்லா மலட்டுச் சடங்குகள் மலிந்தன. சமயத்தின் பெயரால் மிருக பலி, நரகபலி முதலிய கொடுமைகள் வளர்ந்தன.

மறைநூல்களின் கருத்துகளுக்குப் பதிலாக அவற்றின் முக்கியத்துவம் மட்டுமே மக்களிடையில் பரவியது. கல்வி கற்ற பெருங்குடியினர் சொத்தாக மாறி, பாமரரின் எட்டாச் செல்வமாயிற்று. சமய நூல்களின் விளக்கம் ஒரு கூட்டத்தின் உரிமையாகி அவர்கள் வழிபாட்டு வழிகாட்டிகளாக முளைத்தனர். இதனால் இன வேறுபாடும், இனமுக்கியத்துவமும் தோன்றின.

சுருங்கக் கூறின் சமயத்துறையில் அமைதியின்மை நிலவ, ஆரவார மிகுந்த இருள் கப்பிய சமயத்தால் மாக்கள் இருந்தனரே தவிர மக்கள் இல்லை.

கி. மு. ஆறும்நூற்றாண்டு — புத்தர் பிறந்தார்

கி. மு. ஆறும் நூற்றாண்டு தொடங்கியது. வியப்புறும் மாறுதல்கள் விளைந்தன. புத்தர் பிறக்குமுன் வரும் நற்குறியாக சமயத் துறையிலும் அரசியலிலும் சிறப்பான முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆங்காங்கே சில அறிவுச் சுடர்கள் தோன்ற அறியாமையிருள் விலகியது. புத்தர், ஹெராக்ளிதஸ், இசையா, கன்பூசியஸ் லௌட்ஸே ஆகிய அறிஞர்கள் ஒருவரை யொருவர் அறியாமலும், ஒருவரின் கொள்கை மற்றவரின் கொள்கைக்கு அடிப் படையாகாமலும் தனித்தே வாழ்ந்து அறிவொளி பரப்பினர். சமயத் தொடர்பான ஆராய்ச்சி வளர்ந்து மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றனர். ஆதலால் அக்காலப்பகுதி "வியப்புக்குரிய நூற்றாண்டு" எனவும், "மக்களினத்தின் இளமையின் தொடக்கம்" எனவும் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

கி. மு. 527 புத்தர் பிறந்தார். அன்றைய பாரதத்தின் — இன்றைய

நேபாளத்திலுள்ள கபிலவாஸ்து புண்ணியம் கேட்டிருந்தது. சாக்கியகுல க்ஷத்திரிய வம்சப் பெருமான் பிறந்த ஏழு நாட்களில் தாயை இழக்க, தாயின் உடன் பிறப்பால் வளர்க்கப்பட்டார். அரசகுல அறச்சுடர் இளமையில் இன்பத்தில் மிதந்து யசோதரை என்பாளை மணந்து இல்வாழ்வின் பூரிப்பில் இருந்தார். வெளியுலகைக் காண வந்த பொழுது, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு முதலிய துன்பங்கள் நிறைந்ததே வாழ்க்கை என்பதைக் கண்டு வருந்தினார். தனக்கு மகவு பிறந்தான் எனக் கேட்டதும் மற்றும் ஒரு பிணைப்பால் உலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டதாகக் கூறி வருந்தினார். மனப் போராட்டம் மிகுந்து ஞானவேட்கை கொண்டு தம் 29-ஆம் வயதில் ஒரு நாள் இரவில் இல்லறம் விடுத்துக் காவி தரித்துக் கானகம் புகுந்தார். ஞானமார்க்கம் காண இரு ஆசிரியர்களை நாடி ஓராண்டு கழித்தார். மன அமைதியின்மையினால் அவர்களை விடுத்து தியான வழி நாடி ஓர் அரசமரத்தடியில் அமர்ந்து ஏழாண்டுகள் காமனை வென்று கடுந்தவம் புரிந்து உண்மை விளக்கம் பெற்றார்.

பிணி, மூப்பு, சாக்காடு முதலியன நிறைந்த வாழ்க்கை துன்பம் நிரம்பியது. துன்பத்திற்குக் காரணம் விருப்பம். துன்பம் நீங்க விருப்பம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். விருப்பத்தை ஒழிக்க நன்னம்பிக்கை, நல்லெண்ணம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை (அஹிம்சை), நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்சாட்சி, நல்யோகம் எனப்படும் அட்ட சீலத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகினால் வீடு பெறமுடியும் என்ற உண்மையைக் கண்டு அதனையே தன் சமயம் என மக்களுக்குப் போதித்தார்.

சமயம் வளரச் சங்கம் அமைத்தார். தம் அறவுரைகளை விரும்பி வந்த எல்லாப் பிரிவினரையும் சீடராகக் கொண்டார். இறைவனுக்கிக் கொள்ளாமல் தன்னை மனிதனாகவே கருதச் செய்தார். கடும் சோதனைகளுக்குப் பின் ஞானம் உண்டாயிற்று என்றும், மற்றவர்களும் அம்முறையினால் ஞானம் பெறலாம் என்றும் கூறினார். எதனையும் காரண காரிய வாயிலாக ஆராய்ந்து மேற்கொள்ளச் சொன்னார். சாதிக் கொடுமையைக் கண்டித்தார். இனவேறுபாட்டை மறுத்தார். சகோதர உணர்வை மதித்தார்.

அஹிம்சை நெறியைத் தத்துவமாகக் கொண்டு கொல்லாமையே பேரறம் என்றார். வேட்டையாடுதலைக் கடமையெனக் கொண்ட குடியில் பிறந்த கௌதமர் கொல்லாமையே துன்பம் நீக்கும் வழி என உறுதி செய்தார். வேள்வியின் பெயரால் கொலைக்கொடுமை புரியும் குலத்துதித்த கோமகன் வேள்விக்குப் பலியாகவிருந்த ஆட்டுக்குட்டியைக் காக்கத் தம்முயிரை ஈய வந்து அஹிம்சை நெறி பரப்பினார். பகைவரை அழிக்கும் பரம்பரையில் வந்த மன்னர் மகன், வாள் கொண்டு அணுவணுவாக அறுக்கும் பகைவரிடத்தும் சினமின்றி இனியது கூறி அவர்தம் மனதை இளகச் செய்யவேண்டுமென அறவுரை கூறிய அஹிம்சை நெறியாளர் புத்தர் பெருமான்.

புத்தரின் அறவுரைகளினால் பெரும் பயன்கள் விளைந்தன. மக்கள் விழித்துக் கொண்டனர். சமயம் தூய்மை பெற்றதால் பயனுறும் சமயக் கோட்பாடுகள் வேரூன்றின. வேதமுறை வேள்விகள் மறுக்கப்பட்டன. கொல்லாமை நோன்பு பெருமளவில் வளர்ச்சியுற்றது. பிராமணர் ஆதிக்கம் சரிந்து, தாங்களே வழிகாட்டிகள் என்ற பிடிவாதம் தளர்ந்தது. புதிய முறையில் இனமும் சமயமும் மாறின. இறுதி இன்பம் அஹிம்சை நெறியாளர் அனைவருக்கும் கிட்டுமென்பதும், மக்களறியும் மொழியில் சமயக் கருத்துக்களைக் கற்பிக்கும் எண்ணமும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகச்

சடங்கு முறைகளையும், தத்துவ நுணுக்கத்தையும் விட்டுச் செயலுக்கியைந்த நன்னெறியை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமுமே எங்கும் பரவின.

கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு — அசோகர் ஆண்டார்.

இவ்வாறு மக்கள் நலமடைய நாற்பது ஆண்டுகளுக்குமேலாக உழைத்து அஹிம்சை நெறி மரபுரிமையை நமக்கீந்த பின் புத்தர் இவ்வுலகை நீத்தார். ஆண்டுகள் சென்றன. அவருக்குப்பின் சமயமும் மாறிச் சீடரும் வேறாயினர். சங்கம் புத்தரின் கொள்கை விளக்கக் கூடமாயிருந்த நிலை போய், அவரை இறைவனாக்கிய கோயில்களாக மாறின. விளைவாக அஹிம்சை நெறியின் செழிப்பு குன்றியது. ஆனால் அசோகன் ஆட்சியில் திருப்பம் ஏற்பட்டுக் கொல்லா நோன்பின் சிறப்பு பரவியது.

கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு போர் முரசின் ஒலி மிகுந்த காலம். கொல்லுதலைக் கொள்கையாகக் கொண்டு அரசு கட்டிலேறிய காலம். பிந்துசாரனின் இளைய மகனான அசோகன் தன் உடன்பிறப்புக்களனைவரையும் பிணக்குவியலாக்கி அரசுரிமை பெற்றுக் கொடுமையின் உருவாய்ச் செங்கோலேந்தியவன். பட்டமெய்திப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் முன் போந்தோர் சாயலில் வாழ்ந்தான். அரச மரபினர்க்கு உரிய முறையில் குடி, களியாட்டங்களில் நாட்டமிகக் கொண்டு, வேட்டையாடுதலை விளையாட்டாகவும் கடமையாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தான். போரின் ஓலத்தை இன்ப கீதமென மகிழ்ந்த அசோகன் கலிங்கப் போர் செய்ததில் வியப்பில்லை. அதற்குப் பின் தோன்றிய மாற்றம்தான் வியப்பிற்குரியது.

கி. மு. 261. கலிங்கத்தின் மீது படை எடுத்தான். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பலியாயினர். கலிங்கப் போரில் குவிந்த பிணமலைகள் மறமன்னன் நெஞ்சத்தை மலைக்கச் செய்தன. நெஞ்சம் நெகிழச் சிந்தனை படர்ந்தது. கொடுமை எல்லையில் தவற்றை உணர்ந்து வருந்திக் கண்ணீர் சிந்தினான். நம்மரபுரிமை காக்கப் பட்டதற்கு நாமும் நன்றிப் பெருக்கால் கலிங்கம் கண்ட கொடுமைக்குக் கண்ணீர் சிந்துகிறோம். மனம் மாறி எவருடைய தூண்டுதலுமின்றிக் கொல்லாமைக் கொள்கை உடைய புத்த சமயத்தில் கவனம்திரும்பியது. அறச்சுடரளித்த அன்பு நெறியைச் சிந்தித்தான். அன்று முதல் போரை வெறுத்தான்; மறந்தான். ஆட்சி முறையை மாற்றிச் சமயத்துடன் இணைத்தான். அரசியல் நிலையங்களைப் பயன்படுத்தி அஹிம்சை நெறி பரப்பினான். பல்வேறு அதிகாரிகளை நியமித்து அறம் வளர்த்தான். கற்றூண் ஆணைகளை நிறுவிக் கொல்லா நோன்பை வளர்த்தான். கொலையே அறமாயிருந்த நூற்றாண்டில் தானே அஹிம்சையின் உதாரணமானான். வில்லம்பை விடுத்து அன்பு நெறி ஆயுதத்தை எடுத்தான். மக்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் நன்மை செய்யும் பொருட்டு மருத்துவ மனைகள், அறச்சாலைகள், சோலைகள் முதலியவற்றை நிறுவியதுடன் மக்களையும் அத்தகைய பொதுப்பணியில் ஈடுபடத் தூண்டினான். அசோகனால் காக்கப்படவே மரபுரிமை பின் சந்ததியினருக்கும் நீடித்தது.

கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டு — அக்பர் காத்தார்

அசோகனுக்குப் பின் அறநெறி மரணப் படுக்கையிலாயிற்று. பிறந்த நாட்டை விட்டுப் பிற நாட்டில் குடி புகுந்தது. நாடு ஓயாத போரில் மூழ்கியது. மன்னர்கள் தோன்றினர் மறைந்தனர்; மக்கள் பிறந்தனர் மாண்டனர். ஆனால் அஹிம்சை நெறி

கல்லூரிப் பேரவை: காந்தி நூற்றுண்டு விழா

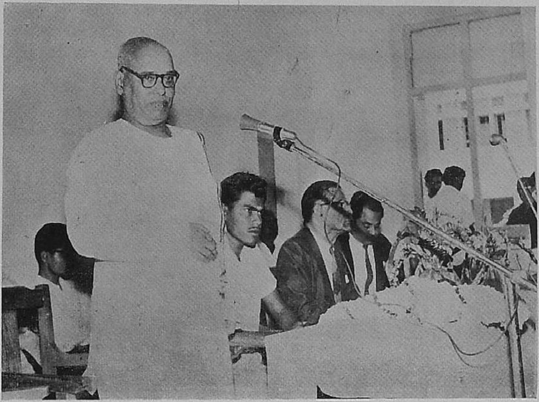

சொற்பொழிவு: திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன்.

தமிழ்மன்றம்: தொடக்கவிழாச் சொற்பொழிவு: தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள், ஆதீன கர்த்தர், கௌமார மடாலயம், கோவை.

கல்லூரிப் பேரவை: காந்தி நூற்றாண்டு விழா

சொற்பொழிவு: திரு. நா. கிரிதாரி பிரசாத்

தலைவர் உரை: திரு. க. அருணசலம், செயலாளர்,
தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி.

இலைமறைகாயெனத் தொடர்ந்து வந்தது. இஸ்லாமிய சமயம் இந்தியாவில் குடிபுக அஹிம்சை சவக்குழி நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. இஸ்லாமியர்களுக்கு அஹிம்சைநெறி அகற்றப்படவேண்டிய ஒன்று. புலால் உண்டும், பசுவதை செய்தும், இனக்கொலை செய்தும் பழகிய இனத்தால் கொல்லாமையையே எவ்வாறு நோன்பாகக் கொள்ள முடியும்? ஆகவே அழிநிலையெய்தியதில் வியப்பென்ன! ஆனால் காலம் மாறியது. அதே இனத்துதித்த அக்பர் ஆன்மீக உணர்ச்சி மிக்கவராய் இருக்கவே, அஹிம்சை நெறி காக்கப்பட்டது. முழுக்க முழுக்க அஹிம்சையைப் பேணுவிடினும் அது அழியாதிருக்கும் வழிகளை மேற்கொண்டார் அக்பர்.

நம்மரபுரிமையின் வலிமையும், பாரத மண்ணின் சிறப்பும் அக்பரின் இனப் பழக்கத்தை மாற்றின. ஆன்மீக உணர்வின் மிகுதியால் எவ்வுயிரையும் துன்புறுத்தல் ஆகாதென்பதை அவர் உணர்ந்தார். அதன் பொருட்டு அரசியலையும் சமயத்தையும் இணைத்து இஸ்லாமிய சமயத்தின் கடினத்தன்மையை மென்மையாக்கினர். போர்க் கைதிகளை அடிமையாக்கும் வழக்கத்தை விடுத்தார். புண்ணியப் பயணம் போவோருக்கு வரி விலக்களித்தார். இந்து நாட்டில் இந்துக்களாகப் பிறந்ததற்காக அன்னியருக்குச் செலுத்தி வந்த ஜிஸியா வரியை நீக்கினர். இந்து சமயத் தொடர்பால் கொல்லாமையின் சிறப்புணர்ந்து பசுவதையைத் தடுத்தார். உடன்கட்டை ஏறுதலைக் கண்டித்தார். புலாலை வெறுத்தார். “ மனிதன் தனது வயிற்றை விலங்குகளைப் புதைக்கும் பிணக்குழியாக்குவது முறையன்று ” எனக்கூறித் தம் வாழ்க்கையின் பிற் பகுதியில் புலால் உணவை அறவே கைவிட்டார். எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவராயி ருந்தும் மெய் விளக்க நூல், சமயம் முதலியவற்றைப் பற்றிப் பரந்த அறிவைப் பெற்றுச் சலிப்பின்றி உண்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகிய உத்தமர் அக்பர். இந்து சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் காக்க இஸ்லாமியராயிருந்தும் அக்பர் செய்த முயற்சிகள் போற்றற்குரியவை. அஹிம்சை நெறி நம் மண்ணை விட்டு மறையாதிருக்கப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் முயன்ற அக்பருக்கு நாம் என்றென்றும் கடப்பாடுடையவராவோம்.

கி. பி. இருபதாம் நூற்றுண்டு — காந்தி வந்தார்

அக்பருக்குப்பின் பயங்கர அரசுமுறை தோன்றிற்று. அவுரங்கசீப்பினை யார்தான் அறியார்! இஸ்லாமியரின் மதவெறி உச்சகட்டம் கண்டு பின்னர் சரிந்தது. பிறகு தோன்றிய அரசியல் குழப்பங்கள், உள்நாட்டில் ஏற்பட்ட நிலையற்ற அரசியல் போக்கு, ஐரோப்பியர் வருகை, அவர்களுடைய சமயப்பணி ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்து சமயமும், அதனைச் சார்ந்த துறைகளும் திசை திரும்பின. சமயப் பிடி தளர்ந்து அரசியல் ஆதிக்கமடையவே ஆன்மீக உணர்ச்சி குன்றிப் பொருளியல்பற்று ஓங்கியது. அஹிம்சை நெறி உறங்கியது. அதன் உறக்கத்தைக் கலைத்து அதைச் செயல்படச் செய்ய காந்தி வந்தார். அன்னாரின் அரசியல் பணியும், சமயத்தொண்டும் இந்நூற்றுண்டின் சிறப்பான பரிசுகள். வரும் பரம்பரையினருக்குப் படிப்பினையும் ஆகும். அஹிம்சை சமயத்திற்கு மட்டுமல்ல, அரசியலுக்கும் சொந்தமென்பதை மெய்ப்பிக்க அரசியல் செய்முறையாக்கினர். அதன் மூலம் நாட்டின் விடுதலை கண்ட கர்மவீரர் காந்தி மகான்.

புத்தரின் அட்டசீலக் கொள்கையின் உருவாய் வாழ்ந்த மாபெரும் மனிதர் காந்தி. அப்புனித நெறியில்தாமே வாழ்ந்து காட்டி அறநெறி பரப்பிய நேர்மைச்

சின்னம் காந்தி மகான். அஹிம்சை வழியில் அரசுரிமை பெற இயலும் என உறுதி பூண்டு அதனைச் சாதித்தபொழுது புத்தரின் நன்னம்பிக்கையின் அவதாரமானார். வடபீஹாரில் வறுமையிலுழன்ற குடியானவர் நிலைகண்டு குமுறியெழுந்தபோதும், ரௌலட்சட்டத்தின் கொடுமைக்கெதிராகக் கொதித்து எழுந்தபோதும், தீண்டாமை ஒழிப்பை மேற்கொண்ட பொழுதும் புத்தர் போதித்த நல்லெண்ணத்தின் உருவாய் நின்றார். பள்ளிப் பருவத்திலும் பயனற்றதையும் பொய்யானதுமான செயலைச் செய்ய மறுத்து புத்தரின் நல்வாய்மைக்குச் சான்றானார். தென் ஆப்பிரிக்காவில் வெள்ளையரின் கொடுமைக்கும் பகைமைக்கும் ஆளானபோதும், ஆப்பிரிக்கப் போரில் காயமுற்ற ஆங்கிலப்படை வீரர்களுக்குப் பணி புரிந்த பொழுதும், இந்தியருக் கெதிராக ஆப்பிரிக்க அரசு இயற்றிய சட்டத்தை எதிர்த்தகாலை தோன்றிய துன்பங்களை ஏற்றபோதும், தாய் நாடு திரும்பியதும் அரசியல் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்க வாய்மையின் அடிப்படையில் ஆன்மீகத்தை அர்ப்பணித்து எழுப்பும் சத்தியாக்கிரகத்தின் மூலம் வழி காண நாட்டு மக்களைத் திரட்டிய பொழுதும் புத்தரின் நற்செய்கையின் சின்னமானார்.

இந்தியர் நலம் கருதி ஆப்பிரிக்காவிலேயே டால்ஸ்டாய் காலனி அமைத்து உயர்நோக்குடன் எளிய வாழ்வு வாழ்ந்தபோது புத்தர் கூறிச் சென்ற நல் வாழ்க்கையின் கருப்பொருளானார். தென் ஆப்பிரிக்காவில் தமக்கேற்பட்ட மாரிட்ஸ்பர்க் சம்பவத்திற்குப் பின் இனவெறிக் கொடுமைகளைத் தகர்க்க முடிவெடுத்த பொழுது புத்தரின் நன்முயற்சியைத்தான் காண்கிறோம். கடும் பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொண்டு சிற்றின்ப ஆசையும் துன்பமும் அடையாவண்ணம் விழிப்புடனிருந்த பொழுது புத்தரின் நற்சாட்சிக் கொள்கைக்கு விளக்கமானார். இந்து–முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்காகவும் தீண்டாமையின் கொடுமைக்காகவும் உண்ணாவிரதம் இருந்த பொழுது புத்தரின் நல்யோகச் சிற்பியாகத் திகழ்ந்தார். புத்தரின் சிந்தனைகளுக்கு ஏறக்குறைய 2500 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் உருவாயமைந்து வாழையடி வாழையாக வந்த நம்மரபுரிமையை — அஹிம்சையை — காக்க வந்தவர்தாம் காந்திஅடிகள்.

இவ்வாறு கால வெள்ளத்தில் எதிர்நீச்சலடித்து வந்த நம் மரபுரிமையின் வலிமையும், நாணல் தன்மையும் போற்றற்குரியனவன்றோ! இச்சிறப்புணர்த்திய இருபதாம் நூற்றாண்டுப் புத்தருக்கு நூற்றாண்டு விழாவெடுக்கும் இந்நாளில் நம் மரபுரிமைச் செல்வம் காக்கப்பட்டு இன்னும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் நீடிக்க காந்தியடிகள் வழிநின்று பணியாற்ற உறுதி கொள்வோம்.

☘

சத்தியம் அளிக்கும் சக்தியே...

‘சத்தியாக்கிரகம்’ என்ற சொல்லின் பொருள் சத்தியத்தை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்தல் என்பதே. இவ்வாறு சத்தியத்தை வலியுறுத்தல் அதன் பக்தனுக்கு ஈடில்லாத வலிமையை அளிக்கிறது. இந்தச் சக்தியைத் தான் சத்தியாக்கிரகம் என்ற சொல்லால் அழைக்கிறோம்.

— *காந்தியடிகள்.*

காந்தி நூற்றுண்டு விழாச் சிந்தனை

சி. பி. சடகோபால், பி. ஏ.

கோவை நகரத்தில் காந்தி அமைதி நிறுவனச் செயலராகப் பணியாற்றுபவர். சிறந்த சொற்பொழிவாளர். மாணவர்களிடையில் செல்வாக்கு உடையவர். கோவை நகரில் நடக்கும் பல்வேறு ஆன்மீகப் பணிகளுக்குத் தம் முழு உழைப்பையும் தருபவர். கோவை நன்னெறிக் கழகத்தின் துணைச் செயலர், திருவெம்பாவை விழாக் குழுவின் செயலர், கௌரவ நீதிபதி முதலிய பதவிகளை ஏற்றுப் பணி செய்து வருகிருர்.

காந்தியடிகள் நமக்காகவே வாழ்ந்தார். தொண்டு புரிந்து இறுதிவரை மனித குல நன்மைக்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். அண்ணலின் வாழ்க்கை நமக்குப் புகட்டும் பாடங்கள் பல. நம் ஒவ்வொருவரையும் நோக்கி அடிகளின் வாழ்க்கை விடுக்கும் சவால் என்ன? இந்தச் சவாலை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்கிருேமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் நமது தனிப்பட்ட வாழ்வும் தேசீய வாழ்வும் அமையப் போகிறது. இன்று நாட்டைப் பிடித்துள்ள துன்பம், துயரம் ஆகியன பற்றிக் குறைபட்டுக் கொள்வதால் மட்டும் பயன் இல்லை. இவற்றைப் போக்கிப் புதியதோர் சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்க நாம் என்ன செய்யப் போகிருேம் என்பது தான் முக்கியம்.

சத்தியம் அகிம்சையின் அடிப்படையில் சுரண்டலற்ற, வர்க்க இன பேதமற்ற சமுதாயம் அமைக்கப்பட வேண்டுமானுல் நமது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையையும் அதற்குத் தக்கவாறு மாற்றிக் கொள்வது மிக மிக அவசியம். தனி மனிதன் மாருமல் சமுதாயம் மாருது. நம் சொந்த வாழ்க்கையில் நாம் செய்யும் மாற்றம் சமுதாயப் புரட்சியைத் துரிதப்படுத்தும்.

இந்திய நாட்டில் காந்தியடிகள் பிறந்தார், வாழ்ந்தார், மகாத்மாவாக உயர்ந்தார் என்ருல் அவருடைய கருத்தும் பாரம்பரியமும் தொடர்ந்து இம்மண்ணில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். காந்தி நாடு என்ற பெருமை என்றும் இருக்குமாறு நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது வரலாறு நமக்கு அளித்திருக்கும் பொறுப்பு. இந்த உணர்வோடு காந்தி நூற்றுண்டு விழாவில் நம் பங்கு என்ன என்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்ப நம் வாழ்வை அமைப்பது சாலச்சிறந்தது.

சான்ருேர்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் எண்ணிறந்த அனுபவங்கள், அவர்கள் மேற்கொண்ட இலட்சியங்களை நமக்குக் காட்டுவனவாக அமையும். காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை ஒரு சிறந்த புத்தகம். அவர்தம் வரலாறு சத்திய சோதனையாகும். சத்திய நெறியில் வாழ முற்பட்டபோது தமக்கு ஏற்பட்ட பல சோதனைகளையும் வென்று பல அனுபவ முத்திரைகளையும் பெற்று இலட்சியத்தின் தலை

சிறந்த தலைவராக அவர் விளங்கினார். அண்ணலின் வாழ்க்கை நூலைப் படிக்கும் வாய்ப்புப் பெறுவோர் அண்ணல் ஏற்றுக் கொண்ட பல விரதங்களையும் அவ்வழி வாழ்ந்த வகையால் வானுறையும் தெய்வத்துள் அவர் உறையும் பேறு வாய்க்கப் பெற்றார் என்ற உயரிய நினைவையும் பெறுவர்.

சத்தியம், அகிம்சை, திருடாமை, நாவடக்கம், சமய சமரசம், நித்தியம் உடல் உழைப்பு, அஞ்சாமை, நிலையாப் பொருள் சேமியாமை, எவரையும் கீழ்மேல் என எண்ணாமை, புலனடக்கம், சுதேசியம் என்ற பதினொரு விரதங்களை ஏற்றுப் பார் புகழும் மகாத்மாவாக விளங்க அண்ணலால் முடிந்தது எனில் அம்முயற்சியை அனைத்து மக்களும் ஏன் தொடங்கக் கூடாது? அந்தச் சிறந்த இலட்சியங்களையும், அனு விரதங்களையும் ஏற்று வாழ்ந்தால் நம் வாழ்வும் மலரும். காந்திய நெறிப்பட்ட வாழ்க்கை தரும் செய்திகள் பலவாயினும் அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றையேனும் பின் பற்றத் தொடங்குவோமாயின் உத்தம வாழ்க்கைக்கு வித்திட்டவர்கள் ஆவோம்

அண்ணலாரின் வாழ்வும், வாக்கும் இந்தியாவின் இலட்சக்கணக்கான இதயங் களைத் தொட்டு உணர்ச்சி ஊட்டியது; இன்றும் என்றும் உணர்ச்சியூட்டும் தன்மை பெற்றனவே அவை. இன்று அடிகள் நம்மிடையே இல்லையாயினும் அவரது அடிச் சுவடுகள் இந்திய மண்ணில் ஆழப் பதிந்துள்ளன. இம்மண்ணைத் தொடுகின்ற வர்கள் காந்திய உணர்வைப் பெற முடியும். ஏன் எனில் அண்ணல் பாதம்பட்ட இடம் புனிதமாயிற்று; அவர் அமர்ந்த இடம் ஆலயமாக விளங்குகின்றது. இத் தகைய மாமனிதரைப் பற்றி மாணவர் உலகம் நன்கு தெரிந்து கொள்ள காந்தி நூற்றாண்டு துணை செய்ய வேண்டும். காந்தி நூற்றாண்டு விழாவின் மூலமாகப் பல்லாயிரம் இளைஞர்கள் ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் பெற்று, சுயநலமற்ற தேச சேவைக்காகத் தங்களை அர்ப்பணிக்க முன்வரவேண்டும்.

காந்தியடிகள் எளிமையின் சின்னமாகத் திகழ்ந்தவர். நாட்டின் நிலைமை உயரும்வரை அரை நிர்வாணப் பக்கிரியின் கோலத்தை ஏற்க விரதம் பூண்ட உத்தமர். தம் பெயரையும் புகழையும் பெருக்க ஆசைப்படாதவர். தன் சேவைக்காக எந்தப் பரிசையும் ஏற்றுக் கொள்ளாத அடிகள், தம்பெயரில் எந்த மதமும் உருவாதல் கூடாது எனக் கூறினார். அண்ணலின் அமுத வாக்கை இன்று நினைவு கூர்தல் வேண்டும். "நான் பின்பற்றி வந்த கொள்கைகள் அகிம்சையும், சத்தியமும், அன்பும் சேவையும் என்றும் அழியாமல் நிலைபெற்றிருப்பவை. அவற்றில் நித்தியமாக வாழ் கின்றேன். எனக்காகக் கோவில்கள் கட்டவேண்டாம்! குளங்கள் வெட்டவேண்டாம்; எனக்காகச் சத்திரங்களும் சாலைகளும் அமைக்க வேண்டாம். ஆனால் நான் பின் பற்றிவந்த உயர்ந்த கொள்கைகளை உங்கள் தினசரி வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டு நடக்க மனதார முயற்சி செய்வீர்களானால் அதுவே நீங்கள் எனக்குச் செய்யக் கூடிய கடமையாகும்."

அண்ணலின் அரிய வாழ்க்கைத் தத்துவங்களையும், கொள்கைகளையும் நினைந்து, உணர்ந்து, தெளிந்து அன்புச் சேவை செய்யும் பணியில் ஈடுபவதுதான் அடிகளுக்கு நாம் செய்யும் சிறப்பாகும். காந்தியடிகளின் நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடுகின்றபோது இத்தகைய நினைவுகளை நெஞ்சத் திரையில் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும்.

காந்தியடிகள் வாழ்க்கை நமக்குக்கூறும் செய்திகள்

டாக்டர் க. குழந்தைவேல், எம். ஏ., பி. எச்டி.

டாக்டர் க. குழந்தைவேல் அவர்கள் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலலூரியின் முதல்வராக விளங்குகிறார். அவிநாசிலிங்கம் மனையியற் கல்லூரியின் ஆணையாளரும் அவரே. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் எம். ஏ. பட்டத்தோடு அமெரிக்காவிலுள்ள ஒஹியோ பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று அங்கும் ஒரு எம். ஏ. பட்டம் பெற்றார். காந்தி அடிகளுடன் அமெரிக்க அறிஞர் ஜான் டூயி என்பாரை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து, அதற்காக டாக்டர் பட்டம் பெற்றார், கோவை மாவட்டக் காந்தி நூற்றாண்டு விழாக் குழுவின் செயலாளராகவும் விளங்குகிறார்.

காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையில் முக்கியசில இலட்சியங்கள் தலைசிறந்து விளங்கின. அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்ததால்தான் அவர் வாழ்வில் படிப் படியாக உயர்ந்து மக்களுள் தெய்வமானார். அந்த இலட்சியங்களுள் முக்கியமான வற்றை மாணவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். நாமும் அந்த இலட்சியங்களை ஏற்று வாழ்ந்தால்தான் நம் வாழ்வும் சிறக்கும் என்று அடிக்கடி மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும். மாணவர்களுக்கு காந்தியடிகள் வாழ்வினின்று எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய சில இலட்சியங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. எளிமை

காந்தியடிகள் தன் சொந்த வாழ்விலும், குடும்ப வாழ்விலும், பொது வாழ்க்கையிலும் மிகவும் எளிமையாக இருந்தார். தேவைக்குமேல் சேர்த்து வைப்பது கூடாது என்றும், அப்படிச் சேர்த்து வைப்பவன் திருடன் எனவும் கூறியுள்ளார். தேவைக்கு மேல் சேர்த்து வைப்பதால் தேவையுள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை, உயர்ந்த காரியங்களில் செலவழிக்க வேண்டிய நம் நேரம் பொருள் களைச் சேர்த்துக் காப்பதில் வீணாகி விடுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் கூடுமான வரை தேவைகளைக் குறைத்து எளிய வாழ்க்கையும், உயரிய சிந்தனையும், ஆக்க பூர்வமான செயலும் உள்ளவர்களாக விளங்கவேண்டும்.

2. கடவுள் நம்பிக்கை

மனித சக்திக்கும் மீறிய கடவுள் சக்தி ஒன்று உண்டு. எல்லோரும் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக வளர வேண்டும். பிரார்த்தனை செய்வதன் மூலம் நம் ஆன்மா வளர்ச்சியடைகிறது; ஆற்றல் பெறுகின்றது. உயர்ந்த காரியங்களைச் செய்ய அளவற்ற சக்தி நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் காலையிலும் மாலை யிலும் ஆண்டவனை வழிபடவேண்டும்.

3. சமய ஒற்றுமை

கடவுளுக்குப் பல பெயர்கள் இருப்பினும் அவை அனைத்தும் ஒரே கடவுளைத் தான் குறிக்கின்றன. தங்கள் தங்கள் சூழ்நிலைக்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் ஏற்ப

மக்கள் கடவுளுக்கு உருவமும் பெயரும் கொடுத்து வணங்குகின்றனர். எல்லா மதங்களும் ஒரே ஆண்டவனை அடையும் பல வழிகளேயன்றி வேறில்லை. ஆகவே, மதங்களுக்குள்ளே உயர்வுதாழ்வு கிடையாது. அவ்வாறு பாராட்டுவது தவறு ஒவ்வொருவரும் அவரவரது மத விதிப்படி ஒழுக்கத்துடன் வாழ வேண்டும். ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்ற மதங்களையும் தங்கள் மதத்துக்குச் சமமாகக் கருதி மரியாதை செய்யவேண்டும். பல மதத்தினரும் கலந்து கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்வது நல்லது.

4. சாதி வித்தியாசமின்மை

உலகிலுள்ள எல்லா மக்களும் ஆண்டவன் படைப்பு. ஆண்டவன் முன் எல்லோரும் சமம். மக்களுக்குள் உயர்வுதாழ்வு பாராட்டுவது கூடாது. எல்லோரும் சகோதர சகோதரிகளாக அன்புடன் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி செய்து கொண்டு வாழ வேண்டும். இந்து சமூகத்தில் உள்ள உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்னும் தவறான கருத்துக்களையும், பழக்கத்தையும் நீக்கி எல்லோரும் ஒர் இனம், ஓர் குலம் என்னும் எண்ணத்தை உண்டாக்கவேண்டும். கோயில், கிணறு, குளம் போன்ற பொது இடங்களை எல்லோரும் சமமாகப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

5. உண்மை

ஒவ்வொருவரும் எண்ணம், சொல், செயல் இவற்றில் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். பொய் சொன்னால் நமக்குச் சாதகமான பலன் கிடைக்கும் என இருப்பினும் உண்மையே பேச வேண்டும். உண்மைக்காகவே பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி இறுதியில் வெற்றி பெற்ற அரிச்சந்திரனின் உதாரணம் நம் மனத்தில் எப்போதும் இருக்கவேண்டும்.

6. அகிம்சை

நாம் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செய்து வாழ வேண்டியவர்கள். ஆகவே அடுத்தவர்கள் மனம் நோகும்படி பேசுதல் கூடாது. உடல் வருந்தும்படி தீங்கு செய்யக்கூடாது. மற்றவர்கள் இன்புற்று வாழ்வதே நம் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அகிம்சை பயத்தின் அடிப்படையிலோ, கோழைத்தனத்தின் அடிப்படையிலோ, பலமின்மையின் அடிப்படையிலோ எழுவதல்ல. அது அன்பின் அடிப்படையில் எழுவது. நம்மால் அடுத்தவர்க்கு இன்னல் விளைவிக்க முடியும் என்னும் காலத்தும் அவர்கள் மேலுள்ள அன்பின் காரணமாக அவர்களுக்கு இன்னல் விளைவிக்காமல் இருப்பதே அகிம்சை. இதனை எல்லோரும் ஏற்று நடந்தால் உலகில் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் நிலவும்.

7. புலனடக்கம்

நம் புலன்கள் ஐந்தும் தம் வழியே நம் மனதை இழுக்கப் பார்க்கின்றன. அவற்றின் வழியே சென்றால் நம் மனோ சக்தி சிதறி நம் வலிமை குறைகின்றது. ஆகவே புலன்கள் வழி மனத்தைச் செல்லவிடாமல் மனம் விரும்பும் இலட்சிய மார்க்கத்தில் செல்ல, புலன்களை அடக்கி அவற்றை நல்ல கருவிகளாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். புலன்களைப் பயனுள்ள வழியில் திருப்பினால் நிறைந்த சக்தி பெறமுடியும். நல்ல பலன்கள் கிட்டும். கல்விகற்கும் மாணவர்களுக்கு அது இன்றியமையாதது. புலன்கள் வழிச் செலவிடாது மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திக் கற்றலின்பாற் செலுத்தினால் மிக விரைவில் நிறைந்த விஷயங்களை ஆழ்ந்து கற்க முடியும்.

8. உடல் உழைப்பு

ஒவ்வொருவரும் உழைக்க வேண்டியது அவசியம். ஒவ்வொரு நாளும் சில மணி நேரமாவது உடல் உழைப்பில் ஈடுபடவேண்டும். இதனால் உடல் வலிவும் நலனும் கிடைக்கின்றன. நோய்கள் அணுகுவதில்லை. சமூகத்தில் சமத்துவம் நிலவ வழி பிறக்கிறது. நம்மால் காரியம் செய்ய முடியும் என்னும் தன்னம்பிக்கை வளர் கிறது. எடுத்ததற்கெல்லாம் அடுத்தவர் கையை எதிர்பார்த்து நிற்கும் தவறான வாழ்க்கை மறைகிறது. ஒவ்வொருவரும் உழைத்தால் நாட்டின் வேலையின்மையும் வறுமையும் நீங்கிச் செல்வம் கொழிக்கும். ஆகவே சிறுவர் முதல் கிழவர் வரை ஒவ் வொருவரும் தினசரி சில மணி நேரமாவது உடல் உழைப்பில் ஈடுபடவேண்டும் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் உடலுழைப்பைத் தங்கள் வாழ்க்கையிலும், படிக்கும் பாடங்களிலும் ஒரு பகுதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

9. சுகாதாரம்

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் உடலையும், இருப்பிடத்தையும், சுற்றுப்புறத்தையும் துப்புரவாகவும், சுகாதார விதிகளுக்கு ஏற்பவும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் கொஞ்ச நேரமாவது துப்புரவு வேலைகளில் ஈடுபட்டுத் தங்கள் இருப் பிடத்தையும், சுற்றுப்புறத்தையும் துப்புரவாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு எனத் தோட்டி என்னும் தனிப்பிரிவை வைத்திருப்பது நம் நாட்டுக்கே இழுக்காகும். ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே தோட்டிகளாக இருக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வேலைகளில் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டக் கூடாது. எந்த வேலையையும் அறிவுடனும் திறமையுடனும் செய்பவன் உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படவேண்டும்.

10. சமூக சேவை

நாம் இருக்கும் சமூகத்தில் இன்பமும் அமைதியும் நிலவ நம்மால் ஆன சேவை யை என்றும் செய்யவேண்டும். உடல் வலிமையும் செல்வமும் உள்ளவர்கள் அவை இல்லாதவர்களுக்காக விரும்பி முன் வந்து உதவவேண்டும். ஆண்டவன் ஏழை எளி யவர்கள் இடையில் இருக்கிறான் என மனதார எண்ணி அவர்களுக்குச் செய்யும் சேவையை ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் பூசை என நினைந்து பக்தியுடன் சேவை செய்ய வேண்டும்.

11. நாட்டுப்பற்று

நமது நாட்டின் நலனையே நமது நலனாகக் கருதவேண்டும். நாட்டின் நலனைக் கெடுக்கும் செயல்கள் எதையும் நமக்கு நல்லதல்ல என வெறுத்து ஒதுக்க வேண்டும். நாட்டுக்கு நல்லது எதுவோ அதுவே நமக்கும் நல்லது என்ற உணர்வு ஒவ்வொரு வருக்கும் உண்டாகவேண்டும். நம் நாட்டு மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்காகவும், அடுத்த நாட்டினரை நாடாமல் நமது தேவைகளை நாமே பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும் நமது நாட்டிலேயே எல்லாப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் இத்தொழில்கள் வளர அவற்றை உற்சாகப்படுத்தும் முறையில் நம் நாட்டுப் பொருள் களைத்தான் நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். இதை ஒரு விரதமாக ஏற்று சுதேசிய மனப்பான்மையை நாட்டில் வளர்க்கப் பாடுபட வேண்டும்.

காந்தியடிகளின் அரசியல் குரு

பேராசிரியர் மு. வேங்கடசாமி, எம். ஏ.

மூன்றுண்டுகள் தென்னுப்பிரிக்காவில் இருந்த பின், காந்தியடிகள் 1896-இல் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினுர். அவர் சர். பிரோஸ்ஷா மேத்தா, கோபாலகிருஷ்ண கோகலே முதலியவர்களேப் பம்பாயில் சந்தித்தார். கோகலே அப்போது இந்தியத் தேசீய காங்கிரசின் தலேவராக இருந்தார். அவர் காந்தியடிகளேத் தம் மகனேப்போலக் கருதினுர். வயதில் இருவருக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருப்பினும், இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நெருங்கிப் பழகினர். இந்தியாவில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திய கோகலேயைத் தமக்கு வழிகாட்டி என்றும், அரசியல் குரு என்றும் காந்தியடிகள் கருதியமையால் அவர் தம் வாழ்க்கையில் வெற்றிகாண முடிந்தது.

1896 டிசம்பரில் மீண்டும் தென்னுப்பிரிக்காவுக்குச் சென்ற காந்தியடிகள் 1901–இல் இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் ஆண்டுக் கூட்டம் கல்கத்தாவில் நடந்த போதுதான் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினுர். காந்தியடிகள் அம்மாநாட்டில் ஒரு தொண்டராகப் பணியாற்றினுர். தென்னுப்பிரிக்க இந்தியர்களே ஆதரித்த அவருடைய தீர்மானத்தைப் படிப்பதற்குக் கோகலே ஒப்புதல் அளித்துவிட்டமையால் அவருடைய தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாநாடு முடிந்தபின் காந்தியடிகள் கோகலேயின் விருந்தினராகக் கல்கத்தாவில் ஒருமாதம் தங்கியிருந்தார். கோகலேயின் உதவியுடன் பல பெரியோர்களேச் சந்தித்துத் தென்னுப்பிரிக்க இந்தியர்களின் நிலேயை எடுத்துரைத்தார். பின் அவர் பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டபோது புகைவண்டியில் மூன்ரும் வகுப்பில் பயணம் செய்து ஏழைகளின் நிலேயைக் காண விரும்பினுர். கோகலேக்கு இது விருப்பமில்லேயாயினும் காந்தியடிகள் தம் கருத்திற் கொண்டதை நிறைவேற்றினுர்.

மீண்டும் காந்தியடிகள் தென்னுப்பிரிக்கா சென்று வாழ்ந்துவந்தபோது, கோகலே 1912-இல் தென்னுப்பிரிக்காவுக்குச் சென்ருர். அவருடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெறுவதற்குத் தென்னுப்பிரிக்க அரசு முயன்றது. கோகலே தென்னுப்பிரிக்காவில் பயணம் செய்தபோதெல்லாம் காந்தியடிகளும் உடனிருந்தார். கோகலே ஸ்மட்சைச் சந்திக்கச் சென்றபோதுதான் காந்தியடிகள் உடன் செல்லவில்லே. இந்தியர்களால் எதிர்க்கப்பட்ட சட்டங்களேச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதில்லே என்று ஸ்மட்ஸ் வாக்குறுதி அளித்தார்; எனினும் கோகலே அவ்வாக்குறுதியை நம்பவில்லே.

1914-ஆம் ஆண்டில் காந்தியடிகள் தென்னுப்பிரிக்காவிலிருந்து இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டார். முதலில் இங்கிலாந்திலிருந்த கோகலேயைச் சந்தித்துப்

பேசுவதற்காக அங்கே சென்ருர். இலண்டனுக்குச் சென்று விசாரித்த போது கோகலே பாரிசுக்குச் சென்றிருப்பதாகவும், உலகப்போர் தொடங்கிவிட்டமையால் அவர் திரும்புவதற்கு நாளாகும் என்றும் தெரிந்தது. இந்தியாவில் தாம் ஆற்ற விரும்பிய பொதுநலத் தொண்டு பற்றிக் கோகலேயுடன் பேச விரும்பியதால், அவர் கோகலேயைச் சந்திக்காமல் இந்தியாவுக்குப் போக விரும்பாது இலண்டனிலேயே தங்கியிருந்தார். அவர் படையில் சேர்ந்து பணியாற்ற விரும்பினுர். ஆனல் பாரிச வாயு நோயால் துன்புற்றமையால் அவர் அவ்வாறு செய்ய இயலவில்லை.

அப்போது இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிய கோகலே, காந்தியடிகளின் நிலையைக் கண்டு கவலை கொண்டார். அவருக்குச் சிகிச்சையளித்த டாக்டர் ஜீவராஜ் மேத்தா குறிப்பிட்ட உணவுவகைகளைக் காந்தியடிகள் உண்ணவில்லை. அவர் நிலக்கடலை, வாழைப்பழம், எலுமிச்சம்பழம், தக்காளிப்பழம், திராட்சைப்பழம் ஆகியவற்றையே உண்டார். பாலும் அருந்துவதில்லை. காந்தியடிகளின் உணவுக் கொள்கையில் கோகலேக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. டாக்டர் சொல்கிறபடியே உண்ண வேண்டும் என்று கோகலே நீண்டநேரம் வற்புறுத்திக் கூறினுர். காந்தியடிகள் அன்றிரவெல்லாம் அதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்துவிட்டு அடுத்த நாள் கோகலே யிடம் தம் முடிவை அறிவித்தார். உடல்நலத்தை முன்னிட்டுத் தாம் கொண்டிருந்த விரதங்களைத் தளர்த்த அவர் ஒத்துக் கொண்டார்; ஆனல் ஆத்மசாதனத்தை முன்னிட்டு உணவுக் கட்டுப்பாடுகளை விட்டுவிட அவர் விரும்பவில்லை. எனவே தானியங்கள், பருப்புவகைகள் ஆகியவற்றை உட்கொள்ள அவர் இசைந்தாரெனினும் பால், புலால் ஆகியவற்றை உண்பதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார். தம்முடைய சபதத்தை மீறிப் பாலும், புலாலும் சாப்பிடுவதைவிடச் சாவதே சிறந்தது எனக் கூறித் தம்மை மன்னிக்குமாறு கோகலேயை வேண்டினுர். காந்தியடிகளின் முடிவைக் கோகலே விரும்பாவிடினும், அவருடைய மன உறுதியைப் போற்றினுர்.

இந்தியாவுக்குத் திரும்பியபின் காந்தியடிகள் கோகலேயைச் சந்திப்பதற்குப் பூனு செல்ல விரும்பினுர். அப்போது பம்பாய் மாகாண கவர்னராயிருந்த லார்டு வில்லிங்டனைச் சந்தித்துவிட்டுப் பூனு வருமாறு கோகலே தந்தி கொடுத்தார். அவ்வாறே காந்தியடிகள் லார்டு வில்லிங்டனைச் சந்தித்துப் பேசினுர். பின் காந்தியடிகள் பூனுவுக்குச் சென்றபோது, கோகலே அவரை வரவேற்ருர் கோகலே தலைவராக இருந்து நடத்திவந்த இந்திய ஊழியர் சங்கத்தில் காந்தியடிகள் சேர்ந்துவிட வேண்டும் என்று அவர் கருதினுர். காந்தியடிகளும் அதை விரும்பினுர். ஆனல் இந்திய ஊழியர் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் காந்தியடிகளின் கொள்கையைத் தாங்கள் விரும்பாமையால் அவரைச் சேர்த்துக்கொள்ள இயலாதெனக் கூறிவிட்டனர். தம்முடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ளாமல் இந்திய ஊழியர் சங்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டு பணியாற்ற வேண்டும் எனக் காந்தியடிகள் விரும்பினுர். கோகலேயுக்கு உறுப்பினர்களின் கருத்து ஏமாற்றத்தை அளித்தது. தம்மைப் பொறுத்தவரையில் காந்தியடிகள் சங்கத்தின் உறுப்பினர் என்றே தாம் கருதுவதாகக் கோகலே கூறினுர்.

போனிக்சிலிருந்து தாம் அழைத்துவந்த ஊழியர்களுடன் குஜராத்தில் ஓர் ஆசிரமம் அமைக்க விரும்புவதாகவும், அதற்குக் கோகலேயின் வாழ்த்துக்களை வேண்டுவதாகவும் காந்தியடிகள் தெரிவித்தார். அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த கோகலே அந்த ஆசிரமம் அமைப்பதற்கு வேண்டிய செலவுத் தொகை முழுவதையும் தாமே

அளிப்பதாக உறுதியளித்தார். உடனே அவர் இந்திய ஊழியர் சங்கத்தின் பொருளாளரை அழைத்து காந்தியடிகள் கேட்கும்போதெல்லாம் பொருளுதவி அளிக்குமாறு ஆணையிட்டார்.

காந்தியடிகள் பூனாவை விட்டுப் புறப்படுமுன், இந்திய ஊழியர் சங்கம் அவருக்கு ஒரு விருந்தளித்தது. விருந்தில் காந்தியடிகளுக்கு விருப்பமான பழங்களும், கொட்டைகளுமே வைக்கப்பட்டிருந்தன. உடல் நலமில்லாதிருந்த கோகலேயை அவ் விருந்துக்கு வரவேண்டாமெனக் காந்தியடிகள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும், அவர் மேல் கொண்டிருந்த விருப்பத்தினால் கோகலே சிறிது தொலைவு நடந்து அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கே வந்தவுடன் கோகலே மயக்கமடைந்து விழுந்தார். மயக்கம் தெளிந்தவுடன் விருந்தை நடத்துமாறு கோகலே வேண்டினார்; விருந்தும் நடைபெற்றது.

பூனாவிலிருந்து காந்தியடிகள் இராஜகோட்டைக்குச் சென்றார். தம்முடன் போனிக்ஸ் பண்ணையில் வாழ்ந்துவந்தவர்கள் அப்போது இரவீந்திரநாத தாகூர் நடத்திய சாந்திநிகேதனத்தில் இருந்தமையால், அவர்களைப் பார்ப்பதற்காகக் காந்தியடிகள் இராஜகோட்டையிலிருந்து சாந்திநிகேதனத்துக்குச் சென்றார். போனிக்ஸ் ஆசிரமத்தில் செய்தது போலவே, அங்கும் சமையலை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுமே செய்யுமாறு ஏற்பாடு செய்தார். அங்கேயே சிறிதுநாள் தங்கியிருக்க எண்ணிச் சென்ற காந்தியடிகளுக்குப் பேரிடி விழுந்தாற் போன்ற ஒரு செய்தி எட்டியது. அங்கே அவர் போய்ச் சேர்ந்த ஒரு வாரத்தில் கோகலே காலமானார் என்பதை அறிந்து சாந்திநிகேதனம் துயர்க்கடலில் ஆழ்ந்தது. காந்தியடிகள் கஸ்தூரிபா, மகன்லால்காந்தி ஆகியோருடன் பூனாவுக்குப் புறப்பட்டார்.

கோகலேயின் இறுதிச் சடங்குகள் யாவும் நிறைவேறிய பின், காந்தியடிகள் இந்திய ஊழியர் சங்கத்தில் சேர்ந்து கோகலேயின் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்யத் தாம் விரும்புவதாக அதன் உறுப்பினர்களிடம் தெரிவித்தார். இதுபற்றி உறுப்பினர்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. சிலர் பெரும்பான்மையினர் விருப்பப்படி செய்யலாம் என்றனர். ஆனால் ஒருவர் விரும்பாவிடினும் தாம் அதில் சேரக் கூடாது என்று காந்தியடிகள் எண்ணினார். இந்திய ஊழியர் சங்கத்தில் சேரா விடினும் அதன் உறுப்பினர்களுடன் அவர் நண்பராகப் பழகி வந்தார். தாம் அச்சங்கத்தில் சேர்வதை எதிர்த்தவர்கள் தமக்கு நன்மை செய்தவர்கள் ஆவார்கள் என்று காந்தியடிகள் பிற்காலத்தில் எண்ணினார். ●

பிரில்லியண்ட் என்ற ஆங்கில சினிமா நடிகை, இந்தியாவுக்கு வந்து ஆறு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து மகாத்மா காந்தியின் உருவச் சிலையை மிக அற்புதமாகச் செய்து இந்திய தேசத் தலைவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றார். இவரால் செய்யப்பட்ட காந்தி சிலை, இலண்டனில் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் வில்சனால் இப்போது திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது

— 'கல்கண்டு' (19-2-1968)

பரிசுக் கட்டுரை :

"மனித வாழ்க்கையும், காந்தியடிகளும்"
— திரு. வி. க.

★

சத்தியாக்கிரகம்

★

இல. மனோகரன், பட்டவகுப்பு - இரண்டாமாண்டு

அரிது அரிது மானிடராகப் பிறத்தல் அரிது. யாவற்றினும் சிறப்புப் பெற்ற விழுமிய வாழ்வன்றோ மனித வாழ்வு! உயிரை அறியாமை எனும் இருளிலிருந்து காப்பதே மனித வாழ்வின் குறிக்கோள். தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் பெற்றியாளனே மனிதன் எனப்படுவோன்.

நெடியதொரு வரலாற்றைக் கொண்டவன் மனிதன்; மனித இனம் தோன்றிய காலந்தொட்டு இன்றுவரை மனித இனம் தன்னைப் பிறவற்றினின்றும் கட்டிக் காக்கப் பல கருவிகளைப் பயன்படுத்தியது. இவை யாவினும் உயர்ந்து, ஓங்கி நிற்கும் சிறப்புடையது சத்தியாக்கிரகமே.

பரந்து கிடக்கும் உலகின்கண் விளங்கும் சமயங்கள் அனைத்திலுமே சத்தியாக்கிரக ஒளி அமைந்துள்ளது. இந்நெறியே நமது முன்னோரால் உண்மை நெறி அருணெறி, திருநெறி, நல்லாறு, சன்மார்க்கம் என வழங்கப்பட்டு வந்தது. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தலே சத்தியாக்கிரகம். இதைத் தமிழில் வாய்மை கொண்டொழுகல் எனச் செப்புவர். இதன் சொல்லும் சொற்றொடரும் காலத்திற்கேற்ப மாறிவந்துள்ளது.

சத் என்றாலே அழியாதது என்று பொருள்படும். சத்தியம் அழியாத ஒன்று; அழிக்க முடியாத ஒன்று; அது நிலைபெற்று நீளுந் தன்மையது; காலவரம்பற்ற தொன்று, பொய்மைக்குப் பொய்மை கொலைக்குக் கொலை! பழிக்குப் பழி! பொறுமைக்குப் பொறுமை! எனக் கொள்தல் இயற்கையறமன்று. உண்மை, அஞ்சாமை, அன்பு அருள் என்ற இன்னோரன்ன பிறவற்றையும் தன் மாட்டுக் கொண்டிலங்கும் சத்தியாக்கிரகமெனும் நல்லறத்தால் அதைக் கல்ல வேண்டும்.

அறம் செயலிழந்து, வலிவிழந்து பொய்யும், வஞ்சமும், கொடுங்கோன்மையும் சமுதாயத்தைச் செல்லறிக்கின்ற நிலையில் மகான்கள் தோன்றுவர் எனக் கீதை மொழிகிறது. புகழொடு தோன்றிப் புகழுடம்பெய்தினர் காந்தியடிகள். அவர் அநுபவ சமுத்திரம்; உறுதிமலை; மனிதத் தன்மையின் நிறைவு; மகுடம் தரியாத மன்னர்; பழமையின் பிரதிநிதி; புதுமையின் சங்கநாதம்; இயற்கையின் தொண்டர்;

செயற்கையின் எஜமானர்; தாழ்ந்தோர்க்குச் சுமைதாங்கி; வாழ்வோர்க்குக் கலங்கரை விளக்கம்; கற்பனைக் களஞ்சியம்; கருத்துக் கருவூலம்.

பிறந்த பொன்னாட்டைவிட்டுத் தென்னாப்பிரிக்கா சென்றார் காந்தி அடிகள். அவரிடம் 1906-ஆம் ஆண்டில் சத்தியாக்கிரக ஒளி பரவிக் குடிகொண்டது. ஆங்கு அடிகள் நடத்திய போராட்டம் "சாத்விகப் போராட்டம்" (Passive Resistence) என்று கூறப்பட்டது.

சத்தியாக்கிரகத்தின் உரு பலதிறப்பட்டனவாக அமையுந் தன்மையது. சில இடங்களில் சிறிது வருந்தலாகவும், சில இடங்களில் உதவி மறுத்தலாகவும், சில இடங்களில் சட்ட மறுப்பாகவும், சிலஇடங்களில் உண்ணா நோன்பாகவும் விளங்கும். வன்முறை அற்றதும், வலிவுமிக்கதுமான ஒரு கருவியே சத்தியாக்கிரகம். அது எளியோரின் கருவியாகப் பிறர் எள்ளி நகையாடுமளவில் இருந்து வந்தது. ஆனால் காந்தியடிகளின் கையில் அக்கருவி கிடைத்ததும், அது மலையினும்மாணப் பெரிதோ என வியக்குமளவிற்குப் பல்கிப் பெருகி விளங்கியது.

பிறர் குற்றங் களைதற்கு மட்டுமன்று அறநெறி. "ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின் தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு" என்ற பொய்யில் புலவனின் பொருளுரைக்கேற்ப சத்தியாக்கிரகி இலங்கவேண்டும். ஒருவனுடைய மனமே, இருவேறு நிலைக்களனாக அமைகிறது. தீமை, நன்மை, இரவு, பகல், கருமை, வெண்மை என்றவாறு ஒருவனிடத்தே சத்தியாக்கிரகம், துராக்கிரகம் என்னும் இருவேறுபட்ட பண்புகளும் நிலைபெற்றிருக்கும். அவனை நல்வழியெனும், ஒருவழிப்படுத்த வல்லது சத்தியாக்கிரகம். இந்நெறியின் அருளும், பொறுமையும் துராக்கிரகியின் நோய் போக்கும் மருந்துகளாம். மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாததாகத் திகழ்கிறது சத்தியாக்கிரகம்.

சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லியைச் சத்தியாக்கிரகி ஒறுத்தல் வேண்டும். அப்போருக்கு உண்மை, அஞ்சாமை, அன்பு, அருள் என்பன நற்கருவிகளாக, ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். அறியாத அகவையிலே அடிகள்பால் அரும்பிய, தாயன்பு, தீண்டாமையில் வெறுப்பு, வாய்மை, அவரது சத்தியாக்கிரக வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவனவாக விளங்கின. இந் நன்னெறி அவர்பால் தளிர்விட்டுத் தருவாகத் தழைத்த இடம் தென்னாப்பிரிக்கா; இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது ஆங்கிருந்த வெள்ளையரின் துராக்கிரகமே.

நல்வினைப் பயனாய் சத்தியாக்கிரக நெறிக்குரிய நல்வித்து இளமையிலேயே விதைக்கப்பட்டது. "ஒருவன் உனக்கு உண்ணுநீர் அளித்தால் மாறாக, நீ அவனுக்குத் திருப்பி நீரையே தருகின்றாய். இதில் ஒன்றுமில்லை. இன்னா செய்தார்க்கு இழிவந்த ஆற்றாது, இனியவையே ஆற்றுவாய்! நலம் புரிவதில்தான் உண்மையழகு உருக்கொண்டுள்ளது" என்ற கருத்தாழம் மிகுந்த ஒரு கூர்ஜரப் பாடல் அடிகளின் மனத்தில் தனக்கென ஒரு இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. "வலக் கன்னத்தில் உன்னை ஒருவன் அறைவானேயாகில், இடக்கன்னத்தையும் காட்டி நில்" என்ற இயேசு பெருமானின் மொழியையும் அவர் பொன்னெனப் போற்றினார்.

முதியோரும், அறநெறி பிறழ்ந்தகாலை, அஞ்சாது வலிவுடன் அவர்களை எதிர்நிற்றல் வேண்டும். நாட்டிற்கு நலம்பல பயப்பனவாக அமையினும் அதை அல்

வழியில் ஆற்ருது, நல்வழியிலேயே ஆற்றல் வேண்டும் எவர் எத்தன்மைத்தராக இருப்பினும், தீங்கிழைத்த போதினும், அதை அன்பால் எதிர்கொள்ளல் வேண்டும். பிரம்மச்சரியத்தையும் நாச்சுவையடக்கத்தையும் உடன்கொள்ளல் வேண்டுமெனவும் அண்ணல் கூறினர்.

காந்தியடிகள்பால் சத்தியாக்கிரகம் பன்முகங்கொண்டு மணம் பரப்பி நின்றது; சுதேசியம், நாட்டு மொழிகள், அரசியல், சமயம், சாதி என்ற பலவற்றிலும் அடிகள் சத்தியாக்கிரக நெறியினைப் புகுத்தினர். தென்னுப்பிரிக்காவிலே வெள்ளையர்கள் மனிதனை மனிதனுக எண்ணுது, மாக்களாகக் கருதும் மனப்பாங்கினை எதிர்த்து நின்ருர். அறப்போர் புரிந்தார்; அன்புப் போர் தொகுத்தார். தருமமே வென்றது!

சத்தியாக்கிரக நெறியை வெள்ளையரின் அடக்குமுறையும், ஆணவ வெறியும் அழிக்க எண்ணின. அந்நெறியைச் சிறை என்ன செய்யும்? வன்முறை யாது செய்யும்?

அதர்மம் உருக்கொண்டு வீரநடை போடுங்கால் அதைத் தடுத்து, அழிக்க முற்படுவோர் அறவோர். தாய், தந்தையர் அறநெறி சென்று வழுவினும் அதை எதிர்த்து நிற்றலே நீதி.

"தாயவை தந்தை யாரென்று உணர்வரோ தருமம் பார்ப்பார்" எனும்போது அரசு எம்மாத்திரம்? அன்பு, பொறுமை, அஞ்சாமை என்னும் நன்மை நண்ணும் உள்ளத்தால் கொடுஞ் சட்டங்களையும் மீறல் வேண்டும்.

சாம்பரான் என்னுமிடத்தில் நடந்த தொழிலாளர் புரட்சியைக் காண அடிகள் செல்லக்கூடாது எனத் தடை விதித்தனர். உழைத்து, உழைத்து ஓடாகத் தேயும் ஏழை மக்களின் துயர் களைதல் வேண்டுமன்ரே? தடையை மீறிச் செயலை நாடினுர் அடிகள். 1918-இல் கெய்ரோ மாவட்டத்தில் இருந்த விளைவின்மையை அரசுக்கு எடுத்துக்காட்டி ஆவன செய்யுமாறு வேண்டி நின்ருர் அண்ணல். அரசு செவிசாய்க்கவில்லை; அறப்போர் துவங்கினுர்; அரசு பணிந்தது

1919-இல் ரௌலட் சட்டத்தை எதிர்த்து நின்ருர். மெலிந்த உடல்; நலிந்த தோற்றம்; ஆற்று வெள்ளத்தில் மரம் வேரோடு அடித்துச் செல்லலாம்; ஆனல் நாணல் அழியாது நிற்கும் தன்மையது. அஞ்சாது எதிர்த்தார். சட்டத்தைத் தொண்டர்கள் மீறவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு மீறுங்கால் எவ்வுயிரையும் தம் முயிரென எண்ணி இம்சையில் இறங்காது, வாய்மையினின்றும் பிறழாது அறவழி நிற்குமாறும் அறிக்கை விடுத்தார்.

1919-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் ஆரும் நாளில் தென்குமரி முதல் வட விமயம் வரை ஆத்மசக்தியின் வலிமையையும், சத்தியாக்கிரக நெறியின் பொலி வையும் பாரதமாதா கண்டாள். சில நகரங்களில் துராக்கிரகம் தலைதூக்கியது போரை நிறுத்தினுர்.

ஜாலியன் வாலாபாக், சரித்திரத்திலே மறையாத ஒன்று. மந்தையென அமைந்த மாந்தர் கூட்டத்தை, அழித்த வரலாற்றை அது என்றென்றும் பறை சாற்றும். அதைச் செவியுற்ருேர் வெகுண்டெழுந்தனர். கொலைக்குக் கொலை! இரத்தத்திற்கு இரத்தம்! பழிக்குப் பழி! எனக் கொந்தளிக்கும் கடலாக, குமுறும்

எரிமலையாக ஆனது மக்கள் கூட்டம். அஞ்ஞான்றும் அடிகள் அறநெறியினின்றும் பிறழவில்லை. மறநெறியினைப் போக்க எண்ணியே பாடுபட்டார்.

எரியுந் தழலில் எண்ணெய் பெய்தாற் போன்று அமைந்தது. போர்க்காலத்தில் இலாப இயக்கத்திற்கு பிரிட்டிஷ் முதலமைச்சர் கூறிய மறுமொழி. படுகொலைக்கும், இலாபத்துக்கும் நியாயம் பிறந்தபாடில்லை. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் துவங்கினார். நீதி மன்றங்களையும், சட்டசபைகளையும், விலக்குமாறு வேண்டினார். அந்நியத் துணிகளை ஒழிக்குமாறு கூறினார். சத்தியாக்கிரகமென்னும் அறநெறி முன்னர் அரசு தோள்வலியும், வாள்வலியும் படைத்திருந்தால் என்ன? நிராசை, தியாகம், அன்பு என்பனமுன் தோளின் வலிமையும், வாளின் வலிமையும் மண்டியிடவே நேர்ந்தது.

"ஒத்துழையாமை உருட்டன்று; மருட்டன்று; வெற்றுரையன்று அது நமது வாய்மையைச் சோதிப்பது. அதற்குத் திட்டமும், அமைதியும் கலந்த தியாகம் தேவை. அரசோடு ஒத்துழையாமை என்பது மக்களுடன் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புக் கொள்வதாகும்" என காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை பற்றிக் குறிப்பிட்டார். கவியரசர் தாகூர் இதைப்பற்றித் தவறான எண்ணத்தில், இது எதிர்மறையையும், பிரிவையும் கொண்டு விளங்கும் என்று கூறினார். "இந்தியா அனலிடைப்பட்ட ஒரு இல்லம் போன்றது. கவிஞர் கூவிச் செல்லும் குயிலோசையைப் பாடலாம். ஆனால் பாரதப் பறவைகள் குருதியிழந்து, வலுவிழந்து, செயலிழந்து, செய்வதறியாது கிடக்கின்றன. நல்குரவால் நலியும் எண்ணற்றோர் ஏங்கித் தவிப்பது ஒருபாட்டிற்கு. அது உணவுப்பாடு" என்று காந்தியடிகள் பதிலளித்தார்.

பஞ்சாப் படுகொலை தினத்தை நினைவுகூறும் வண்ணம் அத்தினத்துக்கு ஏற்றம் கொடுத்தனர் மக்கள். படுகொலை நாளை உன்னுங்கால் மனிதரிடை யாது தோன்றும்? அத்தகையதொரு தினத்தைச் சத்தியாக்கிரக வாரமாகக் கொண்டாடுமாறு வேண்டினார். பல்வேறு துறைகளில் சத்தியாக்கிரக நெறியினை அண்ணல் புகுத்தினார். அரசியலிலும் அந்நெறியைப் புகுத்தலாம்; வெற்றியடையலாம் எனக் கூறி, அதன்வழி நடந்தவர் அவர்; புத்தரால் முடியாத ஒன்றை அடிகள் செயலில் செய்து காட்டினார்.

மக்கள் கூட்டம் கடல்மடை திறந்ததைப்போல் சத்தியாக்கிரக நெறியால் உந்தப்பட்டு நின்றதைக் கண்டு மருண்டது பிரிட்டிஷ் அரசு. காரணமாக அமைந்த அடிகளைச் சிறையிலிட்டனர். சிறையிலடைத்தால் ஒளி மறைந்து இருள்சூழும் எனப்பால் குடித்தனர். ஆனால் அவர் ஏற்றிவைத்த ஒளி அதிகாரத்துக்கும், ஆதிக்கத்திற்கும் மறையும் தன்மையதா? குடத்தினுள் இட்ட விளக்கென அமையாது அது குன்றின் மேலிட்ட விளக்கென மிளிர்ந்தது. நன்னெறியாம் சத்தியாக்கிரக நெறி அப்போதுதான் கொழுந்துவிட்டெறியத் துவங்கியது. நந்தா தீபமென, கலங்கரை விளக்கமென ஒளிகாட்டி, வழிகாட்டி அது மக்களை அழைத்துச் சென்றது. "வெய்யோன் மறைதலையே அறியாத ஆங்கில சாம்ராஜ்யம்" என்று தோள்தட்டிக் கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் ஆணி வேரையே பெயர்த்து, வலுவிழந்த சிங்கமென ஆக்கியது சத்தியாக்கிரக நெறி.

இன்னா செய்தலை உயிராகக் கொண்டது சத்தியாக்கிரகம்; இது வாழ்விற்கு ஊன்றுகோலென அமைவது. சட்ட மறுப்பே சத்தியாக்கிரகமென்று எண்ணுவோன்

சட்டத்தையே உணராதவன்; சத்தியாக்கிரகி எல்லாம் வல்ல இறையொன்றுக்கே அஞ்சுதல் வேண்டுமென்று கூறிப் போந்தார்.

பல்லோரால் வளர்க்கப்பட்ட இச்செந்நெறி இடைக்காலத்தே மங்கி, மறைந் திருந்தது. ஆனால் அது அடிகளின் வாயிலாக வளர்ந்து சீரையும், சிறப்பையும் அடைந்தது. சத்தியாக்கிரகமே காந்தி, காந்தியே சத்தியாக்கிரகமென்பது தகும்.

"நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்றவாறு உலகையே இந்நெறி ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்று அடிகள் விரும்பினார். 'இந்நெறி எளியோரிடையேயும் பரவிப் பல்கி, உலகில் சமரசச் சன்மார்க்கத்தை நிறுத்த வல்லதொரு சமயமாகப் போவது உண்மை' எனத் திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார் மொழிந்து சென்றார்.

நமது காலத்தில், நமது தலைமுறையில் இந்த நன்னெறியால் உலகையே வியப்படையுமாறு செய்தார்; எண்ணற்றோர் அவரைப் பின்பற்றி உயர்வடைந்தனர்.

அசோகனும், புத்தனும், அண்ணல் காந்தியும் வளர்த்த அறநெறி இன் றைக்குப் பொருந்துமா? சிலதுறைகளுக்குப் பொருந்தலாம். பன்னெடுங்காலமாக இது நம்மிடை வளர்ந்து நமது ஆண்மைச் செருக்கினையும், மற உணர்வினையும் மழுக்கிவிட்டது என்று கூறுவாருமுளர். இதைச் சிறிது சிந்திக்க வேண்டும். ஈனச் சீனனுக்கும், பாக்கிஸ்தானியருக்கும் இதைக் காட்டினால் புறங்காட்டிப் பின் வாங்கி விடுவாரா என்பதையும் நோக்க வேண்டும். இதனால் பிறந்த தாய்நாடு சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து வருகிறது. அவர்களிடம் இதைப்பற்றிப் பேசுவதால் பயன் விளைவது மில்லை. அவ்வாறு நடப்போமானால், பாரதமாதா உருக்குலைந்து நலிந்து விடுவாள் என்பது திண்ணம்.

இந்நெறியின் பெயரால் நாட்டினையும், சமுதாயத்தையும் அவ்வழிக்கு அழைத்துச் செல்லவும் முயல்கின்ற சில உலுத்தர் கூட்டத்தையும் காணமுடிகிறது. அடிகளின் அறவுரையை மறந்து தற்போது பாரதமாதா தனது நடையினை எட்டிப் போடுகின்றாள். "ஒருவரைப் போற்றுவதற்கும் நினைவு கூர்வதற்கும் அடையாளம் நாம் அவரைப் பின்பற்றி ஒழுகுவதே" என்று கூறுகிறது ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி. நாம் அவரை வானளாவப் போற்றிப் புகழும் இந்நேரத்தில் நாம் அடிகளைப் பின் பற்றுகிறோமா? காந்தியடிகளின் பெயரைத்தான் எத்துறைக்கும் இழுக்கின்றோம்; போற்றத் தெரிகிறது; எழுதத் தெரிகிறது; பேசத் தெரிகிறது; செயலளவில்— எதையுமே காட்ட முனைவதில்லை. அவர் கூறியவற்றைச் செயலில் காட்ட முனைந் தால் அடிகளுக்கு விழா எடுப்பதிலும் ஆன்ற பொருள் அமையும்; அடிகள் பிறந்த மண்ணும் பீடடையும்; நாமும் சிறப்படைவோம்.

"அற்புதப் பிறவிகாந்தி அற்புத மரணமுற்றார்
கற்பனை கடந்தசாந்தன் கடவுளிற் கலந்து கொண்டான்
பற்பல நினைந்துபேசிப் புலம்புதல் பயித்தியம்தான்
நற்குண சிலன்காந்தி சொற்படி நடப்போம்வாரீர்!"

அன்னை கஸ்தூரிபா

திருமதி லலிதா சடகோபால்

(கோவை அமைதி நிறுவனச் செயலரின் வாழ்க்கைத் துணைவியாக விளங்கும் இவர், தம் கணவர் கோவை நகருக்கு நற்பணி புரியப் பெரிதும் உதவுகிறார். சாவித்திரி மாதர் சங்கத்தின் செயலாளராக இருக்கிறார். காந்தி மன்றத்தின் சார்பில் இளங் குழந்தைகளுக்குப் பால் வாடி நடத்திய அனுபவம் இவருக்கு உண்டு. ஆன்மீக உணர்வும், சேவா மனப்பான்மையும் படைத்தவர்.)

இந்திய மண்ணில் அவதரித்த அருளரசிரியர் எண்ணற்றவர். இறைவன் பால் இடையறு நாட்டம் கொண்டு அவனடியைப் பற்றிய பாவையரும், கோதையரும் பற்றித்தென்னக வரலாறு செப்பும்.

தெய்வம் தொழாது கைக்கொண்ட கணவனையே தொழுது அவருக்குத் தொண்டு புரிந்து, கணவனைத் தெய்வமாக மனத்தாலும், வாக்காலும் வைத்துப் போற்றிய வரலாற்றுப் புனிதச் செல்வியர்களை நாம் அறிவோம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலக உத்தமராம் காந்திக்கொரு பத்தினியாய், அண்டி வந்தவர்களுக்கும், நாடி வந்தவர்களுக்கும் ஒரு அன்னையாய் விளங்கி அனைத்துலக மக்கள் மனத்திலும் நீங்கா நிறைவிடம் பெற்று விளங்குபவர் அன்னை கஸ்தூரிபா ஆவர்.

காந்தியடிகள் இளமைப் பருவம் நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. கோபம், கண்டிப்பு, சந்தேகம் முதலிய குணங்களையுடைய சாதாரண மனிதனாக அடிகள் இருந்த காலத்தில் அன்னை கஸ்தூரிபாய் பல இன்னல்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. அந்தச் சமயங்களில் கஸ்தூரிபாய் பொறுமையுடனும், மன வலிமையுடனும் தன் இன்னல்களைச் சகித்துக் கொள்வார். காந்திஜியின் கோபம் எல்லை மீறிப் போகும் பொழுதெல்லாம் அகிம்சையின் மூலம் தன் ஒத்துழையாமையைக் கடைப்பிடித்தார். கஸ்தூரிபாயிடமிருந்துதான் அகிம்சை, சத்தியாக்கிரகம் இரண்டையும் கற்றுக் கொண்டேன் என்று காந்திஜியே தம் வாழ்க்கை வரலாற்றில் கூறுகிறார்.

காந்திஜியின் எல்லாச் செயல்களிலும் முழுமனதுடன் கஸ்தூரிபாய் ஒத்துழைத்தார். புயல்களும், முட்களும் நிறைந்த காந்திஜியின் வாழ்க்கைப் பாதையில் தியாக உணர்வுடன் அன்னை கஸ்தூரிபா புன்னகை பூத்த முகத்துடன் கைக்கோத்துச் சென்றார். அறுபது வருடங்கள் தன் கணவருடன் எண்ணற்ற சிரமங்களை உடல் வேதனையோடும், உளவேதனையோடும் சகித்துக் கொண்டு நாட்டின் விடுதலைக்காகத் தானும் போராடினார்.

தமிழ் மன்றம் : காந்தி நூற்றுண்டு விழா

சொற்பொழிவு : திரு. சி. இராமச்சந்திரன், எம். ஏ., மெய்யுணர்வுத்துறை, ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி, பழனி.

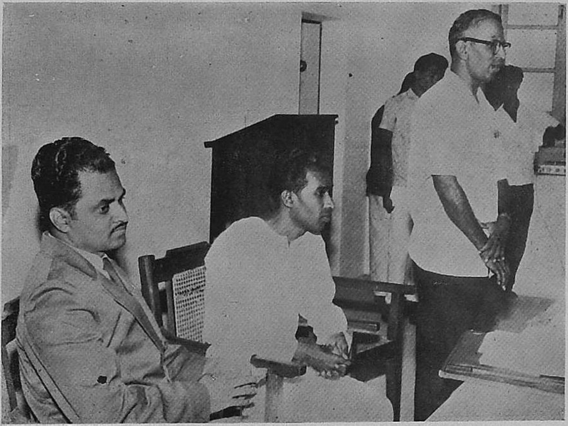

தலைவர் உரை: திரு. மு. வேங்கடசாமி.

கல்லூரிப் பேரவை: காந்தி நூற்றுண்டு விழா

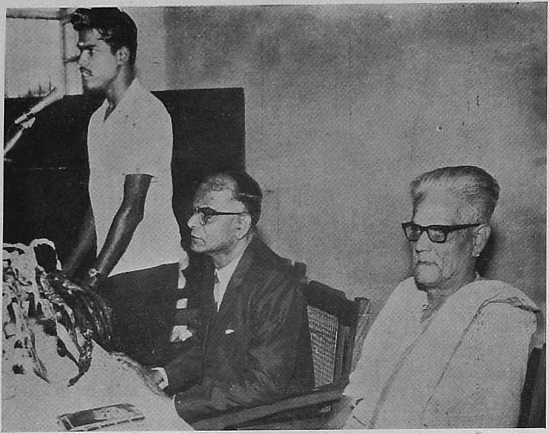

தலைவர் உரை : திரு. கே. பி. முருகண்ணன், மாணவர் தலைவர்.

சொற்பொழிவு : 'காந்திமகான் கதை': திரு. கொத்தமங்கலம் சுப்பு

காந்திஜியை மகிழ்ச்சியூட்டுவதில் அன்னை மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடைவது உண்டு. காந்திஜியும் தம்முடைய காரியங்களிலெல்லாம் கஸ்தூரிபா ஈடுபடவேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பினர். தென்னுப்பிரிக்காவில் சிறை வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களை ஆண்களால் கூடச் சகிக்கமுடியாமல் இருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் கஸ்தூரிபா முதல் பெண் சத்தியாக்கிரகியாகச் சிறை புகுந்தார். இந்தியாவிற்குத் திரும்பிய பின் சிறை செல்வதில் தமக்குரிய முழுப்பங்கையும் நிறைவேற்றினர். 'கஸ்தூரிபா மிகவும் தீரமான பெண்ணரசி. அவளுக்குப் பதில் எந்தப் பெண்மணியும் இவ்வளவு தைரியமாக இருக்க முடியாது' என்று காந்திஜியே கூறுவது வழக்கம்.

கஸ்தூரிபா தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை காந்திஜிக்கு ஏற்றாற் போல மாற்றிக் கொண்டார். தன் வாழ்க்கையை அதன்படி அமைத்துக் கொண்டார். துயரங்கள் நிறைந்த காந்திஜியின் வாழ்க்கை நெடுகிலும் அவருக்கு இயன்ற அளவு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்பதற்காகச் சின்னஞ்சிறு விஷயத்திலும் கூடக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். காந்திஜி செய்த பெரும் தவப்பயனுலேயே கஸ்தூரிபா அவருக்கு மனைவியாக வாய்த்தார். காந்திஜியை மகாத்மாவாக்கிய பெருமை கஸ்தூரிபாவையே சேரும்.

மகாத்மா காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையில் மணம் வீசும் கஸ்தூரியாகவும், பெண்குலத் திலகமாகவும் வாழ்ந்த அன்னை கஸ்தூரிபா மறைந்த நாளான பிப்ரவரி 22–ஆம் நாளை இந்தியா முழுவதும் ஆண்டு தோறும் அன்னையர் தினமாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தூரில் கஸ்தூரிபா காந்தி தேசிய நினைவு டிரஸ்ட் நடத்திய மகாநாட்டில் முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்மைக்கு இலக்கணம் அடக்கம், தியாகம், பொறுமை, இரக்கம், ஒப்புரவு, சேவை என்பன ஆகும். குற்றம் குறையிருப்பினும் பெண் தாய்மைப் பேறு அடையும் காலத்து தியாகத்தின் சின்னமாகத் திகழ்கிறுள். ஆகவே அன்னையர் தினத்தின் நோக்கமும் இதுதான்.

'ஒருவன் தனது சொந்த அன்னைக்கு மதிப்பையும் அன்பையும் தெரியப் படுத்தவும், தாய்மை என்ற சின்னத்தின் மூலம் எல்லாப் பெண்களுக்கும் மதிப்பும் மரியாதையும் தரவேண்டும் என்பதுமே இத்தினத்தின் நோக்கமாக இருத்தல் கூடும். அனைத்துலக வரலாற்றில் 1969–ஆம் ஆண்டு அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அண்ணலின் நூற்றாண்டு பாரெங்கும் பரவலாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அண்ணலும், அன்னையும் ஏறக்குறைய சமவயதுடையவர்கள். ஆதலின் நூற்றாண்டு நிரம்பப் பெறுகின்ற இவ்விருவரையும் இணைத்து காந்தி–கஸ்தூரிபா நூற்றாண்டு எனக் கொண்டாடுவது பொருத்தமாகும். — நன்றி: *'நவ இந்தியா'*

☘

நான் கடவுள் மனிதன்...

நான் ஒரு கட்டி அல்லது பருவால் இறந்தாலும், அல்லது நீண்ட நாள் நோயால் இறந்தாலும் நான் ஒரு கடவுள் மனிதன் அல்ல என்று பறைசாற்றி விடு. அவ்வாறு செய்தால்தான் என் ஆன்மா சாந்தியடையும். ஆனுல் என் உயிரை ஒருவன் துப்பாக்கிக் குண்டால் குடிக்க முயலும்போது நான் சிறிதும் மனத்துன்பமின்றிக் கடவுள் பெயரை உச்சரித்துக்கொண்டே இறந்தால், நான் கடவுள் மனிதன் என்பது உண்மையாகும்.

— *மகாத்மா காந்தி* (29–1–1948)

புகழ் வாழ்க!

★

நா. தங்கவேல்
இளங்கலை — முதலாண்டு

★

அன்பின் வடிவே, ஆண்மையின் அழகே,
இன்றும் என்றும் நின்புகழ் நினைத்தால்
இனிது மகிழும் என்மனம் உன்னைக்
கனிந்து பாடும் கவிதைகள் பலவே.

பாரினில் உனைப்போல் பார்ப்பதும் அரிதே
பாரதம் பெற்ற பண்பாட் டுருவே!
இனிமை கமழும் கருணைக் கடலே!
இமயமும் சிறிதாம் நின்புகழ் எதிரில்.

கல்லடி பட்டாய் கலங்கவும் இல்லை;
காலுதை பட்டாய் கடியவும் இல்லை;
தருமம் காத்த தனிப்பெரும் தலைவா!
தரணியில் என்றும் நின்புகழ் வாழ்க.

திருச்சுடரே வாழியவே

ஜி. ஆர். பழனிசாமி
பட்ட வகுப்பு-இரண்டாமாண்டு (பௌதிகம்)

சத்தியத்தின் உறைவிடமே
தர்மத்தின் திருவுருவே
சமதர்மம் தழைப்பதற்கே
தரணிதனில் நீயுதித்தாய்
எத்திக்கும் புகழ்பெற்று
ஏற்றமுறும் பெருமானே
என்றும்நீ எமதுள்ளத்தில்
இயைந்திருந்து வாழியவே!

அறத்திற்கே உயிரீந்து
அழியாத புகழுற்றாய்
ஆதவனைப் போல்நின்று
அகிலமெலாம் உய்வித்தாய்
மறந்தனையே மாற்றியபின்
மாண்புடைய வழிபடைத்தாய்
மாளாத புகழ்கொண்ட
மன்னவனே வாழியவே!

அன்புதனை நிலைநாட்டி
அகிம்சைதனைக் கைக்கொண்டு
வன்புதனைக் கொன்றிட்டு
வளமுடைய வழிகண்டாய்
முன்புநீ காட்டியநல்
முறைமைதனில் நின்றோம்யாம்
அன்புவழி கொண்டிங்கே
அழிந்தவர்தாம் யாருளரே.

ஏங்கிவரும் மக்களுக்கு
ஏழையென நீநின்று
ஏக்கமது போக்கியபின்
எழில்வாழ்வு தான்கொடுத்தாய்
தீங்குமனம் படைத்திட்ட
தீயரையும் மாற்றியநல்
தியாகத்தின் உறைவிடமே
திருச்சுடரே வாழியவே!

உண்மையில் ஒன்றினார்

★

மா. சண்முகசுந்தரம்
பட்ட வகுப்பு — மூன்றுமாண்டு (பொருளாதாரம்)

★

நரம்பில்லா வீணையில் நாதமில்லை — கொள்கை
நலமில்லா வாழ்க்கையில் ஒளியுமில்லை
அறமில்லா வாழ்வினில் வெற்றியில்லை — உண்மை
அழகில்லா மனிதருக் குயர்வுமில்லை

தினைவிதைக் கின்றவன் தினையறுப்பான் — தீ
வினைவிதைக் கின்றவன் வினையறுப்பான்
புனைந்திடும் பொய்யர்கள் தாழ்வடைவார் — வாய்மை
போற்றுவோர் என்றென்றும் உயர்வடைவார்.

உண்மையை வாழ்விலே ஏற்றுநின்றார் — என்றும்
உலகமே அகிம்சையில் ஆழ்களன்றார்
மண்ணிலே தெய்வமாய் வாழ்ந்திருந்தார் — நாளும்
மக்கள்தம் நலந்தனைப் போற்றிநின்றார்.

அரிச்சந்திர நாடகம் கண்டதனால் — காந்தி
அண்ணல் இளமையில் மாறிநின்றார்
பரிவினை மனத்தினில் ஏந்திநின்றார் — உளம்
பண்புடன் உண்மையில் ஒன்றிநின்றார்.

மாணவர்களுக்கு மகாத்மா காட்டிய வழி

ந. மு. சொக்கலிங்கம், புகுமுக வகுப்பு, 'அ' பிரிவு.

உலகம் போற்றும் உத்தமர் அண்ணல் காந்தி அவர்களின் நூற்றுவது நிறைவு ஆண்டினைக் கொண்டாடும் வாய்ப்பு மாணவர்களாகிய நமக்குக் கிடைத்தது நாம் செய்த புண்ணியம் ஆகும். இந்நன்னுளில் நாம் காந்தி காட்டிய வழியினை நினைத்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

உத்தமர் காந்தி உலகுக்குச் செய்த சேவைகள் பல. காந்தி தமது வாழ்க்கையில் மாணவர்களுடன் கலந்து பழகி அவர்களுக்குக் காட்டிய வழி முறைகள் பல. அவைகளை நாம் மனதில் கொள்வது நலமாகும்.

மாணவர்களைப் பற்றி அவர் "நான், இலையுதிர் காலத்தில் ஒரு மரத்தில் இருக்கும் இலைக்குச் சமானமாய் இருக்கிறேன். இந்த இலை எந்தச் சமயத்திலும் கீழே உதிர்ந்து விடலாம். ஆசிரியர்களோ இப்பொழுது இளந்தளிர்கள். இந்தத் தளிர்களும் முற்றிய பிறகு காலக்கிரமத்தில் உதிர்ந்து விடும். ஆனல் மாணவர்களாகிய நீங்களோ பழுத்த இலைக்குப் பதிலாக புதிய இலைகளை தளிர்க்கச் செய்ய வல்ல கிளைகள் ஆவீர்கள்" என்று கூறி வருங்காலம் சிறப்பாக அமைவது மாணவர் கையில் இருக்கிறது என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிருர்.

மாணவர்களின் கடமையைப் பற்றி அவர் கூறுவது:— "மாணவர்களாய் இருப்பவர்கள் வெளியுலகில் தேவையற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டு, பின் கவலைகளுக்கு இடம் அளித்தல் கூடாது. உண்மையில் ஒரு கவலையும் இல்லாதவர்களாயிருக்க, வேண்டியிருக்க, கவலைகளும் சங்கடங்களும் இன்று நமது மாணவர்களைப் பிய்த்துத் தின்னுகின்றன. அறிவைப் பெற்று அதைத் தங்களது ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டியது தான் அவர்களின் வேலை. எதைப் பெறுவது எதைத் தள்ளுவது என்று பகுத்தறிய மட்டும் அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தால் போதும்".

மாணவர்களிடம் ஒழுக்கம் காணப்படவில்லையென்றும் அதற்குப் பரிகாரம் கூறும் படியும் அவரிடம் கேட்டதற்கு அவர் கூறியது:— "மாணவர்களிடம் ஒழுக்க நடை இல்லாதிருப்பதற்கும் காரணம் பொறுப்பற்ற கல்வி முறைதான். இதற்குப் பரிகாரம், எனது அபிப்பிராயத்தையோ, உதவியையோ பெறுவதன்று; ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுடன் பொது நோக்கோடு சேர்ந்து ஒத்துழைத்து மாணவர்கள் செய்யும் முயற்சி வெற்றி பெறுமாறு உதவுவதே இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம்."

மேலும் அவர் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி கூறுவதாவது:— "உள்ளத் தூய்மையைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தி அதை வளர்ப்பதற்குக் கல்வி உதவியாய் இருக்க வேண்டும். அதற்கு உதவியாயிராத கல்வி பயனுடையதல்ல. எவ்வளவுதான் வேதங்களைப் பாராயணம் பண்ணியிருந்தாலும், சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், கிரேக்க மொழி

களை எவ்வளவுதான் பிழையறக் கற்ருலும், அவற்ருல் யாதொரு பயனுமில்லை, அறிவு படைத்ததன் முடிவான நோக்கம் ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதேயாகும்".

சமயத்தின் அவசியத்தைக் கூற வந்த அவர், " சமய உணர்ச்சி இந்தியாவில் அறவே ஒழிந்து விடாமல் இருக்க வேண்டுமாயின், இந்திய மாணவர்களுக்கு உலகியல் சம்பந்தமான கல்வி அளிப்பது எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு சமய சம்பந்தமான கல்வி அளிப்பதும் அவசியமாகும் " என்று கூறி நாம் சமயக் கல்வியை கற்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிருர்.

மேலும் அதில் குறுகிய மனப்பான்மை ஆகாது என்று கூறுகிருர். சமயக் கல்வி புகட்ட வகுக்கிற திட்டத்தில் தன் சொந்த மதக் கோட்பாடுகளன்றி, பிறமதக் கோட்பாடுகளையும் பயில வசதி செய்ய வேண்டும். இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் பொருட்டு, உலகத்தில் உள்ள பல வேறு பெரிய சமயங்களின் கோட்பாடுகளைச் சிரத் தையுடனும் விரிந்த மனப்பான்மையுடனும் உணர்ந்து கொள்ளவும், உணர்ந்து கொண்டவற்றைப் போற்றும் முறையிலும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் ' என்று கூறி நம்மிடையே பரந்த மனப்பான்மை வளர வேண்டுமென்ருர்.

நாம் கல்வி கற்பதோடு நில்லாமல் நம்மால் முடிந்த சமூக சேவைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் கூறுகிருர். விடுமுறைக் காலங்களில் புத்தகங்களில் மூழ்கி விடாமல் ஏழை மக்களிடம் சென்று அவர்களது அறியாமையாகிய இருளைப் போக்கக் கல்வி கற்றுத் தருதல், தூய்மையாக இருக்கச் செய்தல் போன்ற சேவைகளைச் செய்து அவர்களது முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட வேண்டும் என்று கூறுகிருர்.

இவ்வாறு காந்தி, மாணவர்களாகிய நமக்கு நல்ல அறிவுரைகளைக் கூறி உள்ளார். அவற்றை இந்நன்ஞளில் நினைவு கொண்டு அந்நல்வழியில் நாம் நடப் போமாயின் நமது இந்தியாவின் எதிர்காலம் ஒளிமிக்கதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

(குறிப்பு:— ' மாணவர்களுக்கு மகாத்மா காந்தி எழுதியதும் பேசியதும் ' என்ற நூலில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டது.)

காந்தியடிகளின் தமிழகச் சுற்றுப் பயணம்

முதன் முறை	1896	அக்டோபர்.
இரண்டாம் முறை	1915	ஏப்ரல்.
மூன்ரும் முறை	1916	பிப்ரவரி.
நான்காம் முறை	1919	மார்ச்.
ஐந்தாம் முறை	1921	செப்டம்பர்.
ஆரும் முறை	1925	மார்ச்
ஏழாம் முறை	1929	ஆகஸ்டு]— அக்டோபர்.
எட்டாம் முறை	1933	டிசம்பர்.
ஒன்பதாம் முறை	1934	ஜனவரி — மார்ச்.
பத்தாம் முறை	1946	ஜனவரி:

அண்ணல் காட்டிய வழி

த. வாசுதேவன், பட்டவகுப்பு: கணிதம் இரண்டாமாண்டு

மானுடத்தின் வரலாற்றுப் பாதையிலே அரிதாகக் கிடைக்கின்ற மிகப்பெரிய செயல் வீரர்களைச் சந்திக்கின்றோம். பலகோடி வருடங்களுக்கு ஒருமுறை, பலகோடி மக்களில் ஒருவரே அரிய பெரிய காரியங்களைச் செய்பவராக அமைகின்றார். யுகம் யுகமாகக் காத்திருக்கும் மண்மகள் மலர்ச்சி கொள்ளும்படியும், மானுடம் விளக்கம் பெறும்படியும் மணமிக்க புதிய மலர்கள் சில பூக்கின்றன. வள்ளுவர், இளங்கோ, காந்தி, வள்ளலார், ஆபிரகாம்லிங்கன், இலெனின், இயேசுநாதர், புத்தர், நபிகள் நாயகம் ஆகியோர் மனித சமுதாயத்திடை மலர்ந்த மணமிக்க அருமலர்கள்.

அத்தகைய அருமலர்களில் ஒன்றாகிய காந்திமலரின் அழியா நறுமணத்தில் நாம் இன்று திளைத்து நிற்கின்றோம். அந்நறுமணம் இவ்வுலகெங்கும் பரவிப் பண் பாடுகின்றது. என்றுமே அழியாத புகழ் மணம் கொண்ட பூவான அண்ணல் காந்தியின் வாழ்க்கைப் பாதையை நாம் நுணுகிப் பார்த்தல் நலம். அவரது வாழ்க்கையை, அவருடைய தத்துவங்களை அறிதற்குப் புலமையோ, எழுத்து வன்மையோ தேவை இல்லை. வேண்டுவது இதயமும், உண்மையான நடத் தையுமேயாகும்.

இடுப்பிலே கட்டிய அரைமுழத் துண்டுடன், அரைநிர்வாணக் கோலமாய் அலைந்த அந்த மனிதரிடம் அப்படி என்ன இருந்தது? எலும்புகளை எண்ணக்கூடிய மெலிந்த தோற்றமே கொண்ட அவரிடம் அமைந்த சிறந்த குணம்தான் என்ன? அவர் மெலிந்த கரத்தின் எலும்பு விரல் சுட்டிய திசைகளில் எல்லாம் ஏராளமான கூட்டம் கூடிய விந்தைதான் என்ன? அழகற்ற அந்த முகத்தின் அசைவுகளுக்குப் பணிந்து இப்பூவுலகே சென்றது. அவரது இயற்கையான உண்மை மொழிகளில் பல உள்ளங்கள் இன்பமெய்தின. இச்செயல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய் அமைந்த அவரது உண்மையான குறிக்கோள்தான் என்ன? அவரை நாம் முழுமை யாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாதா? புரிய முடியாத புதிரா அவர்? அவ்வாறு முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் முழுமையான நெஞ்சம் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். திறந்த உள்ளத்துடன் செவ்விய செயலுமிருந்தால் அவரைத் தெளிவாக உணராம்.

சத்தியம், அஹிம்சை, கடவுள் பக்தி ஆகிய மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் அவரது மற்ற கொள்கைகளும், உணர்வுகளும், செயல்களும், சாதனை களும் அமைந்திருந்தன. வாக்கில், செயலில், நெஞ்சத்தில் உண்மை கொண்டு விளங்குதலே சத்தியம். அச்சத்தியம் எவர்க்கும், எவ்வுயிர்க்கும் தொல்லை தராது சென்று செயல்களை முடிக்கும் திறமே அஹிம்சை. சத்தியம் அஹிம்சை ஆகிய அடிப்படை நெறிகளுடன் அன்பால் உருகி ஆண்டவனைத் தொழுதலே பக்தி. இத் தகைய அரிய நெறிகள் கொண்டு அவர் பெற்றதே முக்தி.

நாம் உலகில் வாழ்வதற்கு ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டுமாயின், அது சத்தியத்துக்கு நம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்பதேயாம். நமது செயல்கள்

எல்லாம் சத்தியத்தை மையமாகக் கொண்டவைகளாக இருத்தல் வேண்டும். சத்தியமே நமது வாழ்க்கையின் மூச்சாக இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கைப் பாதையில் மற்ற விதிகளையெல்லாம் நாம் பின்பற்றிவிடலாம். இயற்கையாகவே அவைகளுக்கு நாம் பணிந்து நடப்போம். ஆனால் சத்தியம் இல்லாமல், வாழ்க்கையில் எந்த விதியையும் நாம் பின்பற்ற முடியாது. இவ்வாறு சத்தியத்திற்கு வழிகாட்டும் அண்ணல் அதுவே கடவுள் என்றும் கூறுகின்றார்.

சத்தியத்தின் அவசியத்தையோ, பலத்தையோ நாத்திகர்கள்கூட மறுத்தது கிடையாது. ஆனால், சத்தியத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் அளவுகடந்த ஆசையில், கடவுள் இருக்கிறார் என்பதையும் மறுக்க நாத்திகர்கள் தயங்குவதில்லை. ஆகவே, சத்தியமே கடவுள் என்பதே நான் அறிந்தது என்கிறார் அடிகள். இதைக் காட்ட அண்ணல் செப்பும் நிகழ்ச்சி கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. "தன்னை நாத்திகர் என்று கூறிக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைந்த சார்லஸ் பிராட்லா என்பவரின் பெயர் இப்போது எனது நினைவுக்கு வருகிறது. ஆனால் எனக்கு அவரை ஓரளவு தெரியுமாதலால், அவரை நாத்திகரென்று நான் கருதமாட்டேன். கடவுளுக்குப் பயந்த மனிதர் என்றே நான் அவரைக் கூறுவேன். இவ்வாறு நான் கூறுவதை அவர் ஏற்க மாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். என்றாலும் எனது கருத்து இதுதான். "திரு. பிராட்லா! தாங்கள் கடவுளுக்குப் பயந்த மனிதர் அல்ல. ஆனால், சத்தியத்துக்குப் பயந்த மனிதர்" என்று நான் கூறினால் அவர் முகம் சிவந்துவிடும். உடனே அவருடைய மறுப்புக்கு இடமில்லாமல் 'சத்தியம்தானே கடவுள்' என்று சொல்லிவிடுவேன்."

சத்தியக்கடலிலே மூழ்க அவர் கூறும் வழிகள் பலதிறப்பட்டவை. "சத்தியத்தையே கடைப்பிடிப்பது என்ற விரதம், பிரம்மச்சர்ய விரதம், அஹிம்சா விரதம், வறுமையை ஏற்பது என்ற விரதம், சொத்துக்களையும், உரிமைகளையும் தியாகம் செய்வது என்ற விரதம் ஆகியவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஐந்து விரதங்களையும் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் நீங்கள் இந்த முயற்சியை மேற்கொள்ளாமல் இருப்பதுகூட நல்லதாகும்."

"அடக்க உணர்ச்சியில் ஊறிப்போயிராத யாரும் சத்தியத்தைக் காண முடியாது என்பதை மட்டும் நான் பணிவுடன் கூறிக்கொள்ள முடியம். சத்தியம் என்னும் அம்மாபெரும் சமுத்திரத்தில் நீங்கள் நீந்தித் திளைக்க வேண்டுமானால் முதலில் உங்களை ஒரு பூஜ்யமாகக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். கண்டோர் மனதைக் கவரும் இந்த வழியைப்பற்றி இதற்குமேல் நான் எதையும் கூறமுடியாது" என்றார் அவர்.

கடவுள் வழிபாட்டைப் பற்றியும், காந்தியடிகள் கூறிய கருத்தில் பொருள் பொதிந்து இருந்தது. "தன் பாவங்களை மன்னிப்பதற்கெனவே கடவுள் இருக்கின்றார் என்பதைப் போன்ற தவறான கொள்கை வேறொன்றும் இல்லை. நமது சொந்தத் திட்டங்களுக்காகவும், நோக்கங்களுக்காகவும் வழிபடுதல் சரியன்று. கடவுளுக்காகவும், அவருடைய திட்டங்களுக்காகவும் நாம் பணியாற்றுவதாகக் கூறும்போது கற்பாறையைப் போன்ற உறுதியடைகிறோம்."

"சிலருக்கு ஒரு நிமிடக் கடவுள் வழிபாடு போதுமானதாக இருக்கலாம். மற்றும் சிலருக்கு இருபத்துநான்கு மணி நேரமும் வழிபாடு செய்வது போதாமல்

இருக்கலாம். கடவுள் தங்களிடமே இருக்கிறுர் என்பதை உணர்ந்தவர்களுக்கு உழைப்பே வழிபாடாகும். இவர்களுடைய வாழ்க்கையே ஒரு இடைவிடாத வழி பாடாகவும், வணக்கமாகவும் இருக்கின்றது. மற்றும் பலர் செய்வதெல்லாம் பாப காரியமாகவும் தான்தோன்றித்தனமானதாகவும் இருக்கின்றது. இவர்கள் சுயநலத் துக்காகவே வாழ்கிறுர்கள். இவர்கள் எவ்வளவு நேரம் வழிபாடு செய்தாலும் போதாது. உலகில் உள்ள உயிர்வாழ்வனவற்றிற்கெல்லாம் நான் நியாயமான முறையில் நடந்து கொள்ள அருள்புரிய வேண்டும் என்று கேட்பதைத்தவிர சிறந்த வேண்டுதல் எதுவும் இருக்க முடியாது" என்கிறுர் அடிகள்.

அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற நூலாசிரியர் ஜான் கந்தர் (John Gunther) என்பார் காந்தியடிகளைப்பற்றிக் கூறுகின்றுர்: "மஹாத்மா காந்தியிடத்தில், ஏசுநாதர், சாணக்கியர், புத்தர் இம் மூவரும் அற்புதமாகக் கலந்திருக்கிறுர்கள். அவரைக்காட்டிலும் அதிகமாக நம்மைத் திகைப்பிலாழ்த்தும் மனிதரை நான் கற்பனை செய்ய முடியவில்லை. அவர் எவ்விதத்திலும் நம் பிடியில் சிக்கமாட்டார். அவர், 'வைரத்திலும் அதிக வலிவும், மலரிலும் அதிக மென்மையும்' உள்ளவர். கபட மின்மையும், உறுதியும் அவரிடம் அதிகம் உண்டு. மிகுந்த கட்டுப்பாட்டையும், பிரமிக்கச் செய்யும் தாராள குணத்தையும் கொண்டவர். மற்றவர்பால் அவர் கொள்ளும் நம்பிக்கைக்கோர் எல்லையில்லை. ஆனுல் சில சங்கடமான சமயங்களில் அவர் அவநம்பிக்கை காட்டுவதையும் நான் கண்டிருக்கிறேன். காந்தியடிகள் ஓர் அழகில்லாத மனிதர். ஆனுல் அவரது உடலும், விழிகளும், மற்றும் ஒவ்வோர் அவயவமும் தெய்வீக ஒளியும், அழகும் வீசிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவரது கலகல வென்ற சிரிப்பு எவ்வளவு மனிதர்களைத்தான் மயக்கியிருக்கிறதோ தெரியாது. அவர் பேசும் முறை சாதாரணமானது. ஆனுல், அதில் உள்ள தெய்வீகக் குரலைப் பருகி மெய்மறந்தோர் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கானவர்கள்."

அவர் தாழ்த்தப்பட்டோர் நலம் வேண்டி அலைந்தார். தீண்டாமையை ஒழிக்க உழைத்தார். கதர் இயக்கத்தைக் கண்டார். பிரும்மச்சரியத்தைச் சாதகம் செய்தார். இறைவனைத் தொழுது ஆன்மீக உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டார். விடுதலை காணப் போர் தொடுத்திருக்கிறுர். இயற்கை மருத்துவ முறையை ஆராய்ந்திருக் கிறுர். பசுவதைத் தடுப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறுர். சைவ உணவு வகைகளையே உட்கொண்டார். ஆசிரமம் அமைத்து அமைதியைக் கண்டார். இல்லறத்தில் அன்பெனும் அணையாத தீபமானுர். இத்தனைக்கும் மேலாக இந்து – முகம்மதிய ஒற்றுமைக்காக ஓய்வின்றி உழைத்து, அதற்கே தம்மை ஈந்தார். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க செயல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை அவரது சத்திய நெறியும், அஹிம்சை வழியுமேயாகும். அன்போடு அறம் இணைந்து, இறைவழிபாட்டுடன் அவரது சத்தியமும், அஹிம்சையும் செயல்படுகின்றன.

அவர் கூறும் அறம் காண வாருங்கள். "நான் செய்வதுதான் சரியென்று கூறவில்லை. தவறுகளே செய்யவில்லை என்று நான் வீரமும் பேச விழைந்தேனில்லை. ஆனுல் எந்த நேரத்தில் எதை நான் சரியென்று உணர்ந்தேனே அதை, அதே சமயத்தில் செய்தேன் என்று நான் உரிமையுடன் கூறுகிறேன். எந்த வேலையிலும் எது அறம் என்று எனக்குத் தோன்றிற்றே அதிலிருந்து நான் ஒருபொழுதும் நழுவினதில்லை. பிறர்க்குத் தொண்டுபுரிதலே நமது அறமென்றும், சேவை செய்தலே நமக்குக் கடவுள் அருளைத் தரக்கூடுமென்றும் நான் முழுமையாக நம்புகிறேன்."

"உங்களுக்குப்பின் அஹிம்சை நெறி நீடிக்குமா?" என்றொருவர் காந்தியடிகளைக் கேட்டதற்கு அவர் பகர்ந்தார். "எனக்குப் பிறகு அஹிம்சை அழிந்துவிடுமாயின், என்னிடம் அஹிம்சையே இருந்ததில்லை என்று எண்ணவேண்டும்!"

பொருளீட்டலும், ஈட்டிய பொருளைக் காத்தலும் அஹிம்சையால் முடியுமா? தங்களுக்கெனப் பொருள் சேர்த்து வைத்திருப்பவர்கள் அஹிம்சை நெறி கொண்டவர்களாக முடியாது. காந்திய நெறி கொண்டவனிடம் பேராசைக்கிடமேது? ஆகவே காந்தியம் பெற்றவனுக்குப் பொருள் சேமிக்கவோ, காக்கவோ அவசிய மேற்படாது.

துளி நஞ்சும், துப்பாக்கி ரவையும் தப்பாது கொல்லுகின்ற நல்லவர்களின் கோர முடிவைச் சரித்திரம் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. அண்ணலும் அதற்கு விதிவிலக்கல்லர். மாண்ட காந்தியடிகளின், மாளா எண்ணங்கள் அமெரிக்கக் குடிமகன் மார்ட்டின் லூதர்கிங்கிடம் தஞ்சம் புகுந்தன. அவை செயல்படும் நேரம் வந்தது. ஆனால், அந்தோ—பாவி! சுட்டனன், கொன்றனன். அஹிம்சை நெறியே மாண்டது. மீளாத்துயிலில் ஆழ்ந்த அப்பெருமகனின் மாளா எண்ணங்கள் யாரிடத் சேருமோ? அன்றி துளி நஞ்சுக்கஞ்சியும், துப்பாக்கி ரவை கருதியும் அம்மகனின் தில் கல்லறையிலேயே தங்கிவிடுமோ? நல்ல கருத்துக்கள் செறிந்து எங்கும் நிலைத்து வாழ முடியாத நிலை — நல்லவர்கள் எங்கே இருக்கமுடியும்?

"ஆண்கள் தான்தோன்றித்தனமாகக் கற்பின்றிக் கண்டபடி இன்பம் நாடி அலைந்து கொண்டு, 'பெண்களிடம் கற்பு அவசியம் வேண்டும். அதுவே, அவர்கள் இலக்கணம்' என்று பெண்களுக்கு மட்டும் சட்டம் செய்வது எப்படி நியாயமாகும்?" என்று ஆண்களுக்குக் கற்புநெறி சொன்ன சான்றோரின் வாழ்க்கையைச் சற்றே திரும்பிப் பார்ப்போம். "தேவைக்குமேல் சிறு பொருளும் வேண்டா; வேண்டினால் திருடனாவாய்! உன் தேவைக்குமேல் உள்ள ஒவ்வொன்றையும், அவை தேவைப் படுவோனுக்கு அளித்துவிடு" என்று மார்க்சியம் பேசினார் அண்ணல். பிணக்குகள் ஏற்படும்போது காந்தியடிகள் மௌனம் கொள்ளல் வழக்கம். உண்ணாவிரதம் அவர் செய்த சாதனைகளுக்கெல்லாம் உயிராய் அமைந்தது.

அவர் தந்த நெறிகளில் ஏதேனும் ஒன்றையாவது நாம் பின்பற்ற வேண்டாமா? அவரது செயல்களைத் தொடராத வரையில் நாம் முழு மனிதராக முடியாது. வாருங்கள், வாருங்கள். தொடரலாம் தூயோனை!

— துணை நூல் : 'நானறிந்த காந்தி' பிர்லா.

☘

நாடு வறுமையிலிருக்கும்போது ஆபரணமா?

பெண்கள் தங்கள் கைகளிலும் கால்களிலும் ஆபரணம் அணிந்துள்ளார்கள். இதுவே அவர்கள் ஆண்களுக்கு அடிமைகள் என்பதைக் காட்டுகிறது. இன்று நம் தேசத்தில் கோடிக்கணக்கானவர்களுக்கு வயிறார உணவு கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையில் கருணை உள்ளம் கொண்ட பெண்கள் தங்களை ஆபரணங்களால் எவ்விதம் அலங்கரித்துக் கொண்டு நிற்க முடிகிறதோ! — காந்தியடிகள்

கோவை, பி. எஸ். ஜி. ஆர். கிருஷ்ணம்மாள் பெண்கள் கல்லூரியில் நடைபெற்ற திட்டவார விழாவின் இறுதிக் கூட்டத்தில் (23–11–68 அன்று) முதற் பரிசு பெற்ற

திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்

(நாடகம்)

எம். விசுவநாதன்
(பட்டவகுப்பு இரண்டாமாண்டு)

காட்சி 1

இடம் : பண்ணையார் சிங்காரம் அவர்களின் வீடு.

காலம் : மாலை 4 மணி.

உறுப்பினர்கள் : சிங்காரம், அவர் மகன் வேலுச்சாமி, கிராமசேவக்.

— திரை உயருகின்றது —

[ஒரு ஹால். வேலு நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டு ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய தந்தை பண்ணையார் சிங்காரமும் கிராம சேவக் ஒருவரும் வருகின்றார்கள். வேலு கையில் தினசரியுடன் மரியாதையாக எழுந்து நிற்கின்றான்.]

சிங்காரம் : (மகிழ்ச்சியுடன்) அடடே வேலுவா! வாப்பா வா. கல்லூரி விடுமுறை தானே? (கிராம சேவக்குக்கு வேலுவின் அருகில் ஒரு இருக்கையைச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டுத் தானும் அமர்கிறார்.)

வேலு : நான் வந்து அரைமணிநேரம் ஆயிற்று அப்பா. கல்லூரிக்கு நான்கு நாட்கள் விடுமுறை.

சிங்காரம் : (கிராம சேவக்கிடம்) இவன்தான் நம்ம பெரிய பையன். பெயர் வேலுச்சாமி. பொள்ளாச்சி காலேஜில் படிக்கின்றான். (வேலுவிடம்) இவர் நம்ம ஊர் கிராம சேவக். (வேலுவும் கிராமசேவக்கும் கை கூப்புகின்றனர்)

கிராமசேவக் : (தினசரிக்காகக் கை நீட்டியபடி) இன்றைய தினசரிதானே? ஏதாவது விசேஷம் உண்டா, மிஸ்டர் வேலு?

வேலு : (தினசரியைக் கொடுக்கின்றான்) ஏதோ சில செய்திகள் இருக்கின்றன, சார். "நேயர் கடிதங்கள்" பகுதியில் ஒருவர் நமது அரசு தீட்டிய அரும்பெரும்

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைக் கடுமையாகத் தாக்கியிருக்கின்றார். அக்கடிதம் தான் என் சிந்தனையைத் தூண்டிவிட்டது.

சிங்காரம்: (சிரித்துக்கொண்டே) நீ விடுமுறையில் இங்கு வரும்போதெல்லாம் முதல் பேச்சாக எப்படியும் திட்டமே அகப்பட்டுக் கொள்கிறது.

வேலு: ஆமாம், அப்பா. தற்கால சமுதாயத்தின் உயிர் மூச்சாகத் திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். திட்டமிட்ட வாழ்க்கையே முன்னேற்றத்திற்கு வழி. நமது எதிர்காலத்துக்குத் திட்டமிட்ட வாழ்க்கை முறை அவசியமானது.

கி. சேவக்: மிஸ்டர் வேலு சொல்லுவது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. ஒரு குறிக் கோளுடன் அணுகாவிடில் எந்த லட்சியத்தையும் நம்மால் அடைய முடியாது. ஒரு நாட்டின் நிர்வாகத்தில் மட்டுமல்ல; நம் அன்றாட வாழ்க் கையிலும் எந்தக்காரியத்தையும் நாம் திட்டமிட்டே செய்தல் வேண்டும்.

வேலு: ஆம்! மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் திட்டமிட்டே காரி யங்கள் செய்யும்படி பழக்கவேண்டும். மாணவ மாணவிகளும் திட்டமிட்டே செயல் புரியவேண்டும். படித்தல், விளையாடுதல், உலாவுதல், உண் ணுதல், உறங்கச் செல்லுதல் ஆகிய எல்லாச் செயல்களையும் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் செய்யத் தங்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். குடும்ப நிர்வாகத்திலும் குடும்பத்தலைவர் குடும்பத்தின் வரவு செலவுக்குத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

சிங்காரம்: அதுதான் "ஆற்றிலே கொட்டினாலும் அளந்து கொட்டு"ன்னு சொல்லி யிருக்கிறாங்களே. எவ்வளவுதான் கொட்டிவச்சிருந்தாலும் ஒரு திட்டமும் இல்லாமல் 'தாம் தூம்' பண்ணினால் எத்தனை நாளைக்கு அது வரும்?

வேலு: ஆம் அப்பா! நாம் எல்லோரும் சிக்கனமாக வாழ்ந்து சேமிக்கப்பழகுதல் வேண்டும். பல ஆண்டுகள் சிறுகச் சிறுக இட்டு நாம் சேமித்திருந்தால் அது பாங்குகளிலோ, தபால்நிலையச் சேமிப்புக் கணக்கிலோ பத்தாயிரம் இருபதாயிரம் என வளர்ந்திருக்கும். நாமும் கிணறு வெட்டுதல், டிராக்டர் போன்ற நவீன விவசாயக்கருவிகள் வாங்குவது சாத்தியமாகும். தம் மக்களின் படிப்பு கல்யாணம் ஆகியவைகளை முன்னிட்டு ஏற்படும் செலவு களையும் சமாளிக்க முடியுமே. (இச்சமயத்தில் வேலுவின் மாமா வேதா சலமும் அவர் மகள் புவனேஸ்வரியும் வருதல்.)

சிங்காரம்: அடடே! வா வா வேதாசலம், வாம்மா புவனேஸ்வரி. ஊரிலிருந்து தானே வருகிறீர்கள்? புவனாவுக்குக் கல்லூரி விடுமுறைதானே?

வேதாசலம்: புவனாவுக்குக் கல்லூரி விடுமுறைதான். அதுசரி, வேலு எப்போ வந்தான்? (சிரிப்புடன்) ஏதோ பெரிய பிரசங்கம் பண்ணிக் கொண் டிருந்தானே!

புவனா: அத்தானுக்கென்ன! எப்போதும் 'திட்டம், திட்டம்'னு ஓயாமல் அதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருப்பார்.

வேலு: ஆம் புவனா, இன்றைய நிலையில் நாட்டின் ஒவ்வொரு குடிமகனும், ஒவ்

கல்லூரி ஆண்டு விழா

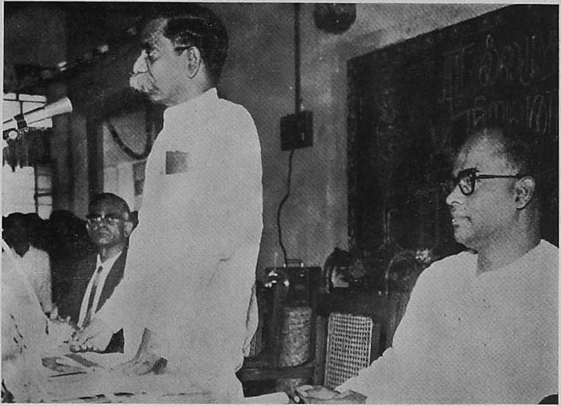

தலைவர் உரை: திரு. ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார், எம். எல். ஏ.

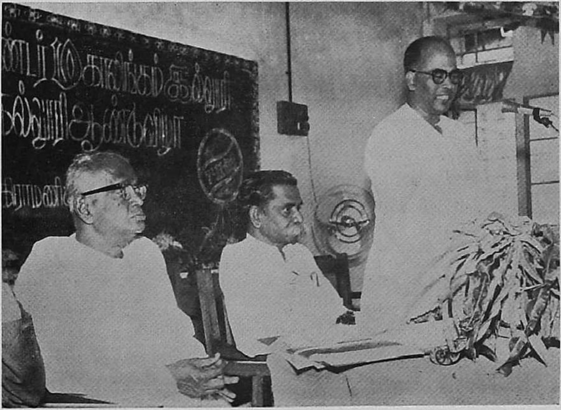

சொற்பொழிவு: திரு. நா. மகாலிங்கம், நிர்வாகக் குழுத்தலைவர்.

கல்லூரி ஆண்டு விழா

அறிக்கை படித்தல் : திரு. எம். ஆள்க்கொண்டான், முதல்வர்.

பரிசு வழங்குதல் : திரு. ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார், எம். எல். ஏ.

வொரு குடும்பமும், நமது அரசாங்கமும் திட்டமிட்டுச் செயல் புரிந்தால்தான் நம் நாடு முன்னேற வழி ஏற்படும்.

வேதாசலம் : புவனு இப்படிப் படிக்காதவள் மாதிரி பேசருளேன்னு நினைக்காதே, வேலு. அவள் ' திட்டமிட்ட வாழ்க்கை ' என்கிற தலைப்பிலே ஒரு பாட்டுப் பாடி அதற்கு முதல்பரிசும் பெற்றிருக்கிருள்.

வேலு எனக்குத் தெரியாதா மாமா? புவனுவும் பொருளாதாரவியல் கற்கும் கல்லூரி மாணவியல்லவா? (தன் அப்பாவிடம்) அப்பா! இன்று ரேடியோவில் ' திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் ' என்கிற தலைப்பில் நான் பேசியுள்ள பேச்சை இரவு 7 மணிக்கு ஒலிபரப்புகிருர்கள். ஆனல்... (வருத்தத்துடன்) நம்ம வீட்டில்தான் ரேடியோவே இல்லையே.

சிங்காரம் : அடடே, அப்படியா! நம்ம வீட்டிலே இல்லாவிட்டாலென்ன? பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டிடத்திலே உள்ள ரேடியோவில் கேட்கலாமே. நம்ம ஊர் ஜனங்களெல்லாருமே அங்குவந்து கேட்பாங்களே!

வேலு : அப்படியானுல் சரிப்பா. 7 மணிக்கு நாமெல்லாம் அங்குபோய்க் கேட்கலாம்.

கி. சேவக் : அதுசரி, மிஸ்டர் வேலு. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை ஒருவர் தாக்கியிருப்பதாகத் தினசரியில் படித்தீர்களே. திட்டங்களைப்பற்றி நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க.

வேதாசலம் : (இடை மறித்து) திட்டமாம் திட்டம். திட்டத்தால் என்னத்தைச் சாதித்தார்கள்? திட்டம் அத்தனையும் மட்டம்.

புவனு : (கண்டிப்புடன்) அப்பா! உங்கள் கருத்து தவறு. பொருளாதாரத் திட்டங்கள் இல்லாத நாடு சுக்கானில்லாத கப்பலைப் போன்றது. திட்டமிடுதலே தற்கால சமுதாயத்தின் உயிர் மூச்சு, அப்பா!

வேதாசலம் : அதுசரி, புவனு. ' நம் ' நாட்டில் எதைச் சாதித்தார்கள் என்கிறேன். நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் தோல்விதானே ?

வேலு : அப்படிச் சொல்லிவிட முடியாது மாமா. உங்களைப் போலவே பலரும் என்னிடம் கேட்டிருக்கிருர்கள். ரஷ்யா போன்ற பொதுவுடமை நாடுகளில் உள்ளதுபோல் நம்நாட்டில் திட்டங்கள் விரைந்து செயல்படவில்லை. ரஷ்யாவில் திட்டக்குழுவுக்குப் பூரண அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது திட்டங்களைக் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றுகிறது. நமது நாடு ஜனநாயக நாடு. மக்களது திட்டங்களின் வெற்றி தோல்வி மக்களுடைய உழைப்பையும் மனப்போக்கையும் பொறுத்துள்ளது. அரசுடன் மக்கள் ஒத்துழைத்தால்தான் திட்டங்கள் வெற்றிபெறும். நமது திட்டங்கள் மிகச் சிறப்பாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளனவென்று கூறமுடியாது. இதுவரை நாம் எதையும் அடையவில்லை என்று கூறவும் இயலாது. இல்லையா, புவனு?

புவனேசுவரி : அத்தான் சொல்வது சரி. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் குடிசைத் தொழிலும் வளர்ந்துள்ளது; யந்திரத் தொழில்களும் வளர்ந்துள்ளன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவில் பல அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

அவை நீர்ப்பாசனம், மின் உற்பத்தி போன்ற பல நோக்கங்களுக்கும் பயன் படுகின்றன. கோடிக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாகச் சாகுபடிக்கு வந்துள்ளன. இன்று மின்வசதி இல்லாத கிராமமே இல்லையெனலாம். கல்விக்கூடங்கள், தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கள், தொழிற்பேட்டைகள் முதலியன திறக்கப்பட்டுள்ளன. மக்கள் ஒத்துழைப்பு மட்டும் இருந்தால் இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நம் நாட்டை ஒரு வல்லரசாக்கிவிடுமே.

வேலு: ஆயினும் நம் திட்டங்கள் முழுவெற்றி பெறவில்லை என்பதிலும் சிறிது உண்மை இருக்கிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. நமது பொறுப்பு உணர்ந்து அரசுக்கு உதவி செய்யாததும் ஒரு முக்கியக் காரணம். நாம் மனது வைத்தால் நமது திட்டங்கள் யாவும் முழு வெற்றி பெறும்.

வேதாசலம்: அது சரியப்பா வேலு. அரசு வரிவிதிக்கிறது; நாம் செலுத்துகிறோம். திட்டங்கள் வெற்றிபெற நாம் வேறென்ன செய்யணுங்கறே நீ?

வேலு: முதலிலே நம்ம திட்டங்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பனவற்றை நீக்கணும். நமது திட்டங்களின் தடுமாற்றத்துக்கு முதல் காரணம் பணம் பற்றாக்குறைதான்......

வேதாசலம்: (கேலியாக) இதற்கா நம் அரசுக்கு வழிதெரியாது? அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளிடம் கைநீட்டினால் போச்சு. இதுவும் போதல்லேன்னு மக்கள் இருக்காங்க. அவங்கமேலே ஏராளமா வரிவிதித்தால் போச்சு. இதுவும் போதவில்லையானால் இருக்கவே இருக்கிறது, ரூபாய் நோட்டு அச்சடிக்கும் யந்திரம்......

புவனா: (கண்டிப்பான குரலில்) அப்ப்...பா! நாமே இப்படித் தாக்குவது வருந்தத் தக்கது. இந்திய அரசு நம்மால் நமக்காக நடக்கும் நமது அரசு. ஆதலின் தவறு நம்மீதுள்ளது. பற்றாக்குறை 'பட்ஜெட்'டைப் பெரிதுபடுத்திப் பேசுகின்றோம். அதை ஈடுசெய்ய அரசு எடுத்த வழிகளையும் கண்டிக்கிறோம்......

வேதாசலம்: பின் நம்மை என்ன செய்யச் சொல்கின்றாய்?

வேலு: இதற்கு நான் பதில் சொல்கிறேன் மாமா. நாம் சிறு சேமிப்பு மூலம் நமது அரசுக்கு உதவ முடியும். இன்று நம்மிடையே எவ்வளவு பேரிடம் சேமிக்கும் பழக்கம் இருக்கிறது? நாம் திட்டமிட்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்து சேமித்தால் நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பணத்தட்டுப்பாடு இருக்காது. நமது திட்டங்கள் என்னத்தைச் சாதித்து விட்டன என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்கிறோமே; நமது திட்டங்கள் வெற்றிபெற நாம் செய்திருக்கும் பங்கு என்ன?

சிங்காரம்: (சிரித்துக்கொண்டே) என்ன வேலு? மாமாவை நேரடியாகவே தாக்க ஆரம்பித்துவிட்டாயே.

வேலு: இல்லை, அப்பா! சமுதாயத்தில் இன்றுள்ள குறையைச் சுட்டிக்காட்டினேன், அவ்வளவுதான். மற்ற நாட்டினரைப்போல் நாம் இன்னும் சேமிக்கக்கற்றுக்

கொள்ளவில்லை. அரசாங்கத்துக்குப் பல வழிகளில் வருவாய் வருகின்றது. அதைப் பலதுறைகளுக்குச் செலவிடத் திட்டம் தீட்டுகிறது. திட்டங்கள் நிறைவேற அதன் வருவாய் போதாதபோதுதான் அரசு அதிக வரிவிதிக்கவும், வெளிநாடுகளில் கடன் வாங்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. இதனையுணர்ந்து நாம் சேமிக்கத் தொடங்கினால் அரசுக்குக் கணிசமான தொகை கிடைக்கிறது. பற்றாக்குறை 'பட்ஜெட்' ஏற்பட வழியில்லை; அதிக வரி விதிப்பும் இல்லை; அந்நியக் கடனுதவியும் தேவையில்லை.

வேதாசலம்: அதுவும் உண்மைதான்.

புவனா: அப்பா! இப்பொழுது நடைமுறையிலிருக்கும் நான்காவது திட்டத்துக்கு மக்களிடமிருந்து 1000 கோடி ரூபாய் சிறு சேமிப்பு மூலம் அரசு எதிர்பார்க்கிறது. நம் நாட்டின் ஜனத்தொகை சுமார் 52 கோடி இருக்கிறது. இதில் 15 கோடிப்பேர் மட்டும் தலைக்குச் சராசரி 500 ரூபாய் சிறுசேமிப்பில் முதலீடு செய்தால் அரசுக்கு 7500 கோடி ரூபாய் – 4-ஆவது திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பீட்டில் கிட்டத்தட்ட பாதியளவு சுலபமாகக் கிடைக்கின்றது. பற்றாக்குறை 'பட்ஜெட்'டுக்கே இடமில்லை. அயலாரிடம் கைநீட்டத் தேவையில்லை என்று கர்வத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளலாம்?

வேலு: இதில் இன்னொரு உண்மையும் இருக்கிறதே. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் இல்லேன்னா அதிக வரிவிதிப்பும் இல்லை. நாம் செலுத்தும் வரிகளைப் போல் அல்லாமல் நாம் சேமிக்கும் பணம் கணிசமான அளவு வட்டியுடன் வேண்டும்போது திரும்பக் கிடைக்கின்றது.

கி. சேவக்: நாம் எல்லோருமே தீவிரமாகச் சேமிப்பில் ஈடுபடவேண்டும். இல்லையா, மிஸ்டர் வேலு?

வேலு: ஆம். அடுத்ததாக அரசு விதிக்கும் வரிகளை ஏய்க்காமல் ஒழுங்காக நாம் செலுத்த வேண்டும். பெரிய புள்ளிகள் சாமர்த்தியமாக மறைத்து விடுகிறார்கள். கணக்கில் வராமல் கறுப்புப் பணம் பதுங்கியுள்ளது. அதன் விளைவாக நாட்டில் பணப்புழக்கம் குறைவாக இருப்பதை அறிந்த அரசு அதிக நோட்டுக்களை அச்சடிக்கின்றது. பதுக்கல் பணம் செலாவணிக்கு வரும்போது விலைவாசி உயர்கிறது

வேதா: நாம் நேர்மையாக வரி செலுத்தினால் நாட்டின் வருவாய் பெருகும். அதிக வரி விதிப்பும் இருக்காது; திட்டங்களும் வெற்றி பெறும். அப்படித்தானே?

வேலு: ஆம், மாமா. இரண்டாவதாக மிக வேகமான மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் நமது திட்டங்களைத் தோல்வி அடையச் செய்துவிடுகின்றது. நாம் மக்கள் தொகை பெருகி வரும் வேகத்தை உடனே கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

வேதாசலம்: அதெப்படிப்பா? செடி நட்டவன் தண்ணி ஊத்தாமலா போய் விடுவான்.

புவனா: இல்லை, அப்பா. ஒரு நாட்டுக்குத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் எவ்வளவு தேவையோ அம்மாதிரி ஒவ்வொரு குடும்பமும் திட்டமிட்ட வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். நமக்குத் தேவை அளவான குடும்பம்.

கி. சேவக். : ஆமாம், ஐயா. நமக்கு அளவான குடும்பம்தான் தேவை. அளவுக்கு மீறிய விதையை நாம் நாற்றங்காலில் கொட்டினால், நாற்றுக்கள் மெலிந்தும், வலுவிழந்தும், வெளுத்தும் போகிறதல்லவா? சீக்கிரம் நோய்களும், தாக்கி அழித்து விடுகின்றன. ஆகவே நம் குடும்பத்திலும் மூன்று குழந்தைகளே இருந்தால் போதும். அவர்களுக்கு நல்ல சத்துள்ள உணவு கொடுத்து, நல்ல உடைகளை அணிவித்து, உயர் கல்வி புகட்டி அவர்களை நன்றாக வளர்க்க முடியும்.

சிங்காரம் : தம்பி சொல்வதும் உண்மைதான். ஏழு எட்டுக் குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டு அவற்றைப் பட்டினி போட்டுவிட்டுக் கண் கலங்குவதை விட மூன்று குழந்தைகளோடு மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாமே.

வேதா : நாம் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை முழுமூச்சுடன் கடைப் பிடித்தால் நாம் துன்பத்தைத் தேடிச் சென்றால் கூட அது நம் கண்ணில் படாது.

எல்லோரும் : (சிரித்தல்)

சிங்காரம் : சரி, சரி, பொழுது சாய்ந்துவிட்டது. தோட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு வருவோம். வாருங்கள்.

புவனா . மாமா! வரும்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகம் வந்து அத்தானுடைய வானொலிப் பேச்சையும் கேட்கலாம்.

சிங்காரம் : சரி அம்மா. அப்படியே செய்வோம். [எல்லோரும் போதல்]

— " திரை " —

காட்சி 2.

இடம் : ஊர்ப்பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டிடத்தின் முன்புறம்.

காலம் : மாலை 7 மணி

உறுப்பினர்கள் : பண்ணையார் சிங்காரம். வேலு, புவனா, வேதாசலம், கிராம சேவக், மற்றும் ஊர் மக்கள்

— திரை உயருகின்றது —

[ப. யூ. கட்டிடத்தின் முன்புறம். கட்டிடத்தை ஒட்டி இடதுபக்கமுள்ள திண்ணை மீது ஊர்மக்கள், சிறியவர்களும், பெரியவர்களும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். வலது பக்கத்தில் உள்ள திண்ணை மீது சிங்காரம், வேதாசலம் ஆகியோர் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர்.]

வானொலி : இப்பொழுது கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பொள்ளாச்சி ந. க. ம. கல்லூரி மாணவர் திரு. வேலுச்சாமி அவர்கள் " திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் " என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்திய உரை ஒலிபரப்பப்படும்.......... இன்று நாட்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது. திட்டம் அல்லது திட்டமிடுதல் என்றால் என்ன? பொருளாதாரத்

திட்டத்தை, " ஒரு கால எல்லைக்குள் ஒரு திட்டவட்டமான குறிக்கோளை அடைவதற்காக அரசாங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நன்முறையில் இயக்கப் பட்டுவரும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் " என்று வரையறுத்துள்ளனர். நாம் வறுமையிலிருந்து பெறும் விடுதலைக்குத் திட்டமே உயிராகவும் இரத்தமாகவும் கருதப்படுகின்றது. திட்டமிடுதலே முன்னேற்றத்தின் செயல்வகை நிபுணத்துவம். நமது திட்டம் எவ்வளவு சிறந்ததோ அவ்வள வுக்கு அதன் பயன்களும் சிறக்கும். திட்டமிடுதலே வாழ்க்கையின் லட் சியம். இரஷ்யாவின் இன்றைய உயர்ந்த நிலைக்குக் காரணம் அது வெற்றி கரமாக நிறைவேற்றிய ஏழு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களேயாகும். ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய இரு நாடுகளின் இன்றைய உயர்ந்த நிலைக்கும் செல்வ வளனுக்கும் அவற்றின் திட்டமிட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளே காரணம் ஆகும்.

நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற சமயத்தில் எங்கும் உணவுப் பற்றுக்குறை இருந்தது. மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மிகத் தாழ்ந்திருந்தது. வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம், வறுமை போன்ற பல குறைகளைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இவற்றையும் இது போன்ற பல பிரச்சினைகளையும் சமாளிக்கவும், நாட்டைத் தொழில் மயமாக்கவும், நமது அரசு சோவியத் நாட்டைப் பின்பற்றி ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை, அமுலில் கொண்டு வரக் கருதியது. 1950-ம் ஆண்டு தேசியத் திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குழு 1951-ம் ஆண்டு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் செயல் முறைக்குக் கொண்டு வந்தது. இத்திட்டத்தில் விவசாயத்துக்கும், நீர்ப்பாசனத்துக்கும் மின்சார உற்பத்திக்கும், முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் ஓரள வுக்குத் தன் குறிக்கோள்களை அடைவதில் வெற்றி கண்டது. தேசிய வரு மானம் 17.5% அதிகரித்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நாட்டைத் துரிதமாகத் தொழில் மயமாக்கவும், வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கவும், தேசிய வருமானத்தை 25% உயர்த்தவும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கவும் முனைந்தது. இத்திட்டத்தின் கீழ் நீர்ப்பாசன வசதியும், மின்சார உற்பத்தியும் பெருகியது. 18 மில்லியன் ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலங்கள் புதிதாகச் சாகுபடியின் கீழ் வந்தன. தொழில் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத் தக்க மூன்று எஃகுத் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. மூன்றாவது திட்டம் விவசாயத்துக்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஒரே அளவில் சிறப்பிடம் தந்தது. முதலிரண்டு திட்டங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல திட்டங்கள் மூன்றாவது திட்டத்தில் நிறைவேறின. இன்று நான்காவது திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கின்றது. மற்ற திட்டங்களைப் போலவே உயர்ந்த குறிக்கோள்களுடன் 16000 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் இத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பாதுகாப்புக்கும் திட்டத்தில் முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்திலும், மூன்றாவது திட்ட காலத்திலும் சீன ஆக்கிரமிப்பும், பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பும் ஏற்பட்டன. நாட்டின் பாதுகாப்புச் செலவு உயர்ந்தது. திட்டங்கள் பணப்பற்றுக்குறை யினால் தடுமாறின. இன்னும் நாம் பாதுகாப்புக்கு முதலிடம் தர வேண்டிவர் களாக இருக்கிறோம். இந்நிலையில் நாம் அரசுடன் ஒத்துழைத்தாலன்றித் திட்டங்கள் வெற்றி பெற வாய்ப்பில்லை. குடும்பக்கட்டுப்பாட்டை மேற்

கொண்டு மக்கட் பெருக்கத்தின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். திட்டமிட்டு வாழ்ந்து நாம் சேமித்தோமானால், நம் திட்டங்கள் வெற்றி பெறும்; நாமும் நம் நாட்டிற்கு நமது கடமையைச் செய்தவர்கள் ஆவோம்...........இது வரை கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பொள்ளாச்சி ந. க. ம. கல்லூரி மாணவர் திரு. வேலுச்சாமி அவர்கள் " திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் " என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்திய உரை கேட்டீர்கள். நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு. [எல்லோரும் கலைந்து செல்கின்றனர்.]

கி. சேவக். : [வேலுவிடம்] மிஸ்டர் வேலுச்சாமி, உங்கள் பேச்சு மிக நன்றாக இருந்தது. எனது பாராட்டுக்கள். [பின் எல்லோரிடமும்] சரி, ஐயா! எனக்கு மிகவும் நேரமாகி விட்டது. நான் போய் வருகிறேன். [கை கூப்புகின்றார். மற்றவர்களும் அவருக்கு விடையளித்துவிட்டுச் செல்லுகின்றனர்.]

காட்சி 3

இடம் : சிங்காரம் அவர்களின் வீடு.

காலம் : இரவு 8 மணி.

உறுப்பினர்கள் : சிங்காரம், வேதாசலம், வேலுச்சாமி, புவனேஸ்வரி.

— திரை உயர்கிறது —

[ஹாலில் அனைவரும் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.]

புவனா : அத்தானுடைய வானொலிப் பேச்சு மிக நன்றாக இருந்தது, அப்பா!

சிங்காரம் : [சிரிப்புடன்] உனக்குத் தித்திப்பாகவே இருந்திருக்கும். இல்லையாம்மா ? [எல்லோரும் சிரித்தல். புவனா நாணத்துடன் தலை கவிழ்தல்.]

வேதாசலம் : உண்மையாகவே பேச்சு சிறப்பாக இருந்தது. நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பற்றியும், அவைகளுக்குள்ள முட்டுக்கட்டைகளைப் பற்றியும், திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதில் நம்ம பங்கு என்னங்கிறதைப் பற்றியும் சுருக்கமாக, கிராம மக்கள் புரிந்து கொள்கிற மாதிரியும் இருந்தது.

சிங்காரம் . நாங்க எல்லோரும் எங்க கடமையை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டோம். அரசாங்கத்தோடு எல்லா விதத்திலேயும் ஒத்துழைப்போம். அது சரி வேலு, [சிரித்துக்கொண்டே] நீயும் புவனேஸ்வரியும் நாளைக்கு நடத்தப் போகிற குடும்பத்துக்கு எப்படித் திட்டம் போட்டிருக்கிங்க? [புவனா வெட்கத்தோடு தலைகுனிகிறாள்.]

வேலு : அப்பா! கட்டாயம் எங்கள் வாழ்க்கை திட்டமிட்ட வாழ்க்கையாக, அளவான குடும்பத்தோடு வெற்றி வாழ்க்கையாகத் தான் இருக்கும். இல்லையா புவனா? [எல்லோரும் சிரிக்கின்றனர்.] அது சரி புவனா. " திட்டமிட்ட வாழ்க்கை " என்கிற தலைப்பிலே நீ பாடிப் பரிசு பெற்றாயே. அந்தப் பாட்டைப் பாடேன்.

சிங்காரம்; வேதாசலம் : ஆமாம்மா, புவனா. அந்தப் பாட்டைப் பாடிக் காட்டேன். நாங்களும் கேட்கிறோம். (புவனேஸ்வரி பாடுகிறாள்.)

— திரை —

அண்ணல் கூறும் பிரம்மச்சரியம்

★

கு. ஆறுமுகம்
பட்டப்படிப்பு : முதலாண்டு (பொருளாதாரம்)

★

முன்னுரை :

" தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃது இலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று "

என்ற பொய்யா மொழிக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் காந்தியடிகளைக் கூறலாம். புகழொடு தோன்றிய அவ்வண்ணலின் அரிய கொள்கையாகிய பிரம்மச்சரியத்தை இங்கே காணலாம்.

காந்தியின் கருத்துரை :

" நம் இன்றைய வாழ்வில் பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொள்ளுதல் என்பது இயலாத ஒன்றே. பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியுமா என்று சந்தேகப்படுபவர்களுக்காகவோ, இதை ஒத்துக்கொள்ளச் சங்கடப்படுபவர்களுக்காகவோ இக்கொள்கை வலியுறுத்தப்படவில்லை. மனப்பூர்வமாகவும், தைரியமாகவும் முன்னேறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராய் இருப்பவர்களுக்காகவே இக்கொள்கை கூறப்படுகிறது. தம்முடைய இழிந்த நிலையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைபவர்களுக்கு இதைப் படிப்பதற்குக் கூடச் சங்கடமாயிருக்கும். தன் அவல நிலையை உணர்ந்து அதில் வெறுப்படைந்தவர்களுக்கு இது ஏதாவது உதவி செய்யுமென்று நம்புகிறேன். இதை வாசிப்பவர்களில் ஒருவராவது பலன் பெற்றால் என் கொள்கைக்குக் கிடைத்த பரிசாக அதைக் கருதுவேன்".

பிரம்மச்சரியம் :

" ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து "

என்ற பொய்யாமொழிக்கேற்ப எல்லாப் புலன் உணர்ச்சிகளையும், உறுப்புகளையும் அடக்கியாளுவதே பிரம்மச்சரியம். மணமாகும் வரை ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்தமான வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். உலகப் பேரழகியாக இருப்பினும் அவளுடன் இச்சை

உணர்ச்சி இல்லாமல் பழகினேமானல் அதுவே பிரம்மச்சரியம் எனப்படும். மனைவி போகம் துய்ப்பதற்கு இருக்கும் கருவி எனக் கணவன் கருதக்கூடாது. விரும்பும் போது கணவனும் மனைவியும் பிரம்மச்சரியத்தை மீறலாம். வளமான சமுதாயம் அமைய நல்ல குழந்தைகளை ஈன்றெடுக்கவேண்டும். மது, மங்கை, மாமிசம் இவற்றைப் புறக்கணிப்பவரும், கெட்டதைப் பார்க்காமல், கெட்டதைக் கேளாமல், கெட்டதைப் பேசாமல் இருப்பவர்களும் பிரம்மச்சரியக் கொள்கையை எளிதில் கடைப்பிடித்துவிடலாம். பிரம்மச்சரியம் மேற்கொள்ளும் ஆடவரும் பெண்டிரும் கடவுளுக்குச் சமமானவர்கள். கனவில் கூட மிருக இச்சை இல்லாதவர்கள் இவ்வுலகில் ஞானிகள் என்று போற்றப்படுகின்றனர்கள். ஆண்டவனிடம் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பது எளிது. பிரம்மச்சரியம் சந்நியாசத்தை விட உயர்ந்தது. பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொள்வது எளிதன்று. எனினும் முயன்ருல் முடியாததொன்றில்லை.

பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான செயல்கள் :

பெண்மையை மதித்து ஒழுக வேண்டும். நாம் புலனடக்கமின்மையால் செய்யும் தவற்றிற்கு அவர்களைப் பலியாக்கக் கூடாது. உணவில் கட்டுப்பாடாக இருக்க வேண்டும். உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடக் கூடிய உணவுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். நல்லவர்களையே நண்பர்களாகப் பெறவேண்டும். வாழ்க்கைக்கு முன்னேற்றம் அளிக்கும் நூல்களையே படிக்க வேண்டும். பொழுது போக்கு என்ற முறையில் நம் சக்தியை வீணுக்கும் எதையும் அணுகக் கூடாது. பசியைப் போக்கத்தான் சாப்பிட வேண்டும். சுவையை நுகரச் சாப்பிடுவது தவருதம்.

காலையிலும், இரவில் படுக்கைக்குச் செல்லு முன்னும் உலாவி வரவேண்டும். புலனடக்கத்தை மேற்கொள்பவர்கள் வெற்றி கிட்டும் வரை முயற்சியைக் கைவிட்டு விடக் கூடாது. உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் ஆக்கப் பணிக்காகச் செலவிட வேண்டும். ஆகவே கடுமையான உழைப்பு அவசியம். புலனடக்கத்திற்குக் குளிர்ந்த நீரில் குளிப்பது சிறந்த வழி.

பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிக்காததால் ஏற்படும் தீமைகள் :

பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொள்ளாதவன் சாப்பிடுவதற்காகவே வாழுகிருன். தேவையற்ற சமுதாயம் அவனுல் உருவாகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் நிதானம் அற்றவர்களாக ஆகிருர்கள். நரம்புத் தளர்ச்சி, நோய்கள், வெடுவெடுப்பு, சஞ்சலம் ஆகியவை ஏற்படுகின்றன. புத்தி பேதலிப்பது, சித்த சுவாதீனமின்மை ஆகியவை புலனடக்கமின்மையாலேயே ஏற்படுகின்றன. இளம் வயதிலேயே கிழடு தட்டி விடுகிறது. கிடைத்தற்கரிய சக்தி வீணுகிறது. கருத்தடை முறைகளால் மனித இனம் பொதுவாக ஒழுக்கம் கெட்டதாகவும், துர்நடத்தை உடையதாகவும் ஆகி முடிவில் அழிந்து விடும். அளவுக்கு மீறிய குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்க முடியாமல் பெற்ருேர்கள் துன்பம் அடைகிருர்கள். உயிர்ச்சத்தை வீணடித்து விட்டால் மீண்டும் பெறுவது கடினம். அதனுல் உடலும் உள்ளமும் சோர்வடைகிறது. சில தீய பழக்கங்கள் பள்ளிப் பையன்களிடையே பெரும் கேட்டை உண்டாக்கியிருக்கின்றன.

பிரம்மச்சரியத்தைக் கைக்கொள்வதால் ஏற்படும் நன்மைகள் .

பிரம்மச்சரியம் உடல் நலத்தைத் தருகிறது. ஆண்களேயும் பெண்களேயும் வீரியமுள்ளவர்களாக விளங்கச் செய்கிறது. கடவுள் நமக்கு அளித்திருக்கும் சக்தி கடுமையான சுயக்கட்டுப்பாட்டினுல் பத்திரப்படுத்தப்பட்டு உடலுக்கு மட்டுமன்றி, மனத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஊக்கமும் வலிமையும் அளிக்கும் சக்தியாகிறது.

நீண்ட ஆயுள் பெற முடிகிறது. பிரம்மச்சாரிகளுக்குச் சாவைப் பற்றி பயம் கிடையாது. வீண் சபலங்கள் அவர்களே அணுகுவதில்லே. பிரம்மச்சரிய இலட்சியம் மனிதனே ஞானியாக மாற்றுகிறது. வலிமையுள்ள நல்ல பிற்கால சமுதாயம் அமைய வசதி ஏற்படுகிறது. ஆற்றலும், உற்சாகமும் பலமடங்கு அதிகரிக்கின்றன. உடல், உள்ளம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்படும் சக்தி அற்புதமானதாகிறது. கொடிய வியாதிகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிருேம். நம் பிற்கால சந்ததி இவ் வியாதிகளிலிருந்து விடுபட்ட சமுதாயமாகிறது. ஆகவே இத்தேசம் வருங்கால நன் மக்களால் தெய்வ சம்மதமான வழியைப் பின்பற்ற முடியும். பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொள்பவன் தன்னுள் இருக்கும் சக்தி ஊற்று பிரம்மாண்டமானது என்பதை உணர்வான். அதை அசுத்தப்படுத்தாமல் காப்பதற்கு அவன் என்றும் முயல்வான். அவனுடைய எளிமை நிறைந்த பலம் உலகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெறும். ஆகவே பிரம்மச்சரியமே மனித வாழ்க்கையின் ஒளிமயமான சமுதாயத்தை அமைக்கவல்ல ஆற்றல் படைத்தது என்பதை அண்ணல் விளக்குகிருர். அவருடைய உன்னதக் கொள்கையான பிரம்மச்சரியத்தை வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டு வெற்றியடை வோமாக!

☘

மாலே உணவு...!

1927-இல் மகாத்மா காந்தி ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீட அதிபரைச் சந்தித் தார். இது பாலக்காட்டில் நிகழ்ந்தது. சந்தித்த இடம் ஒரு மாட்டுக் கொட்டில். ஆதி சங்கரரின் பரம்பரையில் தோன்றிக் கதர்க் காவியாடை உடுத்த ஆசாரியரும், எளிய வாழ்க்கையைத் தாமாகவே ஏற்று விடுதலேக்கு வழிவகுத்த தலேவர் மகாத்மா காந்தியும் அளவளாவினுர்கள். மாலே ஐந்தரை மணிக்கு ராஜாஜி மகாத்மாவிடம் சென்று உணவு உட்கொள்வதற்குக் காலமாயிற்றே என்று தெரிவித்தார். "நான் ஆசார்யரிடம் கலந்து பேசுவதே எனக்கு இன்றைய மாலே உணவு" என்று மகாத்மா பதிலுரைத்தார். இந்தச் சந்திப்பினுல் பெரும் பயன் எய்தியதாக அவர் கூறினுர்.

— பேராசிரியர் டி. எம். பி. மகாதேவன்.

பரிசுக் கட்டுரை : காந்தி அண்ணல் : மு. வ.

முற்போக்கு

ஆ. மா. அரங்கநாதன், புகுமுக வகுப்பு, ('டி' பிரிவு).

முன்னுரை :

வாழ்க்கையெனும் கடலை, நல்லொழுக்கம் எனும் மரக்கலத்தால் கடந்து நன்னிலையாகிய கரைகண்ட பெரியோர்களின் வரலாறுகளைக் கற்பதால் நற்பயன் விளையும் என்று கூறித் தெரியவேண்டியது இல்லை. அத்தகைய பெரியோர்களில் முதல்வர் எனக் கூறத்தகுந்த பெருமை பெற்றவர் நமது காந்தி அண்ணல் ஆவார். அத்தகு புகழ்படைத்தவரான காந்தி அண்ணலைப் புகழாதவர் இலர். ஆனால் அவர் வழியினைப் பின்பற்றுவோர் மிகச் சிலரே. காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை உண்மை வாழ்க்கை. அவர் வாழ்க்கை அனைவர்க்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் நல் வாழ்க்கை. மகாத்மாவின் வாழ்க்கையில் விளங்கும் நற்பண்புகள் பலவற்றில் இரண்டினை இக்கட்டுரை வாயிலாகக் காண்போம்.

சீர்திருத்தம் :

தேக்கம் உள்ள இடத்தில் அழிவு உண்டாகும்; சீர்திருத்தம் உள்ள இடத்தில் ஆக்கம் உண்டாகும். இது எல்லாத் துறைகட்கும் பொருந்திய உண்மை ஆகும். காந்தியடிகள் மக்கள் வாழ்வில் ஆக்கம் பெருகவேண்டும் என ஓயாது உழைத்தவர். ஆகையால் குடும்பம், சமயம், அரசியல், சமுதாயம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் அவர் இணையற்ற சீர்திருத்தக்காரராக விளங்கினார். இந்த நாட்டில் இதுவரை யாரும் செய்யமுடியாத சீர்திருத்தங்களைத் தனி ஒருவராய் நின்று செய்து வெற்றி பெற முடித்த பெருமை அவருக்கு உரியதாயிற்று. இவர் செய்த சீர்திருத்தங்களில் தன்னலமற்ற பொதுநலமே காணப்பட்டது.

வழிபாடு :

கோவில்கட்குச் சென்று தனித்தனியாக வழிபாடு செய்வது மன அடக்கத் திற்கு நன்மையானாலும், பொதுநலம் போற்றவும் மக்கள் அனைவரும் குடும்பமாக ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற்கும் இது துணை செய்யாது என அவர் கூறினார். அவர் வழிபாட்டில் தன்னலமற்ற வேண்டுதல்கள் இருந்தன. "உற்ற நோய் நோன்றல் உயிருக்கு உறுகண் செய்யாமை" என்று வள்ளுவர் தெரிவித்த தவ வாழ்வு வாழ்ந்து ஒரு பெரும் நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இறங்கி, உலக மக்களுடன் உலக வாழ்வில் இனிது ஈடுபட்டவர் அவர்.

கண்ணில் காண்பதுன் காட்சி; கையால் தொழில்
பண்ணல் பூசை; பகர்வது மந்திரம்
மண்ணோடு ஐந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
அண்ணலே நின் அருள்வடி வாகுமே.

என்று தாயுமானவர் பாடிய வழிபாட்டுப் பாடலின் சிறப்பை அவர் வாழ்க்கை

,உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி' போல் விளக்குகின்றது. "எச்சமய மக்களானலும் சரி, அவர் தத்தம் சமயத்தின் வெளிச்சடங்குகளில் மட்டும் அக்கரையாக இருக்கின்றார்கள். சமய அடிப்படை உரிமைகளைப் புறக்கணிக்கின்றனர். பொருள் சேர்க்கும் ஆசையால் பிறர்க்கு இன்னல் விளைவிக்கின்றனர்" என இன்றைய வாழ்க்கைப் போக்கினைக் கடிந்து எழுதியுள்ளார். "ஒருவர் இராமநாமத்தை முணுமுணுத்துக் கொண்டே இருக்கலாம். செபமாலையை உருட்டிக் கொண்டு நாளெல்லாம் கழிக்கலாம். மக்களிடையே உத்தமர் போல் உலவலாம். ஆனல் உள்ளத்தில் தன்னலம் நிறைந்திருந்தால் அவர் ஆசாரக் கள்ளரே ஆவார்." என அண்ணல் எழுதிய கருத்தோவியத்தைக் காணுந்தோறும்,

"வானுயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தானறி குற்றப்படின்"

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியே நினைவில் படிகின்றது.

பரந்த பொதுநோக்கம்:

குருவாயூர்க் கோயில் திறப்புத் தொடர்பாக எழுதிய கடிதத்தில், இந்து மதம் பண்டைத் தூய்மையிலிருந்தும் ஆற்றலிலிருந்தும் வழுவிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டு வருந்தினர். சமயத் துறையில் பரந்த நோக்கங்கொண்டுதான் ஆராய வேண்டும். சமய நெறியில் புகுந்துள்ள குறைகளை நீக்கத் தயங்கக்கூடாது என்றார்.

புதுமுறைகள் :

அரசியலில் புதுப்புதுப் போராட்டங்களையெல்லாம் கையாண்டு சீர்திருத்தம் பல செய்தவர் காந்தியடிகள். நகரங்களைத் திருத்துவதே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அமைதியாக விண்ணப்பங்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்த அரசியல் அறிஞர்களைச் செயல் முறையில் தொண்டு செய்யப் பழக்கி நாட்டுப் புறங்களைக் கண்திறந்து பார்க்கச் செய்த பெருமை அவரையே சாரும். பகட்டான வாழ்க்கை முறை, பொது மக்கட்குத் தொடர்பில்லாத ஆங்கில மொழி முழக்கங்கள் ஆகியவற்றை நாட்டுத் தலைவர்கள் போற்றி வந்த காலத்தில், அத்தனையையும் விட்டுத் தொண்டு செய்து எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர் காந்தி. தீண்டாமையை நீக்கும் முறையில் தன்னுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்த கஸ்தூரிபாவை என்றுமில்லாமல் ஒரமயம் சினந்து வெறுக்கவும் நேர்ந்தது.

புரட்சி வீரர் :

அன்பையும், அறத்தையுமே போற்றி வளர்த்த காந்தியடிகளும் ஒரு புரட்சி வீரர். பல கோடி மக்களின் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்த புரட்சி வீரர் அவர். எளிய வாழ்வுக்கும் ஏற்றம் உண்டாக்கிய புரட்சி, பிறமொழியில் பேசினல் பிற்போக்கு, பழைய நல்ல கொள்கைகளே பண்பாடு, விஞ்ஞானத்தினைச் சீர்தூக்கியே பயன்படுத்த வேண்டும் என்பனவற்றையெல்லாம் உணர்த்திய புரட்சி, அரசன் வழியில் குடிகள் என்பதை மறுத்துக் குடிகள் வழியே அரசன் என்பதைக் கூறிய புரட்சி முதலான பலவகைப் புரட்சிகளையும் செய்த வீரர் காந்தி அண்ணல்.

பெண்ணின் பெருமை :

பெண்களின் நிலையை உயர்த்த அண்ணல் செய்த தொண்டு ஒப்பற்றது.

பெண் இனத்தைத் தாழ்த்துவது அல்லது புறக்கணிப்பது நாட்டின் வாழ்வில் ஒரு பாதியைக் கெடுத்துப் பாழ்படுத்திடுவதற்கு ஒப்பாகும் என்றார். துளசிதாசரின் இராமாயணத்தில் உள்ள 'பெண்கள் அடிபடப்பிறந்தவர்கள்' என்ற கருத்தை மிகவும் கண்டித்து எதிர்த்தார் அண்ணல். பெண் மக்களைப் பொறுமையின் திருவுருவங்களாகப் போற்றுவதாகவும் கூறியுள்ளார்.

இயற்கை மருத்துவம் :

கெட்ட எண்ணங்களும் செயல்களும் மன நோயால் விளைவன என மன நோயைக் காரணங் கண்டு தீர்க்கும் மருத்துவராக விளங்கினார் காந்தி அண்ணல். நோய்களை மருந்து கொடுத்து அடக்குவதில் பயன் இல்லை என அறிந்தார். வயிறு கெடுவதே உடல் நோய்களின் அடிப்படை என அறிந்து கூறினார். 'ஆரோக்கிய வழி' என்ற நூலினை எழுதினார்.

" மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின் "

என்ற திருக்குறளுக்கு விளக்கங்காண வேண்டும் என்றால், அந்நூலில் தான் விளக்கம் காணவேண்டும். " உடல் நலம் பற்றிய எளிய வழிகளையும் நாம் அறிவதில்லை. தொலைவேயுள்ள பொருள்களைப் பற்றி அறிய முயலும் நாம், நமது உடலைப் பற்றி அறியாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதே!" என்றார். இங்ஙனம் காந்தியடிகள் பல துறைகளிலும் முதன்மை பெற்றுச் சிறந்து விளங்கினார்.

அடிப்படை

கற்ற நெறியில் நிற்றல் :

உயர்ந்த நூல்களைக் கற்றவர்கள் கல்வியைப் பல வகையினில் பயன்படுத்துகின்றனர். சிலர் சொற்பொழிவு வாணிகத்தின் மூலம் போற்றுதல்களைச் சம்பாதிக்கப் பயன்படுத்துகின்றனர். இன்னும் சிலர் உயர்ந்த நூல்கள் உண்மைகளையே கூறுகின்றன என நம்பி, தம்மைப் போன்றவர்களால் அங்ஙனம் வாழ முடியாது என விட்டு விடுகின்றனர். இவர்கள் வாழ்க்கைப் போக்கும், நம்பிக்கையும் உறுதியற்றது. நிலையற்றது. இன்னும் சிலர் இயன்றவரை கடைப்பிடிக்கலாம் என முயல்கின்றார்கள். இதுவே நல்வாழ்க்கையின் முதல்படி என்று கூறலாம். ஆனால் 'இயன்ற வரையில்' என்ற சொல்லையும் காந்தி வெறுத்தார். ஆசிரமத்தார்க்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் " இயன்றவரையில் இதைச் செய்வேன் எனக் கூறுகின்றவன் தன் செருக்கை வெளிப்படுத்துகிறான்; அல்லது ஆற்றலின்மையைக் காட்டுகிறான் " என்றார். அவர் வாழ்வில் " இயன்றவரை " என்பது இல்லை. நூல்களைப் படிப்பார்; உண்மை, உண்மையன்று எனப் பகுத்தறிய முற்படுவார்; தெளிவார்; தெளிந்த பின் நம்பிக்கை தான். நம்பியவையெல்லாம் செயலாகும், சுருங்கக் கூறின், நூல் அவருடைய வாழ்க்கை ஆயிற்று.

சமய உணர்வு :

காந்தியார் அறநெறியே நோக்கமாகக் கொண்டு போற்றியவர் ஆகையால், அவர் அறமும் சமயமும் ஒன்றெனவே உணர்ந்தார். அறத்திற்கு மாறானவை – சமயம் அல்ல என உணர்ந்தார். " உண்மையான சமயம் அறநெறியே. உண்மையையும் அறத்தையும் விடப் பெரிய சமயம் ஒன்றும் இல்லை என்றார்." சமய உணர்வு

கல்லூரிப் பேரவை: ஐக்கியநாடுகள் தினம்

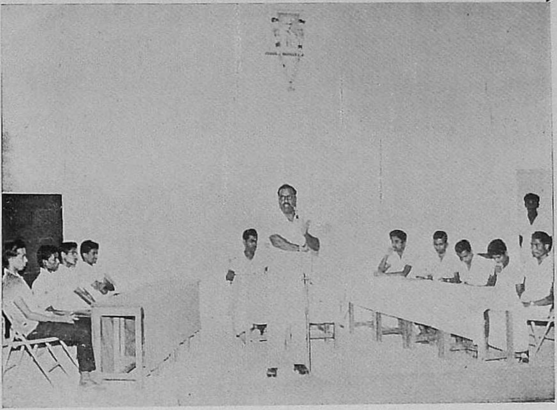

சொற்பொழிவு: திரு. எஸ். பி. கந்தசாமி, பொதுச் செயலாளர்.

கல்லூரி ஆண்டு விழா: வில்லுப்பாட்டு: மாணவர்கள்.

கல்லூரிப் பேரவை

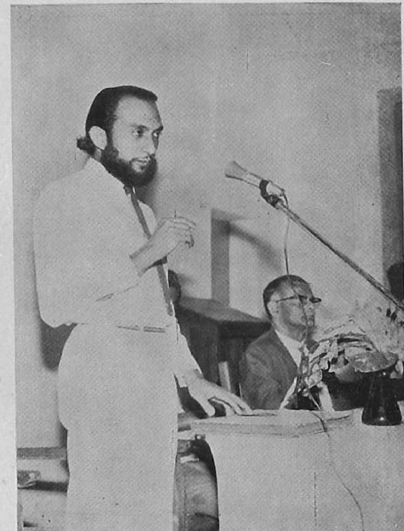

சொற்பொழிவு : திரு. எம். ஜி. ரஹ்மான்.

SPORTS DAY

J. S. Rajakumar, the college champion, receiving the shield.

வளர வளரச் சமய வெறி தேயும் என்பதற்கும், தொண்டு பெருகப் பெருக உண்மைச் சமயநெறி விளங்கும் என்பதற்கும் அவர் வாழ்க்கை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். உலகம் முழுவதையும் ஒரே குடும்பமாகக் காண்பதே அவருடைய நெறி. "உலகில் எல்லோரும் இன்பமாக அமைதியாக வாழவேண்டும் என்பதுதான் என் மதம்" என்ற அவருடைய கூற்று,

"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே"

என்ற தாயுமானவரின் கருத்தையே கூறுவதாக உள்ளது. நாட்டுப்பற்றை இந்தியாவில் கோடிக்கணக்கான மக்கட்கு ஊட்டிய அவர் "உலக நன்மைக்கு இடையூறாக இந்தியா வாள் வலியைப் போற்றினால், நான் இந்தியாவையும் எதிர்த்து நிற்க முன் வருவேன்" என்றார். சுதேசிய உணர்ச்சியினை நாடெங்கும் பரப்பி வெற்றி பெற்ற அவரே, "சுதேசித் தொண்டன் அயலானிடம் கெட்ட எண்ணம் கொள்ளலாகாது. ஒருவரையும் பகைத்துக் கொள்ளலாகாது. சுதேசியம் வெறுப்பால் பிறப்பது அன்று. தன்னலம் நீங்கிய தொண்டும் அன்புமே இதற்கு அடிப்படை" என்றார். ஒறுத்தலில் அவர் நம்பிக்கை கொள்ளாததற்கும் சமய உணர்வே காரணம். தன்னலம் அற்ற தொண்டைப் பிறர்க்கெனச் செய்வதே மனிதனுடைய கடமை. அப்படித் தொண்டு செய்வதால் பிறர்க்கு நன்மை உண்டாகும் என்பதற்காகவும் செய்யக்கூடாது. பிறர்க்குத் தொண்டு செய்வதே தன் உயிர் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை என எண்ண வேண்டும்" என்ற பொன்மொழியால் உலகை ஒரு குடும்பமாக உணரும் சமய உணர்வைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

சமயமும் அரசியலும் :

சமய உணர்வே அவரை அரசியலில் கொணர்ந்து சேர்த்தது. தம் சத்திய சோதனையின் முடிவில், "உலகமெல்லாம் பரவிக் கலந்து நிற்கும் மெய்ப்பொருளைக் காண விரும்புகின்றவன், படைப்பில் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள உயிரையும் தன்னைப் போல் அன்புடன் போற்றும் ஆற்றல் பெற வேண்டும். வாழ்க்கையில் எந்தத் துறையிலிருந்தும் அவன் விலகி வாழ முடியாது. மெய்ப்பொருளிடத்தில் இருக்கும் பற்றே என்னை அரசியலுக்கு அழைத்து வந்தது. சமயத்திற்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பு இல்லை எனக் கருதுவது பொருந்தாது. அங்ஙனம் கருதுகின்றவர்கட்கு சமயத்தினைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என நான் பணிவோடு கூறுகின்றேன்" என்று அவர் அந்தக் கொள்கையினைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். காந்தியின் வாழ்க்கை அளவறிந்து வாழ்ந்த பண்பட்ட அற வாழ்க்கை. ஆகையால் அவர் எதையும் கைவிடாமல் எல்லாவற்றையும் போற்ற முடியும் என வாழ்ந்து காட்டினார். சமயம் என்பது தனிப்பட்ட ஒன்றாக அவருக்குத் தோன்றவில்லை. தான், குடும்பம், நாடு, உலகம், எல்லாத் துறைகளிலும் செய்யும் கடமைகளிலும் அவர் சமய நெறியைக் கண்டார். சமயத்தையும் அரசியலையும் அவர் பிணைத்து வைத்தே தொண்டாற்றினார்.

அடிப்படை எது? :

காந்தியின் வாழ்க்கை, குறைகளுக்கு இடையே தொடங்கிக் குணங்கள் நிறைந்து வளர்ந்து பண்பட்ட வாழ்க்கையாகும். இளமையில் புலன்களின் அலைப்புக்கு இடையே கலங்கினார்; பின் புலன்களை வென்ற வீரராகத் திகழ்ந்தார். நினைத்

ததற்கெல்லாம் கசிந்தும், நெகிழ்ந்தும் உருகும் உணர்ச்சி மிக்கவராக இருந்தார். பண்பட்ட பிறகு. அருமைத் துணைவியாரின் ஆவி பிரிந்தபோதும் அசையாமல் கலங்காமல் நின்று ஓரிரு கண்ணீர்த் துளியோடு அமைதியுற்றுக் கடமை செய்யும் வீரராக விளங்கினார். வழக்கறிஞராகத் தொழிலேற்ற பின் முதல் நாளில் வழக்காடும் தகுதி இல்லை எனப் பிறர் உணருமாறு அஞ்சித் தவறினார். அவரே பிறகு உலகில் உள்ள ஏழை எளியவர்கள் எல்லாருடைய குறைகளையும் எவர்க்கும் அஞ்சாது எடுத்துரைத்து மன்றாடும் அரசியல் தலைவரானார். பேசவேண்டும் எனப் பெருமுயற்சி செய்தும் தொடக்கத்தில் தோல்வி பல உற்ற அவரே, பிறகு வாழ்க்கையில் பேச்சு வளரக் கூடாதென உணர்ந்ததுடனல்லாமல், வாரம் ஒருநாள் பேசாநோன்பும் கொள்ளலானார். புறத்தில் மதிப்பு வேண்டுமென வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்; பிறகு புறத்தே மதிப்புத் தேடுவது அறியாமை என்று தெளிந்து அகத்தூய்மையே நாட்டமாகக் கொண்டார்; போலி நாகரீகச் சூழலில் வளர்ந்து வெளியே வந்தார்; ஆனால் இயற்கையின் எளிமையில் இன்பங்கண்டு அதையே செல்வமாகக் கொண்டபின் அவருடைய இயற்கை வாழ்வையே உலகம் தனிப் பெரும் கலையாகக் கொண்டாடிப் போற்றி வருவதாயிற்று.

முடிவுரை :

காந்தியடிகள் மாண்டார், கொன்றவனையும் மன்னியுங்கள் என்று கருணை மொழி பகர்ந்து; வாழ்கின்றார் – மக்கள் மனத்தில் அணையா விளக்கென. அத்தகைய மகானின் கொள்கைகளை என்றும் மனதிற்கொண்டு அவர் வழி நடக்க முயலுவோமாக!

காந்தி அஞ்சலி

புத்தர்பிரான் பெருந்துறவைப் படிக்கும்போதும்
போதிமர நிழல்ஞானம் நினைக்கும்போதும்
கர்த்தர்பிரான் ஏசுமுன்னாள் சிலுவைதன்னில்
களிப்போடு உயிர்கொடுத்த கதையைக்கேட்டும்
சத்துருவாய்க் கொல்லவந்தோர் தமையும்காத்த
தயைமிகுந்த நபிகளின்பேர் சாற்றும்போதும்
உத்தமரைக் கண்டோமா என்னும்ஏக்கம்
ஒவ்வொருநாள் நமக்கெல்லாம் உதிப்பதுண்டே!

— நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை.

Inaugural Address of the College Union

(Delivered on 17th August, 1968)

By

Sri. JAYAPRAKASH NARAYAN

President, Sarvodaya Movement.

Sri Mahalingam, Student-Chairman, Principal and Friends,

Excuse me for my sitting while talking because I have a pain on my legs which I developed while at the Nasik prison in Bombay.

After I matriculated, I joined college as you all have done. I was expected to go to England for my studies so that I could write what was in those days, called the I. C. S. examination. Parents and relatives were entertaining great hopes about my becoming an I. C. S. officer. But even in the second year of my college career Gandhiji started what was known as the Non-Co-operation Movement - a movement which was nation-wide in size, and non-violent in character. This was the Freedom Movement in which many young men and women from various walks of life joined. This movement consisted of the Planters' Movement in Bihar, Boycott of British Goods Movement all over India. This Non-co-operation Movement was started by Gandhiji on his return from South Africa, where he had already tried his experiment of Non-co-operation in non-violent way. Milions of people participated in this Satyagraha Movement by Mahatma Gandhi against the ruling British people. Among these were the thousands and thousands of students who readily responded to the call of Gandhiji. As a student of the College at Patna, I also joined this movement and became one of the student-soldiers under Gandhiji. Rajendra Prasad also joined this movement as a lawyer of the Patna High Court. This movement spread from one end of the country to the other, and gained momentum from year to year till India achieved independence. I must say, now that it was in a large measure due to Students' participation in the Non-violent Movement that India became independent.

You are all students in independent India. You want to join college so that you can get some job and be able to maintain yourself and your family. This is all right. For that matter, you have to devote your attention to the college studies you have undertaken. This is your first responsibility now.

A few years ago in Bihar, an unprecedented drought came about and worst famine occurred. As the president of the Famine Relief Committee, I could find students of our country, mostly from Bengal, and other foreign countries, volunteering to serve in the refief programmes. Students from the American Youth Peace Corps, from the British Student Volunteer Force, and from the French Organisation of students, came forward to serve in the relief camps in Bihar - one of the hottest parts of country - in May and June, digging wells, distributing medicine, blasting rocks and other hard activities that were needed. At that time I asked myself, " What is it that has made these students from all over the world come here to labour?" Please ask this question yourself, " Why should this happen ?"

Young volunteers from Gujarat, Bombay and Tamil Nadu formed the majority of volunteers from Indian States. Tamil Nadu came next to Gujarat and Bombay.

Contrast this with the activities of students soon after the 4th General Election throughout the North-demonstrations against the vice - chancellors, boycott of examinations, organisation of strikes in Universities and Colleges - beating of invigilators etc., etc. - What has this to say on Gandhiji's non-violent revolution, in which Jawaharlal Nehru and others joined, and which has been hailed by people of other countries, as a unique fight in the history of the world.

I was educated in America for 7 years from 1922 to 1929. I worked in factories doing all jobs, served in restaurants washing tables. I had to earn my living doing all jobs there. I returned from America in 1929 and since then found myself in the great non-violent movement of Gandhiji – now in the Gramdan Movement.

Whereas in other parts of the world revolutions have been brought about only through violence, in India Gandhiji sought to bring about a non-violence revolution, which is based on love and truth and whose main teaching is " Do not hate the enemy ". It is this non-violent revolution that people throughout the world acclaim as the Message of Gandhiji – a revolution by which India became free.

I have gone to many countries which are helping India in so many ways as food grains, industrial machinery etc., etc. In almost every country people put this question to me, " Why, with so many rivers (Ganges, Krishna, Godavary, Cauvery, Brahmaputra) and with so many untapped underground resources, with 51 crores of people, and with 20 years of freedom, are you not able to feed yourselves ?". I tell you I was really ashamed to hear this question everywhere I went.

Do you think that in other countries so much progress on all fronts has been achieved only through Governments' programme of action? For my part, I don't agree. Never forget that in no country in the world has progress been

made merely because of the Government. It is peoples' initiative on the one hand and Governments' efforts on the other that could achieve progress on any front. Even the totalitarian Governments under Stalin, Hitlar etc. could achieve their objectives only through the participation of millions and millions of people.

We, in India, have chosen Democracy in which every citizen is responsible to his family, community, society and country. Therefore we have to think and act in terms of our various responsibilites. We have to develop leadership in the various fields of national activities. Only then could we make any real progress.

Take Japan for example. It has been under millitary rule of Mc. Arthur of America for some time since 1945. What was its previous position in regard to steel production in 1932. There were neither iron fields nor coal mines in Japan in 1932. What is its position in 1968. In steel production Japan is only next to America and Russia. Japan has come to a position where they sell steel in the international market. Who has done this? Do you think, it is the leadership of the Japanese Government ? No, not at all. It is the Engineers, the Scientists, the Technologists, the Industrialists of Japan, who have achieved this wonderful progress in steel production. It is felt now that Japan has already risen from No. 3 in steel production to No. 2, in the world. I have travelled over the world. But I have not seen any nation in the world, who worked so hard as the Japanese. They are the most hard-working in the world.

Second I have not seen in the world people, who will be so ready to give up their lives for the sake of their country as the Japanese. They are so intensely patriotic.

Well, this burning patriotism and hard work of the people of Japan, as also of the students in Japan, brought about the tremendous progress of Japan in all the fields.

Now, what about our progress? What is the per capita income here? Very low, indeed. We have two hands to work with,but do we really work? Do we have sense of responsibility to the comunity or country? Are we able at least, to solve the problem of food-grains needed for us? How much money is being wasted?

We go in for foreign food grains to eat? Is this respectable? Not a single grain should be imported. Even if it be less, why not we make an equitable sharing of the avilable food-grains between the states? Punjabis sharing their wheat with Maharashtras, Andhras sharing their rice with Keralaites, and so on. It is shame to go out asking for food grains. We should not go for loans at all. Let the plan go ahead without any loans at all. We should become self-sufficient. Only then we can go with heads high, we can consider ourselves as really independent, and we can earn respect from other nations.

My feeling is that we will have to work harder in all fields of work. I have visited many colleges where I found that examinations have become a farce. Students have the degrees but not the adequate knowledge. Why, take any factory or office for that matter, in no factory or office in the country, an honest days' work is being done. In Bihar, S. S. P. is the largest party in the coalition Ministry, where a chief said, "50% of the secretariat staff don't do work, and 50% work only two hours a day." If we are lacking in responsibility and patriotism we have surely wasted 21 years of independence.

Your first responsibility therefore is to yourself, your parents, to society and to your country, and for this you have to concentrate your attention to the studies you have undertaken. The second responsibility is to develop leadership among students which devolves on the teachers also. But we find that there are teachers who don't know their subjects; much less how to teach. In Bihar out of 1400 applicants for students' relief camps only 540 reported for duty. But after two days of camping good leadership emerged from them and fine organisation of relief work came about. Students did hard work and achieved good and admirable results. All that was due to the leadership among the students. We have good materials in the student community but they seem to go to waste for want of proper guidance. There are no constructive views, by and large in the student community because they become tools of the political parties.

I want to conclude by saying that we have decided to start "Indian Youth Peace Corps", in which only students of the ages 14 to 22 can join as members. Volunteers are called for this Youth Corps. But these volunteers should have certain convictions. They should

i believe in the unity of India

ii believe in the Democracy

iii believe in Socialism

iv believe in Peace - peace in our country; peace in the world; a world without war; and international community where peaceful settlement of disputes and difference between nations will be achieved. Our country is charcterized by different languages, cultures, religions. Therefore differences are bound to arise. But differences must be settled peacefully-This should be the belief. Those students who have these convictions can join the Indian Youth Peace Corps.

What is going to be the programme of the Youth Corps?

The first is the programme of week-end camps, preferably on Sundays. Students select their own programme. One of them may read a paper, the others to discuss it, where teachers also may join: Or it may be some practical service in a slum area, as they do in Philadelphia, where black and white students bring

food for the families and serve, or cracks in the walls of slum-dwellings are got repaired, or even repairs to houses are attended to by the students.

The second programme is long vacation camps for students, who camp in rural areas, where both college students and village youths work together and leave behind some useful work at the end of the camp.

The third is a one year programme of after - graduation - camp. The first three months will be devoted to training in the necessary fields allied to the subjects which students have taken up in their graduate studies. The rest of the year will be spent in planned useful service to the community.

There is a plan to set up 500 such centres from Nagaland to the Himalayas. For all this leadership - building is necessary. Leadership cannot be lacking if proper training is given to students, and you students, should never forget that you are the sons of Mother-India, that you owe a duty to Mother--land, and that your duty to Mother-land consists first of your duty to yourself and your family, and then your duty to Society. — Thank you!

National committee for the Gandhi centenary

President	:	Dr. Zakir Husain
Vice-President	:	Sri. V. V. Giri
Chairman-Executive committee	:	Srimathi Indira Gandhi
Hony. Secretary	:	Sri. R. R. Diwakar

MASS CONTACT COMMITTEE

Chairman	:	Devendra Kumar Gupta
Secretary	:	S. N. Subba Rao
Zonal organiser (South Zone)	:	Thiru T. D. Thirumalai, B. A., 227, South Masi Street, Madurai-1.

Prohibition then and now

by

★

Thiru N. MAHALINGAM, B. Sc., M. I. E.

★

INTRODUCTION :

It has now been recognised that the dry law, far from getting extended to new areas, appears to be showing an unmistakable trend in the reverse direction. Areas which had remained dry for nearly two decades, as in Kerala and Mysore, have gone wet again. Prohibition, which was introduced gradually in five out of the thirteen states between 1948 and 1956, was decided to be scrapped in Orissa on the ground that the "society was paying a very heavy price for the present impractical dubious experiment by way of giving scope for largescale immorality and corruption." Thus the thesis, that the fall of Congress Government in several states has been the cause for the setback on the policy of prohibition, does not appear to be valid. For, it has been scrapped in Mysore and Madhya Pradesh and relaxed in Maharashtra-all strongholds of the Corgress, while, the non - Congress Ministry of Madras has not done so.

The top level Congress leaders are divided in their opinions on this issue. For instance Mr. S. K. Patil observed sometimes ago, "it would just be moonshine to think that the people could be compelled to give up their drinking habit. Such attemps had been made in many countries with a more efficient administrative set up and the result had not been rewarding." Mr. Kamaraj strongly feels that at no cost prohibition should be given up.

Those State Governments that are still wet, wholly or in part, have already requested the Centre to reimburse them in full for the loss from excise revenue that an extension of prohibition would entail. The loss of revenue has been computed to be no less than Rs. 400 crores in the current plan period. However, with funds for even high priority projects not in sight, there appears to exist little prospect of Centre coming forth in a large measure to subsidise prohibition in the States. Nobody would deny that drink is an evil and addiction

to it would ruin the health and homes of many. But this consideration appears to be outwighed by the flourishing trade that is being carried on in illicit liquor. Apart from the fact that it involves loss of excise revenue, (Rs. 30 crores in Madras State alone), the dry law has remained the cause of largescale corruption among the enforcement officials. Only the boot – leggers thrive at the expense of the very poor sought to be protected by this law. Thus, prohibition has now become a problem which has not only to be attacked over a period of time, but also has become one which requires considerable rethinking.

HISTORY OF PROHIBITION :

"Drinking" and "Abstinence" are as old as Adam and Eve. For, it is said that they drank the juice of the fruits of the trees of the Garden of Eden. Ancient societies were familiar with intoxicating beverages and the process of brewing beer from cereals as a household beverage has been mentioned in Babylonian records. Distilled liquor was produced for the first time in the Middle Age in Europe though the process of distillation was known to ancient Chinese, Hindus, Assyrians and Greeks. Similarly, abstinence too can be traced to antiquity. It is said that in the 11th Century B. C. one of the Chinese emperors ordered all the vines of his realm to be uprooted. The ancient divines of India and Persia encouraged Prohibition and the Buddhist belived in total forbearance. The hebrews counselled temperance and the Muslims preached teatotalism. Archaelogists tell us that as early as 2,250 B. C., King Hammurabi, the greatest of Law givers in ancient Babylon, provided in his code that, "If outlaws collect in the house of the wine seller, and he does not arrest these outlaws and bring to the palace, that wine seller shall be put to death". In ancient China, during the Chow Dynasty and also in the reign of the Fourth Emperor of the Yuan Un Dynasty about 1312 A. D., laws against the manufacture, sale and consumption of wine were decreed, repealed and amended no less than 41 times. Socrates, Aristotle, Plato and Cicero and others referred to the drinking of wine as debasing to the dignity of man. Spartans and the Carthaginians restricted drinking among soldiers on active service as they felt that it affected their efficiency to work.

Drinking prevailed in all ages in our early history – Vedic and post – Vedic. The Yadhavas virtually destroyed themselves through sheer drunkness. In the Buddhist period, the Jatakas and Avadanas have several stories in which liquor and drunkness figure. Thus, ancient history tells us there have all along been periods of drinking and abstinence coming one after the other. In other words, they have become events of history repeated from time to time.

THE AMERICAN EXAMPLE :

The initial measure towards temperance in the U. S. A. is recorded to have been made at Litchfield, Connecticut, in 1789. The Colonial Government

started regulating the sale of liquor subsequently. The church raised its voice against the drinking of liquor, but this was a voice in wilderness. In 1776, George Washington ordered the officers of the continental army to prevent the soldiers from visiting the liquor houses. In 1789, a law was passed to tax imported liquors. In 1802 President Jefferson prohibited the sale of liquor to the Red Indians. Between 1789 and 1826, several temperance societies came into being.

The history of temperance in the U. S. A. has three distinct stages. The first great wave occurred in 1850, the second in 1855, and the third in 1920. Of these, the third one was perhaps the greatest and it started flowing after 1935 and reached its climax in 1920. But the fourteen years of prohibition since 1920 were not happy to be recorded in favour of its continuance. As Mr. Herbert Asbury puts it, in his " The Great Illusion ", "it must be remembered, however, that the 14 years from now -- (1920 to 1934) were not only the era of unparalleled crime and corruption; they were also the era of the Big Lie. The drys lied to make prohibition good; the wets lied to make it look bad; the Government officials lied to make themselves look good and to frighten Congress into giving them more money to spend; and the politicians lied through the force of habit." A Report on the enforcement of the prohibition Laws of the United States by Wickersham Commission, during the presidentship of Herbert Hoover, did not favour the repeal of the Prohibition Law. The World Economic Depression broke the back of the camel and on February 20, 1933, President Roosevelt signed a measure, repealing the Prohibition Act. In short, Prohibition in the U. S. A. did not receive a fair trial. As G. W. Noris puts it, "its enforcement was in the hands of its enemies."

One redeeming feature of the temperance movement in U. S. A. was the growth of temperence societies to produce literature and to desseminate information on the advantages of prohibition. It is said that by the first decade of this Century there were as many as 6,000 local temperance societies as well as many State organisations in most of the States to strees on pledges of personal total abstinence and the suggestion of Government Control over the liquor traffic was avoided. It is this aspect which has to serve as a guide post for future policy in India.

THE CYCLE :

A study of this problem clearly reveals three significant aspects and these are : First, drinking and temperance, like the upswing and the downswing of the trade cycle, are the two faces of a social cycle. Second, these cycles occur once in every twenty years or so. Third, every eountry in the world has experienced it and their impact has been found in all periods ancient, medieval, and modern. Last, the ultimate solution to this lies not in its legal approach but in the moral one.

INDIA'S APPROACH :

India's approch to the entire problem of prohibition has to be from the ethical angle. Experience has shown that while traditional drunkards have

given up drinking, the upper class and middle classes are sticking to it. The experience of the U. S. A. will tell us that no amonnt of legislation will help us to cure the evil - drink. The crookedness of the dog's tail cannot be straightened by passing a law. Temperance is mainly ethical and the only method that can yield good results is the moral apppoach. Apart from the work done by the Sarvodaya leaders, very little is done in this country by way of publicity in favour of prohibition. As has been rightly pointed out by Mr. E. H. J. Steed, Executive Director of the International Commission for the Prevention of Alcoholism, "there is a need for educating the people on the evils of alcoholism." Many social welfare organisations have to be established all over the country to propagate the advantages of prohibition and these must be voluntary bodies. Evils of alcoholism must be explained through speeches, dramas, film shows, radio talks, etc. A wave of prohibition must be set to strike every nook and corner of the country and a feeling of idealism must pervade everywhere so that the realization against the evil of drink comes from "within" and not from "without."

Seven Social Evils

Politics without principles
Wealth without work
Commerce without morality
Education without character
pleasure without conscience
Science without humanity
Worship without sacrifice.

— *Gandhiji*
(Young India, 1924)

The Son of man

*

A. BALAGANGADHARAN, M. A.,

Lecturer in English.

*

Civilization is in a crisis today. Our world has gone insane and become a playground of uttermost violence. As J. B. Priestly puts it, "We now exist one telephone call from Doomsday." Bringing his own planet to the brink of a thermonuclear holocaust, man is reaching out into space to destroy others, to shatter the peace of the Moon or the Mars. To quote President Zakir Husain, "either it would be the privilege of this century to listen to Gandhiji and go forward to a new and universal social order of justice, equality and happiness, or it will be the supreme tragedy of our age to ignore him and move steadily on the edge of the precipice beyond which there is only the Armageddon of nuclear weapons."

Mahatma Gandhi sought moral justification for every single thought and act of his life. He practised a wonderful unity of thought and action. This he could do because of his fearlessness rooted in an unshakable faith in God in the firm conviction that no harm can come to one who walks the path of truth as he sees it. To Gandhiji Truth and Fearlessness were two sides of the same coin. Only one who is perfectly truthful, can be completely fearless; and only one who is completely fearless, can afford to be perfectly truthful.

> "Truth should be the very breath of
> our life...without Truth it is
> impossible to observe any principles
> or rules in life."
>
> "In the midst of death life persists,
> in the midst of untruth Truth persists.
> in the midst of darkness light persists.
>
> Hence I gather that God is Life,
> Truth and Love." (Gandhiji)

Gandhiji did not claim to found a new sect or a new philosophy. There is no such thing as 'Gandhism.' He was content to give new meaning to old truths by practising them, and by persuading millions to practise them. Gandhiji, to the World, is not a collection of dry thoughts and dicta, but a living man who reminds one of the highest level to which a human being can evolve. Containing the best from the past, he lived in the present, yet for the future. Hence the timelessness of his gems of thought. More than his words, his life was his message.

Gandhiji lives as India's precious gift to the world. The gospel of Ahimsa is his godly gift to us. Non-Violence or Ahmisa was not just a technique of expediency for him, but a vital principle of life. In common with all the great truthseekers of recorded history, Gandhiji held that violence was abhorrent to true morality. His control of the volcano of violence was truly a miracle. The apostle of non-violence was ever willing to pay the supreme price to vindicate his faith in it. It was indeed a tragic irony of destiny that this Man of Peace died a violent death.

The technique of non-violent mass action which Gandhiji perfected is the contemporary world's finest heritage. After the First World War Romain Rolland wrote: "His (Gandhiji's) Satyagraha experiment is the sole chance now existing in the world of effecting transformation without violence. If this fails, there will remain no other issue in human history but violence." The Soul force or Satyagraha is the inspiring personal example of Gandhiji's passionate, indefatigable, invincible, uncompromising dedication to the cause of peace.

Living under the dreadful shadow of the hydrogen bomb it may be asked whether Gandhiji's ideas may not share the fate of the ideas of others who had preached the gospel of love and peace. Many a prophet of peace has died at the hands of an assassin. That doesn't mean that the principle of non-voilence has been falsified. On the other hand it is a vindication of the abiding value of Ahimsa showing that the universal revulsion of the feeling that violence provokes only helps to enhance the esteem of non-violence. When history testifies to the power of violence, as seen now, it is inevitable that the World needs to be reminded of the message of the Mahatma.

India can demonstrate to the World that moral leadership is as powerful a factor in international relations as material power or the might of arms. Gandhiji wanted India to be an example to other countries.

"The world expects no littleness and fanaticism from India. It expects greatness and goodness from which the world can derive a lesson and light in its prevailing darkness." (Gandhiji).

Gandhiji himself was the light and, to quote the late Mr. Nehru, "the light will still be seen in this country and the World will see it and it will give solace to innumerable hearts."

Gandhiji's legacy is Indian independence through non-violence; his search for truth in his meaning to all men. His words are the most eloquent testament of his love and faith in humanity. With Einstein and Schweitzer, in our age, Gandhiji represents a moment in the conscience of mankind. Gandhiji towers above the others because of the vastness of the canvas on which he worked, the many sidedness of his achievements and the martyrdom which crowned his glorious life.

NEGRO GANDHI

There are obvious parallels between the assassination of Dr. Martin Lutherking and the murder of Mahatma Gandhi.

Both were fighters for freedom and social justice, both were men of faith, each devoted to his own religion, and tolerant towards other religions; both were men of peace, matching Love and Non-Violence against the enemy's guns and bullets. Both rejected the path of revenge, retaliation and retribution. Both, while resolutely fighting for the freedom of their people, believed in the technique of non-violent passive resistance against evil, both hoped to bring about a change of heart in their opponents by reasoning and persuation, and to arm their own peoples with a defiant moral force.

— *Blitz, April 13,1968.*

LASER

"Whatever is combustible flashes into flame at its touch, lead runs like water; it softens iron, cracks and melts glass, and when it falls upon water incontinently that explodes into steam." — *Heat Ray* as described by H. G. Wells in *The War of the Worlds.*

K. A. GUNDU RAO, M. Sc.,
Professor of Physics

1. *Introduction :*

It is a well-known fact that an electronic oscillator generates electromagnetic waves (popularly called 'radiowaves') which are very nearly monochromatic (i. e. confined to a very narrow band of frequencies). The oscillator can be connected to a radiator of such small dimensions that it can be regarded as a point source of waves. The radiator now sends out coherent spherical waves in space. It is also possible to beam the radiant energy over great distances in any chosen direction by connecting the oscillator to a series of aerials. Such parallel and highly directional beams can be used to transmit signals. Some characteristic of the radio wave (say, its amplitude) is made to vary in accordance with the signal and the waves, which are now said to be 'amplitude modulated' are transmitted in a coherent parallel beam. The signal is extracted from the modulated 'carrier' wave at the receiving end.

Now, light is also an electromagnetic wave but of much shorter wavelength in comparison with radio waves. The question that has intrigued the communications engineer for over fifty years has been this: Is it possible to generate a highly directional and almost monochromatic beam of light which can be used to carry signals? The answer to this question finally came in July, 1960 when T. H. Maiman of the Hughes Aircraft Company in U. S. A. generated such a beam of red light of wavelength 6943 Angstrom Units (1 A. U. $=10^{-8}$ cm.) The beam was so intense that it drilled holes through metal plates in fractions of a second. On focusing the beam, the intensity at the focal spot was found to be a hundred billion times (10^{11}) that of the sun and the radiation exerted a monstrous pressure of *ten million pounds per square inch* at the focus! The beam when focused on to an object can vaporize almost anything. This device is based on the principle of Light Amplification by the Stimulated Emission of Radiation and it has come to be known as the LASER.

2. *Emission and absorption of radiation by atoms :*

To understand the principle and working of the laser we have to be familiar with the mechanism of emission and absorption of radiation by atoms. According

to the quantum theory, the total energy of an atom (which consists essentially of a positively charged central core called 'nucleus' round which revolve negatively charged particles called 'electrons') can have only a discrete set of values known as 'energy levels', the lowest of which is called the 'ground state' and the others 'excited' states. If the atom receives energy (from an external source) equal in amount to the energy difference between the ground state and one of the excited states, then the atom absorbs this energy (if it is in the ground state, where it has the greatest probability of being) and gets excited to the higher level. The life-time of the atom being small in the excited state, it reverts to the more stable ground state. In this process the atom emits a light quantum or photon having energy equal to that lost by the atom in its transition from the higher energy level to the lower one. This is the general quantum picture of a radiating atom.

3. *Conventional light sources :*

The incandescent filament lamps, the electrical arc and discharge lamps are some of the standard (classical) light sources. We now face one important question : In what basic respects do these conventional generators of light (an electromagnetic radiation) differ from the generators of radio waves (also electromagnetic radiations) ? For one thing all conventional light sources are hot bodies. At the high temperatures associated with these hot bodies, the atoms are in random, choatic or disorderly motion. They also collide with each other in a disorderly manner. It is during these collisions that the atoms receive the energies required to excite them to higher levels from which they fall back one at a time emitting light quanta. Hence it follows that the emission and absorption of energy by the atoms of a hot body must also be random and chaotic processes. When there is continuous light emission from such a body, we have a condition of thermodynamic equilibrium in which the number of atoms excited to the higher states in any time is equal to the number reverting to the ground state in the same time. The light waves which proceed from a hot source are analogous to those "that would be produced by throwing a handful of pebbles into a pool". They are INCOHERENT and their phases vary from point to point in the medium and from instant to instant. What is more, these fluctuations in phase are highly irregular, rapid and unpredictable in the extreme. Such waves can carry no signals whatsoever.

Real light sources have finite dimensions (as distinguished from ideal point sources) and the waves emitted by them are *'Spatially incoherent'* because there is no fixed phase relationship between the light waves emitted from any two points of such a source, the result being the wavefront produced has no fixed shape or appearance at any point in space or at any instant.

Also there are no strictly monochromatic light sources. Every spectral line has a natural frequency width due to the radiation damping during the interaction between the atomic system and the electromagnetic field. There also

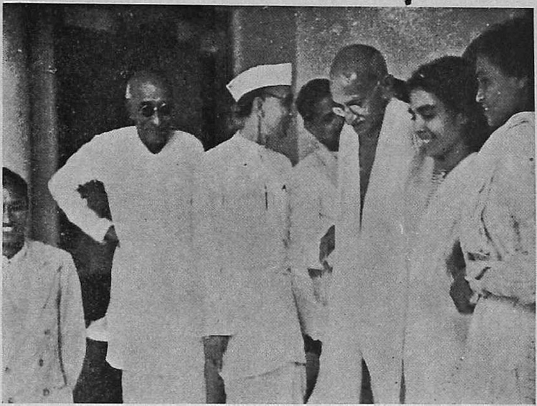

ராஜாஜி, தேவதாஸ் காந்தி ஆகியோருடன் மகாத்மாஜி

இளமை துள்ளும் ஜாகிர் ஹுசேனுடன் மகாத்மாஜி

காந்தி யென்னும் பேரொளி

நல்லறங்கள் யாவினுக்கும் நடுவான நன்னெறி

arise inevitable broadening of spectral lines due to Doppler effect, Stark effect and pressure. Hence the most 'monochromatic' radiation that we may be able to obtain is still a mixture of waves having a finite frequency (or wavelength) range. If a spectral line has a small with of $\Delta\nu$ in terms of frequency, then, only during a time interval much shorter than $\Delta t = \frac{1}{\Delta\nu}$ (called the 'coherence time') does the source behave like a truly monochromatic one. The phase of the radiation stays constant only during this interval which can be shown to be of the order of 10^{-9} sec. for a hot source emitting visible light. Thus the amplitude and phase of the waves at any point in the medium fluctuate rapidly and this effect is called *'time incoherence'*.

4. *Stimulated Emission of Radiation:*

Now, the important question is whether it is possible to obtain a coherent beam of light from an essentially noncoherent polychromatic source. It can be shown mathematically that, with a noncoherent and more or less 'monochromatic' source like, say, a sodium vapour lamp, it is possible to obtain an almost coherent beam of cross-sectional diameter $d = 0.16\lambda/\alpha$ where α is the angular radius of the source (assumed circular) from the point of [view of the observer. To obtain an almost coherent beam of diameter, say, 1 cm, α must be so small that the source has to be effectively at a very great distance—so great a distance indeed that only a negligible fraction of the radiated energy is converted into a coherent beam. Thus all conventional light sources have inherently low intensity.

It occurred to C. H. Townes of columbia University in U. S. A., Academicians N. G. Basov and A. M. Prokhorov of U. S. S. R. and J. Weber of Maryland University in U. S. A. independently in the early 1950's, that the process of stimulated emission of radiation, which was predicted on the basis of quantum-mechanical considerations by Albert Einstein in 1916, could be utilized to produce a coherent beam from a noncoherent source.

Let us consider any two of the many levels of an atomic system, denoted by the numbers 'm' and 'n'. Let 'm' represent the higher level and 'n' the lower one and let the energy of the atom in the two levels be E_m and E_n respectively. According to Einstein light behaves as discrete energy packets (called photons or quanta) each of energy ($h\nu$) where 'h' is the Planck's constant and 'ν' the frequency of light. Let us further suppose that the assembly of atoms is irradiated with photons, each of energy $h\nu = E_m - E_n$. Then, if the atom under consideration is in the lower level 'n' to begin with, there is a probability P_a per second that it will absorb a photon and get excited to the level 'm', the probability being proportional to the intensity of the light. If, on the other hand, the atom is in the higher level 'm' initially, then it will have a probability P_e per second that it will revert to the lower level 'n' resulting in the emission of a photon of energy $(E_m - E_n)$. Einstein postulated that P_e is the sum of two

parts P_1 and P_2. P_1 represents the probability per second for a spontaneous transition of the atom from 'm' level to 'n' level with the emission of a photon even when no radiation is present in the assembly of atoms. P_2 is the probability per second that a transition from 'm' level to 'n' level takes place in the presence of the radiaton photons of energy $h\nu = E_m - E_n$. P_2 also is proportional to the light intensity. Einstein thus predicted that the presence of photons of energy precisely equal to $(E_m - E_n)$ enhances the probability of a radiative transition from 'm' level to 'n' level! He termed this process 'stimulated' or 'induced emission'. In a brilliant analysis he rederived Planck's radiation law and showed that the probability for absorption (P_a) is equal to the probability for stimulated emission (P_2). *The most significant result of this analysis is the conclusion that the stimulating photon and the photon which the atom is induced to emit fall in step, that is, they are in phase.*

The first application of the above principle was in the generation and amplification of microwaves (extremely short radio waves of wavelengths of the order of a centimetre). Not only are such waves indispensable in the radar but the radio astronomers were faced with the problem of picking up and amplifying weak microwave signals from the radio galaxies in the depths of space. The electronic amplifiers which utilize the vacuum tubes are unsuited for this purpose because the electrons which are boiled out of the hot cathode have their own random velocity variations and these give rise to 'tube noise' which drowns the signal to be amplified. The device MASER (Microwave Amplification by the Stimulated Emission of Radiation) generates practically no noise and is consequently eminently suited for the above purpose. The principles of operation of the laser and the maser being essentially the same, let us consider the former in detail.

5. *Population Inversion:*

In any assembly of atoms at any temperature, there are more atoms in the lower energy states than in the higher ones. In general, the population of an excited state is negligible in comparison with that of the ground state—it is a fundamental law of nature that systems tend to stay in the states of minimum energy. If radiation of suitable frequency passes through such on assembly, more photons are absorbed than new ones created by stimulated emission and the outgoing beam is weaker than the incoming beam.

Suppose we can arrange for the higher energy states to be much more densely populated than the lower energy states—a condition known as population inversion—then, radiation of suitable wavelength (or frequency) passing through the atomic assembly will stimulate a cascade of photons all in the same phase and having the same frequency. Thus the output beam will be more intense than the input beam and we shall have achieved 'amplification' of light.

The required degree of population inversion is produced in the medium by the process of 'optical pumping'. In this method the atomic assembly is irradiated with light of a frequency which will be sufficient to raise the atoms to energy levels higher than the chosen level from which we wish to have stimulated transitions to the ground level. If our chosen level, called the upper laser level, is in addition, a metastable level (in which the atoms tend to stay for relatively longer times without radiating), then the atoms excited by the pumping light 'trickle' down to this upper laser level either by emitting stray light photons (which do not contribute to the laser action) or sometimes by non-radiative transitions and stay there for some little time. Even in the metastable state the atoms remain only for a finite time after which they trickle down to the ground state spontaneously emitting photons. The first photons so emitted have a chance of triggering off stimulated emission from other atoms which are in the metastable level. If we can, by some arrangement, keep the stimulating and stimulated photons within the atomic assembly for a sufficient time, thereby increasing their chances of interacting with the other atoms to produce more stimulated photons, then under certain conditions, the photon emission which begins as a mere trickle builds up into an avalanche in less than a thousandth of a second. This is what happens in a laser.

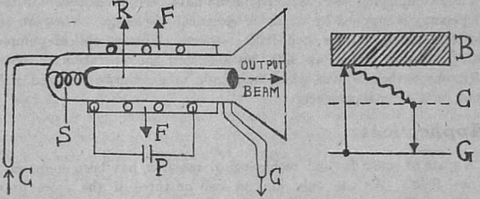

6. *Maiman's Ruby Laser:*

In Maiman's Laser, the 'active medium' in which the required degree of population inversion is produced is a pink ruby crystal R ($Al_2 O_3$) with a sprinkling of 0.05% (by weight) of chromium oxide ($Cr_2 O_3$). Aluminium and oxygen do not take part in the laser action and it is only the chromium ions (whose density is of the order of 10^{19} ions per c. c.) which form the active medium. The end faces of the cylindrical ruby rod (of length about 5 cm. and diameter about 0.5 cm.) are accurately plane and parallel to each other and while one end is fully silvered, the other end is partially so. The pumping light is provided by a very powerful broad-spectrum flash lamp F coiled round the ruby rod. The rod is held in position by means of a spring S and the whole arrangement is enclosed in a transparent glass casing G. Overheating of the rod is prevented by the circulation of a suitable coolant (C), as all the pumping energy supplied is not

converted into light. Most of the chromium ions are pumped to the broad energy band B from which they trickle down to the metastable state C by radiationless transitions giving up their energy to the crystal lattice. Above a certain critical intensity of the flash lamp called 'threshold intensity'), stimulated emission begins to build up, triggered off by spontaneous transitions to the ground state A. Photons emitted parallel to the axis of the rod R are reflected back and forth between the polished end faces thousands of times producing a rapidly increasing cascade of photons and finally an intense beam of red light of wavelength 6943 A. U. bursts through the partially silvered end for about 0.5 millisecond. As the flash lamp operates only for a few milliseconds at a time the operation of this laser is only intermittent.

The output beam is highly directional because only photons which travel parallel to the axis of the ruby rod will have the chance of undergoing a large number of reflections and building up by stimulating emissions. It has a high degree of spatial coherence because of the fixed phase relationship between the induced and inducing photons. The resonance cavity between the two parallel mirrors makes the spectral line sharp (highly monochromatic) which means a high degree of time coherence.

Lasers employing gases as active media have been developed. In these the pumping energy is supplied by means of electrical discharge. They are superior to solid-state lasers in three important respects. Firstly, optical pumping and stimulated emission can go on side by side and the operation is continuous. Secondly, output beams over wider frequency ranges can be obtained. Finally they work on a lower input energy.

7. *Applications :*

A spate of scientific and technological research has been going on in this fertile new field. We can only hint at two or three of the more important applications. The extremely high electric and magnetic fields associated with a laser beam affect the medium through which it travels causing high frequency variations in the refractive index of the medium. Thus two laser beams present in the same medium simultaneously act on each other modulating each other and give rise to hitherto unsuspected physical phenomena. Laser beams are also being used in communications to carry signals. The applications and uses of this wonder device are so varied and so many and the field is expanding with such break-neck rapidity that we may describe the laser as a solution in search of problems!

Text of speech delivered at the P. S. G. Arts College Planning Forum, Coimbatore on 3rd December, 1968.

Distribution of Powers between the Centre and the States

By

Thiru N. MAHALINGAM, B. Sc., M. I. E.

1. *Towards a strong Federal Government*

The authors of the Indian Constitution drew it up with the intention that India should have a strong Centre and at the same time must possess sufficient scope for the development of the regional aspirations of the people. At no time was it their idea to create a unified pattern throughout the country. In fact they sought to develop the idea of Indian nationalism by permitting various areas to develop on their own. The growth of the Indian nationality by itself was not, however, supposed to be in contra to the development of the regions. That is why, a constitution with a federal bias was adopted though sufficient provision was made in it to maintain the unity and integrity of the federating units. Thus, as Dr. Gyan Chand rightly puts it, "the vastness of our country and the diversity of its parts make it inevitable that our political system should be essentially federal in order that our resources — economic, social and intellectual — may be fully developed." The new constitution set up a union of States though it is essentially federal in character. There is a division of functions and resources, and all the essential characteristics of a federal form of government have been incorporated. The integrating States consisted of nine Part – A States which were formerly known as the British Indian provinces, eight Part – B States consisting of the former princely States or their union, ten Part – C States which were centrally administered and one Part – D territory.

2. *Emergency Powers*

In view of Articles 249, 352—60 and 371, the constitution of the Indian Union has assumed a quasi – federal characteristic. Article 249 provides that the council of States may, by resolution supported by not less than two – thirds

of the members present and voting, authorise Parliament, if necessary in the national interest to make laws with respect to any matter enumerated in the State list. Articles 352—60 are emergency provisions. The 'President is authorised to declare a grave emergency when the country is threatened by war, external aggression or internal disturbance, or if there is an imminent change thereof. When the President issues a proclamation of emergency, Parliament has powers to make laws even with respect to matters enumerated in the State List. The President can take over the Government of a State if it is not carried on in accordance with the provisions of the Constitution. Article 356 explicitly states " where any State has failed to comply with, or to give effect to any directions given in the exercise of the executive power of the Union under any of the provisions of this Constitution, it shall be lawful for the President to hold that a situation has arisen in which the Government of the State cannot be carried on in accordance with the provisions of this constitution." As soon as a proclamation under the above article is made by the President he will be entitled to assume to himself any of the functions of the State Government as are specified in that Article carried out. These along with article 371 gave effective powers of control for the President for dealing with any emergency. According to article 371, the the Government of every Part-B State shall be under the general control of and comply with such particular directions as may be given by the President. Thus we find that our attempt at a federation with plenty of powers for the Union Government, particularly under certain conditions, was meant with a certain purpose. They aimed at a strong centre and wanted the units to develop on their own, culturally and otherwise. But while envisaging a strong centre, regional aspirations were not all ignored. Besides, it was felt that in order to have a stable Government and also preserving the territorial integrity of India, it was necessary for the federal government to assume more powers. The bogey of "States's rights" should not be allowed to have its sway over issues that are national. The special point here is that the Indian Union emerged through a process of disintegration and naturally the federal government is bound to retain powers that would safeguard the unity of the country. In fact, this was a consequence of the integration of States.

3. *Disintegration to Integration*

The Indian nation was evolved in 1947 after the Independence Struggle. With the grant of independence British paramountcy over the native States was to lapse as there was no possibility of transfering it to the new independent government. The cabinet Mission declared, "the rights of States which flow from their relationship to the crown will no longer exist and that all the rights surrendered by the States to the paramount power will return to the states." The British conceded that the States were free to join either dominion without ignoring or violating geographical considerations and other allied factors. Lord Mountbatten speaking at a Conference of the Princes on July 25, 1947 said, "that

link (with the British Crown) is now to be broken. If nothing can be put in its place, only chaos can result." There were as many as 555 States in all and the Home Minister, Sardar Vallabhai Patel, who had the responsibility to integrate them, had a tough job to do. He secured a three - fold integration of States and brought them into integral relationship with the Indian union. Thus by January 26, 1950 a bloodless revolution had been brought about, "on the one hand, by the operation of democratic forces unleashed by freedom, and on the other by the patriotic attitude of the Rulers who have been quick to appreciate the change." Subsequently, further unification was done at the time of the States Reorganisation when organisation of States according to language was undertaken in 1956. So now, we have 17 States in India classified mostly on a linguistic basis and these allow for the growth of rural development and regional cultures.

4. *A three - tier system*

Even before independence was achieved in 1947, there was considerable discussion about the formation of a Centre with limited powers, namely foreign affairs, defence and communication and allowing the rest of the powers to the federated units. At one stage when the Congress President Mr. Abul Kalam Azad and Mr. Jinna met, a three - tier framework of States, regional groups and the Centre, was drawn up, so that India can become independent without partition. Unfortunately that scheme did not go through. So, when partition became inevitable, the leadership of India decided upon the present constitutional set up, without the right of separation and with the centre having ultimate power over States in emergency.

5. *Role of Pandit Nehru - A strong man in a strong centre*

The first two decades, which followed independence, had the benefit of the leadership of a strong personality in the person of the late Jawaharlal Nehru who guided the destinies of the nation with great vision and deep foresight. Apart from the fact that such problems as the rehabilitation of refugees, integration of Kashmir, revolt of Hyderabad, unification of other States faced the nation, the constitution was drawn up within such a short period as four years. In 1951 Pandit Jawaharlal Nehru initiated the era of planned economic development and this went a long way to achieve a certain amount of economic unit. The First Plan, which concentrated on the development of agriculture, power and irrigation, was a brilliant success as the National income increased by 18% as against the anticipated increase of 12%. The Second Plan, which provided for any outlay that was double that of the First Plan, furnished the nation with a firm industrial base and due to the aid of friendly countries the plan was accomplished with a reasonable amount of success. The Third Plan, though ambitious in its targets, had to face rough weather. Such factors as the illness

of Pandit Nehru, Chinese incursions, and war with Pakistan slowed down the progress of economic development and the plan could not achieve the targetted figures in various sectors. The one consoling feature of these developments was the stress made on defence and growth during these hard days. The credit of having done so goes to Pandit Nehru who was at the head of strong Centre. Had it not been for his leading a strong Centre, the nation would have by now become a mere notion. A base for a strong defence as well as a foundation for a further growth has been laid.

6. *Centralization - a product of planning :*

Planned economic development is an integral part of the Communist system and to the communists this meant full control over the entire economy. Substantial progress in modernization is possible by resorting to controlled direction of economic activity. It is no doubt that this means that the people at large have to bear a lot of personal sacrifices. Even in such a great democratic country as the U. S. A., where the private sector reigns supreme, the public sector played significant role in such areas as Atomic Energy and Space Research and other allied programmes. Such control, in the long run, will pave the way for greater centralization and such a trend is to be welcomed mainly in the interest of the larger benefits that might accrue to the nation. In the case of India, the real factor was that she was the first instance of a democratic country which resorted to planned economic development. The allocation of different areas to the two sectors, Private and Public, was a new experience. It was understood that regional development was to take place in conformity with the ability, initiative and financial resources of the respective region or State. Even then some of the States felt that regional development was proceeding at a slow pace and clamoured for additional allocations. Here it may be stated that Central loans to the States are mainly given for development purposes. The loans should be used by the States for productive purpose, so that the repayment of interest and principal can be made easily out of the income from investments. But actually a considerable portion of the loans has been spent of such items as hospital, school, etc. which do not bring in any direct income. Moreover, the indebtedness of the States to the Centre has increased considerably during the plan period. In fact, Article 293 of the Coustitution intends to give power to every State to borrow public funds on the security of its consolidated fund. Yet, this provision has been used by the States to take loans from the Centre on a fantastic scale. The loans from the Centre to the States increased from Rs. 238 crores or 53·5 per cent of the total indebtedness of States in 1952 to Rs. 4,486 crores or 76 per cent of the total borrowed loans of the States in 1967. In this regard, the Fourth Finance Commission suggested that the whole question of cnter - governmental borrowing should be reviewed by an independent expert body. Mr. K. Santhanam suggests that the Centre should stop acting as a direct iredit agency to the States and a powerful institution like the Reserve Bank

should lend money to the States on the same line as the World Bank lends to member countries.

For fifteen years the Congress party reigned supreme at both the Centre and the States and no other party could even raise itself as an effective opposition. Many new parties came into being and they encouraged regional aspirations in order to become popular as well as to secure an electoral advantage. Several problems are likely to arise because of the changed political complexion in some States after the Fourth General Elections held in February, 1967. Tensions in the relations between the Centre and the States were upto now sought to be eased through the Congress party which was strong at the centre as well as in the States. But in the changed circumstances, the Chief Ministers of some non-Congress Governments as of Madras and Kerala, came forward pleading for more funds and greater power. But the Centre does not have sufficient resources to satisfy the demands of the States because of two successive bad years. For the proper growth of the nation as a whole, the Centre and the States will have to recognise the futility of opposition and they will have to create an atmosphere of mutual trust and cooperation. In the light of this view the remark of the Madras Chief Minister Mr. C. N. Annadurai, that "on the whole, we have to register our sense of disappointment with the recommendations of the Finance Commission" is un-understandable. While it is admitted that financial autonomy is a necessity, public extravagance is an evil. By nominating an Officer of the Union Government, for ensuring effective control over expenditure, the Centre will only be conforming to the canon of economy in public expenditure.

7. *The bogey of more autonomy for the States*

Some people have always been obsessed by the idea of State autonomy and they hold the view that the centre should have restricted powers and the federating units must be granted more powers and if possible this must be done even at the expense of the centre. They argue in favour of cutting away somepowers from the centre so that the States are made more autonomous. If this argument had been accepted, the country by this time would have faced the tragedy of warring nationalities as it happened in the U. S. A., leading to a civil war between the Southern states and the Northern states, or as it happened in China, finally leading to a revolution. If India had been saved from a civil war or an internal revolution, and as for that matter, even from an external aggression, it is certainly because of the strong centre. Had it not been for this the country would have become a hydra-headed monster of seventeen rival entities!

8. *Centre with limited powers*

Let us now examine the position of a Centre with limited powers such as Defence, Communication and Foreign Affairs. Foreign Affairs will involve

foreign trade, import and export, foreign loans, aid technical assistance, etc. The defence of the country will need powers of the Centre to create defence industries like tank manufacture, rifle manufacture, ammunition manufacture, ship-building, naval crafts, development of harbours, development of air ports, etc. Communication will include road, railway, air and water way and for the proper development of these, the Centre will need over-riding power to build roads, railways, etc. In case of a war, the Centre will require the necessary finances for its prosecution and it cannot be dependent upon the contributions or grants from the State Governments. So the idea of a Centre with limited powers can be feasible only theoretically. It is not possible under the modern system of communication and defence. Hence further powers on various fields have to be given to the Centre to make it defend the nation effectively.

The argument of more power for the States will mean that developed States will develop further and undeveloped areas may not be able to develop at all. The building up of huge steel complexes, harnessing the waters of large rivers for irrigation and communication will involve huge investment which can be done properly only by a strong central authority. The case of Andhra Government which is suffering for want of finance for putting up the Nandikonda Project is an instance where Central interference alone can yield the desired result. Again, but for the Centre taking it up, the Neyveli complex would not have come into existence.

It has been found that India is spending too much money on administration and there has been a lot of overlapping of jurisdiction between the States and the Centre on the one hand and between the local bodies and State Governments on the other. It has been stated that a crore of people are employed in the Centre and the States of local bodies where a lot of our resources are wasted on maintaining a huge administrative set up. In order to achieve full employment of the factors of production, we have to devise a way by which the different areas of operation are created for local authorities, State Government, and for the Central Government without stressing too much on checks and balances. The State Government, day by day, take over the powers of the Municipalities as well as those of the Panchayats while the Central Ministries which deal with concurrent subjects insist on the States adopting a uniform procedure. These instances of conflicting jurisdictions, which have come into being for strengthening the bureaucratic bosses, have to be reduced and eliminated. It will be beneficial for the State if the system as obtained in U. S. A. where bureaucracy is supposed to exercise minimum control, as recommended by the Appleby's Report for India, is adopted. The measure will go a long way to eliminate duplication of authority.

9. *Two special economic factors*

A strong centre is the need of the hour, whether it be to solve the population problem or to bring about the economic development of a backward area.

A readjustment of India's population, through a well - thought out scheme of internal migration, will go a long way to solve some of our economic problems. This involves mobility and resettlement. Both, in turn, require proper incentives and both are impossible if the Centre is not vested with adequate powers. In fact strong and autonomous States will constitute the biggest stumbling block in the way of mobility as well as resettlement.

The whole scheme works this way. All areas in the country are not densely populated; some areas have a high density while others are noted for a low density. For instance the density of population in Kerala is 1380 per square mile (1961), whereas that of Punjab is just 430 per square mile. Assam has a density of 252 while Rajasthan has a density of 153. Now, by a scheme of planned migration, fifty percent of the population of Kerala can be made to move to either the State of punjab or Assam or Rajasthan or preferable to the neighbouring State of Mysore where the density is only 250 persons per square mile. Such a project as this cannot be undertaken by the States. The Centre alone can have the over - riding authority to implement such schemes.

Again, a territorial pocket like Nagaland, has a strategic significance. If only it can be economically developed, the nation can reap immense advantages. This can be done by developing the agricultural economy of the State through a scheme of population migration and resettlement which can be undertaken only by a strong Central Government.

10. Conclusion

Thus we find that the problem of distribution of powers between the Centre and State is not to be tackled purely from the political angle. We have also to consider the economic effects of such a political measure. Politically all men may be equal but they may not be so economically. It is very often said in taxation that similar persons must be treated similarly. But people are not similar. In the same way the argument, that similarly situated or placed, States should be equal with the centre, is not correct. Political equality will be meaningless unless backed by economic factors and economic equality cannot be achieved by having a weak centre. The stronger the Centre, the greater will be the scope for economic equality, and again the greater the economic equality, the greater will be the true democracy. When true democracy prevails, political equality will become a reality.

Target Luna — The Incredible Voyage of Apollo 8

K. A. GUNDU RAO, M. Sc.,
Professor of Physics

"Dim and wonderful is the vision I have conjured up in my mind of life spreading slowly from this little seed-bed of the solar system throughout the inanimate vastness of sidereal space.........shall we conquer?" H. G. Wells in his *Epilogue* to *'The War of the Worlds'*.

Yes, it is indeed incredible. When you ease back in your chair and think about it, it just looks like a dream – that man has made his first round trip to the vicinity of the moon which has stirred his imagination for ages. Man's first step in real space travel has been a firm and confident one. The performance of the spaceship and its electrical, electronic and mechanical systems, the near-perfect course it followed and the split-second time schedule it kept point indeed to a technical perfection which is sure to warm the hearts of science lovers all over the world. Behind it all lies the dedicated and perfectly co-ordinated work of thousands of scientists, designers, engineers and technicians who deserve warm congratulations for this pioneering and stupendous achievement. As to the three men, Frank Borman, James Lovell and William Anders who became the first human beings to get a close look at the moon, their names will go down in history for their sheer courage, high order of discipline and the attitudes they displayed in the face of frightful potential hazards during this awesome half-a-million mile journey.

Before we go into the details of the flight of Apollo, let us first try to understand the principle behind the working of a rocket.

The principle of the rocket is a corollary to the principle of action and reaction embodied in Newton's III law of motion which states that every action is accompanied by an equal and opposite reaction. The working of a rocket can be understood by considering the recoil of a gun. Imagine a machine gun mounted on a light rail vehicle. Let the gun fire a steady stream of bullets parallel to the rails. As each bullet leaves the barrel with a certain velocity, it carries away a definite amount of momentum with it. The gun receives an equal momentum in the opposite direction. This impulse accelerates the gun by a definite amount. This principle is known as the law of conservation of momentum. As bullet after bullet leaves the gun, the speed of the gun increases steadily, ultimately exceeding the

speed of the bullet itself which remains constant. In a rocket a suitable fuel is burnt in the combustion chamber explosively. Under high temperatures, the gases produced by combustion expand at a tremendus rate and push against the walls of the chamber. The reaction of the wall, communicated through the gas itself, pushes masses (or blobs) of gas out of the chamber through the open (rear) end. As these blobs of gas shot out with high velocities carry away momentum, the rocket itself gains momentum in the forward direction and accelerates. If a blob of gas of mass ($\triangle m$) is shot out of the rear with a velocity V_E, then the rocket of mass M gains a velociety ($\triangle V$) in the forward direction given by the law of conservation of momenteum: $(\triangle m)V_E = M(\triangle V)$

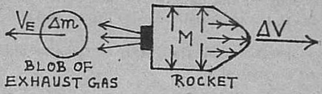

As the exhaust gases leave the body of the rocket at the rear, the mass of the rocket itself (M) diminishes progressively. The final velocity of the rocket depends on the ratio of its initial mass to its final mass. It can be shown that this ratio (called mass ratio) must be squared in order to double the final valocity. This is achieved by selecting a fuel which will give rise to high-speed exhaust gases.

A body in vacuum, where there is nothing to push against, can gain momentum only by ejecting a portion of its own mass. Thus for space travel the rocket is the only practicable means of propulsion.

To enable a spaceship to be launched on its journey to the moon (or to any other planet) it must be given a velocity high enough to enable it to wrench itself from the earth's gravitational pull. Calculation shows that the spaceship must leave the surface of the earth with a speed of about 25000 mph. This tremendous velocity cannot be imparted to the spacecraft by shooting it from a giant gun as visualised in Jules Verne's famous science fiction, for then, the sudden high acceleration would reduce the astronauts inside to a pulp. Also the craft may burn out due to the high temperatures generated by friction in earth's atmosphere. Hence multistage rockets are employed to impart the required velocity in stages.

At 18 - 21 hrs I. S. T. on the 21st of December, 1968, then, the mighty Saturn - 5 three stage rocket thundered out of its launching pad at Cape Kennedy inching upward. In its nose-cone was perched the 6-ton Apollo 8 spacecraft with its crew and instruments. At take off the Saturn-5 weighed 3100 tons and stood 36 stories high and its five engines exerted a thurst of 7-5 million pounds-weight.

The first stage dropped off two and a half minutes after the lift-off, its fuel having burnt out. The engines of the second stage exploded to life and carried

the spaceship to a height of about 100 miles where they too dropped off. Now the third stage took over and its engines burned for 2¾ minutes to put the spacecraft in a near circular orbit round the earth. This orbit, known as the "parking orbit" had a mean radius of 6562 Km. (4100 miles) and it was at a mean height 191 Km. (119 miles) above the surface of the earth. The spacecraft raced round the earth in the parking orbit at a speed of 27840 Kmph. (17400mph.). The astronauts checked the functioning of the systems such as the guidance and navigational systems, the electrical and electronic circuits, the cabin environment and the rocket motor data. Sensor elements in the spacecraft took hundreds of automatic measurements and sent them back to the Houston Missioncontrol where scientists carefully analysed the data before taking the momentous decision to commit three humans to the potential hazards of space travel.

During these operations the third stage carrying more than 80 tons of fuel remained attached to the spaceship.

At 21 - 11 hrs I. S. T. on 21-12-'68, the decision was made to fire the Apollo 8 towards the moon. The engine of Saturn's third stage S-4B went into action at that hour increasing the speed of the craft from 17400 mph to 24200 mph in 330 seconds. The three men in Apollo 8 had reached a point of no return. The third stage (S-4B) was jettisoned half an hour later and after staying for sometime uncomfortably close to Apollo 8 spurting liquid oxygen through its vents, it swung into an orbit round the sun. The spacecraft was tracked by three deep - space tracking stations in California, Spain and Australia and all telemetered data, television and other communications were handled via these stations. Apollo 8 was now coasting along the translunar course progressively losing speed as it receded from the earth. From now on any minor trajectory corrections (called midcourse corrections) could be made with the help of small control rockets (called retro-rockets) and large course corrections could be made only by firing the S. P. S. (Service Propulsion System) engine which remained attached to Apollo 8. Almost everything depended on the performance of the SPS Engine which was rated to fire for 750 seconds. The world heaved a sigh of relief when the astronauts, who made a midcourse correction at a distance of 62500 miles from the earth, reported that the SPS engine had functioned well for three seconds during this operation. The spaceship kept so close to its planned course that all other midcourse corrections were cancelled.

Early on Tuesday, the 24th December '68, the spaceship reached the crest of the gravity hill between the earth and the moon. Its speed had dropped to a mere 2170 mph. From this point onward the moon's gravitational force predominates over that of the earth. Apollo 8 raced towards the moon for its historic rendezvous with our fabled neighbour, gathering speed as it fell down the gravity hill. The crucial and extremely painful decision to fire the SPS engine and put Apollo 8 into a lunar orbit was taken by the Houston command at 14-30 hrs. I.S.T.

and the decision was received by the astronauts with admirable coolness, Borman simply saying " O. K. Apollo 8 is go." If the engine failed to start, the spaceship would simply swing round the moon and return to earth along the pre-calculated 'free-return' trajectory. If, on the other hand, the engine burned for less than a critical period and then failed, the spaceship would either crash on the moon or be trapped in a permanent lunar orbit with horrible fate hanging over the astronauts- The engine had to be switched on only when the spaceship was in a line with the centres of the earth and the moon, behind the latter.

As the spacecraft hurtled towards a point 69 miles from the surface of the moon on its back side (which is never seen by us) its speed increased to 5720 mph and at 15-19 hrs on Tuesday came the loss of signal. A palpitating world had to sweat it out for 45 suspenseful minutes before it could learn that everything had gone as per schedule. At 16-04 I. S. T. the signal was acquired. The SPS Engine had fired for 246 seconds in the direction of motion starting at 15-29 hrs and the 'space brakes' had dropped the speed of the spaceship from 5720 mph to 3600 mph. Apollo 8 had swung into an elliptic orbit round the moon. During the second turn round the moon the SPS engine was switched on again for 11 seconds to circularise the orbit and the spaceship circled the moon at a distance of 69 miles from its surface.

During the ten lunar orbits (each of period 2 hours) the astronauts carried out various scientific experiments, took hundreds of pictures of the moon's surface and also thousands of feet of cinefilms. They also made visual observations. With the help of small control jets, they kept the powerful radio and television antenna pointed directly at the earth for transmitting pictures, data and for voice communications.

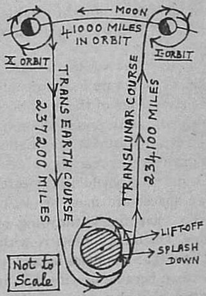

FLIGHT PATH OF APOLLO 8

Then on the Christmas day arrived the moment for yet another critical manoeuvre. During their tenth orbit round the moon and while in radio black-out with respect to the earth the astronauts had to restart the SPS engine to shoot the Apollo out of the lunar gravity on its return journey back to the home planet. There is evidence that even those three brave men aboard the Apollo 8 showed signs of anxiety as the dramatic moment approached, Their gay chatter had ceased and they said few words as the craft slipped into radiosilence. After 36 minutes the world learned that the engine started firing at 13-10 hrs I. S. T. and in 203 seconds of flawless performance accelerated Apollo 8 from 3625 mph to 6035 mph, the escape velocity from the moon orbit. Apollo was on way home. A single mid-course correction was made just after climbing out of the moon's gravitational field at about 200000 miles from the earth. All other planned corrections were cancelled as the moonship raced to the "good earth" dead on course on a relatively eventless return journey. The astronauts slept and took it easy in between television broadcasts and routine exercises. As the earth's gravity worked on it, the moonship gathered speed at first slowly and then in leaps and bounds.

At 20-53 hrs I.S.T. on 27th December, the service module consisting of the SPS engine and the fuel tanks was ejected. The six-ton Apollo 8 slammed into the re-entry interface at an altitude of 400000 ft. at a speed of 24765 mph. The re-entry into the atomosphere was made at 21-07 hrs I.S·T. along a two-degree corridor lying between 5½ and 7½ degrees to the horizon (re-entry corridor). There was a radio black-out for 3 minutes as the surface temperature of the craft shot up to 2760°C as the radio waves were unable to pierce the highly ionized fiery envelope surrounding the nose cone. A surface coating of plastic material burned on re-entry and perfect air-conditioning maintained the cabin temperature at 21°C! The main parachutes opened at a height of about 1000 ft. and the Apollo 8 splashed down into the Pacific at a speed of 35 mph in upright (Stable 1)position, the touch down occuring at 21-21 hrs. I. S. T., 147 hours after the lift-off from Cape Kennedy.

Among the hazards faced by the astronauts are those due to meteors and harmful radiations. The tiniest puncture in the casing of the spaceship would let the air out. However from a knowledge of the distribution of meteors in space and time, trajectories may be chosen with practically no chance of encountering any meteor of consequence. The deadly ultraviolet radiations from the sun (which are absorbed by the oxygen in the upper reaches of the atmosphere and used up in converting oxygen into Ozone, thus shielding the earth from their effects) pose a potential hazard although a spacecraft may be effectively protected from their effects. Then there are the solar flares throwing off gigantic puffs of particle radiations, especially protons, which may interfere with the fuctioning of electronic instruments. We know now that one more hazard is to be seriously reckoned with - sickness in space! Borman became ill with 'Flu and did give some anxious hours to the Mission control, though fortunately he made a quick and complete recovery.

SPORTS DAY

President's address : Thiru S. M. Shanmugam, Deputy Superintendent, Pollachi.

Reading of the report : Thiru R. Veluswamy, Physical Director.

SPORTS DAY

C. K. Lakshmanan, Jumping the height.

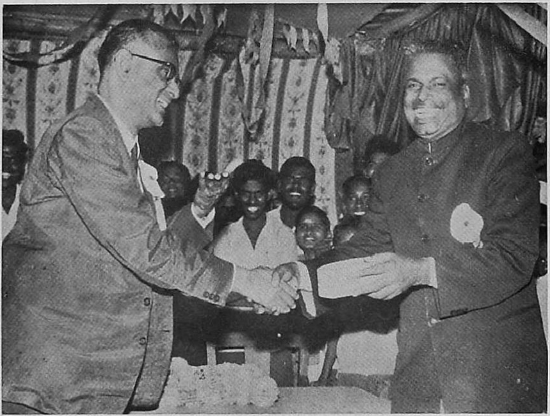

The President receiving the prize from the Principal.

We will conclude this essay by quoting Sir Harold Spencer Jones, the famous British Astronomer, in at least a partial answer to the critics who question the wisdom of spending huge amounts of money, energy and time on manned space flights: " ....there is an inner urge in man that prompts him to accept a challenge and to attempt what has not been accomplished before........ to tread where no man has yet trod........ There are those who are prepared to accept the challenge and who can say that they will not succeed ?"

APPENDIX 1

Escape Velocity from the surface of the earth

Consider a body of mass m falling from infinite height to the earth's surface. Its potential energy at infinity is zero and that on the earth's surface is $\left(-\frac{GMm}{r}\right)$, assuming the earth to be a uniform solid sphere. Here

M = mass of the earth = $5.98 \times 10^{27}\ gm.$

G = Newtonian constant of gravitation

$= 6.668 \times 10^{-8}\ cm^3 / gm - sec^2$

r = mean radius of earth = $6371 \times 10^5\ cm$

$\therefore$ Loss of P. E. during the fall $= \frac{GMm}{r}$

If V_E be the velocity of the body on arrival at the earth's surface, then by the law of conservation of energy,

$$\frac{1}{2} m V_E^2 = \frac{GMm}{r} \quad \text{or} \quad V_E = \sqrt{\frac{2\,GM}{r}} \rightarrow (1)$$

This must be the velocity of vertical projection of a body from the surface of the earth in order that it may break away from the earth's influence. Substituting the values of G. M and r in equation (1) we get,

$$V_E = 11.19 \times 10^5 \text{ cm / sec} = 40280 \text{ KmPH} = 25175 \text{ MPH}$$

Here we have left out of account the frictional resistance due to earth's atmosphere and also the gravitational influences of the Sun and the other planets.

APPENDIX 2

Velocity of a spacecraft in the stable parking orbit at a height of 191 Km. above the earth's surface

The centrifugal force on the orbiting spacecraft must be equal to the gravitational pull of the earth towards its centre. Thus,

$$\frac{mv^2}{R} = \frac{GMm}{R^2} \quad \text{or} \quad v = \sqrt{\frac{GM}{R}}$$

where R = radius of the parking orbit
= 6371 + 191 = 6562 Km = 6562×10^5 cm

Substituting the values of G, M and r we get,
v = orbital speed = 7.7944×10^5 cm/sec.
= 28060 KmPH = 17538 MPH.

APPENDIX 3

Velocity of escape from the parking orbit referred to in Appendix 2

By Appendix 1 (Equation 1), we have

$$V_E = (\sqrt{2}) \sqrt{\frac{GM}{R}}$$

$= (\sqrt{2})$ [Orbital velocity in a circle of radius R]
$= (\sqrt{2})$ 28060 = 39690 KmPH = 24806 MPH

APPENDIX 4

Relation between the velocity of projection of the spacecraft from the parking orbit and its velocity at any point between the earth and the moon

Let u = Velocity of projection from a point which is at a distance $x_0 = 6562 \times 10^5$ cm from the earth's Centre (Parking orbit).

and v = Velocity at a point P, distant x from the earth's centre.

F = resultant gravitational field at P = Gravitational force on unit mass at P
= Field at P due to the earth − Field at P due to the moon

$$= F_1 - F_2 = G\left[\frac{M}{x^2} - \frac{m}{(D-x)^2}\right]$$

where M = mass of the earth
m = mass of the moon
D = distance from the earth to the moon

Also $\frac{m}{M} = \frac{1}{81.4}$ (tables)

$$\therefore \; F = GM\left[\frac{1}{x^2} - \frac{1}{81.4\,(D-x)^2}\right]$$

$$= -\left(\frac{dV}{dx}\right) = \text{space rate of variation of gravitational potential}$$

$$\therefore \; \frac{dV}{dx} = GM\left[\frac{1}{81.4\,(D-x)^2} - \frac{1}{x^2}\right] = f\,(x)$$

$$= \frac{dE}{dx} = \text{space rate of variation of the } K.\,E. \text{ of the body of unit mass.}$$

The above follows from the law of conservation of energy.

But $\frac{dE}{dx} = v\,\frac{dv}{dx}$

$$v\,.\,dv = GM\left[\frac{dx}{81.4\,(D-x)^2} - \frac{dx}{x^2}\right] = f\,(x)\,.\,dx \quad (1)$$

Integrating L. H. S. between the limits u and v and the R. H. S. between the limits x_0 and x we get, on simplification,

$$v^2 = u^2 + 2\,GM\left[\left\{\frac{1}{81.4\,(D-x)} + \frac{1}{x}\right\} - \left\{\frac{1}{81.4\,(D-x_0)} + \frac{1}{x_0}\right\}\right]$$

During the flight of Apollo 8 the distance between the centres of the earth and the moon was 370000×10^5 cm ($= D$) and the spacecraft had velocity of 9600 KmPH or 6000 MPH ($= v$) when it reached a point distant 69 miles from the moon's surface or 1150 miles (=1840 Km) from the moon's centre.

Thus $x = (370000 - 1840) \times 10^5$ cm
$\quad = 368160 \times 10^5$ cm

Expressing v in cm / sec and substituting the values v, G, M, D, x and x_0 we get from the above equation,

u = velocity of projection from the parking orbit $= 10.96 \times 10^5$ cm / sec
$\quad = 39472$ KmPH $= 24670$ MPH.

APPENDIX 5

A body is projected from a given point with a given velocity in a given direction in a field of force in which the centripetal force varies inversely as the square of the distance from the centre of the force. Given the 'absolute force of the centre', to find the trajectory of the body.

Newton defines 'absolute force of the centre' as 'GM' where G = universal constant of gravitation and M = mass of the body which gives rise to the gravitational field (in our problem, the earth).

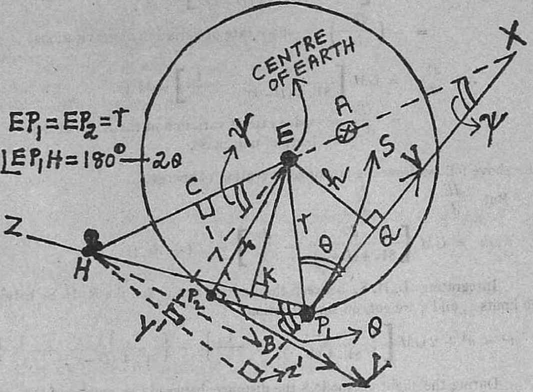

Let P_1 and P_2 be particles each of unit mass in the earth's gravitational field at a distance r (greater than the radius of the earth) from the earth's centre.

To a first approximation the earth can be taken to behave as if its entire mass were concentrated at its centre. Let M be the mass of the earth.

Let P_2 move in a circular orbit of radius r with a velocity v which is equal to $\sqrt{\dfrac{GM}{r}}$.

Let the particle P_1 be projected in the direction P_1X with a velocity V such that $V \neq v$. Let P_1S be the trajectory of P_1.

P_1X and P_2Y are the tangents to the paths of P_1 and P_2 respectively. Let us find the curve described by P_1. E is one of the foci of the conic P_1S.

Draw P_1Z such that $\angle XP_1Z = 180^\circ - \theta$. The other focus of the general conic described by P_1 must be on P_1Z. Let it be H. Join EH. Let A be a point on HE produced such that $AC = BH$ where C is the mid-point of EH. Then,

$$\frac{L_1}{L_2} = \frac{\text{Latus rectum of the orbit of } P_1}{\text{Latus rectum of the orbit of } P_2} = \left(\frac{V^2}{v^2}\right)\left(\frac{h^2}{r^2}\right) \rightarrow (1)$$

(Prop. XVI, Theorem VIII, cor. 1, Newton's 'Principia')

In the case of P_2 which describes a circle, $L_2 = 2r$

$$\therefore \quad L_1 = \frac{2V^2h^2}{v^2r} \rightarrow (2) \quad \text{where } h = r \sin\theta$$

If BC be the semi-minor axis, then

$$EP_1^2 - 2P_1K.P_1H + P_1H^2 = EH^2 = 4CH^2 = 4BH^2 - 4BC^2$$
$$= (EP_1 + P_1H)^2 - L_1(EP_1 + P_1H)$$
$$= EP_1^2 + 2EP_1.P_1H + P_1H^2 - L_1(EP_1 + P_1H)$$
$$[\because \; 2BH = 2AC = EP_1 + P_1H \text{ and } L_1.AC = 2BC^2]$$
$$\therefore \; L_1[EP_1 + P_1H] = P_1H(2EP_1 + 2KP_1)$$
$$\text{or} \quad \frac{EP_1 + P_1H}{P_1H} = \frac{2EP_1 + 2KP_1}{L_1} \rightarrow (3)$$

But $KP_1 = EP_1 \cos(180° - 2\theta) = r(2\sin^2\theta - 1) \rightarrow (4)$

Substituting for EP_1 $(=r)$, L_1, h and KP_1 in equation (3) and simplifying we get ultimately,

$$P_1H = \frac{V^2r}{2v^2 - V^2} \rightarrow (5)$$

case (a) Let $V^2 < 2v^2$ or $V < (\sqrt{2})v$.

Then P_1H is $+ve$ and P_1H and EP_1 lie on the same side of the tangent P_1X. Hence the conic will be an ellipse whose major axis is $(EP_1 + P_1H)$.

Consider now the spacecraft projected from a point on the parking orbit with a velocity of 39400 $(= V)$ Km. per hour. This velocity is less than $(\sqrt{2})v$ which is the escape velocity from the parking orbit. $(\sqrt{2})v = 39690$ Kmph [see Appendix 3]. Hence the trajectory of the spaceship will be an ellipse

The major axis of the ellipse is given by,

$$2a = EP_1 + P_1H = r + \left(\frac{V^2r}{2v^2 - V^2}\right) = r\left[\frac{2v^2}{2v^2 - V^2}\right] \rightarrow (6)$$

Substituting $r = 6562$ Km; $V = 39400$ Kmph;
and $(\sqrt{2})v = 39690$ Kmph
$EP_1 + P_1H = 441600 \text{ Km} = 2a$

Thus the apogee of the ellipse will be at a distance of 441600 – 6562 = 435038 Km. from the earth's centre. Here the velocity of the body becomes zero and it begins to plummet down or fall freely.

The Zond-5 followed a trajectory similar to the one described. It shot past the moon's orbit into space when the moon was away to one side and during its free fall it passed close by the moon.

Trajectory Calculations :

(i) Remembering that $v = \sqrt{\frac{GM}{r}}$ we have, from eqn. 6

$$V^2 = \frac{GM}{r}\left[2 - \frac{r}{a}\right] = \frac{\mu}{r}\left[2 - \frac{r}{a}\right] \text{ where } \mu = GM$$

(ii) Substituting $v^2 = \frac{\mu}{r}$ and $h = r \sin\theta$ in eqn. (2) we get,

L_1 = Latus rectum of the orbit $= \frac{2V^2 r^2 \sin^2\theta}{\mu}$

(iii) By the property of the ellipse,

$$b^2 = BC^2 = AC^2 - EC^2 = AC^2 - HC^2 = a^2\left(1 - \frac{HC^2}{a^2}\right) = a^2(1 - e^2)$$

where b = semi-minor axis and e = eccentricity $= \frac{EC}{AC}$.

But $\frac{b^2}{a} = \frac{L_1}{2} = a\,(1-e^2)$

or $a\,(1-e^2) = \frac{V^2 r^2 \sin^2\theta}{\mu}$ from which 'e' can be calculated

(iv) $EH \cos\psi = EY^1 = QZ^1 = QP_1 + P_1Z^1 = (EP_1 + P_1H)\cos\theta$
$= 2a\cos\theta$

But $EH = 2\,(EC)$

Hence $2\,(EC)\cos\psi = 2a\cos\theta$

or $2\,(AC)\left(\frac{EC}{AC}\right)\cos\psi = 2ae\cos\psi = 2a\cos\theta$

or $\cos\psi = \frac{\cos\theta}{e}$

Knowing θ and e we can determine the direction of the major axis.

case (b) Let $V^2 = 2v^2$ or $V = (\sqrt{2})\,v$

In this case according to eqn. (5) P_1H is infinite. Hence the trajectory will be a parabola whose axis is parallel to P_1K. This velocity of $v\sqrt{2}$ is called the 'parabolic' velocity or 'escape' velocity.

case (c) Let $V^2 > 2v^2$ or $V > v\sqrt{2}$

Now P_1H and EP_1 must lie on the opposite sides of the tangent P_1X, the tangent passing between the foci. The trajectory will be a hyperbola whose major axis is $EP_1 \backsim P_1H$.

APPENDIX 6

Calculation of the time taken by the spaceship for one round trip to the moon

Starting from equation (1) of Appendix 4 and integrating

$$\frac{1}{2}v^2 = A + \int f(x)\,dx = A + \phi(x) \rightarrow (1)$$

where A = constant of integration

Putting $v = \frac{dx}{dt}$, the above simplifies to

$$dt = \pm \frac{1}{\sqrt{2}} \frac{dx}{\sqrt{A + \phi(x)}}$$

Integrating,

$$t = \pm \left[\frac{1}{\sqrt{2}} \int \frac{dx}{\sqrt{A + \phi(x)}} \right] + B$$

or $t = \pm Q + B \rightarrow (2)$

where B is another integration constant.

The two signs (+) relate to the two directions in which the body may pass the same position x Measuring the time intervals with reference to an arbitrary instant which is taken as $t = 0$,

$$t_1 = -Q + B$$

and $t_2 = +Q + B$

The moving body passes through the position x, t_1 sec. prior to the instant $t = 0$ and it passes the same position again t_2 sec. after the instant $t = 0$ but now in the opposite direction.

Hence Time interval between successive passages through the same position in opposite directions $\Big\} = T = t_2 - t_1 = 2Q$

Evaluation of the integral Q

$$\phi(x) = GM \left[\frac{1}{81.4(D-x)} + \frac{1}{x} \right]$$

Hence $$\frac{v^2}{2} = A + GM \left[\frac{1}{81.4(D-x)} + \frac{1}{x} \right] \rightarrow (3)$$

Now at the starting point,

Let $v = u$ = velocity of projection from parking orbit
= 24670 MPH
= 39472 KmPH = 10.96×10^5 cm / sec.

and $x = x_0 = 6562 \times 10^5$ cm.

Taking $D = 370000 \times 10^5$ cm, we get on substitution in eqn. (3),

$$A = -0.64 \times 10^{10}$$

Also we get on simplification,

$$A + \phi(x) = \frac{ax^2 + bx + c}{81.4(Dx - x^2)}$$

where $a = -81.4A = +52.1 \times 10^{10}$

$b = 81.4DA - 80.4GM$

$= -513.4 \times 10^{20}$

and $c = 81.4GMD = +12 \times 10^{32}$

Hence $Q = (\sqrt{40.7}) \int \left(\frac{\sqrt{Dx - x^2}}{\sqrt{ax^2 + bx + c}} \right) dx$

This is an elliptic integral with a highly involved solution. However for small distances x such that $\frac{x}{d}$ is negligibly small in comparison with unity we can find an approximate solution. In fact our aim is to find the times of successive passages of the spaceship through a point 6562 Km. from the centre of the earth.

Putting $y = \frac{x}{D}$ and $k = -b$ and neglecting the term y^2 in comparison with the other terms, we have, approximately,

$$Q = \sqrt{40.7}\ \frac{D^{3/2}}{\sqrt{K}} \int \frac{\sqrt{y}\ .\ dy}{\sqrt{\frac{c}{KD} - y}}$$

Again putting $z^2 = a^2 - y$ where $a^2 = \frac{c}{KD}$,

$$Q = \sqrt{40.7} \left[- \frac{2D^{3/2}}{\sqrt{K}} \int \sqrt{a^2 - z^2}\ .\ dz \right]$$

$$= - \frac{2\sqrt{40.7}\ D^{3/2}}{\sqrt{K}} \left[\frac{a^2}{2} \left(\theta + \frac{\sin 2\theta}{2} \right) \right]$$

where $\sin\theta = \frac{z}{a} = \frac{\sqrt{a^2 - y}}{a} = \sqrt{1 - \frac{x}{a^2 D}}$

Substituting the values of a, D and $x = x_0$ = radius of the parking orbit we get, $\theta = 1.402$ radians

and Q = 198720 sec. = 55.2 hrs. (numerically)

and $T = 2Q$ = 110.4 hrs.

(All distances to be expressed in cms. and all velocities in cms / sec).

I thank my friend Sri. P. Kaliappan, M. Sc., Lecturer in Mathematics for valuable help in the evaluation of the integral Q of this appendix.

Food Additives and Consumer Safety

(Common Dangers to be carefully avoided)

By

P. S. NATARAJA SARMA, M. A., F. R. I. C., F. I. C.,

Public Analyst,

Principal Public Health Laboratory, Coimbatore,

Except when the news-papers publish reports of mass food poisoning, the common man hardly bothers about the dangers that lurk in his daily bread. Yet these dangers are real–and insidious. With the factory gradually taking over the role of the kitchen as the source of one's food supply, one may have to pay a heavy price for one's ignorance of food hazards.

Some food hazards are of natural origin, some accidental, and others are due to deliberately added chemicals. There is nothing we could do against the first, and little against the second. Abraham Lincoln's mother died of drinking the milk of a cow that had fed on snakeroot. Certain mushrooms are deadly to man. Many varieties of fish like musses are poişonous. Potatoes which are immature green, or sprouting, contain a poisonous compound known to chemists as an alkaloidal glycoside. Burma beans contain hydrocyanic acid in chemical combination, So does tapioca sometimes, and it is dangerous to eat raw tapioca. Spinach, sorel, strawberries and certain other vegetables and fruits contain oxalic acid which may induce oxaluria in sensitive people. Khesari gram, which resembles redgram, contains a neurotoxin which causes paralysis of the lower limbs. Argemone oil, used as an adulterant of mustard oil, gives rise to a form of dropsy. There is a variety of the millet, varagu, which is toxic. Even cabbages contain an excess of iodine, though they have not been reported to be goitrogenic to man.

CONTAMINATION

Food may get contaminated with noxious chemicals through accident. The Kerala tragedy of 1958 in which about two hundred people perished was due to contamination of wheat flour in the hold of a ship with the deadly insecticide, parathion, In 1959 six thousand people in Morocco were afflicted with "ginger shakes" a form of paralysis, due to the adulteration of cooking oil with tri-orthocresyl phosphate a plasticiser which the American Air Force had left behind. Bacterial infection of food resulting in diarrhoea and vomitting is well known; not so well known is the *intoxication* of food by the toxin of Staphylococcus aureus. Here the food, infected through contact with lesions in the nose, throat or hand

of a careless food-handler, develops a toxin, which unlike the germ itself, may not be destroyed by heating.

Few of us are aware that we are imbibing traces of insecticides and detergents every day with our food and water. DDT, the symbol of sanitation, is finding its way into our system in devious ways. It has been found in the milk of nursing mothers who have got it from the milk of cows which in their turn owe it to the insecticides used to spray their sheds. The modern chemical detergent unlike the good old soap defies sewage treatment. *Effluents* containing these detergents enter rivers and streams and appear in our drinking water.

We are more or less helpless against these hazards, some of which are calculated risks taken in the interests of public health. In a different category are chemicals deliberately added to foods–artificial colours preservatives, sweeteners, flavours, emulsifiers and other chemicals used in processing. About these it is our right and our duty to be forewarned.

COAL–TAR DYES

The case of synthetic food colorants is one of an artificial want created by industry. Men have always desired an appeal to the eye in their foods, but this desire has been satisfied in the past by the varied colours of natural foods.

The coal-tar industry, which owes its origin to the accidental synthesis of the dye, mauveine, by Perkin at the age of sixteen, let loose a horde of chemical colours for which as many uses had to be found as possible. Their indiscriminate use in foods went on merrily for decades, until the first cases of cancer reported among aniline dye workers made sanitarians sit up and take notice. Evidence soon accumulated in the laboratory about the cancer-producing tendency of many dyes, freely used in food. Today every country bans the use of all coal–tar dyes in food except a few which it considers safe. The pity is that all countries are not agreed on what constitutes a safe dye. What is considered safe in Britain is banned in the United States and vice versa.

In India, we have been wisely conservatlve in according recognition to only thirteen coal-tar dyes as suitable for foods. There is a move to reduce this number. It is by no means easy to determine the safety or carcinogenicity of any dye. Results of animal experiments cannot be strictly correlated to human safety, and the design of these animal experiments is complicated. The presence of certain chemical groups in the molecule is indicative of the cancer hazard, but while their presence is a definite red signal their absence is not a definite green signal. There is no such thing as a threshold of safety and the latent period in chemical cancer may run to decades. All of which goes to show that the rule of safety would be to avoid coal-tar colours in food altogether.

PRESERVATIVES

The older methods of preserving food depend on drying and addition of salt or sugar. The housewife who keeps a store of appalams, vadam, vatral and fried sweetmeats is using excellent methods of preservation. Milk is kept fit for overnight use in our country in the form of curd-an admirable practice since the ferments in the curd prevent the growth of disease-producing germs and the acidity preserves the nutrients. The markcd longevity of Bulgarians has been attributed to their consumption of similar sour milk products. Freezing as a method of preservation is well known and freeze-drying is now coming into vogue. These methods are admirable if the food before freezing is free from bacterial contamination.

Syrups, fruit juices, soft drinks and other liquid foods are preserved commercially by the addition of benzoic acid or sulphurous acid in the form of their s-odium salts. Nitrates and nitrites are preservatives for meat. Sorbic acid is a harmless preservative. All other chemical preservatives like salicylic acid, boric acid, formaldehyde, etc. are harmful and illegal.

There is no reason at all why we should eat small doses of preservatives of any kind with our daily food. The law itself imposes a safety limit on permitted preservatives and it is possible that this limit is on the high side for hypersensitive subjects.

To preserve oils and fats certain compounds called anti-oxidants are added. These compounds prevent the formation of peroxides which are responsible for rancidity. The same object was achieved by our grand-mothers by the simple expedient of frying a little tamarind in the oil before using it. Of the synthetic anti-oxidants, a few are permitted, although recently the safety of one or two permitted anti-oxidants has been questioned.

While on this subject of oils and fats, it is well to point out that overheated oils and fats are not safe. They are prone to develop rancidity which is not only aesthetically objectionable, but may also cause vomiting and diarrhoea. They also develop an anti-vitamin factor and are known to cause cancerous tumours in experimental animals.

Nobody would eat emulsifiers and stabilisers if they are served under such names, but they are the undisclosed ingredients of certain types of confectionery and bakery products. Emulsifiers convert fats and oils into a cream which will mix freely with bread, cakes etc. Stabilisers keep stable. Silicones are positively dangerous when used as emulsifiers in food products. So are other high polymers. These compounds are possibly carcinogenic; they also aid the assimilation of undesirable amounts of iron, vitamin A and many harmful chemicals.

ARTIFICIAL SWEETENERS

A man may address his sweetheart as Sugar, but he wouldn't call her Saccharin. And with very good reason. Sugar is the real thing and saccharin is the imitation. Saccharin, another chemical accidentally discovered in the laboratory, is the first and foremost of many synthetic chemicals with a sweet taste and no food value. Saccharin is prohibited in India in ice-creams, jams and one or two other foods; it is permitted in all other foods provided its presence is disclosed to the consumer by a declaratory label. Sugar is valuable in nutrition as one of the best sources of calories. Saccharin merely tickles the palate and is not utilised by the body at all. Dulcin, another synthetic sweetener, is known to produce liver tumours, P—4000 is toxic to the kidney. Sorbitol causes gastric discomfort. Cyclamates have their advocates, but they are said to cause diarrhoea. Aside from the utter worthlessness of these products from the point of view of nutrition, the continous insults to the body through their frequent use may carry long-term hazards of which we know little.

There is some mystery about artificial flavours. Many of the formulas are trade secrets. The only thing known about the flavours we are all taught to like in many bottled and packaged foods like soft drinks jams, cakes and confectionery is that their place of birth is not the orchard but the factory. Legal restrictions on artificial flavours are confined to the express prohibition of coumarin, the principle of sweet clover, which is haemorrhagic. Much remains to be done in the field of artificial flavours.

HARDENED OILS

Though not coming strictly under the title of this article, hardened oils must be referred to here. Called also hydrogenated oils or vanaspati, they are made by the hydrogenation of vegetable oils, mostly groundnut oil, also cottonseed oil and soyabean oil. Although the scare raised some years ago about the alleged tendency of vanaspati to cause congenital blindness has been falsified, complete dependence on hardened oils as the source of fat is not desirable. Hydrogenation involves the use of high temperatures. It partially eliminates the unsaturated fatty acids, linoleic and linolenic, from the oil. These acids are called Essential Fatty Acids and their importance in nutrition has been recognised only in recent years. Their absence in the diet leads to a variety of diseases ranging from arthritis and arteriosclerosis to caries and cataract.

Copper and lead poisoning due to the use of defective metal utensils is well known. Lead is easily dissolved by acid foods from containers made of, or coated with, impure tin containing traces of lead. Lead is not excreted from the body and so leads to chronic poisoning; it is also known to induce abortion. Today there is a new threat to pure food from the plastics which are used as wrappers for food. More than a hundred chemicals are used in the manufacture of these plastics and many of them are definitely poisonous.

NOT AN UNMIXED BLESSING

A commission appointed by the U. S. Department of Agriculture some years ago reported that nearly two thousand chemicals were associated in some way or other with food production and processing, and many of them were definitely injurious to health. We have seen how the EFA (Essential Fatty Acids) get destroyed during hydrogenation and how overheated fats and oils are rendered toxic. Even pasteurisation, admirable as it is for freeing milk from infection, destroys the vitamins, and fresh milk boiled in the home is nutritionally superior to pasteurised milk. In the same way flour ground in the home is superior to the milled product, as the milling process and the improver (chlorine dioxide) between them do away with the germ and the vitamins. It is perhaps an amusing commentary on scientific endeavour that while one arm of technology is busy destroying vitamins and natural flavours in food, the other arm is equally busy making the vitamins and flavours with which to supplement the debased food.

The use of canned and packaged and bottled foods no doubt appeals to the progressive as labour-saving and the vain as status symbols. The progressive as well as the snob would do well to reflect that the coal-tar dyes, artificial flavours, chemical preservatives, synthetic sweeteners, humectants, emulsifiers — the whole witches' brew of unholy chemicals hiding in these handy and handsome foods — are as potent a threat to health as the flies that hover around the slum pedlar's ware from which we shrink in holy horror.

By courtesy "The Mail".

☘

"This, then, seems to me to be the significant fact about Gandhiji. Great as he is as a politician, as an organiser, as a leader of man, as a moral reformer, he is greater than all these as a man, because none of these aspects and activities limits his humanity. This man seems greater than his virtues, great as they are".

— *Rabindranath Tagore.*

Around Five Cities in ten days

YOUTH EXCHANGE PROGRAMME - A Participant's experiences

The Lions Club of Pollachi sponsors, every year, students of our locality to tour different states in our country.

K. Natarajan, III B. Sc. (chemistry) of our College, one of the participants of the above programme narrates his experiences.

My heart swelled with happiness, when I was informed that I was chosen by the LIONS CLUB of POLLACHI, as a member of the YOUTH EXCHANGE PROGRAMME and was asked to proceed to Calcutta to participate in the programme.

The trip was very interesting, constructive and useful. Eight students from the South, four from Tamil Nadu and four from Kerala, participated in the programme.

I had the golden opportunity to see several important and interesting factories. I am an undergraduate student of Chemistry and as such my visit to Sindri Fertilizers and its connected units, Tata's Coal mines, Tata's Coal washeries, Fire bricks factory and many steel plants was a rewarding experience to me.

In Calcutta we had a busy time. The programme was very interesting as it covered a variety of attractions. We enjoyed the architectural beauty of Victoria Hall, — a marble palace, the Art Gallery and the National Museum. Birla's Academy and Birla Planetarium delighted us. The Howrah bridge, the Zoological gardens and the New Market will never fade from our memory.

In Durgapur, we had the striking views of the "modern temples" in Nehru's words, which work day in and day out to provide Indians with steel and iron. The Barrage across the wide river Damodar was breath taking.

In Asansole, we visited the steel plant's park (where the instruction 'Help to keep the park neatly' is obeyed fully) and we enjoyed the marvellous dusk from the banks of the river Barrakar. Chitaranjan Locomotive works was a glorious sight for us. Neat and tidy, the public roads of Jamshedpur presented a beautiful appearance.

Ranchi gave us the opportunity to have a happy evening near the Dashan Falls and a nice meeting with the children of a school. The spotless beauty of the children and the thunder of the falls made me keenly aware of the pettiness of

human beings. Thus carrying ever-green momories in my heart I waved my hands to Calcutta.

I have a suggestion to offer for the consideration of the LIONS. The participants of the Youth Exchange programme had to visit a number of places. Within a few days we could not make capital out of the tour in a lightning sweep. The number places to visit can be reduced or the number of days can be increased.

During our stay in those places we were the guests of the LIONS of those towns, noted personalities of those areas, highly cultured and philanthropic. My brief association with them not only broadened my mental horizon but also infused hope and confidence in my mind. I have benefited immensely by this trip. It also helped me understand the genuine service done by the LIONS under the banner of Lionism.

The hosts and the members of their families were very kind to us. Their keen loving interest in us moved us very much. Our stay with those families helped us understand their culture and food habits. During my stay I never felt that I was away from my home. It was brought home to me that I was an Indian first; there were many people ready to help me. I realized in the course of my sojourn that basically the Indian culture is the same. It transcends religion, language and politics.

I am profoundly grateful to the LIONS who introduced this scheme, in general, and the LIONS OF POLLACHI, in particular. We can never forget the smiling faces and the warm hearts of the LIONS, who entertained us, especially the Past District Governor Rusi. B. Gimi. He is a man in a thousand.

The immortal voice of Wordsworth is tingling in my heart.

"Oh! world, the wide book;
Human hearts, the pages,
Varying thoughts are verses.
Learn! To live the life!"

Memorial to a man of the people

On Delhi's Ring Road, just where the old wall city ends and the new begins, stands a simple two-storeyed building half hidden behind a hedge of flowering bougainvillaea. Here, in the Gandhi Memorial Museum, the sprit of the father of the nation still lingers. One of several museums established by the Gandhi Smarak Sangrahalaya Samiti, the institution houses a library, a photographic exhibit detailing events in Gandhi's life, and an assortment of Gandhi memorabilia. Since it was moved to its present site ten years ago, and particularly during the current Gandhi Centenary year, the museum has drawn a stream of visitors who come from all parts of the country to pay tribute to one who was a great leader and also a man of the people.

HIS BELONGINGS:

Gandhi once spoke of "complete identification with the poorest of mankind, an intense longing to live no better than they." And the contrast between the power of a man who held sway over millions and the meagreness of his personal belongings is one of the dominant impressions left by the museum. Some of the objects on display signify international recognition: a medal from the community church of New York commemorating his efforts for peace. Others provide intimate glimpses of the man: an ink-stand on which a yellow pencil stub has been inserted into a paper tube to make it last longer. But most of them—his glasses, his chappals, his razor—proclaim Gandhi's essential humility. Perhaps most eloquent of all is his thali, worn and stained from constant scouring.

LARGEST COLLECTION OF GANDHI LITERATURE:

Ground-floor wing of the museum houses the library where research scholars come to consult the largest single collection of Gandhi literature—more than 15,000 volumes, files of the journals he edited, thousands of manuscripts and letters. An indefatigable letter-writer, Gandhi never failed to reply, usually in his own hand. And if the right hand tired, he would write with the left.

A WEDDING GIFT FROM THE MAHATMA:

Visitors to the Museum examine a white khadi sari that once belonged to to Prime Minister Indira Gandhi. A wedding gift from the Mahatma, it was woven from yarn spun by his wife Kasturba. In her letter donating it to the Ghandhi Museum, the Prime Minister says: "I have worn this sari for 22 years, and I have a special corner in my heart for it, but I now feel that its rightful place is in the Museum.

— *By courtesy: 'Span'.*

OUR TOP SPORTSMEN

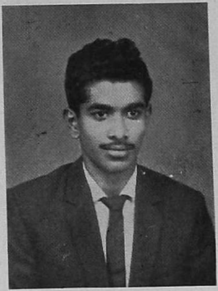

J. S. RAJAKUMAR, III B. A.,
Who won the Individual championship in Annual Sports, 2nd championship at Coimbatore and Second place in High Jump at Trichy.

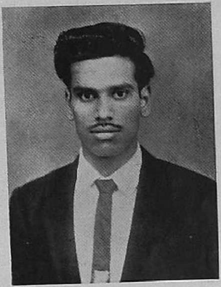

K. M. KANAKARAJ, III B. SC.,
Who won the I place in the 4×400 metres Relay Race in the Inter-divisional Sports Meet of the Madras University.

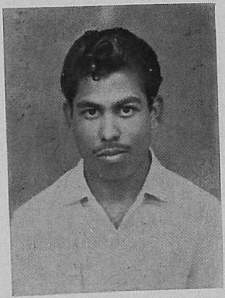

K P. SHANMUGAM, II B. A.
Long distance Runner

K. SHANMUGAM, II B. Sc., Physics.
A member of the winning Volley-Ball Team in the Pongal Sports and Games conducted at Madras.

COLLEGE UNION — OFFICE BEARERS

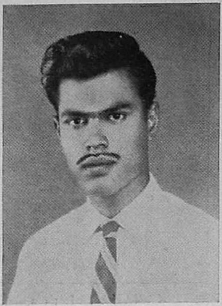

K. P. MURUGANNAN, III B. A.
Student—Chairman

R. RAJENDRAN, II B. A.
Vice-Chairman

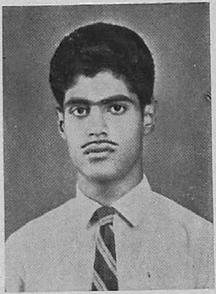

C. NATARAJAN, I B. Com.
Secretary

R. VIJAYAKUMAR, P. U. C.–'H'
Joint Secretary

Gandhiji! thou shouldst be living at this hour!

(With 1001 apologies to William Wordsworth)

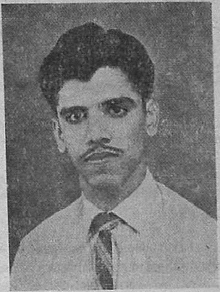

By
A. BALAGANGADHARAN, M. A.,
Lecturer in English.

Gandhiji! thou shouldst be living to-day:
India hath need of thee: she is a pond
Of internecine turmoils; truth, honesty,
Ahimsa, the glorious legacies of this land
Have forfeited their Indian heritage
Of inward bliss; we live in selfish age
Bless'd Son of Man, return to us again
Lift us from this dirty mire, Writhing'n pain,
Give us Wisdom, virtue, happiness, peace!
Truth was thy lodestar, thy soul dwelt apart;
Son of God! Thou hadst a majestic voice
('N flesh and blood!) thou travel'd on life's common way,
In saintly holiness; for ever thy heart
The humblest people on herself did lay.

GANDHI QUOTATIONS

There is no school equal to a decent home and no teachers equal to honest virtuous parents.

— *Wit and Wisdom of Gandhiji (145)*

It is better to allow our lives to speak for us than our words.

— *Day Book of Thoughts (155)*

Civilization, in real sense of the term, consists not in the multiplication but in the deliberate and voluntary reduction of wants.

— *Mind of Mahatma Gandhi (189)*

I recognise no God ecxept the God that is to be found in the heart of the dumb millions.

— *Harijan (2939)*

To me God is truth and love. God is ethics and morality. God is fearlessness. God is the source of light and life and yet he is above and beyond all these.

— *Young India (1925)*

The purer the sacrifice, the qnicker the progress.

— *Glorious thoughts of Gandhiji (197)*

Anger is the enemy of ahimsa and pride is a monster, that swallows it up.

— *Gandhian Gems (7)*

True nobility consists in doing the right voluntarily and deliberately.

— *Great Thoughts (78)*

To err is human, to own up one's error and so to act as to be proof against it, is manly.

— *Mahatma Gandhiji's saying (10)*

There can be no room in India of my dreams for the curse of untouchability.

— *Precious Pearls (274)*

Let us fear God and we shall cease to fear man.

— *Speeches and writings (330)*

பன்னிரண்டாம் ஆண்டு அறிக்கை

(1968 நவம்பர் 7–ஆம் நாளன்று முதல்வரால் வாசித்தளிக்கப்பட்டது.)

ஆண்டு விழாத் தலைவர் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்

திரு. ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார்

சிலம்புச் செல்வர் திரு ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார் அவர்களே, பெரியோர்களே, ஆசிரியர்களே, மாணவர்களே,

உங்கள் எல்லோருக்கும் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு கல்லூரியின் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு விழாவுக்கு வருகை புரிந்துள்ள உங்கள் யாவரையும் வரவேற்பதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். திரு ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார் அவர்கள் இவ்விழாவிற்குத் தலைமைதாங்கிச் சிறப்புரை ஆற்றிப் பரிசுகள் வழங்க இசைந்தது நாம் பெற்ற பெரும் பேறுகும்.

அரசியலில் அவர் ஆற்றிய அரும் பணிகள் ஒரு புறமிருக்க, தமிழ், தமிழ்நாடு ஆகியவற்றையே அவர் பேச்சும், மூச்சுமாகக் கொண்டவர் என்பதை நாமறிவோம். "வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு" என்னும் அவருடைய நூலுக்கு சாகித்ய அகாடமி பரிசளித்திருப்பதை அறிந்து நாம் பாராட்டுகின்றோம். உங்கள் சார்பிலும், என் சார்பிலும் அவர்களை வருக வருக என வரவேற்கின்றேன்.

ஆண்டறிக்கை

மாணவர் தொகை :

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி 1957-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் 160 மாணவர்களுடன் தொடங்கிற்று. இரண்டாம் ஆண்டில் 240 மாணவர்கள் பயின்றனர். 1959-இல் கணிதம், பௌதிகம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்கியபோது மாணவர் தொகை 300 ஆயிற்று. இரண்டாமாண்டு, மூன்றுமாண்டு பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் வந்தபோது மாணவர் தொகை 530 ஆயிற்று அடுத்த ஆண்டுகளில் புகுமுக வகுப்பில் மாணவர்கள் மிகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டமையால் கல்லூரியில் 649 பேர் சேர்ந்து படித்தனர். 1965-இல் பி. எஸ்ஸி — கெமிஸ்ட்ரி தொடங்கப்பெற்ற பொழுது கல்லூரியில் 749 மாணவர் பயின்றனர். சென்ற ஆண்டில் மாணவர் தொகை 1058 ஆக உயர்ந்தது. இவ்வாண்டில் பி. காம். தொடங்கப்பெற்றதால் இக்கல்லூரி மாணவர்களின் தொகை 1114 ஆகப் பெருகியிருக்கிறது.

ஆசிரியர்கள் :

இந்த ஆண்டில் ஆசிரியர்களுள் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பௌதிக விரிவுரையாளர் திரு எஸ். வீரப்பன் அரசாங்கப் பணியை ஏற்றுக்கொள்வதற்காகக் கல்லூரியை விட்டு விலகினர். திருவாளர்கள் வி. கந்தசாமி, பி. என். கலியபெருமாள், ஜி. ஜெகந்நாதன், பி. வி. முரளி, பி. கிருஷ்ணசாமி, பி. வெள்ளியங்கிரி, கே. பிரசாத்

குமார் ஆகியோர் இவ்வாண்டில் ஆசிரியர்களாகச் சேர்ந்தனர். அலுவலகத்தில் மானேஜராக இருந்த திரு எஸ். செல்லப்பன் ஓய்வு பெற்றதால், திரு என். டி. சேஷாத்திரி மானேஜராகப் பொறுப்பேற்றார். கல்லூரியின் சார்பில் புதிய உறுப்பினர்களை வரவேற்கிறேன்.

இழப்பு:

கல்லூரி தொடங்கிய நாளிலிருந்து முதல் நான்காண்டுகள் அல்லும் பகலுமாகக் கல்லூரியின் முன்னேற்றம் ஒன்றையே கருத்தில் இருத்தி உழைத்து ஓய்வு பெற்ற முதல்வர் திரு எஸ். நரசிம்மன் அவர்கள் 1967 நவம்பரில் (16) இறைவன் திருவடி யடைந்த துயரச் செய்தியையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1968-ஆம் ஆண்டு மே 8-ஆம் நாளன்று அமெரிக்காவில் உள்ள உடாவில் நம் கல்லூரியின் பௌதிக விரிவுரையாளர் திரு ஆர். அர்ஜுனன் அவர்கள் திடீரென்று காலமானதை அறிந்து நாமெல்லாரும் துன்பத்திற்குள்ளானோம். அவர் இக் கல்லூரியில் ஆறாண்டுகள் அரும்பணியாற்றி நற்பெயருடன் விளங்கினார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் மேற்படிப்புக்காகக் கல்லூரியிலிருந்து விடுமுறை பெற்றுக் கொண்டு அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருந்த இவ்விளம்வயதில் அவர் இவ்வுலகைவிட்டுப் பிரிந்தது துன்பத்திற்குரிய செய்தியாகும்.

தேர்வு முடிவுகள் :

மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரைப் பொறுத்தவரையில் இதுதான் ஆண்டறிக்கையில் குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும். தேர்வு முடிவுகளைக் கொண்டு கல்வியின் மதிப்பை அளவிடக் கூடாது என்று அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் மனநிறைவுக்குரிய வேறொரு மதிப்பீட்டு முறை இதுவரையில் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. பொதுமக்களைப் பொருத்தவரையில் தேர்வு முடிவுகள் நன்றாக இருந்தால்தான் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் கவனத்துடன் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்துள்ளனர் என்றும், நிர்வாகத்தினர் நிறைய வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கின்றனர் என்றும் கூறுவார்கள்.

எனக்கு ஆண்டறிக்கையின் இப்பகுதியைச் சொல்வது மிகவும் கடினமான செயலாகும். நான் உண்மையான தகவல்களையே இங்கு எடுத்துக்கூற வேண்டியதாயிருக்கிறது.

1968 ஏப்ரலில் நடைபெற்ற பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளின் முடிவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:-

புகுமுக வகுப்பு :-

தேர்வு எழுதியவர்கள்	—	614
தேறியவர்கள்	—	299
முதல் வகுப்புப் பெற்றவர்கள்	—	75
இரண்டாம் வகுப்புப் பெற்றவர்கள்	—	66
மூன்றாம் வகுப்புப் பெற்றவர்கள்	—	158
தேறியவர்களின் சதவீதம்	—	48%

பாடங்கள் வாரியாக முடிவுகள் :

ஆங்கிலம்	—	75%
தமிழ்	—	66%
கணிதம்	—	77%
இயற்கை விஞ்ஞானம்	—	72%
ஃபிசிக்ஸ்	—	83%
கெமிஸ்ட்ரி	—	69%
வணிகவியல்	—	59%
பொருளாதாரம்	—	86%
தர்க்கம்	—	93%

பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் :

பி. ஏ., பி. எஸ்ஸி.	ஆங்கிலம்	76%	– மூன்றும் வகுப்பு –	80
	தமிழ்	93%	– இரண்டாம் வகுப்பு –	9
			– மூன்றும் வகுப்பு –	92

பி. எஸ்ஸி. கணிதம் — 57%

முதல் வகுப்பு	—	3
இரண்டாம் வகுப்பு	—	5
மூன்றும் வகுப்பு	—	3

பி. எஸ்ஸி. ஃபிசிக்ஸ் — 12%

முதல் வகுப்பு	—	1
இரண்டாம் வகுப்பு	—	1

பி. எஸ்ஸி. கெமிஸ்ட்ரி — 55%

முதல் வகுப்பு	—	5
இரண்டாம் வகுப்பு	—	5
மூன்றும் வகுப்பு	—	2

பி. ஏ. பொருளாதாரம் — 35%

மூன்றும் வகுப்பு	—	6

விளையாட்டுகள்:

உடற்பயிற்சிக் கல்வி புதுமுக வகுப்புக்குக் கட்டாயமாக்கப்பட்டிருப்பதால், நாள் தோறும் 300 மாணவர்கள் விளையாட்டுகளிலும், உடற்பயிற்சியிலும் ஈடுபடுகிறார்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் கோயமுத்தூர் டிவிஷனில் அமைந்த கல்லூரிகளுக்குள் கோவையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நம் கல்லூரி மாணவர்கள் 8 பேர் கலந்து கொண்டனர். நம் கல்லூரி அதில் இரண்டாமிடம் பெற்றது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜே. எஸ். இராஜ்குமார்

(III B. A) உயரம் தாண்டுதலில் (High Jump) முதலிடமும், ஹர்ட்ல்ஸ், ஹேம் மர்த்ரோ (சுத்தி எறிதல்) ஆகியவற்றில் இரண்டாமிடமும், 'ஷாட்புட்'டில் மூன்று மிடமும் பெற்றுர். கே. எம். கனகராஜ் (III B. Sc) டிஸ்கஸ் எறிதலில் (Discus throw) முதலிடமும், 400 மீட்டர் ஓட்டப்பந்தயத்தில் இரண்டாமிடமும் பெற்றுர். எஸ். மாணிக்கம் II B. A. நீளம் தாண்டுதலில் (Long Jump) இரண்டாமிடமும் ஹாப்ஸ்டெப் & ஜம்ப் (Hop step and Jump), ஈட்டி எறிதல் (Javelin throw) ஆகிய வற்றில் மூன்றுமிடமும் பெற்றுர். 4 x 400 மீட்டர் அஞ்சல் ஓட்டப்பந்தயத்தில் (Relay race) முதலிடத்தையும், 4 x 100 மீட்டர் அஞ்சல் ஓட்டப்பந்தயத்தில் மூன்று மிடத்தையும் நம் கல்லூரி பெற்றிருக்கிறது. கல்லூரிகளுக்குள் நடைபெற்ற இப் பந்தயத்தில் ஜே. எஸ். இராஜகுமார் 12 புள்ளிகள் பெற்று இரண்டாம் இடம் பெற்றி ருக்கிறுர் என்பதையும் மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி, பிரதேசப் பொறியியற் கல்லூரியில் (Regional Engineering College) அக்டோபர் 15-ஆம் தேதியன்று நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளில் ஜே. எஸ். ராஜ்குமார் உயரம் தாண்டுதலில் இரண்டாமிடம் பெற்றுர். கே. எம். கனகராஜ் உறுப்பினராக இருந்த கோவைக் குழு (Coimbatore Team) 4 x 400 மீட் டர் அஞ்சல் ஓட்டப் பந்தயத்தில் முதலிடம் பெற்றது.

கோவையில் நடைபெற்ற கல்லூரிகளின் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு அமைப்பாளராக நம் கல்லூரி உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் திரு. ஆர். வேலுசாமி தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார். கோவை டிவிஷனின் விளையாட்டுக் குழுவுக்கு அவர் மானேஜராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விடுதி:

இரத்தின சபாபதி நினைவு விடுதி நாள் தோறும் பல்வேறு துறைகளில் வளர்ந்து வருகிறது. கல்லூரியில் மாணவர் தொகை ஆயிரத்துக்கு மேலே இருப் பினும், விடுதியில் 160 மாணவருக்குத் தான் இடம் இருக்கிறது. நாச்சிமுத்து பாலி-டெக்னிக் விடுதியில் நம் கல்லூரி மாணவர்கள் 160 பேருக்கு இடமளித்திருப்பதற்காக அதன் நிர்வாகிகளுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விடுதி மன்றம் ஆகஸ்டு மாதத்தில் திருமதி. சிவாநந்த விஜயலட்சுமியால் தொடங்கப்பெற்றது. விடுதியில் படிப்பறையும், நூலகமும் அமைந்துள்ளன. மாணவர்களே நடத்தும் 'சுடர்' எனும் இதழும் வெளியிடப்படுகிறது.

நூல் நிலையம்:

பொது நூல் நிலையத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் சேர்ந்து மொத்தம் 12000 நூல்கள் உள்ளன. பல்கலைக் கழக மானியக்குழு பாடப்புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு மறுபடியும் ரூ. 2500 மானியமாக அளித்திருக்கிறது. அத்தொகைக்கான நூல்களை அநேகமாக வாங்கி விட்டோம். பல்கலைக் கழக மானியக் குழுப் பாடப்புத்தகப்பிரிவில் 1200 நூல்களுக்கு மேல் உள்ளன. படிப்பறைக்கு வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளும், உள் நாட்டுப் பத்திரிகைகளுமாக மொத்தம் 90 பத்திரிகைகள் வருகின்றன. நூல் நிலையத்தைப் பெரும்பாலான மாணவர்கள் பயன்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வுக் கூடச் சாதனங்கள் :

பி. எஸ்ஸி ஆய்வுக் கூடத்துக்கு செமி - மைக்ரோ சாதனங்கள் வாங்குவதற்கெனப் பல்கலைக் கழக மானியக்குழு 5000 ரூபாய் அளித்தது. அத்தொகைக்கான சாதனங்கள் வாங்கப் பெற்று விட்டன.

கல்லூரி மன்றம் முதலியன :

சர்வோதயத் தலைவர் திரு. ஜயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் 17—8—68 அன்று கல்லூரி மன்றத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். கல்லூரித் தமிழ் மன்றத்தைக் கோவை கௌமார மடாலயத்தலைவர் தவத்திரு. சுந்தர சுவாமிகள் துவக்கி வைத்து வாழ்த்தினர். கல்லூரி மன்றத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நடை மன்னன் திரு. ரஹ்மான் தன் அனுபவங்களை எடுத்துரைத்தார். திரு கி. வா. ஜகந்நாதன், திரு. சி. இராமச்சந்திரன் ஆகியோர் காந்தியடிகளைப் பற்றி இருவேறு நாட்களில் சொற்பொழிவாற்றினர்.

அக்டோபர் 28-ஆம் நாளன்று ஐக்கிய நாடுகள் தினம் கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது நடைபெற்ற போலிப் பாராளுமன்றத்தில் பல மாணவர்கள் ஊக்கத்துடன் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். கல்லூரி மன்றம் நடத்திய பல்வேறு போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு இன்று பரிசளிக்கப்படுகிறது. காந்தியடிகள் நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டிப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கும், புதுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் தனித்தனியே கட்டுரைப் போட்டி ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். பல மாணவர்கள் இவற்றில் ஊக்கத்துடன் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவை சிந்தனையாளர் மன்றத்தார் நடத்திய காந்தியடிகள் நூற்றாண்டு விழாப் போட்டிகளிலும் நம் கல்லூரி மாணவர்கள் கலந்துகொண்டு பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்கள். இவ்வாண்டு வெளியிடப்படும் கல்லூரி ஆண்டு மலரைக் காந்தியடிகள் நூற்றாண்டு விழா மலராக வெளியிட ஆசிரியர் குழு உழைத்து வருகிறது.

நிர்வாகக் குழு :

கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவினர் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வழிநடத்திச் செல்வதற்காக, என் உளங்கனிந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்லூரி நிர்வாகத்தைப் பற்றிய விஷயங்களில் தளராது அறிவுரை கூறி வரும் திரு நா. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கு என் ஆழ்ந்த நன்றி உரியதாகும். அவரிடம் கல்லூரியைப் பற்றிய செய்திகளை அச்சமோ கூச்சமோ இன்றி எடுத்துரைக்கும் உரிமையை நான் பெற்றிருக்கிறேன்.

கல்விச் செயலாளர் திரு. கே. வெங்கடாசலம் அவர்கள் கல்லூரியைப் பற்றிய எல்லா விஷயங்களிலும் என்னுடன் ஒத்துழைத்து வருவதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நன்றியுரை :

கல்லூரியில் என்னைப் போலவே ஆசிரியர்களும், அலுவலக ஊழியர்களும் பணிபுரிபவர்களாகையால், ஆசிரியர்களையும் பிறரையும் பாராட்டுவது மரபன்று. எனி

னும் எல்லாவற்றிலும் என்னுடன் உண்மையான உள்ளத்துடன் அவர்கள் ஒத்துழைப்பதற்காக நான் நன்றி செலுத்த வேண்டும். நம் கல்லூரியின் நற்பெயரைக் காப்பாற்றும் வகையில் உழைக்கும் பல்வேறு பாடங்களின் துறைத்தலைவர்களை நான் எவ்வளவு தூரம் நம்பியிருக்கிறேன் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். பிற ஆசிரியர்களும் கல்லூரியின் புகழுக்கு உறுதுணையாகத் தாங்கள் பணியாற்றுவதை எண்ணிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

மாணவர்களுக்கு :

கல்லூரியின் நற்பெயரை ஆக்குவதோ ஆழிப்பதோ மாணவர்கள் கையில் இருக்கிறது. கல்லூரிக்கு நற்பெயரைத் தேடித்தருவோர் மாணவர்களே என்பதை மறவாதிருக்குமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்.

முடிவுரை :

திரு ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராக இன்று வீற்றிருப்பது பேருவகை தருகிறது என்பதை மறு முறையும் உங்களிடம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருடைய வருகை நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிப்பதாகும். எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களுக்கெல்லாம் நல்லருள் புரியுமாறு வேண்டி வணங்கி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.

— திருவள்ளுவர்.

NALLAMUTHU GOUNDER MAHALINGAM COLLEGE,

POLLACHI.

COLLEGE UNION

ANNUAL REPORT, 1968 - '69

President :	Thiru M. Alkondan, M. A., F. I. C. S.
General Secretary :	,, S. P. Kandaswamy, M. A.
Treasurer :	,, R. Subramaniam, B. A.,
Student Chairman :	,, K. P. Murugannan, III B. A.
Vice-Chairman :	,, R. Rajendran II B. A.
Secretaries :	,, C. Natarajan, I B. Com. ,, R. Vijayakumar, P. U. C-H.

13-8-1968 An oratorical contest was held in connection with the centenary celebration of Gandhiji.

16-8-1968 Election was held for the offices of the College Union for the year 1968-'69.

17-8-1968 Thiru Jayaprakash Narain inaugurated the College Union. K. P. Murugannan, Student Chairman, presided over the meeting. Our Correspondent Thiru N. Mahalingam, B. Sc.,M.I.E. welcomed and introduced the Chief Guest. The Chief guest gave a talk on 'Democracy today.'

4-10-68 An oratorical contest was held on the following:

1. காந்தியடிகள் உயிருடன் இருந்திருந்தால்?
2. அறிவியல் உலகில் அண்ணல் காட்டிய அகிம்சை வழிக்கு இடமுண்டா?

Three students were selected to represent our college in the debates to be conducted by the various colleges in Coimbatore District.

25-10-68 An extra-ordinary meeting was held in connection with the centenary celebration of Gandhiji. Thiru K. V. Jaganathan, M. A., Editor, Kalaimagal, spoke on 'Gandhism and spiritualism'.

28-10-68 United Nations Organisation's Day was celebrated. A mock session of General Assembly was conducted. Thiru S. P. Kandaswamy

narrated the origin and growth of the Organisation. Nine students participated in the session as representatives of Nine Countries and criticised the Russian invasion of Czechoslovakia.

30-10-68 An oratorical contest was held in connection with the College Day on "Peace is possible by Gandhian way".

4-11-68 An oratorical contest was held in connection with the Bharathi Day on:

"பாரதி செய்த புரட்சிகளில் எது சிறந்தது?"

7-11-68 The Founder's Day and the College Day was celebrated. Our Correspondent Thiru N. Mahalingam, B.SC., M. I. E. presided and welcomed the gathering. Thiru M. P. Sivagnanam, M. L. A., delivered the Founder's Day Address and distributed the prizes.

15-11-68 Thiru Kothamangalam Subbu presented his famous 'Gandhi Mahan Kathai' and gave a talk on the early life of Gandhiji.

8-1-69 An extraordinary meeting was held in connection with the Centenary Celebration of Gandhiji. Thiru K. Arunachalam, M. A. (Secretary, Gandhi Smarak Nidhi, Madurai.) presided and Thiru N. Giridari Prasad, M. A., B. L. spoke on the principles of Gandhiji.

10-1-69 Thiru M. A. Manickavel Naicker, Chairman, Legislative Council, visited our College and addressed the members of the Staff.

S. P. KANDASWAMY,
General Secretary.

IN MEMORIAM

R. ARJUNAN

BORN: 6—6—1934 DIED: 8—5—1968

We record with a deep sense of shock and grief the sad and untimely demise of our beloved colleague Thiru. R. Arjunan, M. Sc., Lecturer in Physics, on 8—5—1968 at Utah (U. S. A.) where he was undergoing higher studies. We convey our heartfelt condolences to the bereaved famlly. May his soul rest in peace.

த மி ழ் ம ன் ற ம்

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி

ஆண்டு அறிக்கை, 1968 - '69

தலைவர் : திரு. **ஆட்கொண்டான்,** எம். ஏ.
துணைத் தலைவர் : திரு. மு. **வேங்கடசாமி,** எம். ஏ.
செயலாளர் : **ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்:** பட்ட வகுப்பு, முதலாண்டு.

29—8—68 வியாழன் அன்று தமிழ் மன்றத்தின் தொடக்க விழா நடைபெற்றது. கோவைக்கருகிலுள்ள சின்னவேடம்பட்டி கௌமாரமடாலய ஆதீனகர்த்தர் தவத்திரு. சுந்தரசுவாமிகள் தொடக்கவிழாச் சொற்பொழிவாற்றினர். பேராசிரியர் திரு. மு. வேங்கடசாமி அவர்கள் தலைமை தாங்கினர்.

14—10—68 வியாழன் அன்று காந்தியடிகள் பிறந்த நாள் விழா நடைபெற்றது. பழனி, ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி மெய்யுணர்வுத் துறைப்பேராசிரியர் திரு. சி. இராமச்சந்திரன், எம். ஏ., அவர்கள் காந்தியடிகளைப் பற்றிப் பேசினர். தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. மு. வேங்கடசாமி தலைமை தாங்கினர்.

2—12—68 திங்கள் அன்று நடைபெற்ற பட்டிமன்றத்தில், சிலப்பதிகாரப் பதிகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று உண்மைகளில் இளங்கோவடிகள் வலியுறுத்துவது எது என்பதைப் பற்றிப் பின்வரும் மாணவர்கள் வாதிட்டனர்:-

அ) அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றுகும்
1. எம். சவுண்டப்பன், III பி. ஏ.
2. கே. நடராஜன், III பி. எஸ்ஸி.
3. கே. பி. முருகண்ணன், III பி. ஏ.

ஆ) உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்
1. ஆ. பாலசுப்பிரமணியன், I பி. ஏ.
2. கே. நடராசன், II பி. எஸ்ஸி.
3. கே. சாமிநாதன், II பி. ஏ.

இ) ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும்
1. இல. மனோகரன், II பி. ஏ.
2. கே. ஆறுமுகம், II பி. ஏ.
3. ஆறுமுகம், I பி. ஏ.

தலைமை தாங்கிய தமிழ்விரிவுரையாளர் திரு. மு. சி. கேசவன் எம். ஏ. 'உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்' என்பதே இளங்கோவடிகளால் வற்புறுத்தப்படுகிறது என்று தீர்ப்பு வழங்கினர்.

19—2—69 புதன் அன்று திருவள்ளுவர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழா கொண்டாடப் பட்டது. பழனி, ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி முதல்வர், பேராசிரியர் திரு. டி. எஸ். ஆர். இராம்தாஸ் அவர்கள் தலைமை தாங்கித் திருவள்ளுவர் படத்தைத் திறந்துவைத்துப் பேசினர். மூன்றுமாண்டுப் பட்ட வகுப்பு மாணவர்

சார்பில் சி. முருகேசன் திருவள்ளுவர் படத்தைக் கல்லூரிக்கு அளித்தார். கல்லூரி முதல்வர் அதைநன்றியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். மாணவர் அன்வர் பாஷா பேசிய பின், கட்டுரைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்குத் தலைவர் பரிசுகளும், நற்சான்றிதழ்களும் வழங்கினர்.

தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற மூன்று கட்டுரைப்போட்டிகளின் தலைப்புகளும், அவற்றில் பரிசுபெற்றவர்களின் பெயர்களும் வருமாறு:-

1. மனோன்மணீயக் கட்டுரைப்போட்டி:
   பரிசு பெற்றவர்: எம். சவுண்டப்பன், III பி. ஏ.
2. திரு. வி. கலியாணசுந்தரனர் எழுதிய 'மனித வாழ்க்கையும், காந்தியடிகளும்' என்னும் நூலைப்பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரை:
   பரிசு பெற்றவர்: இல. மனோகரன், II பி. ஏ.
3. டாக்டர் மு. வரதராசனர் எழுதிய 'காந்தி அண்ணல்' என்னும் நூலைப்பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரை:
   பரிசு பெற்றவர்: ஆ. மா. அரங்கநாதன், புகுமுக வகுப்பு 'டி' பிரிவு.

கேரளத்தின் முன்னுள் கல்வி அமைச்சர் திரு. ஜோசப் முண்டசேரி எழுதிய 'பேராசிரியர்' என்னும் மலையாள நூலைத் தமிழ் மன்றத்தின் துணைத்தலைவர் பேராசிரியர் மு. வேங்கடசாமி அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து 'சாகித்ய அகாடமி'க்கு அனுப்பினர். அந்நூல் சாகித்ய அகாடமியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் மன்றத்தின் செயல்களுக்கு உறுதுணைபுரிந்த அனைவர்க்கும் எங்கள் நன்றி உரியதாகும்.

ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்,
செயலாளர்.

*

சிந்தனையாளர் மன்றப் பரிசு

கோவை சிந்தனையாளர் மன்றம் 13—10—68 ஞாயிறன்று காந்தியடிகள் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடியபோது பரிசும், சான்றிதழும் பெற்ற மாணவர்கள்:

1. கவிதைப் போட்டி: சிறப்புச் சான்றிதழ்:
மா. சண்முகசுந்தரம், III B. A.
பி. இரத்தினம், I B. SC.
ஜி. ஆர். பழனிசாமி, II B. SC.

2. பேச்சுப் போட்டி: சான்றிதழ்:
கே. நடராசன், III B. SC.
சி. நடராசன், I B. Com.

3. ஓவியப் போட்டி: சான்றிதழ்:
பி. இரத்தினம், I B. SC.

4. பாட்டுப் போட்டி: மூன்றும் பரிசு:
கே. சாம்பமூர்த்தி, புகுமுக வகுப்பு - "ஜி"

NALLAMUTHU GOUNDER MAHALINGAM COLLEGE,

POLLACHI.

PLANNING FORUM

ANNUAL REPORT 1968-'69

The office bearers of the Forum for the academic year 1968—1969 are as follows :

Thiru. M. Alkondan, M. A., F. I. C. S.,
PATRON.

Thiru. V. Radhakrishnan, M. A.,
PRESIDENT.

Thiru. V. K. Krishnaswamy, III B. A. (Economics)
SECRETARY.

Thiru. N. Muthuswamy, II B. A. (Economics)
JOINT SECRETARY.

In connection with the College Day Celebrations, an Essay writing competition in Tamil and an Elocutiou competition in Tamil were held in November 1968.

The Forum justly feels proud of the laudable achievement of Thiru M. Viswanathau of II B. A. Econ. who won the first prize in the Play-writing competition organised by the P. S. G. R. Krishnammal College, Coimbatore

Thiru. C. L. Govindarajan, B. A., B. T., of S. R. I. M. H. School, Pollachi addressed the Forum on 4th November 1968. The theme of his address was 'இன்றும் நாளையும்'. Thiru. K. A. Gundu Rao, M. Sc., Professor of Physics, N. G. M. College, Pollachi, presided. During the second week of February '69 an educational tour to Bangalore and Mysore was organised.

Pollachi,
24—2—1969.

V. RADHAKRISHNAN,
Professor of Economics.

★

NALLAMUTHU GOUNDER MAHALINGAM COLLEGE

POLLACHI

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

ANNUAL REPORT 1968 - '69

I have great pleasure in presenting the Annual Report of the Department of Physical Education of our College for the year 1968–'69. At the outset, I extend on behalf of the College and on my own a most hearty welcome to Thiru S. M. Shanmugam, Deputy Superintendent of Police, Pollachi. The distinguished guest needs no introduction. Tall and well-built, he is an outstanding Sports man and a good player in foot ball.

Intramural tournaments in all games were conducted in the first and second terms and the gay participation of the students in the games was remarkable. The student-leaders were of immense help in the conduct of the Tournament and Sports.

Our College team participated in the inter-collegiate Volley ball, Foot ball and Badminton Tournaments of the Coimbatore Division. The Coimbatore Divisional Athletic meet was held at Agricultural College, Coimbatore on 22nd and 23rd August 1968. This year I am glad to say our College came second, scoring 37 points. The performance of our athletes was creditable. The following is the summary of the performance.

I. J. S. RAJAKUMAR III B. A. Economics

High Jump	I
Hurdles	II
Hammer	II
Shotput	III

II, K. M. KANAGARAJ III B. SC., PHYSICS

Discus Throw	I
400 M. Hurdles	II

III. S. MANICKAM II B. A. Economics

Long Jump	II
Hop-Step-Jump	III
Javelin	III

IV. 4 × 400 relay FIRST PLACE

K. G. Radhakrishnan
K. M. Thangavelu
K. M. Kanagaraj
R. Gopal

V. 4 × 400 M. Relay Third Place

J. S. Rajakumar
S. Manickam
K. G. Radhakrishnan
K. M. Thangavelu

INDIVIDUAL CHAMPIONSHIP

FIRST PLACE	D. Jayaseelan	P. S. G. Tech	- 13 points
SECOND PLACE	J. S. Rajkumar	N. G. M. College	- 12 ,,

Three athletes from our College represented Coimbatore Division in the Inter Divisional Sports Meet (Madras University), which was held at the Regional Engineering College, Trichy on 15th October, 1968.

The following two students secured I and II places.

HIGH JUMP

1. J. S. Rajkumar II Place
   4 x 400 M. Relay
2. K. M. Kanakaraj I Place

I am happy to say that here we have all the facilities necessary for playing out-door games like Hockey, Foot ball, Cricket, Volley ball, Basket Ball, Badminton, Chedugudu, Soft ball, and tennikoit and indoor games like Ping-pong, carrom, Chess, Weight-lifting etc. But we are unable to provide better facilities for indoor games owing to accommodation difficulty. I eagerly look forward to the day when a separate hall is provided for the indoor games.

Out of a total strength of 1100 students only 60 have taken part in the Sports Meet today. This is an indication of the present trend among the students. It is disheartening to note that their interest in the games is fast diminishing. Permit me, Sir, to suggest a remedy at this juncture. Scholarships may be awarded to outstanding athletes and players. This will be an incentive and will do a lot of good for the promotion of games.

Once again I welcome the Chief Guest of the evening and other visitors who have responded graciously to our invitation.

Thank you.

R. VELUSWAMY,
Physical Director.

COLLEGE CHRONICLE, 1968 - '69

(THE EDITOR)

24-6-68	The College re-opened after Summer vacation.
28-6-68	Mr. Saalai Ilanthiraiyan and Mrs. Saalini Ilanthiraiyan of Delhi visited the College and had tea with the Heads of the Departments.
10-7-68	Regular classes commenced for the Pre-University Class.
22-7-68	I Year Degree classes commenced.
26-7-68	A meeting of the College Council was held.
29-7-68	The Revised Time-table took effect from this day.
31-7-68	Departmental Numbers of the students were announced.
9-8-68	A meeting of the College Council was held.
13-8-68	Dr. P. L. Ranganathan of Madras gave a free service of eye testing. An oratorical contest was held.
15-8-68	Independence Day was celebrated, the Principal hoisting the Nationa Flag. K. Natarajan of III B. Sc., addressed the gathering.
16-8-68	The Election of the Office bearers of the College Union was conducted.
17-8-68	The inaugural address of the College Union was delivered by Sri. Jayaprakash Narain.
29-8-68	The Inaugural address of the Tamil Manram was delivered by Thavathiru. Sundara Swamigal, Head of the Kaumara Matalayam, Coimbatore.
30-8-68	A magic show was held.
9-9-68	I Terminal Examinations commenced.
22-9-68	I Terminal Holidays commenced.
3-10-68	The College re-opened after the I Terminal holidays.
17-9-68	A meeting of the College Council was held.
10-10-68	A condolence resolution was passed, recording the deep sense of sorrow of the staff and students on the premature death of R. Subramaniam, a student of the Pre-University Class.
14-10-68	'Gandhi Centenary' was celebrated under the auspices of the Tamil Manram. Thiru C. Ramachandran M. A., Lecturer in Philosophy, Sri Palaniandavar College of Indian culture, delivered an address.
16-10-68	The first three ranks secured by the Pre-University students in each section, in the first Terminal Examination were announced.
17-10-68	Thiru M. G. Rahman, the world trotter, narrated his experiences.
25-10-68	Thiru K. V. Jagannathan, Editor "Kalaimagal", delivered an address on "Gandhism and Spiritualism".

STAFF MEETING

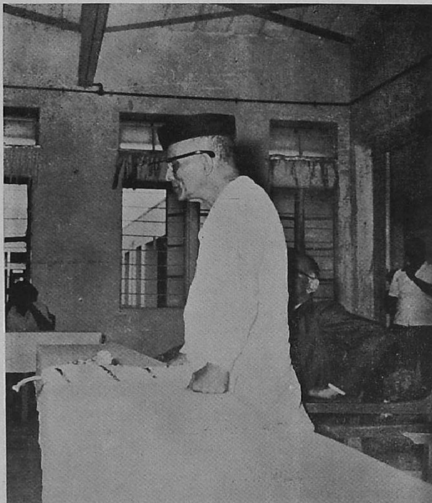

Address : Thiru M. A. Manickavelu,
Speaker, Legislative Council.

தமிழ் மன்றம் : திருவள்ளுவர் படத்திறப்பு விழா

திறப்பாளர்: திரு. டி. எஸ். ஆர். இராமதாஸ், எம். ஏ.,
முதல்வர், ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் இந்தியப்
பண்பாட்டுக் கல்லூரி, பழனி.

தமிழ் மன்றம்: திருவள்ளுவர் படத்திறப்பு விழா

தலைவர் உரை: திரு. டி. எஸ். ஆர். இராமதாஸ், எம். ஏ.

STAFF MEETING

From L. to R: Thiru A. V. Giri, Thiru N. Giridhari Prasad, Thiru M. Alkondan, Thiru M. A. Manickavelu, Thiru K. Venkatachalam, Thiru S. A. Ramachandran.

2-11-68	A meeting of the members of the staff was held to condole the unexpected demise of Thiru R. Arjunan, M. SC., formerly lecturer in Physics of the College.
7-11-68	The College Day and the Founder's day was celebrated. Thiru. M. P. Sivagnana Gramaniar, M. L. A., presided and distributed the prizes.
11-11-68	A meeting of the College Council was held.
14-11-68	Thiru Kothamangalam Subbu gave a musical discourse on "Gandhi Mahan Kathai".
18-11-68	The Rathinasabapathy Memorial Hostel Day was celebrated. Thirumuruga Kripananda Variar gave a discourse.
2-12-68	A debate was held under the auspices of the Tamil Manram, the topic being, 'Which aspect is emphasised in Silapathikaram, of the three mentioned in its preface'? Thiru M. S. Kesavan, Lecturer in Tamil, was the observer.
4-12-68	The inaugural address of the Planning Forum was delivered by Thiru C. L. Govindarajan, B. A., B. T., of the Samathur Rama Iyengar High School, Pollachi. Thiru K. A. Gundu Rao, M. SC., Professor of Physics, presided.
5-12-68	Thiru V. Sivasubramaniam, Lecturer in Tamil, delivered an address to the members of the staff on "An introduction to Lingustics".
12-12-68	The students abstained from the classes.
18-12-68	II Terminal Holidays commenced.
2-1-69	A meeting of the parents was held.
6-1-69	The College re-opened after II Terminal Holidays.
8-1-69	Thiru N. Giridhari Prasad delivered an address on Gandhism. Thiru K. Arunachalam, Secretary, Tamil Nadu Gandhi Smarak Nidhi, presided.
9-1-69	Thiru. M. A. Manickavelu, B. A., B. L, M. L. C., Chairman, Legislative Council, addressed a meeting of the members of the staff.
20-1-69	The results of the Gandhi centenary Essay competitions conducted by the Tamil Manram were announced.
24-1-69	The Annual Sports Meet was held. Thiru S. M. Shanmugam, Deputy Superintendent of Police, presided and distributed the prizes.
26-1-69	Republic Day was celebrated, the Principal hoisting the National Flag.
30-1-69	Martyrs' day was observed, by standing silently for two minutes at 11 a. m.
3-2-69	A condolence resolution was passed, recording the deep sense of sorrow of the staff and students of the College on the demise of Thiru C. N. Annadurai M. A., Chief Minister of Tamil Nadu. The College

was closed for two days as a mark of respect to the memory of the late Chief Minster.

19-2-69 Thiruvalluvar 2000th Year was celebrated under the auspices of the Tamil Manram. Thiru T. S. R. Ramadhass, M. A., Principal, Sri Palaniandavar College of Indian Culture, Palni, unveiled the portrait of Thiruvalluvar, presented by the III Year Degree students.

11-3-69 Annual Examinations for the I year Degree Students commenced.

BUREAUCRACY DEFINED

A DUTCH WOMAN having no dependents wanted to donate Rs. 5.5 lakhs to a good cause in India. She had in mind antileprosy work. The Embassy wrote to the External Affairs Ministry. The Ministry wrote to the States to ask whether they were interested. When at last an Indian official contacted the woman for the donation two years had elapsed. The woman curtly asked, "If your Government took such a long time to accept the money, how long will it take to disburse it?" She had already donated it to the United Nations.

Bureaucracy is defined as a system of government the control of which is so completely in the hands of the officials that their power jeopardizes the liberties of ordinary citizens. The characteristics of such a regime are a passion for routine in administration, the sacrifice of flexibility to rule, delay in the making of decisions, and an unwillingness to embark upon useful experiments.

Bureaucracy leads to excessive formality and elaborate procedure. It gives rise to red-tape. The routine of business comes to be considered not the means to an end but the end itself. The officials think the substance of business less important than the form of it. They lose the human touch, they lack initiative, and they work mechanically like cogs in a machine.

By Courtesy: 'SWARAJYA'

College day and Founder's day

PRIZE WINNERS

ACADEMIC PRIZES

I. i. Mathematics Endowment prize
M. R. Gopalakrishnan
ii. Dr. K. S. Krishnan Physics prize
S. Vivekanandan
iii. Chemistry prize
N. Satish
iv. Economics prize
K. R. Venkataraj

II. II B. A. / B. Sc.

i. Lord Venkateswara English Prize
K. Velusamy — III B. A.
ii. Thiru V. Karunakaran Memorial Tamil Prize
M. Soundappan — III B. A.
iii. Mathematics
K. Bojan — III B. Sc.
iv. Physics
Mohamed Shariff — III B. Sc.
v. Chemistry
S. Ragavendran — III B. Sc.
vi. Economics
P. Arumugam — III B. A.
vii. மாணவர் மன்றச் சிறப்புப் பரிசு
கே. எஸ். உமாநாதன் — III பி. எஸ்ஸி.

III. I B. A. / B. Sc.

i. English	S. Ramakrishnan	II B. Sc.	(P)
ii. Tamil	K. B. Somasundaram	II B. Sc.	(M)
iii. Mathematics	R. Jayaraman	,,	
iv. Physics	R. Suryanarayanan	,,	
V. Chemistry	R. Vaidyaram	,,	
vi. Economics	V. Srinivasan	II B. A.	

IV. PRE-UNIVERSITY CLASS

i. English	R. Kottravel		
ii. Tamil	K. Srinivasan	I B Sc.	(C)
iii. Mathematics	C. R. Ranganathan	I B. Sc.	(M)

iv.	Physics	N. Rajendran	
v.	Chemistry	C. R. Ranganathan	I B. Sc. (M)
vi.	Natural Science	V. Rajaram	I B. Com.
vii.	Commerce	N. V. Subramanian	I B. Com.
viii.	Economics	C. Chandrasekaran	
ix	Logic	J. Chandran	
x.	மாணவர் மன்றச் சிறப்புப் பரிசு:	அரங்கராசு	

V. FIRST TERMINAL EXAMINATION - SEPTEMBER 1968

RANK HOLDERS

MATHEMATICS SECTION

i.	First	V. Mohan 'B'	(819)
ii.	Second	V. Thyakarajan 'B'	(857)
iii	Third	S. Premkumar 'A'	(753)

BIOLOGY SECTION

i.	First	A. Palaniappan 'D'	(988)
ii.	Second	S. Palanisamy 'E'	(1058)
iii.	Third	S. Paramanandam 'E'	(1059)

HUMANITIES SECTION 'C'

i.	First	M. Kuppuswamy 'C'	(883)
ii.	Second	A. Sathia Narayanan 'C'	(903)
iii.	Third	K. Natarajan 'C'	(887)

HUMANITIES SECTION 'G'

i.	First	S. Balakrishnan 'G'	(1189)
ii.	Second	C. R. Viswanathan	(1276)
iii.	Third	K. Ramachandran	(1245)

COLLEGE DAY COMPETITIONS

I. ENGLISH ELOCUTION (Degree)

First	V. Rajaram	I B. Com.
Second	K. Nataraj	III B. Sc. Chemistry

(PRE-UNIVERCITY)

First	G. Henry Joseph	PUC 'D'
Second	S. Subramania Kasi	'D'

II. ENGLISH ESSAY

First	K. Arumugam	III B. A.
Second	A. Ganesan	II B. A.
Third	M. M. Bhoopalaswami	PUC 'D'

III. TAMIL ELOCUTION (Degree)

First	K. Nataraj	III B. Sc. (Chemistry)
Second	V. Rajaram	I B. Com.

PRE-UNIVERCITY

First	S. Arumugaswamy	'A'
Second	M. Ranganathan	'D'

IV. TAMIL ESSAY (Degree)

First	V. Rajaram	I B. Com.
Second	K. Nataraj	III B.Sc. Chemisty

PRE-UNIVERSITY

First	P. Prakasam	'F'
Second	V. Subramanian	'A'

V. TAMIL VERSE COMPOSING

First	V. Ananthapadmanabhan	III B. Sc., (Maths)
Second	K. Srinivasan	I B. Sc. (Chemistry)
Third	M. Manoharan	PUC 'E'

VI. MUSIC

First	R. S. Sridharan	PUC 'A'
Second	K. P. Shanmugam	II B. A.
Third	K. G. Radhakrishnan	III B. A.

VII. ONE ACT – PLAY

First	R. Babu	I B. Sc. (Chem)
Second	V. Ananthapadmanabhan	III B.Sc. (Maths)
Third	K. Srinivasan	I B. Sc. (Chem)

BHARATHI DAY COMPETITIONS

I. ESSAY

First	K. Srinivasan	I B. Sc. (Chem)
Second	V. Ananthapadmanabhan	III B, Sc. Maths
Third	N. Avanasiappan	III B. A.

II. VERSE COMPOSING

First		K. Unnikrishnan	I B. Sc. (Chem)
Second	i.	V. Ananthapadmanabhan	III B.Sc. Maths
	ii.	K. Srinivasan	I B. Sc. Chemistry
Third		D. Vasudevan	II B. Sc. Maths

III. MUSIC

First	K. S. Sreedharan	PUC 'A'
Second	K. G. Radhakrishnan	III B. A.
Third	K. P. Shanmugam	II B. A.

IV. ELOCUTION (Degree)

First	K. Natarajan	III B. Sc. Chem.
Second	C. Natarajan	I B. Com.

PRE-UNIVERSITY

First	G. Henry Joseph	PUC 'D'
Second	M. Ranganathan	'D'

PLANNING FORUM

I. ELOCUTION

First	K. P. Murugannan	III B. A.
Second	C. Natarajan	I B. Com.
Third	L. Manoharan	II B. A.

II. ESSAY

First	L. Manoharan	II B. A.
Second	N. Avanasiappan	III B. A.
Third	V. Rajaram	I B. Com.

III. BEST PERFORMANCE IN THE MOCK SESSION OF U. N. O.

First	G. Rathnasamy	III B. A. (Pakistan)
Second	L. Manoharan	II B. A. (England)
Third	V. Ananthapadmanabhan	III B. Sc. Maths (Russia)

தமிழ் மன்றம் நடத்திய போட்டிகள்

1. மனித வாழ்க்கையும், காந்தியடிகளும்-திரு. வி. க.
   முதற் பரிசு — இல. மனோகரன், II பி. ஏ.
2. காந்தி அண்ணல் – மு. வ.:
   முதற் பரிசு — ஆ. மா. அரங்கநாதன் - புகுமுக வகுப்பு 'டி'
3. மனோன்மணீயக் கட்டுரை:
   முதற் பரிசு — எம். சவுண்டப்பன், III பி. ஏ.

விளம்பரக் கொத்து

With best Compliments from:

TATA
MERCEDES-BENZ

SAKTHI AUTOMOBILES

Authorised dealers for

TATA MERCEDES-BENZ VEHICLES

for the districts of

CALICUT, CANNANORE and PALGHAT.

Sales Office:

JAIL ROAD,
CALICUT-2.
Phone: 3612

Service Centre:

MEENCHANDA,
CALICUT-3.
Phone: 3831 & 3832

சாந்தி பவன்

148, கடைவீதி
பொள்ளாச்சி

சுவையான
சிற்றுண்டி
உணவு
குளிர்பானங்களுக்குச்
சிறந்த உணவு விடுதி

Props: R. கிருஷ்ணன்
A. S. K. மூர்த்தி

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா லாட்ஜ்

147, கடைவீதி
பொள்ளாச்சி
போன்: 231

நவீன வசதிகள் கொண்ட,
தூய்மையான
காற்றோட்டமுள்ள அறைகள்
எந்நேரமும்
வாடகைக்குக் கிடைக்கும்.

உரிமையாளர்:
R. கிருஷ்ணன்

திருமணம், தீபாவளி, நவராத்திரி
முதலான சகல வைபவங்களுக்கும்
தேவையான
ஜரிகை டிஷ்யு,
உயர் ரக பட்டு நூல்,
உல்லன்,
நவீன சில்க் ஜவுளி ரகங்கள்
கவர்ச்சியான டிசைன்களில்
நம்பிக்கையான விலையில் கிடைக்கும் இடம்:

மணி அண்டு கோ.,

24, ரயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடு, :: பொள்ளாச்சி.
போன்: 792

THE COIMBATORE CO-OPERATIVE
MILK SUPPLY UNION, LTD., No. K. 728,

R. S. PURAM, COIMBATORE-2.

Established: 1937 Telephone No. 22389.

Thiru M. S. Palaniappa Mudaliar, B. A.,
President.

Thiru C. N. Nagappa Gounder, B. A., B. L.,
Vice President.

Share Capital	...	Rs.	1,06,520
Reserve Fund	...	Rs.	1,45,300
Working Capital	...	Rs.	9,55,500

The Union has a record of service of well over 30 years in catering to the needs of pure milk and milk products to the public of Coimbatore and its suburbs with a modern and upto date Pasteurisation Plant installed recently.

It has the unique privilege of supplying the entire requirements of milk of Government Hospital, Jail, Municipal Maternity and Child Welfare Centres, College Hostels, Industrial Canteens etc., besides to a large number of houses in the city and its suburbs.

A Co-operative Institution acclaimed by the public as the most reliable for the supply of pure milk and milk products at reasonable prices.

Sweet and delicious Palkhova and Ice Cream are also manufactured and supplied to parties and functions.

Enquiries for supply are solicited.

P. Natarajan.
Business Manager

N. G. M. COLLEGE CANTEEN,

N. G. M. College, POLLACHI.

சுவையான சிற்றுண்டி, உணவு, காபி,

குளிர் பானங்கள் கிடைக்குமிடம்

உரிமையாளர்: அம்பி

With best compliments from:

Mercury Book Company,

20, KARUPPA GOUNDER STREET,

COIMBATORE-1

Phone: **24228**

A place for all

SCHOOL, COLLEGE (ARTS, TECHNICAL, MEDICAL ETC.), LIBRARY AND GENERAL BOOKS

Prompt Service is our Motto

The United Scientific Company,

293, Lingi Chetty Street, G. T. MADRAS-1.

Phone: 23748

for

Complete Equipment Designing – Furnishing

and

Maintenance of Laboratories of all kinds.

Complete Technical data furnished for initial and Recurring Equiment for Pre-University B. Sc., & M. Sc., Laboratories and also for All High School Laboratories.

P. S. Vaidyanath

Radio & Electrical Engineers,

28-A, Dr. Ansari Street, POLLACHI.

Telegram: TRADINGCO Phone: 642

Dealers in:

National Ekco, Pye, Murphy, H. M. V. & Telecraft Radios.

Registered Electrical Contractors - Suppliers of:

Electrical instruments & Materials to Polytechnics, Colleges etc.

Servicing of:

Transistors, Tape Recorders and Car Radios.

Serviced by efficient Service Engineers

லவ்வோ, கலர், சோடா முதலிய குளிர்ந்த
பானங்களுக்குச் சிறந்த இடம்

மணம், குணம் நிறைந்த S. R. V. காப்பித்தூள்
மொத்தமாகவும், சில்லரையாகவும் கிடைக்கும்

S. R. V. & Co.,

Railway Station Road,

POLLACHI.

போன் நெ. 653 ஸ்தாபிதம்: 1941 தந்தி: "டைமண்ட்" தபால் பெட்டி நெ. 25

ஆபரண மாளிகை

நாணயம், வேலைப்பாடு உள்ள
தங்கம், வெள்ளி ஆபரணங்களுக்குச் சிறந்த இடம்

ராமகிருஷ்ண ஜுவல்லரி மார்ட்,
(பிராஞ்சு)

நெ. 37, 38, கடைவீதி, பொள்ளாச்சி.

PROPS: B. பாலமாணிக்கம் செட்டியார் & பிரதர்ஸ்

கார், லாரி இவைகளுக்குத் தேவையான ஸ்பேர்பார்ட்ஸ்களும் டயர்களும்
கிடைக்குமிடம்:

கோகுல் ஆட்டோமோபைல்ஸ்,

37, 38, கடைவீதி. பொள்ளாச்சி.

Raju's Electric Studio

PHOTOGRAPHERS & DEALERS

Reliable Amateur Service

Indoor Groups at all Hours

Outdoor Groups by previous appointments

Head Office:

19/107, Big Bazaar St.,
COIMBATORE-1.
Phone: **23742**

Branch:

110, Gopal Buildings,
POLLACHI.
Phone: **204**

With the best Compliments of :

The Pollachi Co-operative Whole Sale Stores Ltd. No. K. 910.

Manufacturers of

STORES COFFEE POWDER

(*Dealers in* Mill Cloth, Handloom, Provisions and
Controlled commodities, etc.)

NO. 1, BIOS-COPE ROAD,

POLLACHI

Phone No. 780 Tel. Add: COWOSTORES

SAJEETH & CO.,

BAKERS, CONFECTIONERS & GENERAL MERCHANTS,

BAZAAR STREET,

POLLACHI Phone: 458

Visit :

SAJEETH'S

REFRESHMENT ANNEXURE

BUS, LORRY and VAN BODY BUILDERS

- For Bodies of any type on any Chassis with seasoned Timber and Aluminium Sections for obtaining light weight
- For fuel and tyre mileage
- For quality workmanship
- For Durable service
- For unique Body, style and design
- For Robust construction
- For Prompt delivery and moderate charges

Please contact :

ANAMALLAIS ENGINEERING

Head Office :
4-A, Goods Shed Road,
POLLACHI.
Tel: 327, 328 & 627

Branch :
Dr. Nanjappa Road,
COIMBATORE.
Tel: 23377

TO BE PROSPEROUS
NATION NEEDS PROGRESS
PROGRESS NEEDS SCIENCE
SCIENCE NEEDS LABORATORY
LABORATORY NEEDS EQUIPMENTS
EQUIPMENTS ? ......

For Advanced Teaching in Science, Research, Industry and Technology

Contact:

M/s. GORDHANDAS DESAI PRIVATE LIMITED,
22, Linghi Chetty Street,
MADRAS-1.

Reliable House for Laboratory requisities

GLASSWARE – POLYWARE – BALANCES – OVENS – INCUBATORS – WATERBATHS – STIRRERS – HOT PLATES – MICROSCOPES – SLIDES ETC.

Head Office : BOMBAY.

Branches : CALCUTTA & DELHI.

'For comfort and Economy While at POLLACHI

Please stay at

Seetharam Lodge
48, Balagopalapuram Street,
POLLACHI.
Phone: 364

Registered most modern Lodging house with moderate rates.

Comfortable and well equipped single and double Rooms with bath and flushout attached.

Excellent accomodation with car parking space, very near to the Bus stand, Taluk Office, Courts, Theatre etc.

Homely atmosphere and coureous room service round the Clock.

Phone: 24770 Grams: GECEPE

With best compliments from :

POPLI BROTHERS,

SPORTS GOODS DEALERS,

Opposite Municipal Office,

COIMBATORE-1.

STOCKISTS :

BOMBAY CARROM BOARDS — PATIALA SPIKES SLAZENGER, GUNN & MOORE AND HANS RAJ PRODUCTS — NIVIA / VINDHA / KOKA BALLS — PRIZE CUPS, MEDALS, TROPHIES ETC.

"POPLI" A TRUSTED NAME FOR QUALITY AND SERVICE

Sharman & Co.,

Variety Hall Road,

COIMBATORE-1.

Suppliers of :

ALL KINDS OF SPORTS & GAMES ARTICLES, BAND EQUIPMENTS, N. C. C. ARTICLES AND ALL OTHER EDUCATIONAL AIDS.

LAKSHMI CORPORATION

84-A, BAZAAR STREET

POLLACHI

Phone No. 209

Sub-agents for "GODREJ" GOODS

Dealers in:

ALL KINDS OF MOTORS and PUMPSETS

Grams: SAKTHI　　Texmark: 3642　　Phone: 771

Sri Sakthi Textiles Private Limited

POST BOX No. 36

POLLACHI

Total Ring Spindles installed :	25,032
Total Ring Spindles in work :	25,032
Doubling Spindles in work :	2,812

Manufacturing Yarn in Counts :

CARDED YARN IN HANKS : 20s, 40s & 60s
COMBED YARN IN HANKS : 60s 80s 100s & 120s
CONED YARN IN COUNTS : 60s 80s 90s & 120s
DOUBLED YARN IN 2/20s, 2/40s Counts.

SAKTHI YARN POSSESS ALL UNIQUE QUALITIES

With best compliments from :

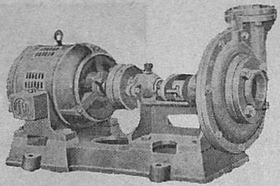

BHARAT MILLS

Manufacturers of :
'JM' Electric Motors, Pumps and Room Coolers.

Phone : **662**

Zamin Uttukuli P. O.
POLLACHI,
Coimbatore Dt.

Jobs on "TRAUB A-25"
Automatic Lathe are undertaken

Vicky Superluxus

For Style & Comfort

Dealers Vicky MOPEDS For Coimbatore & Nilgiris Districts

TELEPHONE: 25595 (3 LINES) GRAMS: "ENNEMCO"

N. MAHALINGAM & COMPANY

P. B. No. 1555, Dr. NANJAPPA ROAD, COIMBATORE-18.

With the best compliments from:

VELU BROS.

SPECIALIST IN SPORTS GOODS

NEAR THREE POST,

23/66, Dewan Bahadur Road,

COIMBATORE-1.

INSIST ALWAYS VELU'S QUALITY SPORTS GOODS

STUDENTS
ATTENTION....

WE CARE FOR
YOUR STUDIES

Syndicate Bank helps deserving students who want to prosecute technical or higher studies in india by granting personal Loans up to Rs. 3000. For studies abroad, we have for years, a scheme to grant loans upto Rs. 5000/-.

We have other schemes of financing enterprising young and educated men to start small business, small industry, profession or vocation on personal security.

In extending financial assistance the Bank gives priority to those who have already established good dealings with the Syndicate Bank. If you do not already have a deposit account, open one today. You can open a Savings Account with as little as Rs. 5/-.

Syndicate Bank welcomes students to avail of these facilities of the Bank. Details of the schemes can be had from any branch of Syndicate Bank.

A net work of over 254 Branches in India and correspondents all over the World

Syndicate Bank Limited

Regd. Office: MANIPAL, Mysore State.

Total Resources:	*Branches:*	T. A. PAI,
Exceed Rs. 100 Crores	**Over 254**	*Chairman.*

1943—1968

25 YEARS OF SERVICE TO SCIENCE

THE CENTRAL SCIENTIFIC SUPPLIES COMPANY LTD.,

COMPLETE LABORATORY FURNISHERS

2, AGARAM ROAD

TAMBARAM, MADRAS-59

MADRAS — BANGALORE — TRIVANDRUM

Authorised Distributors for

CORNING & BOROSIL LABORATORY GLASSWARE
B. D. H. AND S. MERCK LABORATORY CHEMICALS
TIM-INDIA MICROSCOPES & ACCESSORIES
JEM MICROTOMES ETC.

ORTLICH BRAND FILTER PAPERS ETC.

"IN OUR TWENTIETH YEAR OF SERVICE TO SCIENCE"

Estd: 1948

Phone: 441667, 443545

FOR LABORATORY REQUISITE OF EVERY DESCRIPTION

Please Contact:

M/s. FREE INDIA SCIENTIFIC CO.,

74-A, KOTHAVALCHAVADI STREET,
SAIDAPET P. O., MADRAS-15

Direct Importers and suppliers to almost all Colleges affliated to:

MADRAS, MADURAI, KERALA, MYSORE, ANDHRA & OSMANIA UNIVERSITIES FOR TWO DECADES.

With compliments from :

Scientific Advance Co.,

(ESTD. 1922)

87, APPARSWAMI KOIL STREET,

MYLAPORE — MADRAS-4.

★

SPECIALISTS IN SCIENCE APPARATUS & CHEMICALS SUPPLIERS TO

N. G. M. College, Pollachi

other College & Universities

throughout Tamilnad.

விவசாயப் பெருமக்களே!
அமோக விளைச்சல் பெற ஆசையா?

'சக்தி' வீரிய ஒட்டுக் கம்பு, சோளம்,
மக்காச் சோளம் உபயோகியுங்கள்

சிறந்த தொழில் நுணுக்க உதவியாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு
NSC யின் அத்தாட்சி பெற்ற தரமான விதைகள்
விற்பனைக்குத் தயார்

விவரங்களுக்கு :

சக்தி சுகர்ஸ் லிமிடெட்

72, செங்குப்தா வீதி,
ராம்நகர், கோயமுத்தூர்-9.

எண்ணம் பண்பட
புலமை வளமுற
புதுமை நிதம்தரும்
புத்தகங்கள் கிடைக்குமிடம்

↓

பழனியப்பா பிரதர்ஸ்

363, ராஜ வீதி :: கோயமுத்தூர்

தொலைபேசி: 22324

சென்னை-14 – திருச்சி-2 – சேலம்-1

பள்ளிப் பாட நூல்கள், கல்லூரிக் கலை நூல்கள், உரை நூல்கள்
நோட்டுப் புத்தகங்கள் யாவும் கிடைக்கும்

		Rs.	P.
MAHATMA GANDHI : 100 YEARS,	*Edited by Dr. S. Radhakrishnan* ...	17	50
MAHATMA GANDHI – A LIFE	*by Krishna Kripalani* ...	20	00
GANDHIAN THOUGHT	*by J. B. Kripalani* ...	6	50
THE SPIRIT'S PILGRIMAGE	*by Mira Behn* ...	15	00
INDIA WINS FREEDOM	*by Maulana Abul Kalam Azad* ... (also available in Tamil, Telugu & Malayalam)	8	00
INDIA'S DEFENCE PROBLEMS	*by S. S. Khera* ...	20	00
INDIAN ADMINISTRATION	*by S. R. Maheshwari* ...	12	00

ORIENT LONGMANS LTD.,

36-A, MOUNT ROAD, — MADRAS-2.

காந்திஜி நூற்றாண்டு நினைவு விழா நல் வாழ்த்துக்கள் !

அச்சுத் தொழில் ஓர் அருங்கலை

அத்துறையில்

உங்கள் தேவை எதுவாக இருந்தாலும்...

★

போன் :

25075

கைத்தறி அச்சகம்

3, தாமஸ் வீதி, கோயமுத்தூர்-1.

NALLAMUTHU GOUNDER MAHALINGAM COLLEGE, POLLACHI.

★

MANAGING COMMITTEE OF THE COLLEGE

President & Correspondent :

Thiru N. MAHALINGAM, B. SC., M. I. E.

Vice-President :

Thiru V. K. PALANISWAMY GOUNDER, M. L. C.

Treasurer :

Thiru M. S. PALANIAPPA MUDALIAR, B. A.

Secretary :

Thiru S. A. RAMACHANDRAN, B. A., LL. B.

Asst. Secretary :

Thiru K. VENKATACHALAM. B. A., M. ED.

University Representative :

Dr. KRISHNAMURTHY, PH. D.

Members :

Thiru A. V. GIRI
Thiru C. M. RATHNASABAPATHY GOUNDER
Thiru P. K. KANDASWAMY PILLAI, M. A., B. L.
Thiru M. ALKONDAN, M. A., F. I. C. S.,
Principal (Ex-Officio)

Statement required Under Rule 8 of the Registration of Newspapers Central Rules 1956

1. *Place of Publication*	Pollachi
2. *Periodicity of Publication*	Annual
3. *Printer's Name*	M. K. Swamy
Nationality	Indian
Address	3, Thomas Street, Coimbatore - 1.
4. *Publisher's Name*	M. Venkataswami
Nationality	Indian
Address	Professor of Tamil, N. G. M. College, Pollachi.
5. *Editor's Name*	M. Venkataswami
Nationality	Indian
Address	Professor of Tamil, N. G. M. College, Pollachi
6. *Names and address of Individuals who own the Newspaper*	Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi - Tamilnadu.

I, M. Venkataswami, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) M. VENKATASWAMI,
Publisher.

Dated : 1st April, 1969.

Printed at KAITHARI ACHAGAM, 3, Thomas Street, Coimbatore-1.

ANAMALLAIS AGENCIES

COIMBATORE

Authorised Escorts Sales, Service & Spares Dealers

Phone: 30222 (3 Lines)

Grams: 'RAJDOOT' Telex: ARC CB 234

Branches at:

LEM-4	TRICHY-1	TIRUNELVELI-2	MADURAI-1
one: 4300	Phone: 6266	Phone: 599 & 600	Phone: 5577
ams: **RAJDOOT**	Grams: **RAJDOOT**	Grams: **ARC**	Grams: **RAJDOOT**
lex:	Telex: **AA TR 234**	—	Telex: **ARC MA 234**

SCORTS

actors, Trailers
ricultural
nplements

AJDOOT

lotor Cycles

oimbatore
Nilgiris
alem
Dharmapuri
Trichy
Madurai
Ramnad
Tirunelveli
Kanyakumari
Districts

Distributors of

Standard Herald
Cars and Chassis

n
Trichy &
Thanjavur
Districts

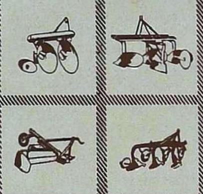

ESCORT

TRACTORS AND IMPLEMENTS

CUT
COST
TIME
LABOUR
FUEL

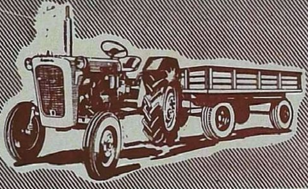

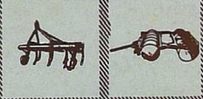

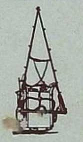

ESCORT tractor-drawn agricultural implements are rugged, robust and suitable for different soil conditions, Their wide range enables you to tackle the job in hand with speed, efficiency and economy. Backed up by After-Sales Service, they will give you years of time and money-saving performance, and thus pay you a handsome profit!

ESCORTS LIMITED
Agriculture Division (Sales & Service)
19/6 Mathura Road, Faridabad (Punjab)

THE INDO SWISS SYNTHETIC GEM MFG. COMPANY LIMITED

MAIN ROAD, METTUPALAYAM.

(COIMBATORE DT.)

INDIA

Phone: Factory - **127** Office - **136**

★

Rough Synthetic Gem Stones (Spinel & Corundum) in various colours and finished Roundels in different sizes. Used for the manufacture of Watch Jewels, Cup Jewels Etc.

★

Sole Distributors:

G. S. & COMPANY,

No. 6, Jaffersha Street,
TIRUCHIRAPALLI-8.

Rastha Gopalji
JAIPUR.